

உலக மொழிகள்

இரண்டாம் பகுதி

இந்தக் கட்டுரைகளில் உள்ளவை

இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகள் II

உலக மொழிகள்

இரண்டாம் பகுதி

இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகள் II

டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம்

எம்.ஏ., பி.எச்.டி. (கேரளா), பி.எச்.டி. (இந்தியா)
பேராசிரியர், மொழியியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

விற்பனை உரிமை

பாரி நிலையம்

59, பிராட்வே, சென்னை 1.

சண்முகம்பிள்ளை அகத்தியலிங்கம் (1929)

வெளியீடு — பொன்னகம், அண்ணாமலைநகர்

உரிமை ஆசிரியருக்கே

முதல் பதிப்பு, 1969

விலை ரூ. 8.00

II வகுப்பிற்குரிய அகத்தியலிங்கம்

ஸு

வெளியீடு — பொன்னகம்
அண்ணாமலைநகர்

அச்சிட்டது
சிவகாமி அச்சகம்
அண்ணாமலைநகர்

முன்னுரை

மனிதனை மனிதனாக்குவது மொழி. நினைப்பிற்கும் எட்டாத நெடுங்காலத்திலிருந்தே அவனோடு பின்னிப் பிணைந்து வாழ்ந்து வளர்ந்து வருவது மொழி. இத்தகைய மொழி மனிதனின் வாழ்க்கையில் இல்லையெனின் மனிதன் மனிதனாக வாழ முடியாது. ஆறறிவு பெற்ற மனித சமுதாயத்திற்கும் ஐயறிவு கொண்ட விலங்குகளுக்குமிடையே அதிக வேற்றுமை இராது. நம் முன்னோர்கள் கண்ட உண்மைகளை நாம் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும் வசதியும் இரா. அடுத்தடுத்து வாழ்ந்துவரும் மனித சமுதாயத்தில் தோன்றும் அறிவுக் கருத்துக்களும் ஆராய்ச்சி உண்மைகளும் காலம் கடந்தும் நாடு கடந்தும் செல்லமுடியாத ஒரு தேக்க நிலையிலேயே நிற்கும். மனிதனின் கடந்தகால வளர்ச்சியில், கண்டுபிடிப்புகளில் வருங்கால வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் அவன் முயற்சியில் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் இராது. இந்நிலையில்தான் மனித நாகரிகத்தில் மொழியின் முக்கியத்துவம் விளங்கும்.

இத்தகைய மொழிகளில் வாழ்ந்தவை எத்தனையோ? வளர்ந்தவை எத்தனையோ? தேய்ந்தவை எத்தனையோ? தேங்கி நிற்பவை எத்தனையோ? சிந்தனைக்கும் செவிக்கும் விருந்தாம் செம்மொழிகள் எத்தனையோ?

அறிஞன் சாக்கிரட்டீஸ் பேசியது கிரேக்கம். அனைத்துலகையும் ஆளக் கங்கணம் கட்டிய வீரனும் சீசர் பேசியது லத்தீன். புரட்சிக் கனல் கொண்ட ரூசோ பேசியதும் எழுதியதும் பிரஞ்சு. நாடகக் கவிஞன் ஷேக்ஸ்பியரின் மொழி ஆங்கிலம். கவிஞன் காளிதாசனைப் பெற்றது சமஸ்கிருதம். கம்பனையும் வள்ளுவனையும் தந்தது கன்னித்

தமிழ். இத்தகைய உலக மொழிகள் அனைத்தையும் அறிவியல் அடிப்படையில் ஆய்ந்து மொழியியல் தத்துவங்களுடன் தமிழ் மக்கள் முன் நிறுத்துவன உலக மொழிகள் என்னும் வரிசை நூல்கள்.

உலக மொழிகளை அவற்றின் பண்பு, அவை பேசப்படும் இடங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு

1. இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகள் - I
2. இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகள் - II
3. இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகள் - III
(இந்தோ - இரானிய மொழிகள்)
4. திராவிட மொழிகள்
5. தென்கிழக்காசிய மொழிகள்
6. அமெரிக்க - இந்திய மொழிகள்
7. ஆப்பிரிக்க மொழிகள்
8. வழக்கிழந்த மொழிகள்

என எட்டுப் பகுதிகளாக வெளியிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் எழுந்த இரண்டாவது நூலை இச்சிறு நூல்.

கிரீக், லத்தீன், ஸ்பானிஷ், போர்ச்சுகீஸ் போன்ற இருபத்தெட்டு மொழிகளைக் கொண்டு வெளிவந்தது 'உலக மொழிகள் - முதல் பகுதி'. இரண்டாவது பகுதியாக வெளிவரும் இந்நூலின்கண் ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, ஜெர்மன், அல்பேனியன், செக், போலிஷ், ரஷ்யன் போன்ற இருபத்தேழு மொழிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றின் தோற்றம், வாழ்வு, வளர்ச்சி, அமைப்பு போன்ற பல நிலைகள் இங்கு விளக்கப் பெற்றுள்ளன. இம்மொழிகள் பற்றிய செய்திகள் அனைத்தும் இச்சிறு நூலின்கண் தரப்பட்டுள்ளன எனக் கூறுதல் முடியாது. என்னுடைய நோக்கமும் அதுவன்று.

இம்மொழிகளைப் பற்றித் தமிழ் மக்கள் ஓரளவு தெரிந்து கொள்ள இந்நூல்கள் வழிவகுக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் எழுந்தவையே இவ்வரிசை நூல்கள். உலக மொழிகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் அதே நேரத்தில் நம் மொழியின் நிலையும் நன்கு விளங்கும். இதுவே என் நோக்கம். இதுவே என் ஆசை.

இந்திய நாட்டில் பல்வேறு மொழிகள் வழங்குகின்றன. இவற்றுள் பழைமையானவை சில. இலக்கியம் கண்டவை சில; இலக்கியம் காணாதவை பல. இதனால் இந்திய நாட்டின் அரசியல் மொழிபற்றிப் பல்வேறு வகையான கருத்துக்கள் அறிஞர்களிடையே இருக்கக் காண்கிறோம். இந்நிலையில் இந்திய நாட்டு மொழி நிலையையும் ரஷ்ய நாட்டு மொழி நிலையையும் பற்றிப் பலர் ஒப்பிட்டுப் பேசக் காணலாம். ரஷ்ய நாட்டு மொழி நிலை பற்றிக் குறிப்பிடின் பலருக்கு அது பயன்தரும் என்ற எண்ணத்தில்தான் 'ரஷ்ய நாட்டு மொழி நிலை'யையும் இந்நூலின்கண் இணைத்துள்ளேன்.

இப்பணிக்குத் துணைபுரிந்த நூல்கள் பல. இவை கிடைப்பதற்குத் துணைபுரிந்த நூல் நிலையங்கள் சில. அவற்றுள் சிக்காக்கோ பல்கலைக் கழகம், இந்தியானா பல்கலைக் கழகம், வாஷிங்டன் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், டெல்லி பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றின் நூல் நிலையங்கள் குறிப்பிடத் தக்கன. வேண்டும் போதெல்லாம் நூல்களைத் தந்துதவிய நூல் நிலையப் பொறுப்பாளர்களுக்கு என்றும் என் நன்றி.

இந்நூல் அச்சாவதற்கு முன்னர், கையெழுத்துப் பிரதியைப் பார்வையிட்டு உதவிய நண்பர் டாக்டர் செ. வை. சண்முகம் M. A., M. Lit., Ph.D. க்கும், அச்சுப் பிரதியை

ஒப்பு நோக்கித் திருத்தியுதவிய மாணவர் திரு. பொன்.
கோதண்டராமன் M. A., B. O. L. க்கும் அழகுற அச்சிட்டுத்
தந்த அண்ணாமலைநகர் சிவகாமி அச்சகத்தாருக்கும் என்
உளமார்ந்த நன்றி.

ச. அகத்தியலிங்கம்

பொருளடக்கம்

2.0	மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகள் ...	1
2.1	ஆங்கிலம் ...	6
2.2	பிரிசியன் ...	69
2.3	தாழ் ஜெர்மன் ...	70
2.4	பழைய பிராங்கோனியன் ...	72
2.5	டச்சு ...	73
2.6	ஆப்பிரிக்கான்ஸ் ...	79
2.7	லங்கோபார்டிக் ...	81
2.8	ஜெர்மன் ...	82
2.9	யிடிஷ் ...	109
2.10	சதம் மொழிகள் ...	114
2.10.1	அல்பேனியன் ...	116
2.10.2	ஆர்மெனியன் ...	120
2.11	பால்டோ - சிலாவிக் மொழிகள் ...	123
2.11.1	பால்டிக் மொழிகள் ...	124
2.11.2	லெட்டிஷ் ...	128
2.11.3	பழைய பிரஷியன் ...	129
2.11.4	லித்துவேனியன் ...	130

2.12	சிலாவிய மொழிகள்	...	131
2.13	தெற்கு சிலாவிய மொழிகள்	...	147
2.13.1	பல்கேரிய மொழி	...	151
2.13.2	மாசிதோனியன்	...	161
2.13.3	செர்பொகிரேஷியன்	...	172
2.13.4	சிலாவினியன்	...	182
2.13.5	பழைய கோயில் சிலாவானிய மொழி	...	192
2.14	மேற்கு சிலாவிய மொழிகள்	...	202
2.14.1	செக் மொழி	...	206
2.14.2	சிலாவக்	...	217
2.14.3	லுசேஷிய மொழி	...	225
2.14.4	போலிஷ்	...	237
2.14.5	கஷுபியன்	...	246
2.15	கிழக்கு சிலாவிய மொழிகள்	...	247
2.15.1	உக்ரேனியன்	...	251
2.15.2	பைலோரஷ்யன்	...	261
2.15.3	ரஷ்யன்	...	264
2.16	சிலாவானிய எழுத்துமுறை	...	285
2.17	ரஷ்ய நாட்டு மொழி நிலை	...	294
	சிலாவிய மொழிகள் (படம்)	...	306
	பிற்சேர்க்கை 1	...	307
	பிற்சேர்க்கை 2	...	308
	உதவிய நூல்கள்	...	312

இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகள் II

2.0 மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகள்

இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளைக் கென்றம் (Centum) சதம் (Satem) என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர் என்றும் ஜெர்மானிய மொழிகள் கென்றம் பிரிவைச் சார்ந்தன என்றும் கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டுப் பகுதியில் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழியிலிருந்து பிரிவுபட்டுத் தனியானதொரு வளர்ச்சியைக் கண்டன ஜெர்மானியமொழிகள் என்றும் இவை பின்னர் கிழக்கு, வடக்கு, மேற்கு என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்து பல்வேறு மொழிகளைக் கொண்டு வளர்ந்தன என்றும் கிழக்குப் பிரிவு கோதிக் போன்ற மொழிகளையும் வடக்குப் பிரிவு டேனிஷ், சுவீடிஷ், நார்வேஜியன், ஐஸ்லாண்டிக், பெரோஸ் போன்ற மொழிகளையும் கொண்டுள்ளன என்றும் கண்டோம்.

ஜெர்மானிய மொழிகளில் மிக முக்கியமான பிரிவு மேற்குப் பிரிவாகும் (West Germanic Languages). இப்பிரிவைச் சார்ந்தவையே ஆங்கிலம், ஜெர்மன், டச்சு, பிளமிஷ் போன்ற மொழிகள். மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகள் பிற ஜெர்மானிய மொழிகளிலிருந்து பல பண்புகளில் வேறுபட்டு நிற்கின்றன. இவ்வேறுபாடுகளில் முக்கியமானது மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகளில் காணப்படும் சில மெய்யெழுத்துக்களின் மாற்றமாகும். மெய்யெழுத்துக்களில் பல குறிலுக்குப் பின்னர் இரட்டிப்பதும், *p*, *t*, *k* என்ற மெய்கள் சில இடங்களில் இரட்டிப்பதும் 'z' ஒலி சொற்களுக்கு இடையில் வரும்போது 'r' ஆக மாறுவதும் இறுதியில் வரும்போது கெட்டுவிடுவதும் குறிப்பிடத் தக்கனவாம். கோதிக், பழைய ஆங்கிலம், பழைய ஜெர்மன் ஆகிய மொழிகளில் இத்தன்மையைக் காணலாம்.¹

1. Joseph Wright, *Historical German Grammar*, pp. 106--108.

C →	{	C	கோதிக்	<i>seljan</i>	to give up
		CC	{ப. ஜெர். ப. ஆங்.	<i>sellen</i> <i>sellan</i>	
p →	{	p	ப. ஐஸ்.	<i>epli</i>	ஆப்பிள்
		pp	{ப. ஜெர். ப. ஆங்.	<i>aphul</i> <i>appel</i>	
t →	{	t	கோதிக்	<i>snutrs</i>	wise
		tt	{ப. ஜெர். ப. ஆங்.	<i>snottar</i> <i>snottor</i>	
z →	{	z	கோதிக்	<i>marza</i>	greater
		r	{ப. ஜெர். ப. ஆங்.	<i>mēro</i> <i>māra</i>	
z →	{	z	கோதிக்	<i>sunuz</i>	மகன்
		ϕ	{ப. ஜெர். ப. ஆங்.	<i>sunu</i> <i>sunu</i>	

பழைய ஆங்கிலம், பழைய ஜெர்மன் மொழிகளில் ஒரு வகையான மாற்றமும் பிற மொழிகளில் மற்றொரு வகையான மாற்றமும் காணப்படுதல் இப்பண்பினைக் காட்டும்.

ஸ்கேண்டிநேவிய மொழிகளில் சிறப்புச் சுட்டுக்கள் ஓட்டுக்களினால் காட்டப்படுவதும் மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகளில் தனிச்சொற்களினால் சுட்டப்படுவதும் இவ்விருவகைப் பிரிவுகளுக்கும்ிடையே உள்ள வேறுபாட்டைக் காட்டும். ஆங்கில மொழியில் "the boy" என இரு சொல்லால் கூறுவதை "boy the" என்ற முறையில் ஸ்கேண்டிநேவிய மொழியில் கூறமுடியும். நார்வேஜியன் மொழியில்

stein-en “the stone”, *kake-n* “the hare”, *eple-t* “the apple” என்றும் டேனிஷ் மொழியில் *mand-en* “the man”, *hus-et* “the house” என்றும் சுவீடிஷ் மொழியில் *son-en* “the sun”, *hus-et* “the house” என்றும் கூறுதல் காண்க. ஆங்கிலம் ஜெர்மன் போன்ற மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகளில் இத்தன்மையைக் காணமுடியாது.

ஸ்கேண்டிநேவிய மொழியில் ஒருவகைச் செயப்பாட்டு வினை உள்ளது. இது மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகளில் காணப்படும் செயப்பாட்டு வினையிலிருந்து மாறுபட்டது. இத்தகைய பல வேறுபாடுகளை இவ்விரு பிரிவு மொழிகளுக்கிடையில் காணலாம்.¹

மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகளை ஆங்கிலம் - பிரிசியன், பிராங்கோனியன், பழைய ஆங்கிலோ சாக்சன், தாழ் ஜெர்மன், உயர் ஜெர்மன் எனப் பிரிக்கலாம். ஜூட், ஆங்கிள், சாக்சன் கிளை மொழிகளிலிருந்து உருவானது ஆங்கிலம் என்பதை நாம் மறத்தல் கூடாது. பிரிசியனுடன் மிகத் தொடர்புடையது ஆங்கிலம். பிராங்கோனியனிலிருந்து உருவானதே டச்சு, பிளமிஷ் மொழிகள். கி. பி.

1. Another is the Scandinavian formation of the passive of verbs by the addition of *-s*, or the change of an *r* ending of the active to an *-s*. In Swedish for instance, *jag kallar* is “I call” *jag kallas* “I am called”. English, Dutch and German, on the other hand, use an auxiliary to form the passive [“to be” in English, “to become” in German and Dutch]. Since it has been determined that this *-a* of the Scandinavian Passive is in origin a reflexive pronoun, like “self” of English or *se* of Latin, the question arises whether it betokens a special connection with Slavic, which likewise forms its passive by means of an invariable reflexive pronoun.

Mario Pei, *The Story of Language*, p. 306.

14-ஆம் நூற்றாண்டில் ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து உருவானது யிடிஷ்.

மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகளில் காணப்படும் முதல் எழுத்துச் சான்று கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. இது ஆங்கில மொழியில் உள்ளது.¹ பிற மொழிகளில் காணப்படுவன காலத்தால் மிகப் பிந்தியன.

ஆங்கிலம்	—	கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு
உயர் ஜெர்மன்	—	கி. பி. எட்டாவது நூற்றாண்டு
டச்சு	—	கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு
பிரிசியன்	—	கி. பி. பதினாலாம் நூற்றாண்டு

---

1. The earliest documentary knowledge of English which we possess consists in a few rather scrappy charters of the last years of the seventh century and the first years of the eighth. These charters are in Latin, but contain English Place and Personal names. (See Sweet's O. E. T., pp. 426 etc., chs. i, ii, iv and v)

H. C. Wyld, *ibid.* *A Short History of English*, p. 15.

Jespersen, *Growth and Structure of the English Language*, p. 17.

2.1 ஆங்கிலம் (English)

கி. மு. 1000க்கு முன்பே பிரிட்டிஷ் தீவுகளில் கெல்ட் மக்கள் குடியேற ஆரம்பித்துவிட்டனர் என்றும் ஐரோப்பிய நாட்டினின்றும் பிரிந்து வாழ்ந்த காரணத்தால் பிரிட்டனிலும், ஐரோப்பிய நாட்டில் பல பகுதிகளிலும் வாழ்ந்து வந்த கெல்ட் மக்களுக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் பிரிட்டனில் பேசப்பட்ட கெல்ட் மொழி வேறுபட்டுத் தனி மொழிகளாக வளர்ந்தது என்றும் கண்டோம். வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்தே இவண் வழங்கி வரும் இம்மொழிகள் எத்தனையோ படையெடுப்புகளுக்கும் மாற்றங்களுக்குமிடையே இன்றும் அழியாது வாழ்ந்து வருவது இம்மக்களின் பெருமையை நன்குணர்த்துவதாகும்.

எனினும் இன்றைய இங்கிலாந்து நாட்டின் மொழியாக ஆங்கிலமே வழங்கிவரக் காண்கிறோம். பிரிட்டன் முதல் ஆசியா மைனர் வரையிலும் வழங்கிவந்த கெல்ட் மொழியின் தேய்வும், அதன் தேய்வில் வானளாவ வளர்ந்து விட்ட ஆங்கில மொழியின் வளர்ச்சியும் உலக மொழிகளின் வரலாற்றில் மிக முக்கியமான செய்திகளாகும். கெல்ட் மொழியின் தேய்வுக்கும் ஆங்கிலத்தின் வளர்ச்சிக்கும் பின்னணியாக விளங்கும் சில வரலாற்றுச் செய்திகள் மிகவும் சுவை பயப்பனவாம். போர்களிலே ஒரு நாடு தோற்பதும் இன்னொரு நாடு வாகை சூடுவதும் இயற்கை. இது போன்றே பகைவனை வெல்ல வேறொருவனைத் துணைக் கழைப்பதும் அவனுக்குப் பரிசாக நாட்டின் சிலபகுதிகளைத் தருவதும் உலக வரலாற்றில் சாதாரணமாக நாம் காணும் செய்திகள் தான்.¹ ஆனால் இந்நிகழ்ச்சிகள் ஒரு மொழியின்

1. Kenneth Jackson, *Language and History of Early Britain* p. 198.

Albert C. Baugh, *A History of the English Language*, pp. 52—53.

வீழ்ச்சிக்கும் மற்றொரு மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் எவ்வளவு தூரம் வழி வகுத்துள்ளன என்பதை எடுத்துக் காட்டும் சாட்சியாக விளங்குகிறது ஆங்கில மொழியின் வரலாறு.

பல நேரங்களில் அந்நியர்களின் படையெடுப்புக்கு ஆளாகி நின்றது இங்கிலாந்து. கி. பி. 43இல் பேரரசன் கிளாடியஸ் (Claudius) இங்கிலாந்து நாட்டை வென்று ரோமப் பேரரசின் கீழ்க் கொணர்ந்தான். இதற்கு முன்னரே கி. மு. 55ஆம் ஆண்டில் சீசர் இந்நாட்டைத் தன் கீழ்க்கொணர மேற்கொண்ட முயற்சி பயனற்றுப்போனதும் பின்னர் இரு முறைகள் முபன்றதன் பயனாகத் தன் எண்ணத்தில் ஓரளவு அவர் வெற்றிபெற்றதும் இவண் குறிப்பிடத்தக்கனவாம்.¹ சிறந்த கட்டுக்கோப்பும் உடல் வன்மையும் வாய்ந்த கெல்ட் மக்கள் ரோமப் பேரரசினை எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தனர். எனினும் 40,000 படை வீரர்களுடனும் தகுந்த முன்னேற்பாட்டுடனும் வந்த கிளாடியஸ் மன்னனுக்கு இவர்கள் அடிபணிய வேண்டியதாயிற்று.

ரோமப்பேரரசின் வெற்றி பிரிட்டன்நாட்டு வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு திருப்பு மையமாகும். சின்னஞ்சிறு தலைவர்கள் பலரைக் கொண்டு நாகரிகம் அதிகமின்றி வாழ்ந்துவந்த கெல்ட் மக்கள் ரோமப் பேரரசின் கீழ் பல நன்மைகளையும் நாகரிக வசதிகளையும் அடைந்தனர். ரோமர்கள் காலத்தில் சிறந்த சாலைகள் பல உருவாயின. பல நகரங்கள் தோன்றின. ரோமப் பேரரசின் ஆட்சியின் கீழ் இருநூற்றுக்கத்திகமான பெரு நகரங்களும் பல சின்னஞ்சிறு ஊர்களும் உண்டாயினவாம். ரோம நாட்டு அலுவல் முறையும் ஆட்சி நிர்வாகமும் நகர வாழ்வும் வாழ்க்கை

1. Albert C. Baugh, *ibid.* pp. 50—51.

வசதியும் கல்வி முறையும் படைக்காவலும் இந்நாட்டிலும் பரந்து வளர்ந்தன.¹

இந்நாட்டு மொழியிலும் வேற்றுமைகள் தோன்றின. லத்தீன்மொழி இந்நாட்டு மக்களிடையே பரந்து வளர்ந்தது. படைஞர்களாகவும் அரசாங்க அலுவலர்களாகவும் இங்கு வந்து வாழ்ந்த ரோமர்களின் பேச்சு மொழியான லத்தீன் (Vulgar Latin) மொழியிலிருந்து ஏராளமான சொற்களை இந்நாட்டு மக்கள் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தனர். எண்ணூற்றுக்கும் அதிகமான லத்தீன் சொற்கள் இன்றும் கெல்டிக் மொழிகளில் உள்ளன என்பர் மொழியியல் அறிஞர்கள்.²

இவ்வாறு பிரிட்டன் நாட்டில் புகுந்த லத்தீன் நாள டைவில் மக்களிடையே பரவ ஆரம்பித்தது. கி. பி. முதல் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் புகுந்த இம்மொழி கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரையிலும் அரசியல் அலுவலாளர்களிடையேயும் செல்வந்தர்களிடையேயும் பெருமை பெற்ற மொழியாக வாழ்ந்தது. ஆட்சி மொழியாகவும் அலுவல் மொழியாகவும் படைஞர்களின் மொழியாகவும் பயன்பட்டது லத்தீன். ரோமர்களின் ஆட்சி ஏற்பட்ட முதல் நூறு ஆண்டுகளில் 40,000 போர் வீரர்கள் இவண் வந்து தங்கினர் என்றும் இவர்கள் பிரான்சு, ஸ்பெயின் போன்ற

1. Albert C. Baugh, *ibid.* pp. 51—52.

2. Approximately eight hundred of these Latin words have survived among the three Brittonic languages; so that if a Romance language is one which has developed by the ordinary processes of linguistic growth from the colloquial Latin of a province of the Roman Empire, a small but not negligible part of the Brittonic vocabulary may be said to form a fragment of a Romance language; a fact which has been almost entirely ignored by Romance scholars.

Kenneth Jackson, *ibid.* p. 76.

நாடுகளிலிருந்து வந்தனர் என்றும் இதனால்தான் பேச்சு லத்தீன் பிரிட்டன் நாட்டிலும் பரவ முற்பட்டது என்றும் கூறுவர் அறிஞர்கள். பிரான்சு, ஸ்பெயின் போன்ற நாடுகளில் பேச்சு லத்தீன் வேரூன்றி வளர்ந்துவிட்டமை இவண் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆனால் ஸ்பெயின், பிரான்சு நாடுகளில் வழங்கிய கெல்ட் மொழிகளுக்கு ஏற்பட்ட நிலை பிரிட்டிஷ் நாட்டு மொழிகளுக்கு ஏற்படவில்லை.

இதற்கான காரணங்கள் பல. லத்தீன் ஆட்சி மொழியாக விளங்கிய போதிலும் உள்நாட்டு மக்களிடையே பரவ முடியாது போயிற்று. மேட்டுப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த ஒரு சில செல்வந்தர்களும் அரசியல் அலுவலர்களும் லத்தீன் மொழியைப் பேசிவந்தபோதிலும் சாதாரண மக்களின் மொழியாகக் கெல்ட் மொழியே வழக்கிலிருந்தது.¹ எத்தனையோ கல்வெட்டுக்கள் லத்தீன் மொழியின்கண் காணப்படினும் மேலெழுந்த வாரியான வளர்ச்சியும் செல்வாக்குமே இம்மொழிக்கிருந்தது. பல பள்ளிகள் லத்தீன்மொழிப் படிப்புக்கென ஏற்பட்டிருந்த நிலையிலும் சாதாரண மக்களின் மொழியாக கெல்டிக்கே தொடர்ந்து வாழ்ந்தது. கவர்னர் அக்ரிகோலாவின் (Agricola) காலத்தில் பிரிட்டிஷ் மக்களிடையே லத்தீன் மொழியைப் பயிலவேண்டும் என்ற ஆர்வம் மிகுந்திருந்த போதிலும் இம்மொழி மக்களோடு மக்களாய் ஒன்றமுடியாது போயிற்று. இங்கிலாந்து நாட்டின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் (Lowland Zone) ரோமர்களின் செல்வாக்கும் லத்தீன் மொழியின் வழக்கும் பெருகியிருந்த

---

1. On the whole, there were certainly many people in Roman Britain who habitually spoke Latin or upon occasion could use it. But its use was not sufficiently widespread to cause it to survive, as the Celtic languages survived, the upheaval of the Teutonic invasions.

Albert C. Baugh. *ibid*, p. 52.

அளவுக்கு வட பகுதியிலும் மேற்குப் பகுதிகளிலும் பெருக வில்லை. டேஸிட்டஸ் கூறுவதுபோன்று லத்தீன் மொழிப் படிப்புக்காகப் பிரிட்டிஷ் மக்கள் தங்கள் குழந்தைகளை லத்தீன் பள்ளிகளுக்கு அனுப்பியபோதிலும்¹ இம்மொழிக்கு கெல்டிக் மொழியின் இடத்தைப் பெறும் வாய்ப்பு இந் நாட்டில் இல்லாது போயிற்று.²

ரோமர்களின் ஆட்சியின் முதல் பகுதியில் நகர வாழ்வும் வளர்ச்சியும் பெருகியிருந்த அளவுக்குப் பிற்பகுதியில் பெருக்கம் இல்லை. கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியில் நகர வாழ்க்கையில் ஒரு தேக்கம் ஏற்பட, நாட்டுப்புற வாழ்க்கை வளர்ச்சி பெற்றது. பணமுடையும் “பார்பரியர்கள்” என்றழைக்கப்பட்ட ஜெர்மானியர்களின் படையெடுப்பும் நகர வாழ்க்கையைப் பாதித்தன. எனினும் உள்நாட்டுத் துன்பங்களும் தொல்லைகளுமே நகர வாழ்வின் தேக்கத்திற்கு முக்கிய காரணங்களாக விளங்கின

---

1. Kenneth Jackson, *ibid.* p. 109.

A. C. Baugh, *ibid.* p. 52.

Henry Alexander, *The Story of English* p. 14.

2. The linguistic situation in Britain during the Empire seems then, to somewhat as follows: Latin was the language of the governing classes, of civil administration and of the army, of trade, of the christian religion, and very largely (but perhaps not entirely) of the people of the towns. The rural upper classes were bilingual; the peasantry of the Lowland zone, who constituted the great bulk of the population, spoke British and probably knew little Latin; and the language of the Highland zone (apart from the army and its native camp followers) was to all intents and purposes exclusively British.

Kenneth Jackson, *ibid.* p. 105.

என்பர்.¹ நகரத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் நாட்டுப்புறங்களில் குடியேறிய நிலையில் அங்கு வழக்கிலிருந்த லத்தீன் மொழியும் வீழத் தலைப்பட்டது. கி. பி. நான்கு, ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் லத்தீன் மொழி மெதுவாகத் தன் நிலையில் தாழ்ந்தது.

இந்நிலையில் ரோமப் பேரரசினர் பிரிட்டனை விட்டு வெளியேறினர். ரோமப் பேரரசினராலும் படையினராலும் அலுவலர்களாலும் வணிகர்களாலும் வாழ்ந்து வந்த லத்தீன் மொழிக்கு இது பேரிடியாக விளங்கியது. திடீரென நிகழ்ந்த இந்நிகழ்ச்சி பிரிட்டன் மக்களுக்கும் அவர்களுடன் ஒன்றி உறவாடி இரண்டறக்கலந்து வாழ்ந்த பல ரோமர்களுக்கும் அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது. சிறந்த உடல் வலிமையும் எதையும் எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றலும் கொண்டிருந்த கெல்ட் மக்கள் ரோமர்கள் வாழ்ந்த நானூறு ஆண்டுக் காலப் பகுதியில் வெகுவாக மாறியிருந்தனர். நாகரிக வாழ்வையும் சுகபோகத்தையும் கண்ட இவர்கள் 'ஸ்காட்ஸ்' (Scots) மக்களின் எதிர்ப்புக்கும் 'பிக்ட்ஸ்' (Picts) மக்களின் தொந்தரவுகளுக்கும் பயந்து அந்நியரைத் துணைக்கழைக்கும் அளவுக்கு வலிமையிழந்திருந்தனர்.

---

1. One of the most striking facts about the later history of Roman Britain is the decline of town life. As Collingwood has shown, the building of town under the Flavians and Antonines was overdone, they became economically top-heavy, and by the middle of the third century they were falling into an irremediable decay and a bankruptcy which was partly the product of the inflation which affected the Empire at this time. Doubtless the whole process was aggravated by the barbarian raids to which the Island was subjected in the fourth century, but the cause was much more internal than external.

Kenneth Jackson, *ibid.* p 112.

கிறிஸ்தவ மதம் இவண் வேரூன்றி வளர்ந்த நிலையில் லத்தீன் மொழியும் ஓரளவு இந்நாட்டு மக்களிடையே வழங்கிவந்தது.¹ பேகன் (Pagan) சமயம் ஆங்காங்கே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த போதிலும் கிறிஸ்தவ மதம் பரந்து வாழத் தலைப்பட்டது. கி. பி. 314 இல் காலில் (Gaul) நடந்த கிறிஸ்தவ மாநாடு ஒன்றிற்குப் பிரிட்டனிலிருந்து முந்நூற்றுக்கும் அதிகமான பாதிரிகள் வந்திருந்தனர் என்பர். பேகன் மதமும் கிறிஸ்தவ மதமும் இந்நாட்டில் வாழ்ந்த சூழ்நிலையில் பழைய ஆங்கில இலக்கியங்களின் கருவாக பேகன் கருத்துக்கள் பல காணப்படுவதில் வியப்பில்லை². கிறிஸ்தவ மதத்தின் செல்வாக்கும் லத்தீன் மொழியின் செல்வாக்கும் இந்நாட்டினரிடையே இருந்தமையால் பழைய ஆங்கில மொழியில் லத்தீன் சொற்கள் பல புக முடிந்தன. இதுபற்றி விரிவாகப் பின்னர் காண்போம்.

முன்னர்க் குறிப்பிட்டது போன்று ரோமர்களின் வெளியேற்றம் பிரிட்டனில் வாழ்ந்து வந்த கெல்ட் மக்களுக்கு அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது. இதுவரையிலும் நாகரிக வாழ்விலும் வசதியிலும் தங்கள் வலிமையையும் சகிப்புத் தன்மையையும் எதிர்ப்பு ஆற்றலையும் இழந்திருந்த இவர்கள் “ஸ்காட்ஸ்” மக்களும் ‘பிக்ட்ஸ்’ மக்களும் எதிர்த்த

---

1. Coming to what is regarded as the end of Roman administration in Britain, generally taken as having occurred in the year 410, there is, of course, no need to pay any attention to the old notion that all that was Roman in the civilization, including the Latin language, immediately vanished with the withdrawal of the legions, leaving helpless mass of celtic barbarians supine to the assaults of the invader.

ibid. pp. 112—113.

2. A. C. Baugh, *ibid.* p. 78.

H. C. Wyld, *ibid.* p. 23.

நிலையில் ஐரோப்பாவில் இருந்த ரோமர்களின் உதவியைப் பல நேரங்களில் நாடினர். தங்கள் தாய்நாட்டைக் காப்பதில் முனைந்திருந்த ரோமர்களால் இவர்களுக்கு உதவ முடியாமல் போகவே இவர்கள் பிறர் உதவியைக் கோரி நின்றனர். ரோம மக்களின் வெளியேற்றத்திற்குப் பின்னர்த் தோன்றிய சின்னஞ்சிறு தலைவர்களில் ஒருவனான “Vortigern” பிக்டிஷ், ஸ்காட் மக்களை எதிர்க்கும்பொருட்டு ஜூட் மக்களின் உதவியைக் கோரினான். இவனுடைய வேண்டுகோளுக்கிசைந்த இம்மக்களும் இவனுக்கு உதவி புரிந்தனர். இவ்வுதவியின் பரிசாகப் பெற்ற நாட்டிலேயே குடியிருந்தனர் இம்மக்கள். உதவிக்கு வந்த இவர்கள் இந்நாட்டின் நிரந்தர மக்களாகவும், இவர்களின் மொழியே இந்நாட்டின் மொழியாகவும் மாறிவிட்ட நிகழ்ச்சியின் வரலாற்றில் அடங்கியிருப்பதே ஆங்கில மொழியின் வரலாறு.¹

ஆங்கிலம் ஒரு மேற்கு ஜெர்மானிய மொழி. மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகளிலும் தாழ் ஜெர்மன் (Low German) பிரிவைச் சார்ந்தது. இதிலும் “ஆங்கிள்”, “சாக்சன்” “ஜூட்” என்ற மக்களால் பேசப்பட்டு வந்த கிளைமொழிகளின் கலப்பில் உருவானது. கி. பி. நான்கு, ஐந்தாம்

---

1. English was introduced into these islands in the fifth century by Germanic tribes who came, in the first instance, under check colour of helping Vortigern, the British King, against the Picts. But soon, seeing the ‘nothingness of the Britons, and the excellance of the land’, the Jutes, who were the first comers, sent for their kinsmen, who, coming in larger numbers, murdered and pillaged their way to the possession of the best part of the country, causing the Britons to flee before them ‘like fire’ into the mountains of the west.

Henry C. Wyld, *ibid.* p. 22.

நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் இம்மூன்று மக்களால் பேசப் பட்டு வந்த இந்த மொழிகளிடையே வேற்றுமை அதிகம் இல்லை. ஆங்கில மொழியின் வரலாற்றினைப்பற்றி நன்கு அறிய வேண்டின் இம்மூன்று மக்களின் வரலாறும் இவர்களின் இங்கிலாந்து குடியேற்றமும், பின்னர் இங்கிலாந்து மக்களுடன் இரண்டறக் கலந்து வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் வரலாறும் நமக்கு நன்கு தெரிதல் வேண்டும்.

ரோமப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு முன்பே இந்நாட்டில் ஜெர்மானிய மக்கள், அதிலும் குறிப்பாக சாக்சன் மக்கள் ஆங்காங்கே குடியேறியிருந்தனர். அது மட்டுமன்றிப் பல நேரங்களில் சாக்சன் மக்கள் இந்நாட்டினுள் புகுந்து ஆங்காங்கே கொள்ளையடித்தும் வந்தனர்.¹ எனினும் இந்நாட்டில் நிரந்தரமாகக் குடியேறவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் கி. பி. 450 முதல்தான் இம்மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்தனர் என்றும் முதலில் இங்கிலாந்தின் கிழக்குப் பகுதியில் இறங்கிய இவர்கள் சிறுகச் சிறுக மேற்கு எல்லை வரையிலும் சென்று பல அழிவுகளைச் செய்து மீண்டும் கிழக்கே வந்து தங்கினர் என்றும் கூறுவர் வரலாற்று ஆசிரியர்கள்.² பல நேரங்களில் இவர்களுக்கும் பிரிட்டன் நாட்டு மக்களுக்கும் நடந்த போர்களில் வெற்றியையும் தோல்வியையும் மாறி மாறிக் கண்ட இவர்கள் இறுதியில் கி. பி. 500 இல் தோற்கடிக்கப்பட்ட நிலையில் ஓரளவு பின்தங்கியே நின்றனர். இந்நிலை நாற்பது ஆண்டுகளுக்கே நீடித்தது. பின்னர் மீண்டும் தங்கள் தாக்குதல்களைத்

1. The Angles, Saxons and Jutes who live along the continental North Sea Coast, speaking a Low German dialect or dialects, had undoubtedly raided the British shores even before the departure of the Romans in 410 A. D.

Mario Pei, *ibid* p. 20.

2. Kenneth Jackson, *ibid*. p. 199.

தொடர்ந்து நடத்தி இறுதியில் வெற்றியும் பெற்றனர் இம் மக்கள்.

கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரையிலும் தங்களுக்கென அரசு எதையும் நிறுவவில்லை இம்மக்கள். கெண்டு (Kent) பகுதியில் ஏற்பட்ட அரசே ஜெர்மானிய மக்களின் முதல் அரசு என்பர்.¹ நாளடைவில் பெருகிய இம்மக்கள் கி. பி. ஆறாவது நூற்றாண்டில் பல இடங்களிலும் (Isle of wight, the New Forest, Southeast Hampshire) பரவி வாழத் தலைப்பட்டனர். கெண்டு பகுதியில் வாழ்ந்த இம் மக்களின் பேச்சு மொழியே கெண்டு கிளைமொழியாகப் (Kent dialect) பின்னர் வளர்ந்து நின்றது.²

ஜூட் மக்கள் ஐரோப்பிய நாட்டில் ஜெர்மானியின் வட பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தவர்கள். இவர்கள் என்கிருந்து இங்கிலாந்து வந்தனர் எனத் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாது. பெதெ (Bede) தம்முடைய நூலில் கூறியிருப்பதிலிருந்து “இவர்கள் டென்மார்க்கில் ஜூட்லண்டு பகுதியி

---

1. One of the earliest kingdom is that of Kent. Beginning very possibly with the grant of land made by Vortigern to Hengist and Horsa in the middle of the century, by its end, the Jutes had occupied first the open country of the east and central north Downs, and then the western downs of west Kent and East Surrey. They did not venture far into the Weald Forest at this time, but an early offshoot seems to have been those *Hastings* who occupied the district round Hastings, whose affiliations were with Kent rather than Sussex. Another early extension, by sea, was the Jutish colony in the isle of Wight and Southern Hampshire, as described below.

Kenneth Jackson, *ibid.* p. 200.

2. H. C. Wyld, *ibid.* p. 24.

A. C. Baugh, *ibid.* p. 60.

விருந்து வந்திருக்கலாம்” எனக்கூறுவார் சிலர்.¹ இன்னும் சிலர் “வெறும் பெயர் ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் எழுந்த கருத்தே இது” என்றும் இவர்கள் “எங்கிருந்து இவண் வந்து குடியேறினார்கள் என்பது தெரியவில்லை” என்றும் கூறுவர்²

1. Bede in his *Ecclesiastical History of the English People* completed in 731, tells us that the Teutonic tribes which conquered England were the Jutes, Saxons and Angles. From what he says and from other indications it seems altogether most likely that the Jutes and the Angles had their home in the Danish peninsula, the Jutes in the northern half (hence the name Jutland) and the Angles in the south, in Schleswig-Holstein, and perhaps a small area at the base.

A. C. Baugh, *ibid* p. 54.

H. C. Wyld, *ibid*. p. 22.

Louis H. Loray, *Foundations of Language*, p. 347.

2. The names *Angles* and *Jutes* were very early connected with the provinces of *Angeln* and *Jutland* (as by Bede in the eighth century). The significance of this connection is uncertain; there are several possibilities to choose from. So much, however, is certain; the Angles and Jutes in England did not speak the language of *Angeln* and *Jutland*, but one much like that of their fellows, the Saxons.

Holger Pedesen, *Discovery of Language*, p. 33.

These were the Jutes who, according to the traditional view, migrated from *Jutland*, the northern part of *Denmark*: many modern historians, however, do not accept this explanation, which is based largely on the resemblance of the two names, *Jutes* and *Jutland*.

H. Alexander, *ibid*. p. 35.

R. Priebsch and W. E. Collinson, *The German Language* pp. 42—43.

ஐட் மக்களைப் போன்றே சாக்சன் மக்களும் இந்நாட்டின்கண் படிப்படியாகக் குடியேறினர். முன்னர்க் குறிப்பிட்டது போன்று கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதலே இவர்கள் குடியேறிவந்த போதிலும் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் தான் இவர்களின் திட்டமிட்ட, நிரந்தரக் குடியேற்றம் நடைபெற்றது. ஆங்கிலோ சாக்சன் கிரானிக்கிள் இம் மக்கள் கி. பி. 477இல் தெற்குக் கரையோரப் பகுதிகளில் வந்திறங்கினர் எனக் கூறும். இவர்கள் சசெக்ஸ் (Sussex) பகுதியில் தங்கினர் என்றும் இதனையே தங்கள் இருப்பிடமாகக் கொண்டனர் என்றும் கருதலாம். இது போன்றே மற்றொரு கூட்டத்தினர் கி. பி. 495 இல் மேற்கே வெசெக்ஸ் (Wessex) பகுதியில் குடியேறினர் என்பர் வரலாற்று அறிஞர்கள். கிழக்குப் பகுதிகளிலும் (Essex) நடுப்பகுதிகளிலும் (Middlesex) குடியேறிய சாக்சன் மக்கள் முறையே “கிழக்கு சாக்சன்” (East Saxon) என்றும், “நடு சாக்சன்” (Middle Saxon) என்றும் அழைக்கப்படுவர். முதன் முதலில் ஆங்காங்கே தனித்தனியாக அங்கும் இங்குமாகக் குடியேறிய இம்மக்கள் கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டுக் காலப் பகுதியில் இங்கிலாந்தின் தென்பகுதி முழுவதும் பரந்து காணப்பட்டனர். இவர்களின் பேச்சு மொழியே பின்னர் மேற்கு சாக்சன் (West Saxon) கிளைமொழியாக வளர்ந்து நின்றது.

*Sahsa (சிறிய வாள்) என்ற சொல்லிலிருந்து தங்கள் பெயரினை இம்மக்கள் பெற்றிருக்கலாம் எனக் கருதுவர் சிலர். இங்கிலாந்து வரும் முன் இவர்கள் எல்ப் நதிக்கரையில் தங்கி வந்தனர் என்றும் இவர்களில் ஒரு பிரிவினர் சாக்சன் தீவுகளில் (Scharhörn, Neuwerk, Buschsand) வாழ்ந்து வந்தனர் என்றும் குறிப்பிடுவர் சிலர். பிரான்சிலும் இவர்கள் தங்கள் வன்மையைக் காட்டிக் குடியேறினர் என்றும் இங்கிருந்தே தெற்கு இங்கிலாந்துப் பகுதிகளில் வந்திறங்கினர் என்றும் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர்.

இங்கிலாந்துநாட்டில் குடியேறிய சாக்சன் மக்களைப் பிற சாக்சன் மக்களிடமிருந்து பிரித்தறியும் பொருட்டு இவர்களை “Angli-Saxons” என்றும் ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்த சாக்சன் மக்களை “Alt saxons”, “antique Saxons” என்றும் அழைப்பர்¹. ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்த மக்களைப் பொதுவாக ‘சாக்சன்’ என்றும் இவர்களின் மொழியைப் ‘பழைய சாக்சன்’ மொழி என்றும் கூறுவர்.

ஐட் மக்களையும் சாக்சன் மக்களையும் போன்றே ‘ஆங்கிள்’ மக்களும் இங்கிலாந்து நாட்டில் குடியேறினார்கள். இவர்களின் குடியேற்றத்தையும் வாழ்ந்த பகுதிகளையும் வைத்து இவர்களை மூன்று பிரிவினர்களாகப் பிரிக்கலாம்.

கி. பி. ஐந்தாவது நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் கிழக்கு ஆங்கிளியா (East Anglia) பகுதிகளில் குடியேறிய மக்களைக் கிழக்கு ஆங்கிள் மக்கள் (East Angles) என்பர் வரலாற்று ஆசிரியர்கள். இவர்கள் பென்ஸ் (The Fens) பகுதியின் கிழக்கே பரந்து வாழ்ந்தனர்.² நடு ஆங்கிளியா பகுதியை அடுத்து வாழ்ந்த இம்மக்களின் மொழி நடு ஆங்கிள் மக்களின் மொழியிலிருந்து ஒரு சிறிது வேறுபட்டதாக இருந்தது. இதைத்தவிர இம்மொழிபற்றி அதிகம் தெரியவில்லை.

இவர்களை ஒட்டி மேற்குப் பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களே நடு ஆங்கிள் மக்கள் (Middle Angles). கி. பி. ஐந்தாவது நூற்றாண்டு காலத்தில் மெர்சியா (Mercia), லின்சே (Lindsey) பகுதிகளில் குடியேறி வாழ்ந்த இம்மக்கள் இந்நாட்டுக்கு வந்த பழமையான மக்களில் ஒரு பிரிவினராகும். ஹம்பர் (Humber) நதி வழியாக வடக்குப் பகுதியில் குடியேறிய மக்கள் லின்சேயில் தங்களுக்கென ஒரு அரசினை நிறுவி

1. Priebisch and W. E. Collinson, *ibid*, p. 44.

2. Kenneth Jackson, *ibid*. pp. 202—203.

வாழ்ந்தனர். இதுபோன்றே இன்னொரு பிரிவினர் மெர்சியா பகுதியில் அரசு ஒன்றினை நிறுவினர். 'Benda' (d. 655) காலத்தில் மெர்சியா முழுவதும் மிகவும் வன்மை பெற்று விளங்கியது. இவ்வரசு மேற்கு நோக்கிப் பரந்து வளர்ந்து நின்றது. ஆங்கில மொழியின் வரலாற்றில் மெர்சியா முக்கியம் பெற்றதாகும். இவண் வாழ்ந்த மக்களையே (ஹம்பர் நதியின் தெற்கே) நடு ஆங்கிள் மக்கள் (Middle Angles) என்பர். இவர்களின் மொழியே பின்னர் ஆங்கில மொழியின் நிலை மொழியாக வளர்ந்தது எனக் கூறலாம்.¹

கி. பி. ஆறாவது நூற்றாண்டில் வடக்கே குடியேறிய மக்களிடையே தோன்றியது பர்னிசிய (Bernicia) அரசு. காட்டுப் பிரதேசங்களைக் கொண்டிருந்த இப்பகுதியில் மக்கள் கூட்டம் அன்று அதிகமாக இல்லையெனினும் பின்னர் இவ்வரசு விரிவடைந்தது. கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் அரசுபுரிந்த ஏதல்பிரித் (Aethelfrith, 593-617) டேரியா அரசனின் மகளை மணம்செய்ததை யொட்டி அவ்வரசு இதனுடன் இணைய இவ்வரசு விரிவுபெற்றதுடன் பின்னர் நார்த்தும்பிரியா முழுவதும் தன்னகத்தே கொண்டு வளர்ந்தது.² இவண் வழங்கிய பேச்சு மொழியே பின்னர் 'நார்த்தும் பிரியன்' (Northumbrian) கிளை மொழியாக வளர்ந்தது.

ஆங்கிள் மக்கள் இந்நாடு வருமுன் எல்ப் நதி தீரத்தில் (Lower Elbe) வாழ்ந்து வந்தனர் என்பார் தாலமி. எனினும் கிழக்கு செல்ஸ்விக் (East Schlezwig) பகுதியில் இவர்கள் வாழ்ந்திருக்கலாம் எனச் சிலரும், சில டேனிஷ் தீவுகளில் இவர்கள் வதிந்திருக்கலாம் என வேறு சிலரும் எண்ணுகின்றனர். சாக்சன் மக்களைவிட ஆங்கிள் மக்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்தவர்களாயினும் இவர்களின் பெயரே

1. Kenneth Jackson, *ibid.* pp. 207—211.

2. *ibid.* pp. 212—227.

இங்கிலாந்து நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் ஆங்கில மக்களுக்கும் ஏற்பட்டது.¹

பழைய ஆங்கில மொழியிலும் லத்தீன் மொழியின் செல்வாக்கினை நன்கு காணமுடியும். கிரேக்கர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் ஐரோப்பா நாட்டில் மிகச் சீரும் செல்வாக்கும் கொண்டிருந்த ரோமர்கள் ஐரோப்பாவின் மேற்குப்பகுதி முழுவதும் தங்கள் ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டு வந்திருந்த நிலையில் அவர்கள் மொழியான லத்தீனும் எங்கும் பரந்து வளர்ந்து நின்றது. ஜெர்மானிய மக்களான ஆங்கிலோ சாக்சன் மக்கள் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்து வருமுன்பே லத்தீன் மொழியிலிருந்து பல சொற்களைத் தங்கள் மொழியில் கொண்டிருந்தனர். ரோமப் பேரரசின்கீழ் பல துறைகளிலும் ஜெர்மானிய மக்கள் பணி புரிந்து வந்தனர். இந்நிலையில் லத்தீன் மொழிச் சொற்கள் இவர்கள் மொழியில் காணப்படுவது இயற்கைதானே!

கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலோ சாக்சன் மக்களும் ஜூட் மக்களும் இங்கிலாந்தில் குடியேறியபோது லத்தீன் மொழியே அரசியல் மொழியாகவும் செல்வந்தர்களின் மொழியாகவும் இருந்தது என்பதை முன்னர்க்கண்டோம். இந்நிலையில் இவண் வந்து வாழத் தலைப்பட்ட ஜெர்மானிய மக்களின் பேச்சிலும் புதிதாக லத்தீன் சொற்கள் கலக்கத் தலைப்பட்டன. எனினும் கி. பி. ஆறாம்

---

1. Though the Saxons were numerically superior to the Angles, the latter were influential enough to impose their name on the whole: the country is called England (OE. Englalund), the nation English (OE. Englisc, Englismon, cf. also Angelcynn, Angeltheod), and the language English (OE. Englisc, Englis gereord).

Jespersen, *ibid.* p. 32.

நூற்றாண்டில் (597) சங். அகஸ்டினின் (St. Augustine) வரவுக்குப் பின்னர் பரந்து வளர்ந்த கிறித்தவ மதத்தின் வளர்ச்சியில் லத்தீன் மொழியும் இங்கிலாந்து நாட்டில் வேரூன்றத் தலைப்பட்டது.¹ பல கிறித்தவக் கோயில்கள் ஆங்காங்கே தோன்றியபோது சில லத்தீன் பள்ளிகளும் தோன்றின. சமய வளர்ச்சிக்கேற்ப லத்தீன் மொழியின் செல்வாக்கும் இம்மொழியில் ஏற்பட்டது. ஸ்கேண்டிநேவிய மக்கள் இங்கிலாந்தைத் தாக்கியபோது லத்தீனின் செல்வாக்கு குறைந்தபோதிலும் மீண்டும் இழந்த செல்வாக்கைப் பெற்றுக்கொண்டது என்பர் வரலாற்று ஆசிரியர்கள். பழைய ஆங்கிலமொழியில் சுமார் ஐந்நூறு சொற்கள் லத்தீன் சொற்களாக இருத்தல் காணலாம்.² இது முதல் ஆங்கிலமொழி பல மொழிச் சொற்களையும் ஏற்று வளர்ந்து வந்தது.³

---

1. A. C. Baugh, *ibid.* p. 98.

2. It is estimated that about 450 Latin words came into Old English before the Norman conquest. This is a surprisingly large total to those who think of the Anglo-Saxon era as the period of pure Germanism in the language. If to these words we add those that would normally have entered English from 1066 on, we see that even without the French cultural importations present-day English would not be altogether a simon-pure Germanic tongue.

Mario Pei, *ibid.* p. 33.

A. C. Baugh, *ibid.* p. 106.

3. The Latin influence of the Second Period was not only extensive but thorough and marks the real beginning of the English habit of freely incorporating foreign elements into its vocabulary.

A. C. Baugh, *ibid.* p. 106.

ஆங்கில மொழியின் வரலாற்றில் ஸ்கேண்டிநேவிய மொழிகளின் செல்வாக்கும் அதிகமாக இருத்தல் காணலாம். கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு முதல் கி. பி. பதினொன்றாம் நூற்றாண்டு வரையிலும் ஸ்கேண்டிநேவிய மக்கள் பலப்பல நாடுகளில் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட விரும்பினர். இக்காலப்பகுதியில்தான் சுவீடிஷ் மக்கள் ரஷ்ய நாட்டில் தங்கள் அரசினை நிறுவினர். டேனிஷ் மக்கள் நார்மண்டியிலும் பின்னர் இங்கிலாந்திலும் ஆட்சி செலுத்தினர். நார்வேஜிய மக்கள் ஐஸ்லாந்து, பெரோஸ் போன்ற இடங்களில் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டியது மட்டுமின்றி அங்கெல்லாம் குடியேறி வாழத் தலைப்பட்டனர். இவ்வாறு நான்கு புறமும் தங்கள் அதிகாரத்தையும் ஆட்சியையும் நிலைநிறுத்திய இக்காலப்பகுதியை “வைக்கிங் காலம்” (Viking Age) என்பர் வரலாற்றாசிரியர்கள்.

கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் அடிக்கடி இங்கிலாந்து நாட்டில் புகுந்து கொள்ளையடித்து வந்தனர் ஸ்கேண்டிநேவிய மக்கள். முதன்முதல் இங்கிலாந்தின் வடபகுதியான நார்தும்பிரியாவில் இருந்த கோயில்களை (Rindisfarne (793), Jarrow, Whitby) இலக்காகக் கொண்டு தங்கள் தாக்குதல்களை நடத்தி வந்தனர் இம்மக்கள். இதனால் நார்தும்பிரியா தன் முக்கியத்துவத்தையும் சிறப்பையும் இழந்த நிலையில் இவண் வழங்கிய கிளைமொழியும் தன் சிறப்பினையிழந்து நின்றபோது மேற்கு சாக்சன் கிளைமொழி படிப்படியாக வளர்ந்து பழைய ஆங்கிலக் காலப்பகுதியில் நிலைமொழியாகவும் இலக்கிய மொழியாகவும் வளர்ந்தது.

சிறு சிறு கூட்டங்களாக வந்து கொள்ளையடித்த ஸ்கேண்டிநேவிய மக்கள் கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பெருங்கூட்டமாக வந்து இங்கிலாந்து முழுவதும், குறிப்பாகத் தென்பகுதியில் தங்கள் தாக்குதல்களைத் தொடங்கினர். கி.பி. 850 இல் முந்நூற்றுக்கும் அதிகமான கப்பல்களில் வந்திறங்கிய டேனிஷ் மக்கள் தெனட்தீவு

(Isle of Thanet) கேன்றர்பரி (Canterbury) லண்டன் போன்ற இடங்களில் கொள்ளையடித்தனர். இதுபோன்றே கி. பி. 866 இலும் இந்நாடு வந்த டேனிஷ் கூட்டத்தினர் கிழக்கு ஆங்கிலியன் (East Anglian) பகுதிகளைக் கொள்ளையடித்த துடன் யார்க்கையும் (York) பிடித்தடக்கினர். இதனால் இங்கிலாந்து நாட்டின் கிழக்குப் பகுதி இவர்களின் கீழ் அடங்கிற்று. பின்னர் மெல்ல மேற்குப்பகுதியையும் தங்கள் ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டு வர முயற்சித்த நிலையில் பேரரசன் ஆல்பிரட் (871 - 99) இவர்களை எதிர்த்து நின்றான். உறுதியோடு எதிர்த்த இம்மன்னனும் இவர்கட்கு அஞ்சி சோமர்செட் பகுதியில் கரந்துறைய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. எனினும் அஞ்சாத இம் மன்னன் மீண்டும் இவர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டான். இதனால் ஏற்பட்ட விளைவே வெட்மோர் (Wedmore) உடன்படிக்கை.

இவ்வுடன்படிக்கையினால் டேனிஷ் மக்கள் வெசெக்ஸ் பகுதியிலிருந்து பின்வாங்கிய நிலையில் இங்கிலாந்தின் கிழக்குப் பகுதிகளில் தங்க நேரிட்டது.¹ இதனால் ஆல்பிரட்டின் சந்ததியார்கள் இவர்களுடன் மீண்டும் மீண்டும் போரிடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. 937 இல் 'Athelstan' பெற்ற வெற்றி ஆங்கில நாட்டு வரலாற்றில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. எனினும் டேனிஷ் மக்கள் இந்நாட்டின் மீது படையெடுத்த வண்ணமாகவே இருந்தனர். கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் (991) பல கப்பல்

---

1. In the peace of Wedmore (878), King Alfred, the noblest and staunchest defender of his native soil, was fain to leave them more than half of what we now call England; all Northumbria, all East Anglia and one half Central England made out the district called the Danelaw.

Jaspersen, *ibid.* p. 57.

களில் தேமஸ் நதிக்கரையில் வந்திறங்கிய டேனிஷ் படை யினர் ஓலாபின் [Olaf Tryggvason] தலைமையின்கீழ் கிழக்கு சாக்சன் மக்களைத் தாக்கியதுடன் அவர்கள் தலைவனையும் [Byrhonoth] கொன்றனர். பின்னர் நார்மண்டியின் மன்ன னாகப் பதவியேற்ற ஓலாப் டென்மார்க் மன்னனான ஸ்வெய் னுடன் [Svein] இணைந்து 994 இல் மீண்டும் லண்டனைத் தாக்கிப் பெருந்தொகையை (£ 48,000) இறையிலியாகப் பெற்றுச் சென்றான். எனினும் மீண்டும் இவண் படை யெடுத்து வந்த ஸ்வெயின் தன்னுடைய மகன் Cnut-இன் உதவியால் இங்கிலாந்து நாட்டின் பல பகுதிகளை வென்று முடிவில் 1014 இல் இந் நாட்டின் மன்னனாக முடிசூடிக் கொண்டதும் இவனைத் தொடர்ந்து டேனிஷ் அரசர்கள் பலவருடங்கள் இங்கிலாந்தில் இருந்து வந்தமையும் ஆங்கில மொழி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க செய்திகள் ஆகும். ஆங்கில அரசர்களால் சாதிக்க முடியாத இங்கி லாந்து நாட்டின் ஒற்றுமை இவர்களால் ஏற்பட்டது என்பார் ஜெஸ்பர்ஸன்.¹

டேனிஷ் மன்னர்களின் ஆட்சியும் அம்மக்களின் குடி யேற்றமும் இங்கிலாந்து நாட்டிலும் ஆங்கில மொழியிலும் பல மாற்றங்களைப் புகுத்தின. கம்பர்லாந்து, வெஸ்ட்மோர் லாந்து போன்ற பகுதிகளில் ஸ்கேண்டிநேவிய மக்கள் குடியேறி வாழ்ந்தனர். ஸ்கேண்டிநேவிய மொழியும் ஒரு ஜெர்மானிய மொழியே. இதனால் இவ்விரு மொழியினரும் கலந்து வேற்றுமையின்றி வாழ்ந்த நிலையில் பல ஸ்கேண்டி நேவியச் சொற்கள் ஆங்கில மொழியில் புகுந்தன. கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையிலும் ஸ்கேண்டிநேவிய மொழி இங்கிலாந்து நாட்டில் பேசப்பட்ட நிலையில் ஆங்கில

1. Jespersen, *ibid.* p. 59.

மொழியில் பல இடப்பெயர்களும் ஊர்ப் பெயர்களும் ஸ்கேண்டிநேவியச் சொற்களாக இருத்தல் காணலாம். 1400க்கும் அதிகமான இடப்பெயர்கள் இம்மொழிச் சொற்களாக உள்ளனவாம்.¹

இடப்பெயர்கள் தவிர எத்தனையோ பெயர்ச் சொற்களும் பெயரடைகளும் ஸ்கேண்டிநேவிய மொழிச் சொற்களாக இருக்கின்றன. இவை மட்டுமல்லாமல் சில மூவிடப் பெயர்களும் ஆங்கில மொழியின்கண் புகுந்துள்ளன. அடிப்படைச் சொற்களாகக் கருதப்படும் மூவிடப் பெயர்கள் பொதுவாகக் கடன் வாங்கப்படுவதில்லை. இந்நிலை ஆங்கில மொழியின்கண் ஸ்கேண்டிநேவிய மொழியின் செல்வாக்கினை நன்கு காட்டும்.²

ஐட் மக்களும் சாக்சன் மக்களும் ஆங்கிள்ஸ் மக்களும் பேசி வந்த மொழிகளே பின்னர் ஆங்கிலமாக மாறின எனக் கண்டோம். வெவ்வேறு இடங்களிலிருந்து வந்த இம்மக்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் குடியேறிய நிலையில்

1. Mario Pei, *ibid.* p. 35.

A. C. Baugh, *ibid.* pp. 110—115.

2. If further evidence were needed of the intimate relation that existed between the two languages, it would be found in the fact that the Scandinavian words that made their way into English were not confined to nouns and adjectives and verbs, but extended to pronouns, prepositions, adverbs and even a part of the verb *to be*. Such parts of speech are not often transferred from one language to another. The pronouns *they*, *their* and *them* are Scandinavian.

A. C. Baugh, *ibid.* p. 120.

Mario Pei, *ibid.* pp. 35—36.

Jespersen, *ibid.* p. 58.

இவர்கள் பேசிவந்த மொழிகளில் அவற்றினுள்ளேயே பல மாற்றங்கள் இருந்தன. இம்மாற்றங்களை அடிப்படையாக வைத்து நோக்கின் பழைய ஆங்கில மொழியில் 'நார்தும் பிரியன்' (Northumbrian) 'மெர்சியன்' (Mercian) மேற்கு சாக்சன் (West Saxon) கெண்டிஷ் (Kentish) என நான்கு கிளைமொழிகள் இருந்திருக்கக் காணலாம். இங்கிலாந்து நாட்டின் வடபகுதியாகிய நார்தும்பிரியாவிலும் நடுப்பகுதியிலும் தென்மேற்குப் பகுதியிலும் கெண்ட் பகுதியிலும் வழங்கிய கிளைமொழிகளையே இப்பெயர்களால் அழைக்கின்றனர். இவற்றுள் நார்தும்பிரியன், மெர்சியன் கிளைமொழிகள் ஆங்கிள் பிரிவினராலும் மேற்கு சாக்சன் மொழி சாக்சன் மக்களாலும் கெண்டிஷ் மொழி ஜூட் இனத்தாராலும் பேசப்பட்டவையாகும்.¹

முதன் முதல் நார்தும்பிரியாவில் பல வேறு மடங்களும் (Jarrow, Whitby) கல்வி நிலையங்களும் தோன்றிய நிலையில் இவண் வழங்கிய கிளைமொழியும் முக்கியத்துவம் பெற்றது. ஆங்கில மக்களின் சமய வரலாற்றை (Ecclesiastical History of English people) எழுதிய பெதே (Bede) இம்மொழியிலேயே எழுதியுள்ளார். ஆங்கில மொழியின் முதல் கவிஞராகிய கேட்மன் (Caedman) விட்பி (Whitby) மடத்தைச் சார்ந்தவர்.² பல சமய ஏடுகளும் சின்னஞ்சிறு நூற்களும் இதன் கண் தோன்றின.

ஆனால் கி. பி. ஒன்பது, பத்தாம் நூற்றாண்டுப் பகுதியில் சாக்சன் மொழி முக்கியத்துவம் அடைய ஆரம்பித்தது.

1. H. C. Wyld, *ibid.* p. 24.

A. C. Baugh, *ibid.* p. 60.

Mario Pei, *ibid.* p. 24.

2. A. C. Baugh, *ibid.* p. 80.

Henry Alexander, *ibid.* p. 54.

வைக்கிங் அரசர்களாலும் பிறராலும் நார்தும்பிரியா அடிக் கடி தாக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டபோது இப்பகுதி வீழ்ச்சி யடைந்தது. இத்துடன் மிக வன்மையுடன் விளங்கிய பேரரசன் ஆல்பிரட் (Alfred the Great, 871-99) வெசெக்ஸ் பகுதியை ஆண்டபோது அவண்வழங்கிய கிளைமொழி சீரும் செல்வாக்கும் பெற்றது. இன்று பழைய ஆங்கில எழுத் துருவங்களாகக் கிடைப்பன அனைத்தும் இக்கிளை மொழி யிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. பிற கிளைமொழிகளில் எழு தப்பட்டவையும் இதன்கண் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. ஆல்பிரட்டின் முயற்சியால் பல நூற்கள் இக் கிளைமொழி யில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருத்தல் காணலாம். இதுவே பழைய ஆங்கிலத்தின் நிலை மொழியாக வளர்ந்தது.¹

ஸ்கேண்டிநேவிய மக்களை எதிர்த்து வென்று நின்ற ஆல்பிரட் மொழித்துறையிலும் சிறந்த பணிகள் பல செய் துள்ளான். கி. பி. எட்டாவது நூற்றாண்டில் வளர்ந்த அளவுக்கு தன் காலத்தில் வளர முடியாது நின்ற ஆங்கில மொழிக்கு ஆக்கந் தர முயன்ற இம்மன்னன் பல லத்தீன் நூற்களையும் ஆங்கில மொழியில் மொழிபெயர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டான். இந்நிலையில் ஆங்கில உரைநடை யின் தந்தையாகக் கருதப்படுகிறான் இம்மன்னன். இவன் தொடங்கிய பணியில் ஆரம்பித்த ஆங்கிலம் இன்று உலக மொழியாக வளர்ந்துவிட்டதைக் காண்கிறோம்.²

பழைய ஆங்கிலம் இன்றைய ஆங்கிலத்திலிருந்து பல வழிகளில் மாறியிருந்தது; உச்சரிப்பிலும் இலக்கணத்திலும் பல மாற்றங்களைக் காணலாம்.

1. A. C. Baugh, *ibid.* p. 81.

Henry Alexander, *ibid.* p. 54.

2. A. C. Baugh, *ibid.* pp. 81-82.

இன்றைய ஆங்கில மொழியில் காணப்படும் சொற்களிலுள்ள சிலவெழுத்துக்களை நாம் உச்சரிப்பதில்லை. எடுத்துக் காட்டாக 'know' 'knee' போன்ற சொற்களில் வரும் ககரவொலி உச்சரிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் பழைய ஆங்கில காலப் பகுதியில் இவை நன்கு உச்சரிக்கப்பட்டன.

cnāwen (know)

cnēo (knee)

gnāwan (gnaw)

gnornian (lament)

wrtan (write)

போன்ற சொற்களில் இப்பண்பினைக் காணலாம்.

உயிரெழுத்துக்களிலும் பழைய ஆங்கிலம் மிக மாறுபட்டிருந்தது. சில உயிர்களில் குறில் நெடில் வேற்றுமையும் இருந்தது என்பர். கீழ்க்காணும் சொற்கள் பழைய ஆங்கில உயிர் எழுத்துக்களின் பண்பைக் காட்டும்.

ப. ஆங்கில உயிர்	ப. ஆ. சொற்கள்	இன்றைய சொற்கள்
	as in	
ā	[father] <i>hām, bān,</i>	<i>home, bone</i>
	<i>āc, stān</i>	<i>oak, stone</i>
a	<i>man [n], lamb</i>	<i>man, lamb</i>
ǣ	<i>dǣd, sǣd</i>	<i>deed, seed</i>
æ	<i>æt, glæd</i>	<i>at, glad</i>
ē	[name] <i>wē, fēt</i>	<i>we, feet</i>

e	[well]	settan, wel	set, well
ī	[see]	mīn tīd	mine, tide
i	[it]	sittan, hit	sit, hit
ō	[go]	gōd, sōna	good, soon
o	[god]	God, cocc	God, cock
ū	[loo]	hūs, ūt,	house, out
		cū, mūs	cow, mouse
u	[full]	ful, lufu	full, love
ȳ		hydan, myē	hide, mice
y		pytt synn	pit, sin

இன்றைய ஆங்கில மொழிப் பெயர்ச் சொற்கள் தமிழ் மொழிச் சொற்களைப்போலவே பால் வேற்றுமையைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் பழைய ஆங்கிலத்தில் இன்றைய பிரஞ்சு, ஜெர்மன் போன்ற மொழிகளில் காணப்படுவது போன்ற பால்பகுப்பைக் காணலாம்.

பொதுவாக ஆண்களைக் குறிப்பன ஆண்பாலாகவும் பெண்களைக் குறிப்பன பெண்பாலாகவும் இருந்தபோதிலும் பல அஃறிணைப் பொருட்களைக் குறிப்பன ஆண்பாலாகவே கருதப்பட்டன. “கல்” “திங்கள்” போன்றவற்றைக் குறிப்பன (stān, mōna) ஆண்பாலாகவும் “சூரியிற்” (sunne) “கப்பல்” (scēap) போன்றவற்றைக் குறிப்பன பெண்பாலாகவும் உள்ளன. ஆனால் “பெண்” (mægden) “மனைவி” (wif) குழந்தை (cild) போன்ற சொற்கள் அஃறிணையாகும். இந்நிலைமை இன்றைய ஆங்கிலத்திற்கும்

பழைய மொழிக்குமிடையேயுள்ள வேற்றுமையை நன்கு எடுத்துக்காட்டும்.¹

இன்றைய ஆங்கிலத்தில் காணப்படும் பெயரடைகள் பால் (gender), வேற்றுமை (case) களுக்கேற்ப மாறுவதில்லை. ஆனால் பழைய ஆங்கிலத்தில் பெயரடைகள் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு நின்றல் காணலாம். இம்மாற்றங்களும் இரு வகைகளைக் (weak and strong) கொண்டன.²

'good' என்ற பெயரடை கீழ்க்காணும் வேற்றுமைகள் பலவற்றைக் கொண்டிருந்தது.

(மென்மை)

ஒருமை

	ஆண்	பெண்	அஃறிணை
எழு	<i>gōd-a</i>	<i>gōd-e</i>	<i>gōd-e</i>
ஐ	<i>gōd-an</i>	<i>gōd-an</i>	<i>gōd-e</i>

1. As in Indo-European Languages generally the gender in Old English nouns is not dependent upon considerations of sex. While nouns designating males are generally masculine and females feminine, those indicating neuter objects are not necessarily neuter. *Stān* (Stone) is masculine, *mōnā* (moon) is masculine, but *Sunne* (sun) is feminine, as in German.

Baugh, *ibid.* p. 66.

2. An important feature of the Teutonic Languages is the development of a two fold declension of the adjective, one, the strong declension, used with nouns when not accompanied by a definite article or similar word (such as a demonstrative or possessive pronoun), the other, the weak declension, used when the noun is preceded by such a word.

Albert C. Baugh, p. 66. *A History of the English Language.*

G. L. Brook, *ibid.* p. 119.

அது	<i>gōd-an</i>	<i>gōd-an</i>	<i>gōd-an</i>
கு	<i>gōd-an</i>	<i>gōd-an</i>	<i>gōd-an</i>

பன்மை

பன்மையில் பால் பகுப்பு எதுவுமில்லை

எழு } ஐ }	<i>gōd-an</i>
--------------	---------------

அது	<i>gōd-ena</i>	<i>gōd-ra</i>
கு	<i>gōd-um</i>	

(வன்மை)

ஒருமை

	ஆண்	பெண்	அ.: றிணை
எழு	<i>gōd</i>	<i>gōd</i>	<i>gōd</i>
ஐ	<i>gōd-ne</i>	<i>gōd-e</i>	<i>gōd</i>
அது	<i>gōd-es</i>	<i>gōd-re</i>	<i>gōd-es</i>
கு	<i>gōd-um</i>	<i>gōd-re</i>	<i>gōd-um</i>

பன்மை

	ஆண்	பெண்	அ.: றிணை
எழு, ஐ	<i>gōd-e</i>	<i>gōd-a:-e</i>	<i>gōd</i>
அது	<i>gōd-ra</i>	<i>gōd-ra</i>	<i>gōd-ra</i>
கு	<i>gōd-um</i>	<i>gōd-um</i>	<i>gōd-um</i>

ஜெர்மன் மொழியின் கண்ணுள்ள சிறப்புச் சுட்டினைப் (Definite article) போன்றே இம்மொழிச் சிறப்புச் சுட்டும் பல்வேறு உருவங்களைக் கொண்டிருந்தது. இதில் பால்-எண் வேற்றுமைகளுக்கேற்ப மாறும் தன்மையைக் காணலாம்.

இன்று “the” என்ற ஒரே உருவத்தில் காணப்படும் இச் சுட்டு முன்பு ஆண், பெண், அஃறிணை பால்களுக்கேற்பவும் ஒருமை, பன்மை எண்களுக்கேற்பவும் எழுவாய், ‘ஐ’, ‘கு’, ‘அது’, ‘ஆன்’ வேற்றுமைகளுக்கேற்பவும் மாறி நின்றது. இதில் ஏற்பட்ட மாற்றம் ஆங்கில மொழியை எளிமையாக்கிப் பிற ஜெர்மானிக் மொழியினின்றும் வேறுபடுத்தியது.

ஒருமை

	ஆண்	பெண்	அஃறிணை
எழு	sē	sēo	ṣæt
அது	ṣæs	ṣære	ṣæs
கு	ṣæm	ṣære	ṣæm
ஐ	ṣone	ṣā	ṣat
ஆன்	ṣy, ṣon		ṣy, ṣon

பன்மை (பன்மையில் பால் வேற்றுமை இல்லை)

எ	ṣa
அது	ṣara
கு	ṣæm
ஐ	ṣā

இன்றைய ஆங்கில மொழிப் பெயர்ச்சொற்கள் எவ்வித வேற்றுமை உருபையும் (‘அது’ வேற்றுமை தவிர) எடுப்பதில்லை. வேற்றுமைப் பொருட்கள் பல்வேறு முன்னுருபுகளால் காட்டப்படுகின்றன. ஆனால் பழைய ஆங்கிலத்தில் பல வேற்றுமை உருபுகள் இருந்தன. லத்தீன் போன்ற மொழிகளில் காணப்படுவதைப் போன்று அத்தனைச் சிக்கல்கள் இம்மொழியின்கண் இல்லாவிடினும் தமிழ் மொழியைப்

போன்று எளிமையாகவும் இல்லை. எழுவாய், ஐ, அது, கு என்ற நான்கு வேற்றுமைகளையே கொண்டிருந்த போதிலும் ஒரு வேற்றுமையைக் காட்ட ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உருபுகள் இருந்திருத்தல் காணலாம். இந்தோ ஐரோப்பிய மொழியில் காணப்பட்ட 'இன்' (ablative) 'கண்', 'ஆன்' வேற்றுமைகள் 'கு' வேற்றுமையுடன் கலந்து விட்டன.

ஒருமை

<i>stān</i>	=	கல்
<i>stān-es</i>	=	கல்லின்
<i>stān-e</i>	=	கல்லுக்கு
<i>stān</i>	=	கல்லை
<i>stān-as</i>	=	கற்கள்
<i>stān-a</i>	=	கற்களின்
<i>stān-um</i>	=	கற்களுக்கு
<i>stān-as</i>	=	கற்களை
<i>gief-u</i>	=	பரிசு
<i>gief-e</i>	=	பரிசின்
<i>gief-e</i>	=	பரிசுக்கு
<i>gief-e</i>	=	பரிசை
<i>gief-a</i>	=	பரிசுகள்
<i>gief-a</i>	=	பரிசுகளின்
<i>gief-um</i>	=	பரிசுகளுக்கு
<i>gief-a</i>	=	பரிசுகளை

<i>h:unt-a</i>	=	வேட்டைக்காரன்
<i>hunt-an</i>	=	வேட்டைக்காரனுக்கு
<i>h:unt-an</i>	=	வேட்டைக்காரனை
<i>h:unt-an</i>	=	வேட்டைக்காரர்கள்
<i>hunt-um</i>	=	வேட்டைக்காரர்களுக்கு
<i>h:unt-ena</i>	=	வேட்டைக்காரர்களின்
<i>hunt-an</i>	=	வேட்டைக்காரர்களை

மூவிடப் பெயர்களிலும் இன்றைய ஆங்கிலத்திற்கும் பழைய ஆங்கில மொழிக்குமிடையே அதிக வேற்றுமையைக் காணலாம். மூவிடப் பெயர்கள் பொதுவாகப் பல பழைமைக் கூறுகளைக் காட்டி நிற்கும். ஆங்கில மூவிடப் பெயர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

இந்தோ ஐரோப்பிய மொழி ஒருமை - இருமை - பன்மை எண்களைக் கொண்டது. இன்று ஜெர்மானிக் மொழிகளில் கோதிக் மட்டுமே மூவிடப் பெயர்களிலும் வினைகளிலும் இருமையைக் காட்டும். ஐஸ்லாண்டிக் மொழியின் கண்ணும் இருமையைக் காணலாம். ஜெர்மானிக் மொழிகளில் ஒன்றான ஆங்கிலத்தில் இன்று இருமை இல்லாவிடினும் பழைய ஆங்கில மூவிடப் பெயர்கள் இருமையைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. இதுபோன்றே வேற்றுமைகளையும் ஏற்று வருகின்றன.

<i>ic</i>	நான்	<i>ðu</i>	நீ
<i>mīn</i>	என்னுடைய	<i>ðin</i>	உன்னுடைய
<i>mē</i>	எனக்கு	<i>ðe</i>	உனக்கு
<i>mē [mec]</i>	என்னை	<i>ðē [ðec]</i>	உன்னை

<i>wit</i>	நாம்/நாங்கள் இருவர்	<i>git</i>	நீங்கள் இருவர்
<i>uncer</i>	எங்கள்/நம் இருவருடைய	<i>incer</i>	உங்கள் இருவருடைய
<i>unc</i>	எங்கள்/நம் இருவருக்கு	<i>ine</i>	உங்கள் இருவருக்கு
<i>unc</i>	எங்கள்/நம் இருவரை	<i>ine</i>	உங்கள் இருவரை

<i>wē</i>	நாம், நாங்கள்
<i>ūser [ūre]</i>	நம்முடைய, எங்களுடைய
<i>ūs</i>	நமக்கு, எங்களுக்கு
<i>ūs [ūic]</i>	நம்மை, எங்களை

<i>gē</i>	நீங்கள்
<i>ēower</i>	உங்கள் இருவருடைய
<i>ēow</i>	உங்கள் இருவருக்கு
<i>ēow [ēowic]</i>	உங்கள் இருவரை

<i>hē</i>	அவன்	<i>hēo</i>	அவள்	<i>hit</i>	அது
<i>his</i>	அவனுடைய	<i>hiere</i>	அவளுடைய	<i>his</i>	அதன்
<i>him</i>	அவனுக்கு	<i>hiere</i>	அவளுக்கு	<i>him</i>	அதற்கு
<i>hine</i>	அவனை	<i>hie</i>	அவளை	<i>hit</i>	அதை

<i>hiē</i>	அவர்கள்/அவைகள்
<i>hiera</i>	அவர்களின்/அவைகளின்
<i>him</i>	அவர்களுக்கு/அவைகளுக்கு
<i>hie</i>	அவர்களை/அவைகளை

கி. பி. 1100க்கும் 1500க்குமிடைப்பட்ட பகுதியை ஆங்கில மொழி வரலாற்றின் இடைக்காலமாகக் கருதுகின்றனர். முன்னர்க் குறிப்பிட்டது போன்று ஸ்கேண்டிநேவிய மக்களின் வரவு ஆங்கில மொழியில் ஒரு சில மாற்றங்களையே புகுத்தியது. ஸ்கேண்டிநேவியன் ஒரு ஜெர்மானிய மொழி. ஒரு ஜெர்மானிய மொழியினால் இன்னொரு ஜெர்மானிய மொழியின்கண் பல மாற்றங்களைப் புகுத்த முடியாது போயிற்று போலும். ஆனால் கி. பி. பதினென்றாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்து நாட்டிற்கு வந்த நார்மன் மக்களும் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட பிரஞ்சு மொழியும் ஆங்கில மொழி வரலாற்றில் மாபெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினமை விரிவாகக் காணத்தக்கதொன்றாகும்.

1066இல் பிரஞ்சு நாட்டின் வடபகுதியில் வாழ்ந்து வந்த நார்மன் மக்கள் இங்கிலாந்தின் மீது படையெடுத்தனர். கி. பி. ஒன்பதாம் அல்லது பத்தாம் நூற்றாண்டில் ஸ்கேண்டிநேவிய நாட்டினின்றும் பிரஞ்சு நாட்டில் குடியேறி வாழ்ந்த வடபகுதி (Northmen) மக்களின் இப்படையெடுப்பு ஆங்கில மொழியின் வரலாற்றில் மிக முக்கியமானதாகும்.

கி. பி. 912இல் பிரஞ்சு அரசனுடன் (Charles the Simple) ஸ்கேண்டிநேவியத் தலைவனான ரோலோ (Rollo) செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி நார்மண்டியில் நிலைத்து விட்ட நார்மன் மக்கள் சில சமயங்களில் பிரஞ்சு அரசர்களையே எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றல்பெற்று விளங்கினர். எனினும் பிரஞ்சு மொழியையும் நாகரிகத்தையும் தமதாக்கி வாழ்ந்த இவர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் காலப்போக்கில் தொடர்புகள் பல ஏற்பட்டன. 1002இல் ஆங்கிலேய மன்னன் (Aethelred) நார்மண்டி மன்னனின் தங்கையை மணந்தான். இவர்களுக்குப் பிறந்த எட்வர்ட் (Edward the Confessor) பிரஞ்சு நாட்டிலேயே வளர்ந்ததும் ஆங்கில நாட்

டின் மன்னனாக முடிசூட்டப்பட்ட போது ஏராளமான நார்மன் நாட்டு நண்பர்களைக்கொண்டு இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்ததும் ஆங்கில மொழி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கன.¹

சந்ததியற்ற எட்வர்டு இறந்தபோது மேற்கு சாக்சன் தலைமைப் பீடத்திலிருந்த (Earl of West Saxon) ஹெரால்டு அரசரிமையேற்றான். இந்நிலையில் ஆங்கில அரசரிமை தனக்குக் கிடைக்காத காரணத்தால் அதை எவ்வாறேனும் பெறுவது எனக் கங்கணம் கட்டி நின்றான் நார்மண்டி மன்னனான வில்லியம். சிறந்த படை பலமும் செயலாற்றும் திறனும் செறிந்து விளங்கிய இம்மன்னனின் இங்கிலாந்துப் படையெடுப்பும் (1066) அதில் அவன் கண்ட வெற்றியும் ஆங்கில மொழியின் வரலாற்றையும் போக்கையும் மாற்றியமைத்துவிட்டமை காணலாம்.

நார்மன் மக்களின் வெற்றியால் பிரஞ்சு மொழியும் நாகரிகமும் இங்கிலாந்தில் புகுந்து வளர்ந்தன. வெற்றி கொண்ட மக்களின் மொழியாக விளங்கிய பிரஞ்சு அரசியல் மொழியாகவும் செல்வந்தர்களின் மொழியாகவும் நீதிமன்ற மொழியாகவும் செல்வாக்கும் சீரும் பெற்று விளங்கியது. இன்று உலக மொழியாகக் கருதப்படும் ஆங்கிலம்

---

1. Norman influence on English did not begin in 1066. In the year 1002 King Aethelred had married a Norman wife, and when he was driven into exile by the Danes he took refuge in Normandy. His son Edward the Confessor was brought up in France and when he came to the throne in 1042, he brought with him many Normans and gave them positions of importance in the Government. As a result of this Norman influence, several French loan-words, such as *proud* and *castle*, are recorded in English before the Norman conquest.

G. L. Brook, *A History of the English Language*, p. 47.

அன்று நார்மன் மக்களால் நாகரிகமற்றவர்களின் மொழியாகவும் நாகரிகமானவர்கள் பேசுவதற்குத் தகுதியற்ற மொழியாகவும் கருதப்பட்டது.¹ நார்மன் அரசர்களின் பராமரிப்பும் ஆதரிப்பும் பெருகப் பெருக பிரஞ்சு மொழி இங்கிலாந்தில் வேரூன்றி வளரத் தலைப்பட்டது. நார்மன் மக்களுக்கு அஞ்சி அன்று நாட்டுப்புறங்களில் கரந்து வாழ்ந்த ஆங்கிலேயர்களின் மொழியும் ஒளிந்து வாழ்ந்தது. அரசியல் அலுவலாளர்களாகவும் சமயத்தலைவர்களாகவும் நாட்டினைக் காக்கும் வீரர்களாகவும் ஏராளமான நார்மன்-பிரஞ்சு மக்கள் இங்கிலாந்தில் ஆங்காங்கே வாழ்ந்த நிலையில் பிரஞ்சு மொழி எல்லா வசதியும் பெற்று நின்றது. இந்நிலையில் கரந்து இருண்டு வாழ்ந்த ஆங்கில மொழியிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

மேலும் இங்கிலாந்து நாட்டு மன்னர்கள் நார்மண்டியையே தங்கள் முக்கிய இருப்பிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த நிலையில் பிரஞ்சு மக்களும் செல்வந்தர்களும் அரசியல் அலுவலாளர்களும் நார்மண்டியிலிருந்து வந்தவண்ணமாக இருந்தனர். வில்லியம், ஹென்றி (Henry I, 1100-1135) ஸ்டீபன் (Stephen 1135-54) இரண்டாவது ஹென்றி (Henry II 1154-1189) போன்ற மன்னர்கள் நார்மண்டியிலேயே அதிக காலம் தங்கியிருந்தனர். இதனால் பிரஞ்சு ஆதிக்கம் இங்கிலாந்து நாட்டில் வளர்ந்துகொண்டிருந்த நிலை. இது போன்று அரசர்களை ஒட்டிய செல்வந்தர்களும் அலுவலாளர்களும் பிரஞ்சு நாட்டையும் பிரஞ்சு மொழியையும் தங்கள் உரிமையாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். இங்கிலாந்து

---

1. It is true that English was now an uncultivated tongue, the language of a socially inferior class, and that a bishop like Wulfstan might be subjected to Norman disdain in part, at least, because of his ignorance of that social shibboleth.

Baugh, *ibid.*, p. 138.

நாடும் ஆங்கில மொழியும் இரண்டாந்தர நிலையிலேயே இருந்து வந்தன. அரசியல் மொழியாகப் பிரஞ்சும் சமய மொழியாக லத்தீனும் வாழ்ந்த நிலையில் ஆங்கிலம் பாமர மக்களின் மொழியாகப் பதுங்கி நின்றது.

கி. பி. 1200ஐ அடுத்த காலப்பகுதியில் இந்நிலை மாற ஆரம்பித்தது.¹ ஆங்கில நாட்டரசன் ஜாணுக்கும் பிரஞ்சு மன்னன் பிலிப்புக்குமிடையே எழுந்த பகைமையில் நார்மண்டியை இழந்தபோது இங்கிலாந்து நாடு ஒன்றையே நம்பி வாழ வேண்டியநிலை இங்கிலாந்தில் தங்கிய பிரஞ்சு மக்களுக்கும் அலுவலாளர்கட்கும் செல்வந்தர்களுக்கும் ஏற்பட்டது. இதுவரையிலும் நார்மண்டிப் பகுதியிலும் தங்கள் உடைமைகளையும் நிலப்பகுதிகளையும் கொண்டிருந்த காரணத்தால் பிரஞ்சு நாட்டைத் தங்கள் தாய் நாடாகக் கொண்டிருந்த நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. இதனால் இவண் வாழ்ந்த நார்மன் மக்களுக்கு ஆங்கில மொழியும் இங்கிலாந்து நாடும் புதிய உணர்ச்சியைத் தந்தன. பிரஞ்சு நாட்டுக்கும் இங்கிலாந்துக்கு மிடையே தோன்றிய பகைமையும் வேற்றுமையும் இவ்விரு நாடுகளில் வழங்கி வந்த பிரஞ்சு மொழியையும் பாதித்தது. 'பிரஞ்சு நாடு அந்நியநாடு; பிரஞ்சு மொழி அந்நிய மொழி' என்ற எண்ணம் ஆங்கில நாட்டில் வாழ்ந்த பிரஞ்சு மக்களிடையே தோன்ற ஆரம்பித்தது.

1. Thus it is that the dawn of the thirteenth century finds a trilingual England, in which French, Latin and English live side by side, each for a different purpose and with a different function. The first was the literary and courtly tongue, the second the language of the Church and the legal documents, the third the tongue of common intercourse.

Mario Pei, *ibid*, p. 44.

இந்நேரத்தில் மூன்றாவது ஹென்றி (1216—72) பிராவன்சல் பெண்ணை மணந்தபோது பிராவன்சல் அரசினரின் செல்வாக்கு இங்கிலாந்தில் வளர முற்பட்டது. இதனைப் பொறுக்காத இங்கிலாந்து மக்கள் ‘இங்கிலாந்து ஆங்கில மக்களுக்கே’ (England for English) என்ற குரலை எழுப்பினர். வேற்று நாட்டு மக்களைப் பற்றி மன்னனிடமே இடித்துரைக்கத் தலைப்பட்டனர். ‘மன்னனை ஆங்கில மக்களிடமிருந்து இவர்கள் பிரித்துவிடுகின்றனர்’ என்றும் ‘ஆங்கில மக்களை வெறுக்கின்றனர்’ என்றும் பலவாறாக இடித்துரைத்தனர்.¹ ஆக்ஸ்போர்டு சட்டமும் அதை ஒட்டி நடந்த போரும் (Baron's War 1258—65), மக்களிடையே வளர்ந்துவந்த இந்த எதிர்ப்பு மனப்பான்மையின் விளைவே யாம். இக்காலப்பகுதியில் அந்நிய நாட்டினர் பலர் இந்நாட்டினின்று வெளியேற்றப்பட்டனர். இந்நிகழ்ச்சிகள் ஆங்கில மொழி மீண்டும் முக்கியத்துவம் பெற்று வளரத் துணை புரிந்ததுடன் நாட்டில் சமாதானத்தையும் தந்து நின்றது.

எனவே கி. பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு ஆங்கில மொழியின் வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமையமாக இருக்கக்

---

1. The following year the great reforming Bishop, Grosse-teste, expressed the feeling of native churchmen when he said: "The church is being worn out by constant oppressions; the pious purposes of its early benefactors are being brought to naught by the confiscation of its ample patrimony to the uses of aliens, while the native English suffer. These aliens are not merely foreigners; they are the worst enemies of England. They strive to tear the fleece and do not even know the faces of the sheep; they do not understand the English tongue, neglect the cure of souls, and impoverish the kingdom."

A. C. Baugh, *ibid*, p. 158.

காணலாம். ‘நாகரீகமற்ற மொழி ஆங்கிலம்’ என்ற நிலை மாறி இங்கிலாந்து மக்களின் மொழியாக எற்றுக்கொள்ளப் பட்ட நிலையில் ஆங்கிலம் செல்வந்தர்கள் பயிலும் மொழி யாகவும் மாறத்தலைப்பட்டது. பிரஞ்சு அரசாங்க அலுவ லகங்களிலும் நீதிமன்றங்களிலும் மக்களவையிலும் (Parliament) பயன்பட்ட போதிலும் பாரிசிலும் இங்கிலாந்தி லும் பயிலப்பட்ட பிரஞ்சு மொழிகளுள் வேற்றுமை மலிந் தது. இதனால் பிரஞ்சு மொழி பேசுவோரிடையே ஒரு தயக்க நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் ஆங்கிலம் செல்வந் தர்களிடையேயும் பரந்து வளர்ந்தது. சிலர் ஆங்கிலம் அறிந்திருந்த காரணத்தால் நாட்டுத் தலைவர்களாகவும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனராம்.¹ பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இங்கிலாந்தின் நாட்டுமொழியாக ஆங்கி லம் கோலோச்சத் தலைப்பட்டுவிட்டதைக் காணலாம். பல் கலைக் கழகங்களிலும் கோயில்களிலும் ஆங்கிலம் வேரூன் றிய நிலையில் ஆங்கிலம் சிறந்த எதிர்காலத்தைக்கொண்டு நின்றது.²

1. A. C. Baugh, *ibid*, p. 162.

2. In 1345 the chronicles of London were still written in French, and the same language was used in 1348 in a treaty between Oxford University and the town of Oxford. But in 1349 English was reinstated in the schools, in 1362 Parliament was reopened in English, and the same Parliament forbade the use of French in the law courts, on the ground that “French is much unknown”. By 1385 English had penetrated the sacred precincts of the Universities, with John Cornwall and Richard Pencrich teaching it at Oxford.

Mário Pei. *ibid*, p. 46.

A. C. Baugh, *ibid*, p. 165.

இவ்வாறு மக்களிடையே வேரூன்றிய ஆங்கிலம் பதினான்காம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்து நாட்டில் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றது. இங்கிலாந்து நாட்டின் மொழியாக (குறிப்பாக நீதிமன்ற மொழியாக) ஆங்கிலம் மக்களவையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.¹ இதைத் தொடர்ந்து பள்ளிகளிலும் பிற இடங்களிலும் புகுந்த ஆங்கிலம் தனக்குரிய இடத்தைப் பெற்றதுடன் பிரஞ்சு மொழியும் படிப்படியாக இந்நாட்டிலிருந்து மறையத் தொடங்கியது. நார்மன் படையெடுப்புக்குப் பின்னர் இங்கிலாந்து நாட்டில் கோலோச்சிய பிரஞ்சு கி. பி. பதினான்கு, பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் இவண் வழக்கிழந்திட்ட நிலையைக் காணலாம். கி. பி. 1400ஐ ஒட்டிய காலப்பகுதியில் ஆங்கில எழுத்து முறை தோன்றிய போது இம்மொழி இதன் வரலாற்றில் மற்றொரு முக்கிய கட்டத்தையும் கடந்து நின்றது.² இதுவரை எழுத்து மொழிகளாக விளங்கிய பிரஞ்சும் லத்தீனும் ஆங்கில மொழிக்கு வழிவிட்டு ஒதுங்கி நின்றன. எதிர்ப்பற்ற ஆங்கிலம் எதிர்காலத்தில் சிறந்த மொழியாக வளரும் பக்குவத்தைப் பெற்று, பல இலக்கியங்களை இந்நூற்றாண்டுகளில் பெற்றெடுத்தது. சாசர் கி. பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டைச் (Geoffery Chaucer, 1340—1400) சார்ந்தவர்.

பிரஞ்சு மொழியின் வரவால் பல பிரஞ்சு சொற்கள் ஆங்கில மொழியில் வந்து கலந்தன. ஆட்சி மொழியாக

1. Baugh, *ibid*, p. 177.

2. In private and semi-official correspondence French is at its height at about 1350; the earliest English letters appear in the latter part of the century, but there are few before 1400. English letters first occur among the Paston letters and in the Stonor correspondence between 1420 and 1430. After 1450, English letters are everywhere the rule.

Baugh, *ibid*, pp. 182—183.

வும் அலுவல் மொழியாகவும் செல்வந்தர்களின் மொழியாகவும் நாகரிக மொழியாகவும் பிரஞ்சு விளங்கிய காரணத்தால் எண்ணற்ற சொற்கள் ஆங்கில மொழியில் இரண்டறக் கலந்தமை காணலாம். மேலும் பிரஞ்சுநாடும் இங்கிலாந்தும் அண்மையில் இருந்தமையும் இதற்குத் துணையாயிற்று.

கி. பி. பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரையிலும் நார்மன் மக்கள் ஆளுநராகவும் ஆங்கில மக்கள் ஆளப்படுநராகவுமிருந்த நிலையில் இக்காலப் பகுதிவரையிலும் இவண் வந்து புகுந்த சொற்கள் அந்நிலையை விளக்குவனவாக அமைந்துள்ளன. இத்தகையனவாக 900 சொற்கள் கி. பி. 1250 வரையிலும் புகுந்துள்ளன எனக் கணக்கிட்டுள்ளனர் மொழியியலாளர்கள்.¹

ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியாக மாறியபோதும் பல பிரஞ்சுச் சொற்கள் இதன்கண் புகுந்தன. இவற்றுள் ஆட்சி அலுவலகங்களில் வழங்கும் சொற்கள் பல. கிறிஸ்தவ மத வளர்ச்சியில் புகுந்த சமயச் சார்பான சொற்கள் பல. இது போன்றே சட்டம், படை, உணவு, சமுதாய வாழ்வு போன்ற பல துறைச் சொற்களும் ஆங்கில மொழியில் இணைந்திருக்கக் காணலாம். இன்று ஆங்கில மொழியில்: சர்வசாதாரணமாகக் காணப்படும் “justice”, “crime”, “advocate”, “attorney”, “plea”, “suit”, “proof”, “evidence” போன்ற பல சொற்கள் பிரஞ்சு மொழியிலிருந்து வந்தவை. இதுபோன்றே “navy”, “enemy”, “battle”, “spy”, “soldier” போன்ற சொற்களும் பிரஞ்சுச் சொற்களே. இவ்வாறு நூற்றுக்கணக்கான சொற்கள் ஆங்கில மொழியில் இக்காலப் பகுதியில் கலந்திருக்கக் காண்கிறோம். “விவங்குகள் உயிரோடு வாழும் பொழுது ஆங்கிலச் சொற்களாலும்

1. A. C. Baugh, *ibid.*, p. 201.

உணவுப் பொருளாக மேசைமீது வரும்போது பிரஞ்சு சொற்களாலும் கூறப்படுகின்றன” என வேடிக்கையாகப் பலர் கூறுவதுண்டு. உயிரோடு வாழும் காணையைக் குறிப்பிடும்போது ஆங்கிலச் சொல்லால் “ox” எனக் கூறுகின்றனர். ஆனால் அதிலிருந்து கிடைக்கும் இறைச்சியை “beef” எனப் பிரஞ்சு மொழிச் சொல்லால் குறிக்கின்றனர். இது போன்றே பசு ஆங்கிலச் சொல்லால் “cow” என அழைக்கப்பட அதன் இறைச்சி பிரஞ்சுச் சொல்லால் “veal” என அழைக்கப்படுகிறது.¹ இதுபோன்று பல பிரஞ்சுச் சொற்கள் (sheep-mutton; deer-venison) ஆங்கிலமொழியில் புகுந்தன. இன்று இம்மொழியில் ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான சொற்கள் பிரஞ்சு சொற்களாக உள்ளன.²

எனினும் ஆங்கிலம் இன்றும் ஒரு ஜெர்மானிய மொழியாகவே கருதப்படுகின்றது. தன்னுடைய பழைய பண்புகள் பலவற்றை விட்டுப் புதிய தன்மைகள் பல கொண்டு வளர்ந்த நிலையிலும் இதனை ஜெர்மானிய மொழியாகவே

---

1. It is a remark that was first made by John Wallis and that has been very often repeated, especially since Sir Walter Scott made it popular in *Ivanhoe*, that while the names of several animals in their lifetime are English (*ox, cow, calf, sheep, swine, boar, deer*), they appear on the table with French names (*beef, veal, mutton, pork, bacon, brawn, venison*).

Jespersen, *ibid*, p. 82.

2. A. C. Baugh, *ibid*, p. 214.

Jespersen, *ibid*, pp. 86—87.

மொழியியலாளர்கள் கருதுகின்றனர். காரணம் இதன் கண் உள்ள அடிப்படைச்சொற்கள் ஜெர்மானியச் சொற்களே.¹

பழைய ஆங்கிலத்தைப் போன்றே இடைக்காலத்திலும் ஆங்கில மொழியில் பல கிளைமொழிகள் இருந்தன. இந்நிலையைப் பேச்சு மொழியிலும் எழுத்து மொழியிலும் காணலாம். ஒவ்வொரு சிறு நிலப்பகுதியிலும் (country) பேசப்பட்ட பேச்சு மொழிகளிடையே வேற்றுமைகள் பல இருந்தன என்பர். எனினும் இங்கிலாந்தின் வடபகுதியிலும் நடுப்பகுதியிலும் (Midland) தென்பகுதியிலும் (Southern) வழங்கிய மொழிகளுள் வேற்றுமை மிக இருந்தது என்றும் நடுப்பகுதியில் வழங்கிய கிளைமொழியிலும் மேற்கு, கிழக்கு என இரு பிரிவுகளைக் காணலாம் என்றும் கூறுவர்.

இந்நிலையில் கிழக்கு நடுப்பகுதியில் (East Midland) வழங்கிய கிளைமொழி நிலைமொழியாக மாறி வளர்ந்தது. தென்மொழியில் பழைமைக் கூறுகள் அதிகமாக இருக்க வடமொழி மிகப்பல மாற்றங்களைக் கொண்டு காணப்பட்டது. ஆனால் நடுப்பகுதியில் வழங்கிய ஆங்கிலமோ இவ்

---

1. No matter what class of society he belonged to, the English man ate, drank, and slept, so to speak, in English, worked and played, spoke and sang, walked, ran, rode, leaped and swam in the same language. The house he lived in, with it, hall, bower, rooms, windows, doors, floor, steps, gate, etc., remind us that his language was basically Teutonic. His meat and drink, bread, butter, fish, milk, cheese, salt, pepper, wine ale and beer were inherited from pre-conquest days, while he could not refer to his head, arms, legs, feet, hands, eyes, ears, nose, mouth or any common part of his body without using English words for the purpose.

A. C. Baugh, *ibid.* pp. 221-222.

விரு தன்மையுமின்றிப் பொதுவான பண்புகள் பலவற்றைக் கொண்டிருந்தமை இது நிலை மொழியாக மாறுவதற்குத் துணைபுரிந்தது.¹

மேலும் இப்பகுதி பிற பகுதிகளைவிட மக்கள் நெருக்கமும் பெரும் பரப்பும் கொண்ட நிலையில் பிற பகுதிகளைவிட முக்கியத்துவம் வாய்ந்து விளங்கியது. இத்துடன் ஆக்ஸ்போர்டு, கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகங்களும் இதன் முக்கியத்துவத்தை உயர்த்தியபோது இவண் வழங்கிய மொழியும் நிலைமொழியாக உயர்ந்தது.

இங்கிலாந்து நாட்டின் தலைநகராக லண்டன் விளங்கிய நிலையில் அங்குப் பேசப்பட்ட கிளைமொழியும் நிலைமொழியாக உயர்ந்ததில் வியப்பில்லை. சிறந்த புலவர்களின் இருப்பிடமாகவும் அரசியல் அதிகாரிகளின் உறைவிடமாகவும் வாணிப மையமாகவும் அறிஞர்களின் அவைக்களமாகவும் விளங்கியது லண்டன். பிற பகுதிகளிலிருந்து லண்டன் வந்து சென்ற மக்கள் இவண் பேசப்படும் கிளைமொழியே சிறப்புடையது என எண்ணிய நிலையில் இதனைப் பின்பற்றியதுடன் தங்கள் ஊரினரும் பின்பற்றுமாறு செய்தனர். இதனால் லண்டன் கிளைமொழி சிறுகச் சிறுகப் பரந்து வளர்ந்ததுடன் சில மாற்றங்களையும்

---

1. The London East Midland dialect used by Chaucer was predestined to become standard English both for political-geographic and for linguistic reasons. It was the language of the capital: geographically, it occupied a position midway between the extreme North and the extreme South. Linguistically it represented a compromise tongue that was comprehensible to both extremes.

The Story of English, Mario Pei, *ibid.*, p. 54.

கண்டது என்பர். இது தெற்குக் கூறுகளைக் கொண்டு வளர்ந்தது இம்மொழி.¹

கி. பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் நிலைமொழியாகத் தோற்றம் கண்ட இம்மொழி கி. பி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் முடிவில் சிறந்த வளர்ச்சியைப் பெற்று ஆங்கிலத்தின் நிலைமொழியாக எல்லோராலும் பயன்படுத்தப்பட்ட நிலையை அடைந்து விட்டமை காணலாம். கி. பி. 1476இல் ஆங்கில நாட்டில் தோன்றிய அச்சகங்களும் அதனால் வெளிவந்த பல நூல்களும் மொழி பெயர்ப்புக்களும் இதற்குத் துணைபுரிந்தன.²

“லண்டன் பகுதியில் வழங்கிய பேச்சு மொழி நிலை மொழியாக வளருவதற்குத் துணையாக நின்றவர் சாசர் (Geoffery Chaucer 1340—1400) என்பர் ஒரு சிலர். வேறு சிலர் இதனை மறுப்பர். எனினும் சாசரின் கைவண்ணத்தில் இம்மொழி எடுப்பும் பெருமையும் பெற்று

1. Henry Alexander, *ibid*, pp. 73-74.

A. C. Baugh, *ibid*, pp. 231-235.

Anthropological Linguistics, Vol. 7, No. 8 (1965), pp. 63-64.

2. With the introduction of printing in 1476 a new influence of great importance in the dissemination of London English came into play. From the beginning London has been the Centre of book publishing in England. Caxton, the first English printer, in his numerous transactions used the current speech of London, and the books that issued from his press and from the presses of his successors gave a currency to London English that assured more than anything else its rapid adoption.

A. C. Baugh, *ibid*, p. 235.

நின்றது. ஆங்கில மொழியின் இடைக்காலக் கவிஞர்களின் தலைசிறந்தவராகக் கருதப்படுபவர் சாசர்.¹”

இடைக்கால ஆங்கிலம் (1150-1500) பழைய ஆங்கிலத்திலிருந்து மாற்றங்கள் பலவற்றைக் கொண்டு காணப்பட்டது. நார்மன் படையெடுப்பினால் கிராமப் புறங்களில் சென்று வாழ்ந்த ஆங்கில மக்கள் தங்களுக்குள் நிலையான தொடர்பற்று விளங்கிய காரணத்தாலும் லத்தீனும் பிரஞ்சும் எழுத்து மொழியானபோது நிலைமொழியென ஒன்று அற்று விட்ட காரணத்தாலும் ஆங்கில மொழியில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இடைக்கால ஆங்கிலத்திற்கும் பழைய ஆங்கிலத்திற்கும் உள்ள வேற்றுமைகளுக்கு நார்மன் படையெடுப்பு காரணமாக அமையாவிடினும் பல முக்கிய வேற்றுமைகளுக்கு இதுவே காரணமாக அமைந்தது. நார்மன் படையெடுப்பிற்கு முன்னமே தோன்றிய சில வேற்றுமைக் கூறுகளும் மிக வேகமாக வளர்ந்து முற்றுப் பெற இப்படையெடுப்பு உதவியது என்பர்.

இம்மாற்றங்களில் மிக முக்கியமாகக் கருதப்படுவது ஆங்கில மொழி தன் உட்பிணைப்புத் தன்மையை இழந்து விட்டமைதான்.²

1. A. C. Baugh, *ibid*, p. 233.

Mario Pei, *ibid*, pp. 54-55.

2. But it is certain that the contact, first with the Scandinavian languages in the late O. E. period and, still more, with French during the M. E. period, accelerated this natural tendency towards simplification. When two groups of people or two individuals with different languages have to communicate they tend to concentrate on the essentials of the words they use, and the finer points such as inflections are inevitably neglected. This may perhaps account for the rapidity with which English passed from a highly inflected or synthetic language to one that had little trace of inflection and was largely analytic.

Henry Alexander, *ibid*, pp. 71-72.

சொற்களில் மகரம் எனகரமாக மாறினதும் ($m > n$) பெயர் களின் பின்னொட்டுக்களில் காணப்பட்ட உயிர்கள் எகர உயிராக மாறினதும் ($a > e$; $u > e$) எனகரத்தின் கேடும், ஒப்புமையாக்கத்தால் (analogy) எவ்வித ஒட்டும் இல்லாது நின்ற எழுவாய் வேற்றுமையும் 'ஐ' வேற்றுமையும் எகர வுயிர் பெற்றமையும் உட்பிணைப்பின் அழிவுக்குத் துணை செய்தன. மொழிகளில் ஒரு ஒலி இன்னொரு ஒலியாக மாறுவதும் சில ஒலிகள் அழிவதும் இயற்கை. ஆனால் இவை சில நேரங்களில் மொழிகளின் அமைப்பில் பெரிய மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்து விடுகின்றன. மேற்கூறிய மாற்றங்கள் ஆங்கில மொழியின் அமைப்பையே மாற்றிவிட்டமை காணலாம்.¹

ஒருமை

		'அது'	'கு'	'ஐ'
	<i>mūṛ</i>	<i>mūṛ-es</i>	<i>mūṛ-e</i>	<i>mūṛ</i>
$V > e$	<i>mūṛ</i>	<i>mūṛ-es</i>	<i>mūṛ-e</i>	<i>mūṛ</i>
	<i>mūṛ-e</i>	<i>mūṛ-es</i>	<i>mūṛ-e</i>	<i>mūṛ-e</i>

பன்மை

	<i>mūṛ-as</i>	<i>mūṛ-a</i>	<i>mūṛ-um</i>	<i>mūṛ-as</i>
$m > n$	„	„	<i>mūṛ-un</i>	„
$n > ṣ$	„	„	<i>mūṛ-u</i>	„
$V > e$	<i>mūṛ-es</i>	<i>mūṛ-e</i>	<i>mūṛ-e</i>	<i>mūṛ-es</i>

இத்தகைய மாற்றத்தால் *mūṛe*, *mūṛ-es* என்ற இரு வகையான சொற்கள் உருவாயின. *-es* 'அது' போன்ற வேற்றுமை (ஒருமை) உருபாகவும் 'ஐ' வேற்றுமை (பன்மை) உருபாகவும் எழுவாய் பன்மையாகவும் வர எகரம்

1. A. C. Baugh, *ibid*, p. 190.

(-e) எழுவாய் ஒருமையாவும் 'அது' வேற்றுமை உருபாகவும் (ஒருமை) 'கு' வேற்றுமை உருபாகவும் வருதல் காண்க.

இத்தகைய மாற்றம் பெயரடையிலும் ஏற்பட்டது. வேற்றுமைகளுக்கேற்றவாறு மாறிவந்த பெயரடைகளில் எழுவாய் வேற்றுமையுடன் வந்தவை பிற வேற்றுமைகளுக்கும் வரத் தலைப்பட்டன. இந்நிலையில் வன்மைப் பெயர் மாற்றத்துடன் வருவன எனவும் அவற்றுள்ளும் ஒருமை, பன்மை என்ற வேற்றுமையைக் கொண்டு அவை நான்கு வகையாக நிலைபெற்றன. முன்னர்க்காட்டிய சில ஒளி மாற்றங்களால் மென்மைப் பெயரடைகளிலுள்ள ஒருமை, பன்மை வேற்றுமையும் அழிந்தது. பின்னர் இந்நிலை வன்மைப்பெயரடைகளிலும் பரவியது. கி. பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் ஏகர இறுதியையுடைய பெயரடைகளே காணப்பட்டன.¹ இறுதி எகரம் உச்சரிக்கப்படாத நிலையில் பெயரடைகளில் எவ்வித வேற்றுமையும் இன்றி ஒரே மாதிரியாக மாறி நின்றன.

இதுபோன்றே மூவிடப் பெயர்களிலும் மாற்றங்கள் பல ஏற்பட்டன. எனினும் இம்மாற்றங்கள் பெயரில் உள்ள மாற்றங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது மிகக் குறைவாகவே தோன்றும். 'ஐ' வேற்றுமையைக் குறிக்கும் பெயர்களும் 'கு' வேற்றுமையைக் குறிக்கும் பெயர்களும்

---

1. Of the extremely complex declension of the O. E. adjective (see Cha. 5) only a single trace is left, the ending -e. The rules for its use are very simple and can be observed in Chaucer. It is attached to the adjective when the noun is plural :

And *smale fowles* maken melodye.

Henry Alexander, *ibid*, p. 92.

ஒன்றானதும் இருமை எண் மறைந்ததும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களாகும்.¹

பழைய ஆங்கிலத்துக்கும் இடைக்கால ஆங்கில மொழிக்குமிடையே காணப்படும் மற்றொரு வேற்றுமை பால் பகுப்பாகும். பழைய ஆங்கில மொழியின் பால் பகுப்பு இயற்கைப் பால் பகுப்பிற்கு மாறுபட்டிருந்தது. பெயரடை, சுட்டு, சிறப்புச்சுட்டு போன்ற இலக்கணக் கூறுகளிலுள்ள பால் வேற்றுமை அழிந்த நிலையில் பெயர்களில் காணப்பட்ட பால் பகுப்பும் இயற்கைப் பால் பகுப்பிற்கேற்ப மாறி நின்றது.²

---

1. However the forms of the dative and accusative cases were early combined generally under that of the dative (*him, her, (t)hem*). In the neuter the form of the accusative (*h*)*it* became the general objective case, partly because it was like the nominative, and partly because the dative *him* would have been subject to confusion with the corresponding case of the masculine. One other general simplification is to be noted: the loss of the dual number. Language can get along without such nice distinctions as are expressed by separate pronouns for two persons and more than two. Accordingly the forms *wit, zit*, and their oblique cases did not survive beyond the thirteenth century.

A. C. Baugh, *ibid*, p. 193.

2. Another important change which took place in early Middle English was the loss of grammatical gender. In old English, as in Modern French and German, the gender of nouns had no connection with their meaning and was sometimes in direct contradiction to it. Thus *wifmann* 'woman' was masculine, while *wif* 'woman' and *cild* 'child' were neuter. Already in Old English we find the beginnings of natural gender, as in King Alfred's Preface to the translation of Gregory's *Pastoral*, where the

ஐரோப்பாவில் நடந்த இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக் (Renaissance) காலத்தில் பிற ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு ஏற்பட்ட வாழ்வும் வளர்ச்சியும் ஆங்கில மொழிக்கும் ஏற்பட்டது. அச்சுப் பொறியின் வரவும் கல்வியின் பெருக்கமும் ஆங்கில மொழியின் வளர்ச்சியைத் தூண்டின. மக்களிடையே படித்தவர்களுக்கு ஏற்பட்ட மதிப்பும் செல்வாக்கும் கல்வியின் பயனை உயர்த்த, அதனால் கல்வி கற்றல் வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி மக்களிடையே எழுந்தது. இதனால் ஆங்கில மொழி எல்லோராலும் பயிலப்பட்டது.

இடைக் காலத்தில் பிற மொழிகளில் ஏற்பட்டது போலவே இம்மொழியின்கண்ணும் லத்தீன் மொழியின் செல்வாக்கு ஓங்கி நின்றது. ஜெர்மனி, பிரான்சு போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் லத்தீன் மொழி வேரூன்றி வளர்ந்தது. தத்துவம், இலக்கியம், அறிவியல் போன்ற பல துறைகளைப் பற்றிப் பேசவும் எழுதவும் லத்தீன் மொழியே சிறந்தது என்ற எண்ணம் அறிஞர்களிடையே இருந்து வந்தது. நாட்டு மொழிகள் மக்களின் பேச்சு மொழியாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட நிலையிலும் அறிவியல் மொழியாகவும் ஆராய்ச்சி மொழியாகவும் இலக்கியமொழியாகவும் லத்தீன் மொழியே பல நாடுகளில் பயன்பட்டு வந்தது. கிரேக்க மொழி நூல்களும் லத்தீன் மொழி இலக்கியங்களும் மக்களிடையே, குறிப்பாக அறிஞர் பெருமக்களிடையே செல்வாக்கு பெற்றபோது சாதாரண பேச்சு மொழியாக இருப்பதற்கே நாட்டு மொழிகள் தகுதியுடையன என்ற எண்ணம் இக்காலத்தில் வளர்ந்தது. பல நாடுகளிலுள்ள அறிஞர்

neuter pronoun *hit* is used to refer to the masculine noun *wīsdōm*. The gender of an Old English noun was often indicated by the form of an adjective or pronoun agreeing with it. When the decay of inflexions made it impossible to distinguish the gender of a noun in this way, the tendency to replace grammatical gender by natural gender was accelerated.

G. L. Brook, *A History of the English Language*, p. 51.

களும் லத்தீன் மொழியில் பேசவும் எழுதவும் தெரிந்திருந்த நிலையில் இவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளுவதற்குரிய மொழியாக லத்தீன் கருதப்பட்டது. நாட்டு மொழி அறிவியல் மொழியாக மாறினால் லத்தீன் மொழிக் கல்விக்கும் தங்கள் மதிப்புக்கும் அது பாதகமாக அமையும் என்ற அச்சமும் அறிஞர்களிடையே இருந்து வந்தது. இந்நிலை பிரான்சு, ஜெர்மனி, இத்தாலி, இங்கிலாந்து போன்ற பல நாடுகளிலும் பரவியிருந்தது.

எனினும் வளர்ந்து வந்த நாட்டுமொழிகள் (Vernaculars) இந்நிலைக்கு ஒரு சவாலாக அமைந்தன. இத்தாலி நாட்டில் இத்தாலியும், பிரான்சு நாட்டில் பிரஞ்சும், ஜெர்மன் நாட்டில் ஜெர்மனும் இங்கிலாந்து நாட்டில் ஆங்கிலமும் லத்தீனை எதிர்த்துப் போர்க்கொடி உயர்த்தின. இதற்கு ஆதரவளித்தனர் அறிஞர்கள் சிலர். எனினும் பாமர மக்களின் பக்கபலமும் வளர்ந்து வந்த தாய்மொழிப் பற்றும் இவர்களுக்கு உறுதுணையாக நின்ற நிலையில் நாட்டுமொழிகள் சிறுகச் சிறுக இலக்கிய மொழியாகவும் அறிவியல் மொழியாகவும் உயரத் தலைப்பட்டன. இத்தாலியில் அறிஞர் ஆல்பெர்த்தியும் (Alberti) பிரான்சு நாட்டில் தூ பெல்லேயும் (Du Bellay) ஜெர்மனியில் மார்டின் லூத்தரும் ஆங்கில நாட்டில் ரிச்சர்டு மல்காஸ்டரும் (Richard Mulcaster) நாட்டு மொழியின் வளர்ச்சியில் நாட்டம் கொண்டு உழைத்தனர். ‘லத்தீன் சிறந்த பழமையான மொழிதான். ஆனால் தங்கள் மொழியும் (Italian) அந்த நிலையை ஏன் அடையலாகாது?’ என வாதாடினார் அறிஞர் ஆல்பர்த்தி.¹ இதே எண்ணத்தையே கொண்டிருந்தார் தூ பெல்லே.

---

1. “I confess that the ancient Latin Language is very copious and highly adorned; but I do not see why our Tuscan of today should be held in so little esteem that whatever is written in it, however excellent, should be displeasing to us . . . . . And if it is true, as they say, that this ancient language is full of authority

இத்தகைய எண்ணம் பல ஆங்கில அறிஞர்களிடையேயும் இருந்து வந்தது. ஆங்கிலத்துக்கு வாழ்வளிக்க வந்த அறிஞர்களில் ரிச்சர்டு மல்காஸ்டர் குறிப்பிடத்தக்கவர். ‘ஆங்கில மொழி பிற எந்த மொழிக்கும் குறைந்ததன்று; எப்பொருளையும் மிகச் சிறந்த முறையில் இதன்கண் கூற முடியும். கூறுபவனுடைய அறிவுக்கேற்பவே கூறும் முறையின் சிறப்பு அமைந்திருக்கிறது’ என்ற எண்ணத்தை வலியுறுத்தி வந்ததுடன் லத்தீன் மொழியும் ஆங்கில மொழியும் அவருடைய உள்ளத்தில் எத்தகைய உணர்ச்சிகளை எழுப்பின என்பதையும் மிக அழகாகக் கூறியுள்ளார். ‘ரோம் நகரை விரும்புகிறேன்; ஆனால் எனக்கு லண்டன் நகரின்மேல் உள்ள விருப்பம் இன்னும் அதிகம் லத்தீன் என் மதிப்புக்குரியது. ஆனால் ஆங்கிலமோ நான் வழிபடும் மொழியாக உள்ளது’ எனக் கூறுதல் நாம் சிந்தித்து மகிழ்தற்குரியது.¹

among all people, only because many of the learned have written in it, it will certainly be the same with ours if scholars will only refine and polish it with zeal and care”.

A. C. Baugh, *ibid*, p. 245.

Pei, *ibid*, pp. 63-64,

ச. அகத்தியலிங்கம், உலகமொழிகள், முதல்பகுதி, p. 128.

1. “For is it not in dede a mervellous bondage, to become servants to one tung for learning sake, the most of our time, with losse of most time whereas we maie have the verie same treasur in our own tung, with the gain of most time? Our own bearing the joyful title of our libertie and freedom, the Latin tung remembering us of our thraldom and bondage? I love Rome, but London better, I favour Italie, but England more, I honor the Latin, but I worship the English”.

A. C. Baugh, *ibid*, p. 246.

இத்தகைய அறிஞர்கள் பலரின் உதவியால்தான் ஆங்கிலமொழி அறிவு மொழியாக மாறியது. தங்கள் மொழி சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் பல அறிஞர்களிடம் ஏற்பட்டது. கிரேக்க நூல்களும் லத்தீன் மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்த அறிவுக் கருவூலங்களும் ஆங்கில மொழியினர்களிடையே ஒரு பெரும் எழுச்சியைத் தூண்டின. இதனால் எத்தனையோ கிரேக்க நூல்களும் லத்தீன் நூல்களும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. தங்கள் மொழி ‘அறிவுக் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு அருகதையற்றது’ என்பதைக் கேட்டுச் சலித்துவிட்ட ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் மொழியில் எழுதப்பட்ட நூல்களைப் படிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டனர். இதனால் பல நூல்கள் தோன்றின.

சொல்வளம் அதிகமின்றியிருந்த நிலையில் லத்தீனும் கிரேக்கமும் இம்மொழிக்குக் கைகொடுத்துவின. பல்வேறு லத்தீன் சொற்களும் கிரேக்கச் சொற்களும் இதன் கண் புகுந்தன. இதுபோன்றே பிரஞ்சு, இத்தாலி, ஸ்பானிஷ் போன்ற மொழிச் சொற்களும் வரவேற்கப்பட்டன. “atmosphere”, “autograph”, “excursion”, “industries”, “maturity”, போன்ற சொற்கள் இக்காலத்தில் வந்து புகுந்தவையே. இவ்வாறு வந்த சொற்களுள் சில கிரேக்கச் சொற்கள் லத்தீன் மொழி வாயிலாக வந்தவை.

ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழிச் சொற்களைக் கடனாகப் பெறும்போது அவை சில மாற்றங்களை அடைவது உண்டு. சில அவ்வாறே இருப்பதும் உண்டு. இந்நிலையை ஆங்கில மொழியில் புகுந்த சொற்களிலும் காணலாம். “climax”, “appendix” “epitome”, “axis”, போன்ற சொற்கள் இன்றும் லத்தீன் வடிவத்திலேயே உள்ளன. ஆனால் *conjectural* (<*conjectural-is*), *consult* (<*consult-are*), *exclusion* (<*exclusion-em*) போன்ற சொற்கள் மாற்றங்களைக் கண்டன.

ஒரு மொழியின் முழுச் சொற்கள் எளிதாகப் பிறமொழிகளில் புகுந்து விடுகின்றன. ஆனால் முன்னொட்டுக்களோ

பின்னொட்டுக்களோ அவ்வளவு எளிதாகப் புகுவதில்லை. தமிழில் இன்று ஆங்கில மொழிச் சொற்கள் பல புகுந்திருக்கக் காணலாம். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் காணப்படும் *im-* (*improvement*) *-ly* (*terribly*) போன்ற ஒட்டுக்கள் தமிழில் புகுவதில்லை. ஆனால் ஆங்கில மொழியின்கண் பல்வேறு ஒட்டுக்களும் புகுந்துள்ளன. லத்தீன் மொழி ஒட்டான *ad-*, *adventure* போன்ற சொற்களில் காணப்படுகின்றன. *aventure*, *avys* என்ற சொற்களே இன்று *adventure*, *advice* ஆக மாறியுள்ளன.¹

இக்காலப்பகுதியில் ஐம்பதுக்கும் அதிகமான மொழிகளிலிருந்து பல்வேறு சொற்களைக் கடனாகப் பெற்றுள்ளது ஆங்கிலம். இத்தகைய நிலையைக் கண்டித்தவர்கள் பலர். பிற மொழிகளிலிருந்து சொற்களைக் கடனாகப் பெறுவதால் ஆங்கில மொழியின் தூய்மை கெட்டுவிடும் என வாதாடினர்.² சர் ஜான் செக் தம்முடைய முகவுரையொன்றில் இதுபற்றிக் கூறியிருப்பது இவண் குறிப்பிடற்பாலது.³

பிற மொழிச் சொற்களைப் பெற்று மொழி வளரவேண்டும் எனவும் எண்ணினர் பலர். டிரய்டன், எலியட் (Elyot) போன்றவர்கள் இந்நிலையை ஆதரித்தனர். பிதமொழிச் சொற்களைப் பெற்றூல்தான் ஆங்கிலம் வளம் பெற முடியும்

1. Jespersen, *ibid.* p. 108.

Sapir, *The Language*, pp. 201-202.

2. Sir John Cheke, Sir Thomas Chaloner, Thomas Wilson போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

3. I am of this opinion that our own tung should be written cleane and pure, unmixt and unmanagled with borrowing of other tungen, wherein if we take not heed by tijm, ever borrowing and never payeng, she shall be fain to keep her house as bankrupt.

A. C. Baugh, *ibid.*, p. 261.

என எண்ணினார்கள் இவர்கள். “ஆங்கிலம் மட்டுமின்றிப் பிற மொழிகளும் இத்தகைய நிலையைக் கொண்டிருக்கின்றன” என இவர்கள் வாதாடினார்கள். “பழக்கமின்மை ஒரு சிறிது காலத்துக்கே” என்றும் “ஓரிரு வருடங்களில் ஆங்கிலேயர்கள் பிறமொழிச் சொற்களை நன்கு புரிந்துகொள்ளுவார்கள்” என்றும் இவர்கள் கூறினர்.¹

இத்தகைய இரு வேறு கருத்துக்களுக்கிடையில் பல சொற்கள் இம் மொழியில் புகுந்தன. பதினானுவது நூற்றாண்டில், முன்னர்க் கூறியது போன்று, பல லத்தீன், கிரேக்க, இத்தாலிய, பிரஞ்சு, ஸ்பானிஷ் சொற்கள் ஆங்கில மொழியில் இடம் பெற்றன. இந்நிலையில் அறிஞர்களிடையே இருந்த கருத்து வேற்றுமை சிறுகச் சிறுக மாற, எந்த அளவில் பிறமொழிச் சொற்களைக் கையாளுவது என்ற வினாவே ஏற்பட்டது என்பர். எவ்வாறாயினும் இன்று ஆங்கிலத்தில் பிற மொழிச் சொற்கள் ஏராளமாகக் கலந்து காணப்படுகின்றன.²

---

1. “I trade both with the living and the dead, for the enrichment of our native tongue. We have enough in England to supply our necessity, but if we will have things of magnificence and splendour, we must get them by commerce” என்றார் டிரெய்டன்.

“For the barbarousness of our tongue, I must by the way say that it is much the worse for them (the objectors), and some such curious followers as they are: who if one chance to derive any word from the Latine, which is insolent to their cares (as per caunee they will take that phrase to be) they forthwith make a jest at it, and terme it an Inkehorne terme ... (George Pettie).

2. G. L. Brook, *ibid*, p. 58.

Henry Alexander, *ibid*, pp. 98-110.

ஐரோப்பாவில் நடந்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தினால் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சியினாலும் எழுச்சியினாலும் ஆயிரக்கணக்கான பிற மொழிச் சொற்கள் ஆங்கில மொழியில் புருந்தன. 12,000க்கும் அதிகமான சொற்கள் பிற மொழிகளிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் வந்திணைந்தன. இவற்றுள் பெரும்பகுதி லத்தீனிலிருந்து பெறப்பட்டவை என்பர். இவற்றுள் நேர் பாதிக்கு மேலுள்ள சொற்கள் இன்று வழக்கழிந்துவிட்ட போதிலும் இச்சொற்கள் ஆங்கில மொழியை ஒரு சிறந்த மொழியாக்கிவிட்டன. எம்மொழியிலிருந்தும் தனக்கு வேண்டிய சொற்களைப் பெற்றுக் கொள்ளத் தயங்காத இம்மொழி இன்று உலகிலேயே சொல்வளம் நிரம்பப் பெற்ற மொழியாகத் திகழ்கிறது. எந்த ஒரு கருத்தையும் திட்டவட்டமாக, கச்சிதமாகக் கூறும் நிலை இம்மொழிக்கு இன்று உண்டு.

பதினாறு, பதினேழாம் நூற்றாண்டின் ஆங்கிலக் கவிஞர்களில் தலைசிறந்தவர் ஷேக்ஸ்பியர். இவரே இக்கால ஆசிரியர்களில் சொல்வளம் நிரம்பப் பெற்றவராகக் கருதப்படுகிறார். எந்த ஒரு புதிய சொல்லையும் ஏற்றுத் தம் நூலில் கையாளத் தயங்காதவர் ஷேக்ஸ்பியர் என்பர் பலர். 'accommodation' 'apostrophe' 'assassination' போன்ற பல சொற்களை இவரே முதன் முதலில் கையாண்டுள்ளார். பல சொற்கள் இவரால்தான் வாழ்வு பெற்றன. எனினும் மில்டன் (19%), ஜான்சன் (28%), கிப்பன் (30%) போன்றோருடன் ஒப்பு நோக்கும் போது இவர் குறைந்த அளவு (10%) சொற்களையே புகுத்தியுள்ளார் என்பது தெரியவரும்.¹ நாள் செல்லச் செல்ல ஆங்கிலம் பிறமொழிச் சொற்களை ஏராளமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளது என்பதை இது காட்டுகிறது.

1. Henry Alexander, *ibid*, p. 110.

இக்காலப் பகுதியில் ஆங்கில மொழி பல மாற்றங்களைக் கண்டது. உச்சரிப்பிலும் இலக்கண அமைப்பிலும் மாறி நின்றது. உச்சரிப்பில் முக்கியமானது உயிர் எழுத்துக்களில் கண்ட மாற்றமாகும். சாசர் காலத்து உச்சரிப்பும் ஷேக்ஸ்பியர் காலத்து உச்சரிப்பும் இத்தன்மையை நன்கு காட்டும்.

சாசர்

[a]

→

ஷேக்ஸ்பியர்

[æ]

cat

thank

flax

at

apple

back

[u]

→

[ʊ]

but

cut

sun

இது போன்றே நெட்டெழுத்துக்களும் பல மாற்றங்களைக் கண்டன. இதனைக் கீழ்க்கண்ட அட்டவணைகள் காட்டும்.¹

1. The so-called "great vowel shift" is difficult to explain in non-technical language and without the use of a phonetic alphabet. Stated in a somewhat simplified manner, it consists of a series of changes, which affected the long vowels of M. E. and gradually transformed them into quite different sounds in Mod. E. It is the most revolutionary and far-reaching sound change during the history of the language and naturally took a long time to complete. It probably started in late M. E.

Alexander, *ibid*, p. 114.

சாசர்

ஷெக்ஸ்பியர்

[fi:f]

five

[faIv]

[me:də]

meed

[mi : d]

[kle:nə]

clean

[kle:n] இப்போது [kli:n]

[namə]

name

[ne:m]

[go:te]

goat

[go:t]

[ro:te]

root

[ru:t]

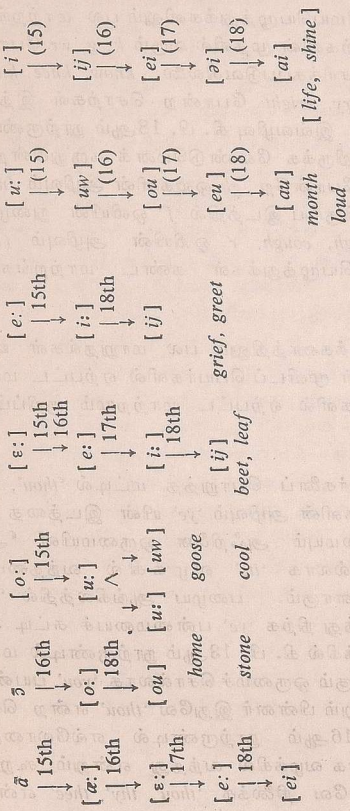
[du:n]

down

[daUn]

1. The so-called "great vowel shift" is difficult to explain in non-technical language and without the use of a phonetic alphabet. Stated in a somewhat simplified manner, it consists of a series of changes, which affected the long vowels of M. E. and gradually transformed them into quite different sounds in Mod. E. It is the most revolutionary and far-reaching sound change during the history of the language and naturally took a long time to complete. It probably started in late M. E.

Alexander, *ibid.* p. 114.

இத்தகைய மாற்றங்கள் இன்றைய ஆங்கில மொழியின் உச்சரிப்பில் காணப்படும் சில குளறுபடிகளின் காரணத்தை விளக்கும். but, cut, sun என்பன ஏன் [kət] என உச்சரிக்கப் படுகின்றன என்பதை விளக்கும். [u] → [ə] மாற்றம்

H. C. Wylie, ibid. pp. 207-221.
I. Henry Alexander, ibid. pp. 118-120.

இதுபோன்று மெய்யெழுத்துக்களிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சொற்களின் முதலில் வரும் *k, g, wr* போன்ற ஒலிகள் இன்று உச்சரிக்கப்படுவதில்லை. *know, knee, knight, gnaw, gnat, wrong, wry, wright* போன்ற சொற்கள் இத்தன்மையை விளக்கும். இவ்வழிவு கி. பி. 18ஆம் நூற்றாண்டில் தான் முற்றுப் பெற்றிருக்க வேண்டுமெனக் கருதுகின்றனர் அறிஞர்கள். இதுபோன்றே *gh* ஒலிகளின் அழிவும் (*night, nought*) அவைகளுக்கிரிய இடத்தில் 'f' ஒலியின் நுழைவும் (*enough, rough, laugh, cough, r* ஒலியின் அழிவும் (*hard, warm, hour*) மெய்யெழுத்துக்கள் கண்ட மாற்றங்களில் சிலவாம்.¹

இம்மொழி இலக்கணத்திலும் பல மாறுதல்கள் உண்டாயின. இவற்றுள் மூவிடப் பெயர்களில் ஏற்பட்ட மாற்றமும் வினைச் சொற்களில் ஏற்பட்ட மாற்றமும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

மூவிடப் பெயர்களைப் பொறுத்த மட்டில் 'thou', 'thy', 'thee' என்ற சொற்களின் அழிவும் 'ye' யின் இடத்தை 'you' பெற்றுக்கொண்டமையும் அஃறிணை ஒருமையின் 'அது' வேற்றுமைச் சொல்லாக 'its' வழக்கில் வந்தமையும் முக்கிய மாற்றங்களாகும். பழைய ஆங்கிலத்தில் 'thou' ஒருமையைக் குறித்து நிற்க 'ye' பன்மையைச் சுட்டி நின்றது. காலப் போக்கில் கி. பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் மரியாதையுடன் அழைக்கும் ஒருமைச் சொல்லாக 'you' பயன்பட ஆரம்பித்தது என்றும் பின்னர் இதுவே 'thou' என்ற சொல்லுக்குப் பதில் 16ஆம் நூற்றாண்டில் எல்லோரையும் குறிக்கும் சொல்லாக வழக்கில் வந்தது என்றும் கூறுவர். நாளடைவில் இதுவே நிலைக்க 'thou', 'thy', 'thee' என்பன

1. Henry Alexander, *ibid.* pp. 118-120.

H. C. Wyld, *ibid.*, pp. 207-221.

வழக்கிழந்து மறைந்து விட்டன. பின்னர் இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வழங்கிய 'you' க்கும் எழுவாயாக வழங்கிய 'ye' க்குமிடையே இருந்த வேற்றுமை மறைந்த நிலையில் 'ye' வழக்கற்று 'you' நிலைத்துவிட்டது (18ஆம் நூற்றாண்டில்) என்பர் மொழியியலாளர்கள்.¹

இலக்கிய, அறிவியல் மொழியாக ஆங்கிலம் நிலைபெற்ற நிலையில் 18ஆம் நூற்றாண்டில் அதன்கண் காணப்பட்ட குறைகளை நீக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர் ஆங்கில அறிஞர்கள். பேச்சு மொழியாக இருந்த ஆங்கிலம் எழுத்து மொழியாகவும் அதிலும் குறிப்பாக அறிவியல் மொழியாகப் பயன்பட்டபோது இதன் குறைகள் பல தெரியவந்தன. ஆங்கில மொழிக்கெனச் சிறந்த இலக்கணம் இல்லாமை பலரால் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. டிரய்டன், சுவிப்டு (Dryden, Swift) போன்றவர்கள் இந்நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி இம்மொழி ஒரு உறுதிநிலையை (standardization) அடைய வேண்டும் எனக் கூறினர். மொழியில் காணப்படும் சில குறைகளையும் ஒழுங்கீனங்களையும் எவ்வாறு மாற்றுவது என்பதை எடுத்துரைத்தார் சுவிப்டு. (*Proposal for Correcting, Improving and Ascertaining the English Tongue*) இவரைப் போன்றே பலர் ஆங்கில மொழியின் உறுதியற்ற தன்மையைப்பற்றிக் கூறியுள்ளனர். தங்களுடைய எழுத்துக்களை வருங்கால மக்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலை ஏற்படுமோ என்று கூறிப் பலர் (Bacon, Swift, Dryden, Pope, Sheridan) அஞ்சியுள்ளனர்.² சிலர் ஆங்கிலத்தில் ஒரு உறுதிநிலையை ஏற்படுத்துமாறு அரசியல் தலைவர்களையும் அரசாங்க அதிகாரிகளையும் வேண்டிக்கொண்டனராம்.

2. H. C. Wyld, *ibid*, pp. 228-229.

A. C. Baugh, *ibid*. 293-293.

Jespersen, *ibid*. pp. 223-224.

1. But who can hope his lines should lay. Last, in a daily changing tongue? While they are new, Emvy prevails: And as that dies, our language fails. என்று கூறுகிறது ஒரு கவிதை.

1755இல் ஜான்சனால் எழுதப்பட்டு வெளிவந்த அகராதி ஆங்கில மொழி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கதொன்று. இன்றைய நிலையில் இது சிறப்புடன் விளங்காவிடினும் அக்காலத்தில் சிறந்த ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. இதுபோன்றே பல இலக்கண நூல்களும் வெளியாயின. பதினைந்து, பதினாரும் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்கனவே சில இலக்கணங்கள் வெளிவந்திருந்த போதிலும் (John wellis, *Grammatica Linguae Anglicanae*, 1653) பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இலக்கணங்களே குறிப்பிடத்தக்க இலக்கணப் பண்புகளைக் கொண்டிருந்தன.²

ஆங்கிலம் இன்று உலக மொழி. இதற்குக் காரணம் ஆங்கில அரசாங்கத்தின் விரிவும் ஒரு காரணமாகும். உலகெங்கணும் உள்ள பல நாடுகளில் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியம் நிலைத்துவிட்ட காரணத்தால் ஆங்கில மொழி இன்று உலக மொழியாக விளங்கக் காண்கிறோம்.

1492இல் கொலம்பஸ் அமெரிக்க நாட்டைக் கண்டு பிடித்ததும் 1498இல் வாஸ்கோடகாமா நன்னம்பிக்கை முனையைச் சுற்றி இந்தியாவிற்கு வந்ததும் வரலாற்று உண்மைகள். ஆனால் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆங்கிலேயர்கள் அமெரிக்காவில் நிரந்தரமாகக் குடியேறியதும் இந்தியாவில் அரசரிமைபெற்று ஆண்டதும் அதனால் அமெரிக்காவிலும் இந்தியாவிலும் ஆங்கிலம் புகுந்

---

2. William Loughton, *Practical grammar of the English tongue* (1734)

Joseph Priestly, *The Rudiments of English Grammar*, 1761

Robert Lowth. *Short Introduction to English Grammar*, 1762

James Buchnan, *The British Grammar*, 1763.

ததும் வளர்ந்ததும் ஆங்கில மொழி வரலாற்றில் குறிப்பிடத் தக்க நிகழ்ச்சிகள். இது போன்றே கி. பி. 1768இல் குக் என்பவர் (Captain Cook) தலைமையில் சென்ற ஆங்கிலேயர்கள் நியூசிலாந்தையும் ஆஸ்திரேலியாவையும் கண்டு தங்களுடையதாக்கிய நிகழ்ச்சி வரலாறு தரும் பாடம். ஆனால் ஆங்கிலம் இவண் வேரூன்றிய நிலை ஆங்கில வரலாற்றில் காணப்படும் செய்தி. 1795இல் கேப் டவுன் ஆங்கில ஆதிக்கத்தில் வந்ததை ஒட்டி ஆப்பிரிக்க நாட்டிலும் ஆங்கிலம் பரந்தது. இதுபோன்றே கானடா, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் பரந்து வளர்ந்தது இம்மொழி.

இத்தகைய நிலையே இதை ஒரு உலக மொழியாக ஆக்கிற்று. உலக மொழிகளில் மற்ற எந்த மொழிக்கும் இல்லாத பெருமை இன்று இம்மொழிக்கு இருக்கக் காண்கிறோம். பல நாடுகளில் பரந்துள்ளது. பல மதத்தினராலும் (கிறிஸ்தவ மதம், யூத மதம், இஸ்லாம், இந்து, புத்த, ஜைன, மதங்கள் போன்ற பல) பயிலப்படுகிறது. பல இன மக்களாலும் பேசப்படுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன், ஷா போன்ற அறிஞர் பெருமக்களின் மொழியாகவும் இருந்துள்ளது இது.

கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் குடியேறிய ஒரு குழுவினரால் பேசப்பட்ட இம்மொழி இன்று 300,000,000 மக்களின் மொழியாக விளங்குகிறது.

1400 ஆண்டுகளுக்கு முன் இங்கிலாந்தில் ஒரு சில பகுதிகளில் வேரூன்றிய இம்மொழி இன்று இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, கானடா, ஆஸ்திரேலியா, பிலிப்பைன்ஸ், இந்தியா, நியூசிலாந்து, ஜெமெய்க்கா, தங்கனீக்கா, கென்யா, உகாண்டா, நைஜீரியா, காணா, தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற பல நாடுகளில் வாழக் காண்கிறோம்.

கி. பி. பதினைந்து, பதினாறாம் நூற்றாண்டு காலப் பகுதியில் அறிவியல், தத்துவம், இலக்கியம் போன்ற துறை

களின் மொழியாக இருப்பதற்குத் தகுதியுடையதுதானா என ஆங்கிலேய மக்களாலேயே கேட்கப்பட்ட இம்மொழி ஐந்து நூற்றாண்டு காலத்தில் அகில உலக அறிவியல் - தத்துவ - இலக்கிய மொழியாக மாறி விரிந்து பரந்து வளர்ந்துவிட்ட நிலையைக் கொண்டுள்ளது.

கி. பி. பதினேழு, பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுக் காலத்திலும் கூட இலக்கணங்கள் இல்லையே! வரன் முறை இல்லையே! அப்பழுக்கற்ற எழுத்துமுறை இல்லையே! என்று அறிஞர்கள் அரற்றிநின்ற நிலையிலிருந்த ஆங்கிலம் இன்று நூற்றுக் கணக்கான இலக்கண நூல்களைக் கொண்டு இலக்கண அறிஞர்கள் பலருக்கு வழிவகுத்து நிற்கக் காண்கிறோம்!

1066ஐ ஒட்டிய காலப்பகுதியில் 'நாகரிகமற்றவர்களின் மொழி; நாகரிகமான மக்கள் பேசுவதற்கு தகுதியற்ற மொழி' என நார்த்மன் மக்களால் எள்ளி நகையாடப்பட்ட மொழி இன்று நவநாகரிக மொழியாய் விளங்கும் நிலை!

கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு வரையிலும் இலக்கியம் எதையும் காணாத ஆங்கிலம் இன்று சாசர், வோட்ஸ்வொர்த், ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன், பெர்னாட்ஷா போன்ற இலக்கிய மேதைகளைக் கண்டுள்ள நிலை!

இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம்?

ஆங்கில எழுத்து முறை

உலகில் காணப்படும் எழுத்து முறைகளில் ஆங்கில எழுத்து மிக ஒழுங்கற்ற தன்மையில் காணப்படுகிறது என்பர். உச்சரிப்புக்கும் எழுத்துக்குமிடையே வேற்றுமைகள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. சில எழுத்துக்கள் ஏழு

வகையாக உச்சரிக்கப்படுகின்றன என்றும் இன்னும் சில பதினான்கு வகையாக ஒலிக்கப்படுகின்றன என்றும் கூறுவர்.¹

ஆங்கில மொழியில் காணப்படும் சிலவெழுத்துக்கள் உச்சரிக்கப்படுவதில்லை. p (pneumonia, psychology...), k (knee, knight...), w (wright, wrong...).

சில வெழுத்துக்குப் பதிலாக வேறு ஒலிகள் உச்சரிக்கப்படுகின்றன. u > ə (cut, but...); e > i (decide, define...); o > u (cool, cook...); i > ay (finally, fire) போன்ற எடுத்துக் காட்டுகள் பலவற்றைக் காட்டலாம்.

இத்தகைய நிலையை ஆங்கில அறிஞர்கள் நன்றாக உணர்ந்துள்ளனர். பல்வேறு காலங்களில் எழுத்து முறையில் மாற்றம் கொண்டுவர முயன்றுள்ளனர் இவர்கள். கி. பி.பதினான்காம் நூற்றாண்டில் இந்நிலையில் ஒரு பெரும் பரபரப்பு ஏற்பட்டிருப்பினும் பதினான்காம் நூற்றாண்டு முதலே இவ்வெழுத்து முறையில் மாற்றம் காண விழைந்தனர் என்று எண்ண இடமுண்டு. ஓர்ம் (Orm) என்பார் பல விதமான வழிகளில் எழுத்து முறையில் மாற்றம் காண விழைந்துள்ளார்.

மொழியின் நிலையற்ற தன்மையையும் எழுத்துமுறையில் வேற்றுமையையும் கண்ட அறிஞர்கள் பலர் இவற்றை ஒழுங்காக்கப் பல முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். சொல்லின் வரலாற்றுக்கேற்ப (Etymology) எழுத்து முறையை அமைக்க வேண்டுமென்று இவர்கள் கருதினார்களேயன்றி உச்சரிப்புக்கேற்ப எழுத்து முறை அமையவேண்டும் என்ற எண்ணம் இவர்களிடமில்லை. இவர்களுடைய இந்த எண்ணத்திலும் இவர்கள் பூரண வெற்றி பெற்றனர் எனக் கூறுதல் முடியாது. தவறான சில முடிவுகளால் ஏற்பட்ட எழுத்து மாற்

1. Mario Pei, *ibid*, p. 313.

றங்கள் பலவற்றைக் காணலாம். பேரறிஞர் ஜான்சன்கூட இம்முறையில் பல தவறுகள் செய்துள்ளார் என்பர்.¹

ஜெர்மானிய மக்களான ஆங்கிலோ சாக்சன் மக்கள் முதன்முதலில் ரூனிக் எழுத்து முறையிலேயே எழுதினர். பின்னர் படிப்படியாக ரோம எழுத்து முறையைப் பின்பற்றினர். ரோம எழுத்து முறையில் இல்லாத சில எழுத்துக்களை (th, w) ஆங்கில எழுத்து முறையில் காணலாம். ரோம எழுத்து முறையைப் பின்பற்றிய ஐரிஷ் மக்களிடமிருந்து பெற்ற இவ்வெழுத்து முறை இன்று மாற்றங்கள் பலவற்றைக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய ஐரிஷ் எழுத்து முறையும் பழைய ஆங்கில எழுத்து முறையும் மிகவும் ஒத்துள்ளன என்பர் பலர்.²

1. Since the zeal of the reformers was greater than their etymological knowledge some of the new spellings which they introduced were not justified. There is, for example, neither phonetic nor etymological justification for the *s* of *island* (OE *ieglan*). It was introduced on the assumption that the word was related to OF *isle* and Latin *insula*, and if there is any thorough going attempt to make English phonetic the *g* will have to be either dropped again or pronounced.

G. L. Brook, *ibid*, p. 104.

2. H. C. Wyld, *ibid*, p. 57.

G. L. Brook, *ibid*, p. 106.

David Diringer, *Writing*, pp. 171-173.

2. 2 பிரிசியன் (Frisian)

டச்சு நாட்டையும் ஜெர்மனி நாட்டையும் ஒட்டிய கடற்கரைப் பகுதிகளில் வரிசையாகக் கிடக்கும் தீவுகளே பிரிசியன் தீவுகள். பலவேறு தீவுகளைக் கொண்ட இப்பகுதியை மேற்கு, கிழக்கு, வடக்கு என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். டெக்ஸல் (Texel), வியலாந்து (Vieland) போன்ற தீவுகளைக் கொண்ட மேற்பகுதி டச்சு (நெதர்லாண்டு) நாட்டுக்குரியது. போர்கும், ஜூய்ஸ்டு போன்ற தீவுகளைக் கொண்ட கிழக்குப் பிரிவு ஜெர்மன் நாட்டுக்குரியதாகும். ஆனால் வடக்குப் பிரிவோ டென்மார்க்கு, ஜெர்மனி என்ற இரு நாடுகளுக்கும் உரியது.

இத்தீவுகளில் வழங்கும் மொழியே பிரிசியன் எனப்படுவது. முன்னர்க் குறிப்பிட்டது போன்று ஆங்கில மொழியுடன் மிகத் தொடர்பு கொண்டு காணப்படுகிறது இம்மொழி.

கி. மு. 2ஆம் நூற்றாண்டில் ரோம அதிகாரத்துக்குட்பட்ட இம்மக்கள் பின்னர் பிராங்கு மன்னர்களின் கீழ் வாழ்ந்து வந்தனர். இதனால் இவ்விரு நாகரிகங்களின் கலப்பையும் இன்று இம்மக்களிடையே காணலாம்.

இன்று இம்மொழியைப் பேசுவோராக சுமார் 350,000 மக்கள் உள்ளனர். இவர்களுள் பெரும்பாலோர் டச்சுப் பகுதியிலேயே வாழ்கின்றனர். இம்மொழியுடன் டச்சு மொழியையும் பேசுகின்றனர். அரசியல், பள்ளிப் படிப்பு போன்றவைகளில் பிரிசியன் முக்கிய மொழியாக ஆக்கப்பட்டிருப்பினும் டச்சு மொழியின் செல்வாக்கினால் இம்மொழி அழிந்து வருகிறது என்பர்.

இதன்கண் சில கிளைமொழிகளும் உள்ளன. மேற்குப் பிரிசியன், கிழக்கு பிரிசியன், வடக்கு பிரிசியன் என மூன்று முக்கிய கிளைமொழிகள் காணப்படுகின்றன.

2. 3 தாழ் ஜெர்மன் (Low German)

ஜெர்மன் நாட்டின் வட பகுதியில் வாழும் ஒரு சில மக்களால் பேசப்படுவது. ஜெர்மனியின் வட பகுதி தாழ்ந்த பிரதேசமாதலால்தான் அவண் வழங்கும் மொழியும் இப்பெயர் பெற்றது. ஜெர்மானிய மொழிகளிடையே ஏற்பட்ட சில மெய்யெழுத்து மாற்றங்களால் ஜெர்மானிய மொழிகள் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து நின்றன. இவற்றுள் ஜெர்மன் நாட்டில் வடபகுதியில் பேசப்பட்ட கிளைமொழி தென்பகுதியில் பேசப்பட்ட கிளை மொழியினின்றும் மாறுபட்டது. இது பிற ஜெர்மானிய மொழிகளை இப்பண்பில் ஒத்திருக்கக் காண்கிறோம். இதனால் தான் தாழ் ஜெர்மன் மொழியை ஜெர்மன் மொழியினின்றும் வேறுகக் கருதுகின்றனர் மொழியியல் அறிஞர்கள். இத்தகைய பிரிவுக்குக் காரணமாக இருந்த மெய் மாற்றத்தையே இரண்டாவது ஜெர்மனிக் மெய் மாற்றம் (Second Germanic Consonant Shift) என்பர்.¹

பழைய சாக்சன்
(தாழ் ஜெர்மன்)

open
open (Eng)

பழைய உயர்
ஜெர்மன்

offan

ஜெர்மன்

offen

---

1. Taken as a whole, the German dialects are divided into two large groups according to whether they have been affected or not by the shifting of the Germanic system of consonants known as the second, or High German sound shifting. The dialects that have remained entirely free from the action of these consonantal laws are called Low German, because they occupy the lower or northern parts of Germany. The others are located in the mountainous regions of the South and are, therefore, termed High German.

Willien L. Craff, *Language and Languages*, p. 391.

*stapan**sleep* (Eng)*stafan**ezzan**essen**essen**etan**eat* (Eng)*brekan**break* (Eng)*brehhan**brechen*

2. 4 பழைய பிராங்கோனியன் (Old Franconian)

பிராங் (Frank) மக்களைப் பற்றிய செய்திகளை கி. பி. 260 முதல் அறியலாம். இம் மக்கள் ரைன் நதி தீரத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர். பிளினி (Pliny) தம் நூலில் (Natural History, XVI, 2-6) இம்மக்களைப் பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர்கள் பல சின்னஞ்சிறு கூட்டங்களாக வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் பல பிரிவினராக (Salians, Ripuarians, Chamavi, Brueteri, Ampisivarii, Chattuarii, Ehatti) பிரிந்து உறைந்தனர். பிராங் மக்களின் தலைவனான கிளோவிஸ் (Clovis) ரோமன் தளபதியை வென்று (486) தன்னுடைய அரசை நிலை நிறுத்தினான்.

பழைய பிராங்கோனியன் மொழிகளில் இன்று வழக்கிலிருப்பது டச்சு மொழி ஒன்றே. டச்சும் பிளமிஷ் மொழியும் வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனும் அவை ஒரே மொழியாகும்.

2. 5 டச்சு மொழி (Dutch)

நெதர்லாண்டில் (Netherland) வழங்கும் மொழியையே டச்சுமொழியென அழைக்கின்றனர். இது போன்று பெல்ஜியத்திலும் பிரான்சின் சில பகுதிகளிலும் வழங்கும் மொழியைப் பிளமிஷ் (Flemish) என்றழைப்பர். இவ்விரு மொழிகளும் இவ்விரு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனும் மொழியியல் அறிஞர்களால் ஒரே மொழியாகவே கருதப்படுகின்றன. எனவே இவை இரண்டையும் இணைத்து நெதர்லாண்டிக் மொழி (Netherlandic) எனக் கூறுவர்.¹

நெதர்லாண்டில் வாழும் 12,000,000 மக்களாலும் பெல்ஜியத்தில் வாழும் 5,000,000 மக்களாலும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் வாழும் 100,000 மக்களாலும் பேசப்படுகிறது இம்மொழி. இதனை முன்னர்க் குறிப்பிட்டது போன்று 'டச்சு' என்றும் 'ஹாலண்டு' என்றும் 'நெதர்லாண்டிக்' என்றும் பல பெயர்களால் வழங்குவர். இடைக்காலத்தில் இதனை 'Dietze' அல்லது 'Duutsc' என்றழைத்தனர். இச்சொற்கள் ஜெர்மானியச் சொல்லான 'Deutsch' என்பதுடன் ஒப்புமை உடையது. 'மக்களின் மொழி' எனப் பொருள் படும் 'Duuts' என்ற சொல்லிலிருந்தே ஆங்கிலத்தில் டச்சு என்ற சொல் உருவாயிற்று எனக் கூறுவர். முன்னால் ஹாலண்டு மாவட்டங்களில் வழங்கிய கிளைமொழி பின்னர்

---

1. Among the Franconian languages are included Dutch and Flemish, which we may bring under the term *Netherlandish*, the best for designating the Germanic languages officially used in Holland and Belgium. The term Dutch is applied in English to the Netherlandish of the Kingdom of Holland, but originally it was not so restricted, as it could apply to High and Low German.

R. Priebtch and W. E. Collinson, *The German Language*, p. 49.

நிலை மொழியாக வழங்கிய காரணத்தால் இது 'ஹாலண்ட்ஸ்' அல்லது 'ஹாலண்டிஷ்' என்று பெயர் பெற்றது. எனினும் இன்று மொழியியல் ஆராய்ச்சிகளிலும் பிற எழுத்துக்களிலும் 'நெதர்லாண்டிக்' என்ற பெயரே முக்கியமாக வழங்கக் காணலாம்.

இம்மொழி நெதர்லாண்டு, பெல்ஜியம் என்ற இரு நாடுகளிலும் இன்று அரசியல் மொழியாக உள்ளது. 1938 முதலே பெல்ஜியத்தில் பிரஞ்சுடன் அரசியல் மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பினும் அவண் பிரஞ்சு மொழியே பெருமைபெற்ற மொழியாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும் நெதர்லாண்டிக்கிலிருந்து வந்த ஆப்பிரிக்கான்ஸ் (Afrikaans) தென் ஆப்பிரிக்காவில் ஆங்கிலத்துடன் அரசியல் மொழியாக உள்ளது. மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகளில் ஒன்றாயினும் ஜெர்மனையும் ஆங்கிலத்தையும் போன்றே அல்லது வட ஜெர்மானிய மொழிகளான சுவீடிஷ், டேனிஷ், ஐஸ்லாண்டிக் போன்றே பெருமை கொண்டதன்று இது. எனினும் பல்வேறு கிளைமொழிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு ஒப்பிலக்கணத்திற்கு மிகப் பயன்படும் தன்மையில் அமைந்துள்ளமையால் இம்மொழி பற்றி மேலும் ஆராய்தல் நலம் என்பர் மொழியியலாளர்கள்.

முன்னர்க் குறிப்பிட்டது போன்று இது மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகளில் ஒன்றாகும். நான்கு அல்லது ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் டச்சுப்பகுதிகளில் வந்த ஜெர்மானியர்களான பிராங்கு மக்களின் மொழியினின்று பிரிந்து வளர்ந்தது என்பர். எனவே, இதனைக் கீழ் பிராங்கிஷ் (Low Frankish) என்றும் அழைத்தனர். ஆனால் இதன்கண் காணப்படும் சில இலக்கணக் கூறுகள் அவை முதன் முதலில் பிராங்கு மக்கள் இவண் வரும் முன்பே வாழ்ந்த ஜெர்மானிய மக்களின் பேச்சு வழக்கினின்றும் வந்தவை என்பதைக் காட்டும். ஸ்கேண்டிநேவியன் அல்லது ஜெர்மன் அல்லது ஆங்கில மொழியைப் போன்று இதன்கபண் முமையான கல்வெட்டு

களோ அன்றி எழுத்துருவங்களோ இல்லை. 12ஆவது நூற்ருண்டு வரையிலும் லத்தீன் எழுத்துச் சுவடிகளில் காணப்படும் ஒரு சில சொற்களின் பொருள் குறிப்பினைத் தவிர வேறு எழுத்துச் சான்றுகளோ இலக்கியங்களோ இம்மொழியின்கண் உண்டாகவில்லை.

இதன் பொதுமொழி வளர்ச்சியின் வரலாறு சுவைமிக்கது. கி. பி. 13-14 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பெல்ஜியத்திலுள்ள மக்கள் (Flanders) சிறப்படைந்திருந்த காரணத்தாலும் புருக்ஸ் (Bruges) நகரம் மேம்பட்டு விளங்கியதாலும் இவண் வழங்கிய கிளைமொழியும் மேம்பட்டு விளங்கியது. ஆனால் அது பொதுமொழியாக உருப்பெற்று வளரும் முன் இதன் வடகிழக்குப் பகுதியிலுள்ள பிராபண்டு (Brabant) பகுதியும் ஆந்த்வெர்ப் (Antwerp) நகரமும் சிறப்படையவே 16 ஆம் நூற்றாண்டில் இவண் பேசப்பட்ட மொழி பொதுமொழியாக மாறத் தலைப்பட்டது. ஆனால் ஸ்பானிஷ் நாட்டிற்கும் இந்நாட்டிற்கும் ஏற்பட்ட கலகத்தில் வட மாநிலங்கள் முக்கிய பங்கேற்றன. அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட வட நெதர்லாண்டு, ஸ்பானிஷ் நெதர்லாண்டு என்ற பிரிவினையும் ஹாலண்டு கிளைமொழியைப் பொதுமொழியாக்க உதவியது எனக் கூறலாம். வட பிரிவினர் ஹாலண்டில் பேசப்பட்ட, குறிப்பாக ஆம்ஸ்டெர்டாமில் வழங்கிய மொழியை அடிப்படையாக வைத்துத் தங்கள் பொதுமொழியை அமைத்துக் கொள்ள, தென் பிரிவினர் பிரஞ்சு மொழியின் செல்வாக்குக்குட்பட்டு எந்தவிதமான பொதுமொழியையும் உருவாக்க முடியாமல் நின்ற நிலையினைக் காணலாம். தென் பிரிவில் சாதாரண மக்களின் பேச்சு மொழியாக நெதர்லாண்டிக் இருக்க, படித்தவர்களும் செல்வந்தர்களும் பிரஞ்சு மொழியினையே பெருமையாகக் கருதிப் பயன்படுத்தி வந்தனர். இந்நிலையில் ஹாலண்டு மாநிலத்தில் வழங்கிய கிளை மொழி பொதுமொழியாக உருப்பெற்று

வளர்ந்த காரணத்தினால்தான் பலர் இதனை ஹாலண்டிக் என அழைத்தனர்.¹

1648 இல் நடந்த உடன்படிக்கையின்படி தென் மாநிலங்கள் நெதர்லாண்டிலிருந்து பிரிந்தபோது பிரஞ்சு மொழியின் செல்வாக்கு அதிகமானது. பின்னர் நேரடியாக பிரஞ்சு ஆட்சியின்கீழ் (1795-1814) இம்மாவட்டங்கள் இருந்தபோது இந்நிலை அதிகரித்தது. ஆனால் நெதர்லாண்டும் பெல்ஜியமும் மீண்டும் இணைந்தபோது (1815-1830) நெதர்லாண்டிக் (பிளமிஷ்) மீண்டும் பழைய நிலையை அடைய ஆரம்பித்தது. எனினும் 1830 இல் பெல்ஜியத்தில் நடைபெற்ற கலவரத்தால் பிரிய நேரிட்டது. இக் காலங்களில் பிரஞ்சு மொழியே பெருமை பெற்ற மொழியாகவும் அரசியல் மொழியாகவும் செல்வந்தர்களின் மொழியாகவும் இருந்து வந்தது. 1838இல் பல்வேறு போராட்டங்களுக்குப் பின்னர் பிளமிஷ் அரசியல் அந்தஸ்தைப் பெற்றதாயினும் இன்றும் தாழ்ந்த நிலையிலேயே இருத்தல் காணலாம். போராட்ட காலத்தில் பிளமிஷ் மொழியாளர்கள் தங்களுக்கெனப் பொதுமொழி ஒன்றை உருவாக்க எண்ணங்கொண்டு உழைத்தனராயினும் அவ்வெண்ணம் நிறைவே

1. Towards the end of the middle ages the Southern Netherlandic provinces were, from an economic and cultural point of view, the centre of the low countries, and the dialect of the most important province, Brabant, showed every prospect of becoming the basis of the common language. The separation of the Southern and Northern Provinces, as a sequence of the revolt against Spain, and the foundation of the Republic of the Seven Provinces with Holland as its mighty centre led however to a predomination of the dialect of the province of Holland, and 'Hollandic' became the common language, though not without preserving traces of the earlier southern influence, especially in the written language.

C. B. Vam Haeringen, *Netherlandic language Research*, pp. 2-3.

ரூமல்போகவே நெதர்லாண்டில் வழங்குவதையே தங்கள் பொது மொழியாகவும் அங்கீகரித்துக் கொண்டனர் பெல்ஜிய நாட்டினர்.

பிற ஜெர்மானிக் மொழிகளைப் போலவே இதன்கண்ணும் சிறப்புச் சுட்டு உள்ளது. ஆங்கிலத்தைப் போலன்றி இது ஆண், பெண், அஃறிணைப் பால்களுக்கேற்பவும் ஒருமை, பன்மை எண்களுக்கேற்பவும் எழுவாய், ஐ, கு, அது வேற்றுமைகளுக்கேற்பவும் மாறும் தன்மையது.

ஒருமை

	ஆண்	பெண்	அஃறிணை	
எழு	de	de	het	'the'
அது	des	der	des	'of the'
கு	den	der	den (het)	'to the'
ஐ	den	de	het	'the'

பன்மை

de	'the'	der	'of the'
den	'to the'	de	'the'

சிறப்புச் சுட்டினைப் போன்றே இதன் கண்ணுள்ள பெயர்ச் சொற்களும் மூன்று பால்களையும் ஒருமை, இருமை எண்களையும் நான்கு வேற்றுமைகளையும் காட்ட வல்லன.

ஆண்களையும் ஆண் விலங்குகளையும் பெண்களையும் பெண் விலங்குகளையும் குறிப்பன முறையே ஆண்பாலாகவும் பெண்பாலாகவும் கருதப்படுகின்றன. ஆனால் பல அஃறிணைப் பொருள்கள் ஆண்பாலாகவும் பெண்பாலாகவும் உள்ளன. மரங்கள், நாட்கள், மாதங்கள், மலைகள் போன்றவற்றைக் குறிப்பன ஆண்பாலாக இருக்க, கப்பல்கள், பூக்கள், பழங்கள் போன்றவற்றைக் குறிப்பன பெண்பாலாகக் காணப்படுகின்றன.

பல வழிகளில் பன்மை காட்டப்படுகின்றன. எனினும் - en அல்லது - n என்ற ஒட்டுக்களை இணைத்துக் காட்டுவதே பெரும்பான்மையாக உள்ளது. இவ்வொட்டுக்களை ஏற்கும் சில பெயர்ச் சொற்கள் ஒரு சில மாற்றங்களையும் அடைதல் காணலாம்.

<i>bode</i>	தூதுவன்	<i>boden</i>	தூதுவர்கள்
<i>man</i>	மனிதன்	<i>mannen</i>	மனிதர்கள்
<i>hand</i>	கை	<i>handen</i>	கைகள்

இதன் கண்ணுள்ள பெண்பால் சொற்கள் எவ்வித வேற்றுமை உருபையும் ஏற்பதில்லை என்பர்.¹ ஆனால் ஆண்பால் பெயர்களும் அஃறிணைப் பெயர்களும் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்று வேற்றுமைப் பொருள்களைக் காட்டும்.

<i>de moeder</i>	the mother
<i>der moedes</i>	the mother's
<i>der moeder</i>	to the mother
<i>de moeder</i>	the mother (Acc.)
<i>de vader</i>	the father
<i>der vaders</i>	the father's
<i>den vader</i>	the father
<i>den vader</i>	the father (Acc.)
<i>het schaap</i>	the sheep
<i>des schaaps</i>	the sheep's
<i>het schaap</i>	to the sheep
<i>het schaap</i>	the sheep (Acc.)

---

1. J. M. Schnitzler, *Dutch Grammars*, p. 16.

2.6 ஆப்பிரிக்கான்ஸ் (Afrikaans)

1652 இல் தென்னாப்பிரிக்காவில் குடியேறிய ஜெர்மன், டச்சு, பிரஞ்சு மக்களின் மொழியாக வளர்ந்த இது இன்று 2,250,000 மக்களால் பேசப்படுகின்றது.¹ இம் மூன்று வகை மக்களின் மொழியாக வளர்ந்தாலும் 17 ஆவது நூற்றாண்டில் நெதர்லாண்டில் வழங்கிய டச்சு மொழியிலிருந்து உருவானதுதான் இது.

ஆப்பிரிக்கான்ஸ் மொழியின் சொற்கள் டச்சு மொழியின் சொற்களிலிருந்து அதிகம் மாற்றமின்றிக் காணப்பட்டாலும் இலக்கணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்விரு மொழிகளுக்கிடையே பல மாற்றங்களைக் காணலாம். இதில் ஆண், பெண், பால் வேற்றுமை இல்லை. மேலும் எந்தப் பெயர்ச்சொல்லுடனும் ஒரேவிதமான வினைச் சொல்லையிட்டு வாக்கியங்களை உருவாக்கமுடியும் என்பர். டச்சு மொழியை விட எளிமையாக இருக்கிறது இம்மொழி. கி. பி. 1750 க்குப் பின்னர்தான் இம்மொழி இன்றைய நிலையை யடைந்தது.

கி. பி. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரையிலும் தென் ஆப்பிரிக்காவில் டச்சு மொழியே இலக்கிய மொழியாகவும் அரசியல் மொழியாகவும் இருந்து வந்திருக்கக்காணலாம். கி. பி. 19 ஆவது நூற்றாண்டில் சில துண்டுப் பிரசுரங்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் பயன்பட ஆரம்பித்த இம்மொழி 1875 இல் தோன்றிய ஆப்பிரிக்கான்ஸ் மன்றம் (Die Genootskap vir Regte Afrikaners) அச்சுக்கூடம் ஒன்றை நிறுவி ஓரிரு இதழ்களையும் தொடங்கி இலக்கியப் பணியை மேற்கொண்டது.

---

1. தென்னாப்பிரிக்காவில் இம்மொழி தவிர சொதோ (Sotho, 3,500,000) சூலு (Zulu, 3,500,000) ஹோசா (Xhosa, 2,000,000) ஆங்கிலம் (1,000,000) தஸ்வானா (1,000,000) தமிழ் (100,000) மொழிகள் பேசப்படுகின்றன.

தென்னாப்பிரிக்கப் போரினால் இம்மன்றம் அழிந்துவிட்ட நிலையிலும் ஆப்பிரிக்கான்ஸ் மொழியும் அரசியல் மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணமும் ஆர்வமும் இம்மக்களிடையே முன்னைவிட வேகமாக வளர்ந்து நின்றது. பழைய எழுத்துமுறை மாற்றப்பட்டது. டச்சு மொழி எழுத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய எழுத்து ஒன்று உருவானது. சிறந்த அறிவும் திறனும் கொண்ட பல அறிஞர்கள் இம்மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உதவி புரிய முன் வந்தனர். 1909 இல் ஆப்பிரிக்கான்ஸ் அறிவு மன்றம் (Afrikaans Academie) ஒன்று உருவானது. இத்தகைய மாற்றங்களினால் இம்மொழி பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் பயிற்சி மொழியாகவும் பாட மொழியாகவும் புகுந்ததுடன் கோயில்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. 1925இல் இம்மொழி தென்னாப்பிரிக்கா முழுவதிலும் அரசியல் மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுவிட்டமையைக் காணலாம்.¹ 1933இல் ஆப்பிரிக்கான்ஸ் மொழியில் எழுதப்பட்ட முழு வேதாகமம் ஒன்று வெளிவந்தது. 1960இல் இதற்கெனத் தனி அகராதி ஒன்றும் உண்டாயிற்று. இன்று இம்மொழியின்கண் பல்வேறு இலக்கியங்களைக் காணலாம்.

---

1. Afrikaans, one of the official languages of the Republic of South Africa (beside English) since 1925, is extremely similar to Dutch. However, Afrikaans has undergone a great deal of morphological leveling in comparison to Dutch. For example, here is no gender distinction among nouns, there is only noun form of the definite article /di/, and both verbal and nominal forms have undergone considerable analogical change in the direction of 'regular' rather than 'irregular forms'. Verbs are marked for number only, not person. All tenses are formed with modals. The use of double negative is Afrikaans innovation.

Anthropological Linguistics, *ibid*, p. 50.

2. 7 லங்கோபார்டிக் (Langobardic)

இம்மொழியினர் ஸ்கேண்டிநேவியப் பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் எல்ப் நதிக்கரையில் வாழ்ந்த சூபி (Suebi) மக்களுடன் இணைந்தவர்கள் எனக் கூறுவார்பிளினி. இவர்கள் ஹங்கேரி நாடு சென்று பின்னர் வடஇத்தாலியில் வந்து தங்கினார்கள். இங்கு இவர்கள் கி. பி. 568 இல் தங்களுக்கெனத் தனி அரசு ஒன்றை நிறுவிவாழ்ந்தனர். ஆனால் பேரரசன் ஷார்லமென் இவர்கள் அரசினை வென்று (774) அறிஞன் டயகோனசைத் (Paulus Diaconus) தன் நாட்டுக்குக் கொண்டு சென்றான் என்பர் வரலாற்றுசிரியர்கள். இன்று வழக்கிழந்துவிட்ட இம்மொழி கி. பி. 1000 வரையிலும் பேச்சு மொழியாக இருந்துள்ளது. ஜெர்மானிய மொழிகளில் ஜெர்மன் மொழியைப் போன்றது இது.

2. 8 ஜெர்மன் (German)

ஜெர்மன் நாட்டில் பேசப்படும் ஜெர்மன் மொழியும் மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகளுள் ஒன்றாகும். இதனை 'deutsch' என்றும் அழைப்பர். மக்கள் மொழி எனப் பொருள் படும் இச்சொல் லத்தீனுக்கெதிராக உண்டான சொல்லாகும். ஜெர்மன் நாட்டில் மட்டுமின்றி ஆஸ்டிரியா, சுவிட்சர்லாந்து நாடுகளிலும் இது அரசியல் மொழியாக உள்ளது. ஜெர்மனியில் 75,000,000 மக்களும்¹ ஆஸ்டிரியா, சுவிட்சர்லாந்து நாடுகளில் முறையே 7,000,000 மக்களும் 4,000,000 மக்களும் இம்மொழி பேசுவோராக உள்ளனர். இந்நாடுகள் தவிர உக்ரெய்ன், போலந்து, ருமேனியா, ஹங்கேரி, யுகஸ்லாவியா போன்ற கீழை ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் (3,500,000) இத்தாலியிலும் (250,000) கானடாவிலும் (500,000) அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலும் (4,500,000) இம்மொழி பேசும் மக்கள் உள்ளனர். உலகம் முழுவதும் எடுத்து நோக்கின் ஜெர்மனைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டுள்ள மக்களின்தொகை 100,000,000 என்பர்.

இந்நாடுகளில் காணப்படும் பேச்சு மொழிகளிடையே வேற்றுமைகள் பல உண்டு. ஜெர்மனியில் மட்டும் ஒரு பகுதியில் வழங்கும் பேச்சு மொழிக்கு இன்னொரு பகுதியில் வழங்கும் பேச்சு மொழிக்குமிடையே ஒருவர் இன்னொருவரைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு வேற்றுமைகள் பல உண்டு என்பர். இவ்வேற்றுமை நகரங்களில் குறைந்தும் நாட்டுப் புறங்களில் மிகுந்தும் காணப்படுகின்றது. எனினும் ஜெர்மன் நிலைமொழி (Standard language) எல்லா இடங்களிலும் பொதுவாக இருத்தலால் எவ்விதத் துன்பமும் இன்றி மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

---

1. இவண் ஜெர்மன் தவிர லுசேஷியன் (100,000), பிரிசியன் (17,000), டேனிஷ் (10,000) போன்ற மொழிகளும் பேசப்படுகின்றன.

இதுவே வானொலி, பள்ளிகள், அரசியல், இலக்கியம்போன்ற பலதுறைகளில் பயன்படுகிறது. ஆனால் சுவிச்சர்லாந்தில் வேறு இரு பொது மொழிகளும் (semi-standard language) உள்ளன. சூரிச் (Xurich), பெர்ன் (Bern) நகரங்களில் வழங்கும் மொழிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை இவை. இன்றைய ஜெர்மன், உயர் ஜெர்மன் (High German) மொழியாகும்.

இம்மக்கள் பண்டை நாளில் பற்பல கூட்டங்களாக வாழ்ந்தனர்.¹ இவர்களுள் லங்கோபார்ட் பிரிவினர் (Langobards) ஸ்கேண்டிநேவியாவுடன் தொடர்பு கொண்டவர்கள். இங்கிருந்து இவர்கள் சிலேசியா (Silecia) ஹங்கேரி (Ponnonia, Hungary) முதலிய இடங்கட்குச் சென்றுறைந்து பின்னர் இத்தாலி வந்து அவண் கி. பி. 568இல் பேரரசு ஒன்றினை நிறுவி வாழ்ந்தனர். எனினும் 774இல் ஷார்லமென் மன்னனால் தோற்கடிக்கப்பட்ட போது இவர்களின் அரசு விழுந்ததுடன் இவர்கள் மொழியும் நாளடைவில் (கி. பி. 1000) வழக்கிழந்தது. இம்மக்களை வென்று இவர்கள் ஆட்சிக்கு முடிவு கட்டியதுடன் இவர்களிடையே வாழ்ந்த அறிஞர்களையும் தன் அவைக்குக் கொண்டு சென்றான் இம்மன்னன் என்பர்.²

கி. பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டை ஒட்டிய காலத்தில் வட ஜெர்மனி, நெதர்லாந்து போன்ற பகுதிகளில் வழங்கிய

1. Langobards, Bavarians, Alemans, Burgandians, Franks, Hessians, Thurgians.

2. This extended as far south as Beneventum, but was conquered in A. D. 774 by Charlemagne, who took the Langobard scholar, Paulus Diaconus, into his academy. The Langobardic language may have been spoken even later than A. D. 1000.

R. Priebsch and W. E. Collinson, *The German Language*, p, 41.

மொழிகளுக்கும் தென் ஜெர்மனி, ஆஸ்டிரியா, சுவிட்சர் லாந்துப் பகுதிகளில் பேசப்பட்ட மொழிகளுக்குமிடையே சில வேற்றுமைகள் காணப்பட்டன. வட மொழிகளில் எந்தவிதமான மாற்றமும் காணாதிருக்கத் தென் மொழிகளில் சில வேற்றுமைகள் ஏற்பட்டன. இம்மாற்றத்தால் வல்லினம் உரசொலிகளாக மாறின. இதனால் ஜெர்மானிக் மொழிகள் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்தன. வடக்கே தாழ்ந்த நிலப் பகுதிகளில் வழங்கிய மொழிகளைத் தாழ் ஜெர்மன் (Low German) என்றும் தெற்கே உயர்ந்த நிலப் பகுதிகளில் பேசப்பட்டதை உயர் ஜெர்மன் (High German) என்றும் அழைப்பர். இவ்வொலி மாற்றத்தை ஜெர்மன் மொழியியலாளர்கள் இரண்டாவது ஒலி மாற்றம் அல்லது உயர் ஜெர்மன் ஒலி மாற்றம் என்பர்.¹ இம்மாற்றம் உயர் ஜெர்மனியில் ஏற்பட்டதால் இப்பெயர்போலும். டச்சு, சாக்சன் மொழிகளும் வட ஜெர்மனியில் பேசப்பட்ட சில கிளைமொழிகளும் கீழ் அல்லது தாழ் ஜெர்மனில் அடங்கும்.

---

1. This unity, however, was decisively broken by a phonetic change which likewise occurred before the advent of the earliest written literature, viz. the so-called SECOND or HIGH GERMAN SOUND SHIFT. A clean cut was made between those dialects which underwent the shift and those which remained unaffected. The former we call High German and the latter Low German, diverting these terms from their geographical reference to highland and lowland.

ibid., pp. 109-110.

The most striking feature in which High German differs from the other West Germanic languages is the general shifting which certain consonants underwent. This process had its beginning before the period of the oldest H. G. monuments and was practically completed by the eighth century.

Joseph Wright, *Historical German Grammar*, p. 108.

இவற்றைத் தாழ் பிராங்கொனியன் (Low Franconian) என்றும் கூறுவர்.

இவ்வொளி மாற்றத்தினால் *p*, *t*, *k*, போன்ற ஒலிகள் ஒரு சில மாற்றங்களைப் பெற்றன. இது போன்று வேறு சில ஒலிகளிலும் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

p → *ff*

ப. ஆங்.	<i>open</i>	ப. ஜெர்.	<i>offan</i>	(open)
„	<i>wæpen</i>	„	<i>wāffan</i>	(weapon)
„	<i>slæpan</i>	„	<i>slāeffan</i>	(to sleep)

k → *hh*

„	<i>ic</i>	„	<i>ihh</i>	(I)
„	<i>macian</i>	„	<i>mahhōn</i>	(to make)

t → *zz*

„	<i>hātan</i>	„	<i>heizzan</i>	(to call)
„	<i>wāeter</i>	„	<i>wazzan</i>	(water)

p → *pf*

„	<i>punt</i>	„	<i>pfunt</i>	(pound)
„	<i>gelimpan</i>	„	<i>gilimpfan</i>	(to be met)
„	<i>sceippan</i>	„	<i>skepfen</i>	(to create)

t → *z*

„	<i>tægl</i>	„	<i>zagal</i>	(tail)
„	<i>tunge</i>	„	<i>zunga</i>	(tongue)
„	<i>scalt</i>	„	<i>salz</i>	(salt)

k → *kh*

„	<i>cnēo</i>	„	<i>knio</i>	(knee)
„	<i>cealf</i>	„	<i>kalb</i>	(calf)

உயர் ஜெர்மனையும் இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். ஜெர்மனியின் தென் பகுதியில் வழங்கியவற்றை மேல் ஜெர்மன் (Upper German) என்றும் நடுப் பகுதியில் வழங்கியவற்றை நடு ஜெர்மன் (Central German) என்றும் பிரிப்பர். தென் பகுதியில் ஏற்பட்ட மாற்றம் அதிகமாக நடுப்பகுதி மொழிகளைப் பாதிக்கவில்லை. மேலும் இடைப்பகுதியின் கிழக்கு மாகாணங்கள் (Thuringian, Upper Saxon, Silesion) சிலாவிக் மக்களின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டிருந்ததால் முன்னேற்றம் எதுவுமின்றி இலக்கியப் பணிக்கு எவ்விதச் சூழ்நிலையுமில்லாமல் ஒதுங்கியிருக்க வேண்டிய நிலையிருந்தன. ஆனால் தென் கிளைமொழிகளோ (Swabian, Swiss, Alemannic, Bavarian) மேற்கூறிய ஒலிமாற்றத்தை அதிகமாகக் கொண்டு கீழ் ஜெர்மன் மொழிகளிலிருந்து மாறி வளர்ந்தன.

இன்று ஜெர்மன் எனக் குறிக்கப்படுவது உயர் ஜெர்மனே. இம் மொழியின் வரலாற்றுக் காலத்தைப் பழங்காலம் (600-1100), இடைக்காலம் (1100-1500), தற்காலம் என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். பழங்காலப் பகுதியில் ஜெர்மன் மொழியின்கண் எந்தவிதமான நல்ல இலக்கியங்களும் இல்லை. லத்தீன் மொழியே இக்காலத்தில் பெருமை பெற்று விளங்கியது. இதனால்தான் ஜெர்மன் மொழி 'நாட்டுமொழி' (deutsch) என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. எட்டாவது நூற்றாண்டுமுதல் சில உடன்படிக்கைகளிலும் பத்திரங்களிலும் (deeds) மக்கட் பெயர்களும் இடப்பெயர்களும் ஜெர்மன் மொழியில் இடம் பெற்றன. இவையன்றி லத்தீன் நூல்களில் வரிகளின் மேலோ அன்றிப் பக்கங்களிலோ சொற்களின் பொருள் குறிக்கும் பொருட்டு எழுதி வைத்துள்ள சில ஜெர்மன் சொற்களும் காணக்கிடக்கின்றன. ஷார்லமென் காலம் (742—814) முதற்கொண்டுதான் தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்ட ஜெர்மன் எழுத்துக்கள் கிடைக்கின்றன. இவை பெரும்பாலும் சமயத் தொடர்பு கொண்ட மொழிபெயர்ப்

புக்களாகவும் கவிதைகளாகவும் சில நாடோடிப் பாடல்களின் தொகுதிகளாகவுமே உள்ளன. மேலும் இவை ஒரே மொழியில் இல்லாமல் பல்வேறு கிளைமொழிகளிலேயே இருக்கக்காணலாம். பிராங்கி, பறியர்கள், ஆலமென் ஆகிய இம்மக்களின் மொழிகளே கிடைத்துள்ளன. சில பெயர்ப்புக்கள் நன்கு அமைந்தும் (Insidore 800 A. D.) சில மொழிதரம் குறைந்தும் (Tatian 800 A. D.) காணப்படுகின்றன. இதுபோன்று தாழ் ஜெர்மன் மொழியிலும் (இதனைப் பழைய சாக்சன் என்றும் கூறுவர்) சில மொழிபெயர்ப்புக்கள் கிடைத்துள்ளன.

பழங்கால ரெர்ஜமன் முதன்முதலில் *a, e, i, o, u, ä, ā, ē, ī, ū* என்ற உயிர்க்களையும் *ei, ie, io, iu, ou, uo* என்ற இணையுயிர்க்களையும் கொண்டிருந்தது. பின்னர் ஏற்பட்ட உயிர்மாற்றம் ஜெர்மன் மொழி வரலாற்றில் முக்கியமானது. இவ்வுயிர் மாற்றம் (umlaut)¹ கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டுக் காலப் பகுதியிலுள்ள ஜெர்மன் எழுத்துக்களில்தான் காணப்படுகின்றதெனினும் இதற்குச் சிறிது காலத்துக்கு முன்பே இது பேச்சு மொழியில் தோன்றியிருக்கும் எனக் கருதலாம்.² இத்தகைய மாற்றத்தால் வந்த எகரம் 'e' என்றும் முன்னரே இம்மொழியின்கண் இருந்த எகரம் 'ē' என்றும் எழுதப்படும்.³

1. By umlaut is meant the modification (Palatalization) of an accented vowel through the influence of an *i* or *j* in the following syllable. The only vowel which underwent the change in OHG, was *a*, which became close *e*.

Joseph Wright, *Historical German Grammar*, p. 39.

2. *ibid*, p. 39.

3. *ibid*, p. 32.

பிற ஜெர்மானிய மொழிகளைப் போலவே இம்மொழிப் பெயர்ச் சொற்களும் வன்மை, மென்மை (strong, weak) மாற்றங்களைக் கொண்டுள்ளன. இம்மொழியின்கண் ஒருமை, பன்மை எண்களும் ஆண், பெண், அஃறிணை பால்களும் எழுவாய், ஐ, கு, அது, ஆல் வேற்றுமைகளும் இருக்கின்றன.¹ இவற்றுள் ஆண் வேற்றுமை ஒரு சில பெயர்களுடன் மாத்திரமே வந்துள்ளன என்றும் கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் இவ்வேற்றுமை மறைந்துவிட்டது என்றும் கூறுவர்.

tag நாள்

tag நாளை

tag-es நாளின்

tag-e நாளுக்கு

tag-u }
tag-o } நாளால்

கி. பி. 1100க்கும் 1500க்கும் இடைப்பட்ட பகுதியை இடைக்காலம் என்பர். லத்தீன் பெருமை பெற்றுச் சிறப்பாக இருந்தபோதிலும் ஜெர்மன் மொழியிலும் பல இலக்கியங்கள் வெளிவர ஆரம்பித்தன. 1180க்கும் 1250க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் பல்வேறு ஜெர்மன் கவிதைகள்

1. OHG nouns have two numbers; singular and plural; three genders; masculine, feminine and neuter, as in OE from which the gender of nouns in OHG does not materially differ; five cases, Nominative, Accusative, Genitive, Dative and Instrumental. The instrumental only occurs in the *a*-, and masc. *i*-stems. The vocative is like the nominative. Traces of an old locative occur in what is called the uninflected dative singular of *his** *Bold*, house, Itou and dorf, village (5393).

Joseph Wright, *Historical German Grammar*, p. 166.

வந்துள்ளமை காணலாம். கவிதைகளில் மட்டுமன்றி உரை நடைகளிலும் ஜெர்மன் மொழி பயன்பட்டது. இதுவரையிலும் இலக்கியப் பணியில் ஈடுபடாத நடுஜெர்மன் மாகாணங்களும் இப்பணியில் பங்கு கொண்டன. கிழக்கு ஜெர்மனியில் சிலாவிக் செல்வாக்கற்றுப் போனதாலும் பொகிமியா ஜெர்மனுடன் இணைந்ததாலும் கிழக்கு ஜெர்மனியிலும் பொகிமியாவிலும் ஜெர்மன் மொழி வளர ஆரம்பித்ததுடன் சில இலக்கியங்களும் தோன்றின. இது வரையிலும் லத்தீன் மொழியில் மட்டும் எழுதப்பட்டு வந்தசட்டங்களும் அரசியல் அறிக்கைகளும் ஜெர்மன் மொழியிலும் வெளிவர ஆரம்பித்தன. 1230ஐ ஒட்டிய காலப்பகுதியில் 'ரெப்கொ' (Eike Von Regow) என்பவரால் கீழ் ஜெர்மனியில் எழுதப்பட்ட நூலே முதல் ஜெர்மன் சட்டநூல். இதை ஒட்டிப் பின்னர் உயர் ஜெர்மனிலும் (1274) பல சட்ட நூல்கள் வெளி வந்ததுடன் உயர் பதிவு மன்றமும் (Imperial Chancery) அதைப் பின்பற்றிப் பிற சிறிய பதிவு மன்றங்களும் ஜெர்மன்மொழியில் அறிக்கைகளை வெளியிட்டன.

இக்காலத்தில் ஏராளமான கவிஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் தோன்றினர். நாட்டின் பல பாகங்களிலும் வாழ்ந்த இவர்கள் தங்கள் தங்கள் கிளை மொழிகளிலேயே கவிதைகளை யாத்தனர். ரேனிஷ் கவிதைகளும் காப்பியங்களும் (Alexander) உணர்ச்சிப் பாடல்களும் யாக்கப்பட்டன. கவிஞர்கள் தங்கள் கிளை மொழிகளிலேயே எழுதினார்களாயினும் பிற பகுதிகளிலும் தங்கள் கவிதைகள் படிக்கப்படவேண்டும் - பாராட்டப்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் பிற பகுதிகளில் காணப்படாத தங்களின் வட்டாரச் சொற்களையும் இலக்கணக் கூறுகளையும் கவிதைகளில் பயன்படுத்தத் தயங்கினர். சில புலவர்கள் தங்கள் பிராந்தியச் சொற்கள் வராதிருக்கும் பொருட்டு எதுகை மோனைகளைக்கூட விட்டு விடத் தயாராக இருந்தனர் என்பர். இந்நிலையில் பிற பகுதிகளில் வழங்கிய சொற்களைக்கூட

தங்கள் கவிதைகளில் பயன்படுத்தினர். அரசர்களின் அவைகளிலும் பிற கூட்டங்களிலும் கவிஞர்களுக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் பெருகியபோது மக்கள் எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடனும் தங்களுடைய பிராந்தியத்திற்கு மட்டும் கவிஞன் கட்டுப்பட்டவனல்லன் என்று பிறர் எண்ணிப் பெருமை தருதல் வேண்டும் என்ற நல்லாசையினாலும் பிற கிளைமொழிச் சொற்களையும் பயன்படுத்தினர். ஆலமனிக் கவிஞர்கள் பவரியன் சொற்களையும், தாழ் ஜெர்மன் மொழியில் உயர்ஜெர்மன் கூறுகளையும் உபயோகித்திருக்கக் காணலாம்.¹

இந்நிலையில் ஜெர்மன் மொழியில் கவிதைக்கு வேண்டிய சொல்வளம் நிரம்பியது. சில பகுதி மொழிகள் சில வேளைகளில் மறு பகுதிக்கிளையினைவிட மேம்பட்டு நின்றன. நடு பிராங்கொனியன் 12ஆம் நூற்றாண்டில் செல்வாக்குடன் நின்றதைக் காணலாம். ரேனிஷ் கவிதைகளிலும் 'அலெக்சாந்தர்' போன்ற காப்பியங்களிலும் இம்மொழியைப் பயன்படுத்தியுள்ளமை காணத்தக்கது எனினும் இது இறுதிவரையிலும் செல்வாக்குடன் நிற்கமுடியவில்லை. பல பகுதிகளிலும் பிற இடங்களில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் படியெடுக்கப்பட்டன. :இந்நிலையில் எம்மொழியும் நிலைமொழியாக மலரவில்லையாயினும் உயர் ஜெர்மன்தான் ஓங்கி நின்றது.² இன்றைய நிலைமொழி இதன் அடிப்படை

---

1. The poets made a conscious endeavour to lift their language above the regional by avoiding in their rhymes speech-forms, which would not prove acceptable in other districts. It is a process of selection.

ibid, p. 380.

2. Emil Trechmann, *A Short Historical Grammar of the German Language*, p. 23.

யில் வளர்ந்ததாகும். இக்காலத்தில் தாழ் ஜெர்மனுக்கும் உயர் ஜெர்மனுக்கும் உள்ள வேற்றுமைகளும் படிப்படியாக மாற ஆரம்பித்தன. தாழ் ஜெர்மன் தன்னுடைய தனிக்கூறுகளை விட்டு நடு ஜெர்மன் பண்பினைத் தழுவி உயர் ஜெர்மனுடன் பொருந்துகின்ற நிலையினை இக்காலப் பகுதியில் காணமுடியும். பிரஞ்சு இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு ஜெர்மன் நாட்டில் நிலைபெற்றபோது பல பிரஞ்சுச் சொற்களும் புகுந்து இம்மொழியை வளப்படுத்தின.

இக்காலப் பகுதியில் உயிர் எழுத்துக்களிலும் மெய்யெழுத்துக்களிலும் பல மாற்றங்கள் உண்டாயின. பழைய ஜெர்மன் காலத்தில் அகரத்தில் உண்டான முன்னுயிர் மாற்றம் (umlaut) பிற உயிர்களிலும் ஏற்பட்டதன் காரணமாக a, e, ð, ë, i, o, u, ö, ü என்ற குறில்களைக்கொண்டு விளங்குகிறது இடைக்கால ஜெர்மன். இது போன்றே, ou, uo என்ற இணையுயிர்களிலும் ஒரு சில மெய்களிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

இத்தகைய மாற்றங்களினால் வேற்றுமைகளிலும் சில வேறுபாடுகள் தோன்றின. அதிலும் குறிப்பாகப் பன்மையில் மாற்றங்கள் சில ஏற்பட்டன.

ப. ஜெர்மன்

இடைக்கால ஜெர்மன்

taga

tage

நாள்கள்

tago

tage

நாள்களின்

tagum }
tagom }

tagen

நாட்களுக்கு

கி. பி. 1500க்கு மேற்பட்ட காலப்பகுதியைத் தற்காலம் என்பர். இக்காலப் பகுதியில் ஜெர்மன் மொழி செக்கோஸ்லோவாக்கியா, இத்தாலி போன்ற இடங்களில்

தன்னுடைய செல்வாக்கினை இழந்தது. எனினும் போலந்து நாட்டில் இம்மொழிக்குச் சிறந்த ஒரு வாய்ப்பு உண்டாயிற்று.

இக்காலத்தின் முற்பகுதியில் லத்தீனின் பிடி மீண்டும் ஏற்பட்டது. இடைக்காலத்தில் லத்தீனின் செல்வாக்கினை முறியடித்து மக்களின் மொழியாகவும் அறிஞர்களின், கவிஞர்களின் கருவியாகவும் ஜெர்மன் வளர ஆரம்பித்தது. இதனையொட்டி ஏராளமான கவிதைகளையும் சிறந்த இலக்கியங்களையும் ஜெர்மானியர்கள் உருவாக்கிய போதிலும் மீண்டும் செல்வந்தர்களிடையேயும் அறிஞர்கள், படித்த மக்கள் இவர்களிடையேயும் லத்தீன், கிரீக் மொழிகளின் மோகம் பிறந்தது.¹ இதனால் கவிதைகளிலும் முடங்கல்களிலும் பள்ளிகளிலும் லத்தீன் புகுந்து வளர ஆரம்பித்தது. பலர் தங்கள் பெயர்களை லத்தீன் அல்லது கிரேக்கப் பெயர்களாக மாற்றிக்கொண்ட அவை நிலையைக் கூடக் காணமுடியும். இதனால் அறிஞர்களின் அறிவும் சக்தியும் பாழாயின என்பர். எனினும் இந்த நிலை அதிக நாள்

---

1. At no period of German history was the popular mind in such a ferment as in the sixteenth century, no age produced such masterpieces of popular rhetoric and popular satire, and during this century the church hymn and folk-song reached their highest point of excellence; but it was at the same time during this century that Latin authorship became to some extent the language of poetry. The Humanists and their successors debated and disputed in Latin; their correspondence was in Latin; they wrote Latin verses; and the comedies of Terence were brought to life again in the schools. It became the custom among scholars to turn their own names into Latin or Greek.

ibid. pp. 24-25.

நீடிக்கவில்லை. நாட்டுப்பற்றும் மொஜப்பற்றும் கொண்ட அறிஞர்கள் பலர் பதினேழாவது நூற்றாண்டில் இந்நிலையைக் கண்டித்தனர். 'லெபனிஸ்' என்ற பேரறிஞர் இந்நிலையை முழுமூச்சுடன் எதிர்த்து நின்றார். இரு பெரும் நூல்களை இவர் லத்தீனில் எழுதிய போதிலும் தாய் மொழியின் மதிப்பும் வளர்ச்சியும் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்றும் பேரறிஞர்கள் தங்கள் நூல்களைத் தாய் மொஜயில் எழுத முன்வரவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தி வந்தார். லத்தீனே பாடம் கற்பிக்கும் மொழியாக இருக்கத் தகுதியுடையது என்றும் ஜெர்மன் இன்னும் அந்நிலையை அடையவில்லை என்றும் பிறர் கூறிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் 1687—88இல் தம்முடைய பாடத்தை ஜெர்மன் மொழியில் கற்பிக்க முன்வந்து அக்காலத்தில் மாபெரும் புரட்சியை உண்டாக்கிய அறிஞர் தொமாசியஸ் (Christian Thomasius) என்ற மற்ருரு அறிஞர். லெப்சிங் பல்கலைக்கழக ஆசிரியராக இருந்த இப்பெரியார் முதல் முதலாக ஜெர்மன் மொழியில் இலக்கிய இதழ் ஒன்றையும் வெளியிட்டார். கிரிஸ்தியன் ஊல்ப் (Christian Wolff) என்ற தத்துவப் பேராசிரியர் தத்துவத்தைப்பற்றி ஜெர்மன் மொழியில் எழுத ஆரம்பித்தார். இதைத் தொடர்ந்து இலக்கணம், இலக்கியம், வரலாறு போன்ற பல துறைகளில் ஜெர்மன் பயன்படுத்தப்பட்டது. இடைக்காலத்தில் தானாக வளர்ந்த ஜெர்மன் இக்காலத்தில் நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்றுக் கொண்டவர்களால் வளர்க்கப்பட்டது. 18ஆம் நூற்றாண்டில் ஜெர்மன் எல்லாத் துறைகளிலும் பரந்து வளர லத்தீன் அதற்குரிய இடத்தைப் பெற்று நின்றது. இதுவரையிலும் வெளிவந்த நூல்களில் லத்தீனில் எழுதப்பட்டவை அதிகமாயிருக்க 18ஆம் நூற்றாண்டில் அந்த நிலைமை மாறி ஜெர்மன் நூல்கள் அதிகமாயின.

இந்நிலைக்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தவர் மார்டின லூத்தர் என்ற பெரியார். இவருடைய ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு ஜெர்மன் மொழி வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு

மையமாகும். லத்தீன் படித்தமக்களின் மொழியாகவும் செல்வந்தர்களின் மொழியாகவும் கோயிலின் மொழியாகவும் இருந்த நேரத்தில் இவருடைய இத்துணிகரச் செயல் சாதாரண மக்களின் உள்ளத்தில் ஒளியையும் புத்துணர்ச்சியையும் தந்தது. மக்களிடையே வழங்கிய கிளைமொழிகள் பல்வேறு நிலையில் இருந்தபோது இவருடைய புனிதமான இச்சேவை நல்ல பலனைத் தந்தது. லூத்தர் அப்போது அரசியல் மொழியாக விளங்கிய கிளைமொழியிலேயே எழுதினார். எனினும் பல மாற்றங்களைச் செய்திருந்தார். நடு ஜெர்மனியில் வழங்கிய தம் மொழிக்கூறுகளையும் கலந்து எழுதினமையால் இவர் பயன்படுத்திய கிளைமொழி தாழ் ஜெர்மனுக்கும் பொதுவான நிலையில் இருந்தது. இரு பிரிவினரும் ஒத்துக்கொள்ள வழிவகுத்தது இந்த நிலை. மேலும், வடபிரிவினர் 'புராட்டஸ்டண்டு' மதத்தினராகையால் எவ்விதத் தடையுமின்றி இக்கிளைமொழியை ஒத்துக்கொண்டனராயினும் சுவிச்சர்லாந்து போன்ற இடங்களில் வாழ்ந்த தென் பகுதியினர் கத்தோலிக்கர் ஆகையால் இதனை எதிர்த்தனர். எனினும் இறுதியில் இதுவே நிலை மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது என்று கூறலாம்.

18ஆவது நூற்றாண்டில் லத்தீனின் செல்வாக்கு குறைந்த போது இதன்கண் பிரஞ்சு மொழியின் பெருமை புகஆரம்பித்தது. அரசர்களின் அவைகளிலும் மக்கள் உள்ளங்களிலும் பிரஞ்சு நாகரிகம், பெருமை, இலக்கியம், வாழ்க்கைமுறை போன்றவை புகுந்து ஜெர்மன் மொழிக்கு ஒரு அபாய நிலையைத் தந்த போதிலும் ஜெர்மானியர்கள் விழித்துக் கொண்டனர். கோதே போன்ற அறிஞர்களின் முயற்சியால் எவ்வித இடையூறுமின்றி மீண்டும் இம்மொழி வளர்ந்தது. இம்முயற்சியை ஒவ்வொரு ஜெர்மன் மகனும்

தாய்மொழிக்காகச் செய்த பணியாக எண்ணிப் பெருமை அடைந்ததைக் காணலாம்.¹

நிலை மொழி (Standard Language)

எய்ன்கார்ட் (Eainhard) என்ற அறிஞர் 1725இல் தாம் எழுதிய முகவுரை ஒன்றில் ஜெர்மன் மொழியின் நிலைபற்றி இரங்கிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இன்று வளர்ந்திருக்கும் ஜெர்மன் மொழியின் நிலையைக் காண்போருக்கு அன்று அவர் எழுதியதைப் படிக்கும்போது நகைப்பு தோன்றும். ஆனால் அக்காலத்தில் அவர் அவ்வாறு எழுதும் நிலையிலே தான் இம்மொழி இருந்தது. 16, 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நல்ல இலக்கியங்களைப் படைத்திருந்தாலும் ஜெர்மன் ஒரு உறுதியான நிலையை அடைந்திருக்கவில்லை. மார்டின் லூத்தர் நிலைமொழிக்கு வித்திட்டிருந்த போதிலும் பல நேரங்களில் பிற மொழிகளின் செல்வாக்கு ஓங்கி வளர்ந்து இதன் நிலைக்கு ஊறு விளைவிப்பதாக இருந்தது. இந்த நிலையையெல்லாம் எதிர்த்து நின்று ஜெர்மன் இன்று சிறந்த இலக்கியங்களைக் கொண்டு உலக மொழிகளில் ஒன்றாகத் திகழ்ந்துவரக் காண்கிறோம்.

மார்டின் லூத்தர் (1483—1546) இன்றைய ஜெர்மன் நிலைமொழி, இலக்கிய மொழிகளின் தந்தையாகக் கருதப் படினும் இவருக்கு முன்பே ஜெர்மன் ஒரு நிலை மொழியின்

---

1. There is at present a lively interest manifested by Germans in the process of the purification of their native language from foreign words which remain of them their former dependence. This movement is not merely a superficial one of pride, but a general and deep joy in the development of the mother-tongue in its purity and strength. The naturalistic school of literature has also introduced into literary speech the fresh tones of life, of which it stood in such a great need.

George O. Curme, *A Grammar of the German Language*, p. 8.

உருவத்தைக்கொண்டு முன்னேற ஆரம்பித்தது என்று கூறலாம். ஒரு நாட்டில் வழங்கும் பல கிளை மொழிகளில் குறிப்பிட்ட ஒன்று நிலைமொழியாக வளர வேண்டுமெனின் பிற கிளைமொழிகளைவிட எதாவது ஒரு துறையில் பெருமை பெற்று அதனைப் பிறரும் புரிந்துகொண்டு ஒத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும். முன்னர்க் குறிப்பிட்டது போன்று, பல புலவர்களும் கவிஞர்களும் தங்கள் தங்கள் கிளைமொழிகளிலேயே எழுதினர். எனினும் பிற பகுதி மக்களும் தங்கள் கவிதைகளைப் பாராட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தங்கள் வட்டாரக் கூறுகளைவிட்டு எழுதிய நிலையினைக் கண்டோம். ஆயினும் உண்மையாக நிலைமொழி ஒன்று உருவாக வழி வகுத்தது ஜெர்மன் நாட்டில் அமைந்திருந்த உயர்பதிவுமன்றமே (Imperial Chancery) என்று கூறலாம். 14ஆவது நூற்றாண்டில் ஜெர்மன் மொழியில் பத்திரங்களும் உடன்படிக்கைகளும் வந்தபோது இப்பதிவுமன்றங்கள் மொழித்துறையில் முக்கியமாகக் கருதப்பட்டன. சார்லஸ் மன்னன் (Charles IV, 1347—78) அவன்மகன் வெனஸ்லாஸ் (Weneslas, 1378—1400) சிகிஸ்மண்டு (Sigismund, 1410—37) முதலியோர் காலங்களில் பிராகில் (Prague) இந்த உயர்மன்றம் அமைந்திருந்தது. இவண் உயர்ஜெர்மனும் நடு ஜெர்மனும் இணைந்து இவர்களின் எழுத்துக்களில் ஒரு பொது மொழியாக உருவாகியது. இந்நிலைமொழி பின்னர் லெப்சிங், விட்டன்பர்க்கு (Wittenberg) பல் கலைக் கழகங்களிலும் புகுந்து வளர்ந்தது. இந்நிலையில் உயர்மன்றம் வியன்னாவுக்கு மாற்றப்பட்டபோதிலும் மொழி நிலையில் அதிகமான மாற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. இதனை ஒட்டிப் பிறமன்றங்களும் குறிப்பாக சாக்சன் மன்றமும் இம்மொழியைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்தது. இது நடு ஜெர்மனியில் அமைந்திருந்த போதிலும் உயர் ஜெர்மன் அதிகமாகக் கலந்துள்ள உயர்மன்ற மொழியை அங்கீகரித்துப் பின்பற்றியது ஜெர்மன் மொழி வரலாற்றில் முக்கிய கட்டமாகும். இந்த நேரத்திலும் பல்வேறு அரசர்கள்

தாங்கள் பிற அரசர்கட்கு எழுதும்போது தங்கள் தங்கள் மொழியிலேயே எழுதினர் என்பர்.

இக்கட்டத்தில்தான் அச்சப் பொறியும் அதனால் அச்சப் புத்தகங்களும் வந்தன. (முதல் அச்சப் புத்தகம் கி. பி. 1458இல் வெளிவந்தது என்பர்). மக்கட்குக் குறைந்த செலவில் நூல்களை வாங்கிப் படிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதனால் பதிப்பாளர்கள் நிலைமொழி ஒன்றின் தேவையை உணர்ந்தனர். ஆசிரியர்கள் தங்கள் வட்டாரக் கிளைமொழிகளில் எழுதியவற்றைத் திருத்தி எழுதக்கூடத் தயங்கவில்லை. வெளியீட்டாளர்கள் பதிவு மன்றங்களின் மொழியையே தங்கள் நூல்களில் பயன்படுத்தினர்.

இந்நிலையில்தான் மார்டின் லூத்தர் தம் கருத்துக்களை மக்கள் எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளுமாறு பொதுவான மொழி ஒன்றில் எழுதவும் பேசவும் விரும்பினார்.¹ சாக்சன் பதிவு மன்றத்தின் மொழியைத் தம் பேச்சு மொழியுடன் இணைத்து எழுதிய புதிய ஏற்பாட்டை 1522இலும் முழு வேதாகமத்தை 1534இலும் வெளியிட்டார். சாதாரண மக்களும் பயிலவேண்டிய வேதாகமம் இவ்வாறு வெளி வரவே லூத்தருடைய மொழி (Luther - Deutsch) மக்களின் உள்ளங்களில் நீங்காது உறைந்தது. இவர் பயன்படுத்திய ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒவ்வொரு சொற்றொடரும் வாக்கிய மும் மீண்டும் மீண்டும் மக்கள் மனத்தில் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருந்தன. வட ஜெர்மன் பிராட்டஸ்டண்டு மக்கள்

1. "I employ", he says, "the common German language, in order that both High and Low Germans may understand me. I speak according to the Saxon Chancery, which is followed by all princes and kings in Germany. The Emperor Maxmilian and the Elector Frederick, Duke of Saxony, have thus united the German languages of the Roman Empire into a definite language

Emil Trenchmann, *ibid.* p. 30.

எவ்வித எதிர்ப்புமில்லாமல் இதனை ஒத்துக்கொண்ட போதிலும் தென்பகுதியில், குறிப்பாக சுவிச்சர்லாந்து, ஆஸ்திரியா போன்ற இடங்களில் பலத்த எதிர்ப்பு இருந்தது. இந்நிலையில் பதினாறு, பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளில் எத்தனையோ இலக்கண ஆசிரியர்களும் கவிஞர்களும் ஒரு நிலை மொழிக்காக உழைத்தனராயினும் எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளத்தகுந்த நிலைமொழி ஒன்று உருவாகவில்லை என்றே கூறலாம். இன்றும் இலக்கியப் பொதுமொழியில் ஒரு கட்டுக்கோப்பும் ஒற்றுமையும் இல்லை என்பர்.¹ எனினும் இன்றைய பொதுமொழிக்கு வித்திட்டவர் மார்டின் லூத்தர் ஆவார்.

16, 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் லத்தீனின் செல்வாக்கும் வளர்ந்தது. இதனை முறியடித்து ஜெர்மன் மொழிக்கு உரிய நிலையினைத் தர பேரறிஞர் லெபனிஸ் (Gottfried Wilhelm Leibniz), தொமாசியஸ் (Christian Thomasius) போன்றோர் பாடுபட்டனர். இடைக்காலத்தில் ஜெர்மன் வளர ஆரம்பித்த போதிலும் 16ஆம் நூற்றாண்டில் பலர் தங்கள் கவிதைகளையும் பிறவற்றையும் லத்தீன் மொழியில் எழுதியுள்ளமை காணலாம். லத்தீன், பிரஞ்சு, ஸ்பானிஷ் மொழிகளின் செல்வாக்கினைக் கண்ட இவர்கள் இதை எதிர்த்து நின்றனர். முப்பதாண்டுப்போரில் நலிந்து எத்துறையி

---

1. It must be assumed that even to-day the German literary Standard is completely and irrevocably standardized. Just as the language of Optiz and Schottelius have moved some distance from that of Luther, so we may observe a certain development during the nineteenth and present centuries.

R. Priebisch, *ibid.* pp. 393-395.

An absolute and complete unity of language does not indeed exist at the present day and will perhaps never be reached.

Emil Trenchmann, *ibid.* p. 31.

லும் முன்னேற்றம் இன்றிக் கிடந்த ஜெர்மன் மக்களிடையே “முன்னேற வேண்டும் என்ற விருப்பம் மட்டும் இருப்பின் வளர்ந்து முன்னேற முடியும்” என்ற கருத்தினையும், தாய் மொழியில் சிறந்த இலக்கியங்களையும், அறிவியல் நூல்களையும் எழுதித் தாய்மொழிக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும்” என்ற தாரக மந்திரத்தையும் பரப்பி வந்தார் இவ்வறிஞர். ‘கலைச் சொற்களில்லையே! ஜெர்மன் மொழி வளர்ந்து பக்குவம் அடையவில்லையே!’ என்றெல்லாம் எண்ணிச் சேர்வடையாது இப்பணியினைச் செய்ய அறிஞர்கள் முன்வர வேண்டும் என்பது இவருடைய எண்ணம்.

லெப்சிங் பல்கலைக் கழக ஆசிரியரான தொமாசியஸ் இக்கொள்கையை நடைமுறையில் காட்டியவர். தாய் மொழியில் சொற்கள் இல்லையாயின் பிற மொழிச் சொற்களைக் கையாளுவதில் தவறு இல்லை என்பதும் சொற்கள் இருப்பின் ஜெர்மன் சொற்களையே பயன்படுத்துதல் வேண்டும் என்பதும் இவரது கொள்கை.¹ தம்முடைய பாடத்தை இவர் ஜெர்மன் மொழியிலேயே நடத்த முன்வந்தார். தருக்கநூல் ஒன்றைத் தம் தாய்மொழியில் எழுதித் தணிக்கைக் குழுவினருக்கு அனுப்பினார். இதற்காக இவர் லெப்சிங் பல்கலைக் கழகத்தைவிட்டு ஹாலே (Halle) செல்லவேண்டி வந்த போதிலும் சளைக்காது அவன் ஜெர்மன் மொழியில் தம் பாடத்தை நடத்திப் பெருமைகொண்டதுடன், ஹாலே பல்கலைக்கழகம் தம் தருக்க நூலை ஒத்துக்கொண்டு வெளியிடுமாறும் (1961) செய்தார். மேலும் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பல்கலைக் கழகம் அப்போது தாய்மொழியில் இத்தகைய பணி செய்வதைப் பெருமையாக எண்ணியது.

1. Eric A Blackall, *The Emergence of German as a literary language*, p, 24.

இக்கால மொழிபெயர்ப்புகளில் பலர் பலவிதமான சொற்களைப் பயன்படுத்தினர். தத்துவ நூல்களை மொழி பெயர்த்தபோது சிலர் லத்தீன் சொற்களையும், சிலர் ஜெர்மன் சொற்களையும் பயன்படுத்தி வந்தனர். இந்நிலையில் ஊல்ப் (Christian Wolf 1679-1754) சிறந்த கலைச்சொற்களை உருவாக்கினார். கணக்கு கற்ற இவர் அத்துறையில் இப்பணியைச் செய்து முடித்ததுடன் தத்துவத்திலும் பல கலைச் சொற்களை உருவாக்கித் தம் மொழியை வளப்படுத்தினார். இவருடைய உரைநடையும் ஆற்றொழுக்குப் போன்று தெளிவாக அமைத்துள்ளமை காணத்தக்கது. இத்தகைய நாட்டுப் பற்று கொண்ட அறிஞர் பெருமக்களே இன்றைய ஜெர்மன் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்கள் ஆவார்கள்.

18ஆவது நூற்றாண்டில் ஜெர்மனைச் சிறந்த ஒரு இலக்கிய மொழியாகக் காண வழிவகுத்துச் சீர்படுத்தியவர் பெருங்கவிஞர் கோதேயாகும். இவருடைய கையில்தான் இம்மொழி, கவிதை மொழியாக அழகு பெற்று வளர்ந்தது.

இம்மொழியின்கண் ஏராளமான உயிர்கள் இருக்கக் காணலாம். இவற்றை இரு பிரிவுகளாகப் (checked, unchecked) பிரிப்பர். இவற்றுள் முதல் பிரிவு உயிர்கள் (i, ü, u, e, ö, o, a) மெய்களின் முன்னால் மட்டும் வருவன. மற்றவை (i:, ü:, u:, e:, ö:, o:, a:) எல்லா இடங்களிலும் வருதல் காணலாம். இவை தவிர மூக்கொலி உயிர்களும் இதன்கண் உள்ளன.

இம்மொழி ஒருமை, பன்மை எண்களையும், ஆண், பெண், அஃறிணை என மூன்று பால்களையும் எழுவாய், அது, கு, ஐ, என்ற நான்கு வேற்றுமைகளையும் கொண்டது. பன்மை இம்மொழியில் ஒட்டுக்களாலும், உயிர்மார்புத்தாலும் பிற வழிகளாலும் காட்டப்படுகிறது.

-e die mond-e

-n die sonne-n

-er die kind-er

உயிர் மாற்றம் die väter

die mütter

ஒட்டு + உயிர் die wäld-er

மாற்றம்

ஆங்கில மொழியைப் போன்றே இதன்கண்ணும் சிறப்புச் சுட்டுக்களையும் (Definite article) பொதுச் சுட்டுக்களையும் (Indefinite article) காணலாம். ஆனால் இச் சுட்டுக்கள் அவற்றோடு வருகின்ற பெயர்களில் பால், எண் வேற்றுமைகளுக்கேற்ப மாறும் தன்மையன. ஆங்கிலத்தில் "the" என்ற ஒரே சொல் ஒருமை, பன்மை பெயர்களுடன் வர இதன்கண் பல சொற்கள் இப்பொருளில் வரக் காண்கிறோம்.¹

சிறப்புச் சுட்டுக்கள்

	ஆண்	பெண்	அ.: நினை	பன்மை
எழு	der	die	des	die
அது	des	der	des	der
கு	dem	der	dem	den
ஐ	den	die	das	die

பொதுச் சுட்டுக்கள்

எழு	ein	eine	ein
அது	eines	einer	eines
கு	einem	einer	einem
ஐ	einen	eine	ein

<i>der</i>	<i>spaten</i>	the spade	(ஆண்பால்)
<i>des</i>	<i>spatens</i>	of the spade	
<i>dem</i>	<i>spaten</i>	to the spade	
<i>den</i>	<i>spaten</i>	the spade	(ஐ, வேற்றுமை)
<i>die</i>	<i>spaten</i>	the spades	
<i>der</i>	<i>spaten</i>	of the spades	
<i>den</i>	<i>spaten</i>	to the spades	
<i>die</i>	<i>spaten</i>	the spades	(ஐ, வேற்றுமை)

இம் மொழியிலுள்ள பெயர்ச்சொற்கள் ஆண், பெண், அஃறிணை பால்களைக் காட்டுகின்றன. இப்பால்பகுப்பு இயற்கைப் பால்பகுப்புடன் பொருந்துவதில்லை. ஆண்களைச் சுட்டுவன அனைத்தும் ஆண்பாலாகவும் பெண்களைச் சுட்டுவன பெண்பாலாகவும் உள்ளனவெனினும் பல அஃறிணைச் சொற்கள் ஆண் அல்லது பெண்பாலாக உள்ளமை இம்மொழியின் பால்பகுப்பு தமிழ், ஆங்கில மொழிகளின் பால்பகுப்பிலிருந்து வேறுபட்டிருத்தலைக் காட்டும்.¹ கழுகினைக் குறிக்கும் சொல் ஆண்பாலாகவும் குருவியினைக் குறிப்பது பெண்பாலாகவும் குதிரையைக் குறிப்பது

1. Apart from this, a connection can be seen between the gender of a noun and its meaning, on the one hand, and between its gender and its form, on the other. This does not mean however, that the whole mass of nouns can be nearly divided into gender groups according to meaning [I] or according to form [II]. We can do no more than discover and define a small number of such groups, depending on how many exceptions to a rule are considered permissible.

Peter Jørgensen, German Grammar, I, p. 63.

அஃறிணையாகவும் உள்ளன. கண்டங்கள், நாடுகள், தீவுகள், நகரங்கள் போன்றவற்றைச் சுட்டும் சொற்கள் பொதுவாக அஃறிணையாக (*das neue Europa, das alte England*) இருக்கின்றன. இவற்றுள்ளும் *-ei, -ie* ஒலிகளில் முடிந்து நாடுகளைக் (*die Mongolei, die Normandie, die Ukraine*) குறிப்பன பெண்பால் சொற்கள்; இன்னும் சில நாட்டைக் குறிப்பன (*der Balkan*) ஆண்பால் சொற்கள். இது போன்று *-burg* என முடிவன (*die Hamburg*) பெண்பால். ஆறுகளின் பெயர்கள் ஆண்பாலாகவும் பெண்பாலாகவும் இருக்கக் காணலாம்; ஜெர்மன் மொழி பேசும் இடங்களிலுள்ள ஆறுகளின் பெயர்கள் பெண்பாலாகவும் (*die Elbe, die Oder, die Weser, die Havel*) பிற நாடுகளிலுள்ள ஆறுகளின் பெயர்கள் (*der Nil, der Ganges, der Missisipi*) ஆண்பாலாகவும் உள்ளன. ஆனால் ஜெர்மனியிலுள்ள ரைன், மெய்ன் போன்ற ஆறுகள் (*der Rhein, der Main*) ஆண்பால். இத்தகைய ஒழுங்கற்ற நிலையினை இம்மொழியின் பால்பகுப்பில் காண்கிறோம்.

தமிழைப் போன்று இதன்கண்ணும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூன்று வகையான இடப் பெயர்கள் உள்ளன. படர்க்கையில் மட்டுமே ஆண், பெண், அஃறிணை என்ற பால்பகுப்பு உள்ளது. ஆனால் படர்க்கைப் பன்மை எவ்வித பால்பகுப்பையும் காட்டுவதில்லை. 'sie' என்ற சொல் 'அவர்கள்', 'அவைகள்' என ஆண்பால் பன்மையாகவும் பெண்பால் பன்மையாகவும் அஃறிணைப் பன்மையாகவும் பயன்படுகிறது.

முன்னிலை ஒருமை (*du*) குழந்தைகள், விலங்குகள், நெருங்கிய நண்பர்கள், குடும்பத்தினர் ஆகிய இவர்களுடன் பேசும்போதும் குழந்தைகள் தங்களுக்குள் பேசும் போதும் மட்டுமே பயன்படுகிறது. இதே நிலைதான் முன்னிலைப் பன்மைக்கும். மரியாதையாகப் பிறருடன் உரையாடும்போது படர்க்கைப் பன்மையையே ஜெர்மன் மக்கள்

உபயோகிக்கின்றனர். இது ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில் காணப்படாததொரு நிலையாகும். கி.பி. பதினெட்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையிலும் மரியாதைச் சொற்களாக நீங்கள் (*Ihr*), அவன் (*Er*) என்ற சொற்களே பயன்பட்டனவென்றும் இன்று அவற்றிற்குப் பதில் *sie* என்ற சொல்லை உபயோகிக்கின்றனர் என்றும் கூறுவர். மரியாதைச் சொல்லாக உத்தியோகச் சொற்களையும் (*tittle*) பயன்படுத்துவர் இம்மொழியினர். இவ்வழக்கம் இன்று குறைந்து வருகிறது என்பர் பலர். பிறமொழிச் சொற்களைப் போன்றே இச்சொற்களும் ஒருமை, பன்மை எண்களையும் எழுவாய், ஐ,அது, கு, வேற்றுமைகளையும் காட்டவல்லன.

<i>ich</i>	நான்	<i>wir</i>	நாம், நாங்கள்
<i>du</i>	நீ	<i>ihr</i>	நீங்கள்
<i>er</i>	அவன்		
<i>sie</i>	அவள்	<i>sie</i>	{ அவர்கள் } { அவைகள் }
<i>es</i>	அது		

மூவிடப்பெயர்களைத் தவிர, பல சுட்டுப் பெயர்களும் (*demonstrative*) இம்மொழியில் உள்ளன. தமிழில் சுட்டுப் பெயர்களே படர்க்கைப் பெயர்களாகப் பயன்படுகின்றன. உலக மொழிகள் சிலவற்றுள் இப்பண்பினைக் காணலாம். ஆனால் ஜெர்மன் மொழியின்கண் படர்க்கைப் பெயர்களும் சுட்டுப் பெயர்களும் தனித்தனியாக உள்ளன. பொருள் களைச் சுட்டிக்காட்டும் சொற்களாக ஆறு சுட்டுப் பெயர்கள் (*der, dieser, jener, solcher, derselbe, derjenige*) உள்ளன. இவை இம் மொழியின்கண் பல்வேறு வகைகளில் பயன்படுகின்றன. இவையும் பிற பெயர்களைப்போல் பால், எண் வேற்றுமை காட்டும்.

இன்றைய ஜெர்மன் மொழியில் நான்கு வேற்றுமைகள் உள்ளன. வேற்றுமையும் எண்ணும் ஒரே ஒட்டினால் காட்டப்படுகின்றன. வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்கும் பண்பினை அடிப்படையாக வைத்து இப்பெயர்ச் சொற்களைப் பல வகைகளாகப் பிரிப்பர்.

ஒருமை

tag	நாள்
tag	நாளை
tag-es	நாளின்
tag-e	நாளுக்கு
tag	

பன்மை

tage	நாட்கள்
tage	நாட்களை
tage	நாட்களின்
tage-n	நாட்களுக்கு

இம்மொழியில் காணப்படும் மற்றொரு விசேடப்பண்பு பெயரடைகளும் பெயர்களைப் போலவே வேற்றுமை உருபுகளையேற்று வருவதாம். இவை பெயர்களைப் போலவே ஆண், பெண், அஃறிணை பால்களையும் எழுவாய், ஐ, அது, கு, வேற்றுமைகளையும் ஒருமை, பன்மை எண்களையும் காட்டவல்லன. வன்மை, மென்மை (strong, weak) மாற்றங்களைக் கொண்டுள்ளன. தழுவுசொல்லோ (modifying word) பால் வேற்றுமைகளைக் காட்டாத வரையறையடைகளோ வரின் வன்மை மாற்றத்தைக் கொண்டும் பால் வேற்றுமைகளைக் காட்டும் சுட்டடைகளோ (demonstrative)

அல்லது சிறப்புச் சுட்டுக்களோ (definite article) வரின் மென்மை மாற்றத்தைக் கொண்டும் பெயரடைகள் வருகின்றன.¹ இதனால் தமிழில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் ஒரே சொல்லினால் காட்டப்படும் 'நல்ல' 'பெரிய' 'பழைய' போன்ற பொருள்கள் இம்மொழியின்கண் பல சொற்களினால் காட்டப்படுகின்றன. வருகின்ற பெயர்களின் எண், பால், வேற்றுமை வேறுபாடுகளுக்கேற்ப பெயரடைகளும் மாறுபடுகின்றன.

alter *wein* பழைய ஒயின்

alter } *wein* பழைய ஒயினுடைய
alter }

altem *wein* பழைய ஒயினுக்கு

alten *wein* பழைய ஒயினை

போன்ற சொற்களில் வேறு பெயரடைகள் எதுவும் நின்று பெயர்ச் சொல்லுக்கேற்ற பால், எண், வேற்றுமை வேறு

1. When the attributive adjective is not preceded by a word showing the case, this function falls to the adjective itself, which then takes the ending of the definite article [with one exception, *v*, below], called in this connection strong adjectival inflection:

Friederick J. Stopp, *A Manual of Modern German*, p. 53.

Weak inflections are used whenever a word is present which adequately marks the case of the noun, such as:

[1] The definite article: *der rote Wagon, des dicke Buche*;

[2] A word with endings like the definite article, e. g. the demonstratives *diezer, jener*, or the indefinite *jeder* [V. S. 32]: *ibid*, p 38.

பாடுகளைக் காட்டாத நிலையில் 'alter' போன்ற பெயரடையே பால், எண், வேற்றுமைகளைக் கொண்டுள்ளமை காண்க.

ஆனால் பெயர்களுடன் சிறப்புச் சுட்டுக்களோ அல்லது சுட்டோ (demonstratives) வரும்போது பெயரடைகள் மென்மை (weak declension) மாற்றங்களைக் கொண்டு நிற்கின்றன.

<i>der rote wagen</i>	the red car
<i>des roten wagens</i>	the red car's
<i>dem roten wagen</i>	to the red car
<i>den roten wagen</i>	the red car (ஐ)

ஆங்கிலம், தமிழ் போன்ற மொழிகள் 'நல்ல', 'good' போன்ற பெயரடை ஒன்றைக் கொண்டிருக்க ஜெர்மன் இப்பொருளைத் தருவனவாகப் பல பெயரடைகளைக் கொண்டிருத்தல் காணலாம். இவை பன்மையில் எவ்விதமான பால் வேறுபாடுகளையும் காட்டுவதில்லை.

வன்மை

	ஆண்	பெண்	அ. : றினை	பன்மை
எழு	<i>guter</i>	<i>gute</i>	<i>gutes</i>	<i>gute</i>
அது	{ <i>guten</i> <i>gutes</i> }	<i>guter</i>	<i>guten</i>	<i>gutes</i>
கு	<i>gutem</i>	<i>gutes</i>	<i>gutem</i>	<i>guten</i>
ஐ	<i>guten</i>	<i>gute</i>	<i>gutes</i>	<i>gute</i>

மென்மை

	ஆண்	பெண்	அ.ஃறிணை	பன்மை
எழு	<i>der gute</i>	<i>die gute</i>	<i>des gute</i>	<i>die guten</i>
அது	<i>des guten</i>	<i>der guten</i>	<i>des guten</i>	<i>der guten</i>
கு	<i>dem guten</i>	<i>der guten</i>	<i>dem guten</i>	<i>dem guten</i>
ஐ	<i>dem guten</i>	<i>die gute</i>	<i>das gute</i>	<i>die guten</i>

வினைச் சொற்களில் முற்றுவினை தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை இடங்களையும், ஒருமை, பன்மை, எண்களையும் இரு காலங்களையும் செய்வினை, செயப்பாட்டு வினைகளையும் காட்டுகின்றன. இறந்த காலத்தில் வினைகளின் பண்புக்கேற்ப இவற்றை வன்மை, மென்மை வினைகள் என இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்தார் கிரீம்.

வன்மை

மென்மை

பேசுகிறேன் - e -	<i>spreche</i>	1. ஒருமை	<i>sage</i>	சொல்லுகிறேன்
— st	<i>sprichst</i>	2. ,,	<i>sagst</i>	
— t	<i>spricht</i>	3. ,,	<i>sagt</i>	
— n	<i>sprechen</i>	1. பன்மை	<i>sagen</i>	
— t	<i>sprecht</i>	2. ,,	<i>sagt</i>	
— n	<i>sprechen</i>	3. ,,	<i>sagen</i>	
பேசினேன் —	<i>sprach</i>	1. ஒருமை	<i>sagte</i>	
— st	<i>sprachst</i>	2. ,,	<i>sagtest</i>	
—	<i>sprach</i>	3. ,,	<i>sagte</i>	
— en	<i>sprachen</i>	1. பன்மை	<i>sagten</i>	
— t	<i>spracht</i>	2. ,,	<i>sagtet</i>	
— en	<i>sprachen</i>	3. ,,	<i>sagten</i>	

2. 9 யிடீஷ் (Yiddish)

ஜெர்மன் மொழியினின்றும் கிளைத்தது இம்மொழி. ரைன் நதி தீரத்தில் வாழ்ந்துவந்த யூதர்களிடையே ஆரம்பமான இம்மொழியின் தோற்றம் கி. பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டு எனலாம். இடைக்கால ஜெர்மன், ரொமான்ஸ் மொழிகள், ஹீப்ரு என்ற மொழிகளின் கலப்பால் உண்டான இம்மொழி சில தனித்தன்மைகளை வளர்த்து ஒரு புது மொழியாக (Fusion Language) வளர்ந்துவிட்ட நிலையைக் காண்கிறோம். இதனை யூத - ஜெர்மன் (Judeo - German) எனவும் அழைப்பர். பிரான்சு நாட்டிலிருந்தும் பிற ரொமான்ஸ் மொழிகள் வழங்கிய நாட்டிலிருந்தும் ஜெர்மன் பகுதியில் குடியேறிய யூத மக்களிடையே பிறந்த காரணத்தால்தான் இம்மொழி பல்வேறு மொழிகளின் பண்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

ஜெர்மன் நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த யூத மக்களிடையே கூட சில வேற்றுமைகள் இருந்தபோதிலும் பிற மக்களை நோக்கும் போது ஒரு தனிப்பட்ட மக்கள் குழுவாகவே இவர்கள் வாழ்ந்து வந்தமையும் ஹீப்ரு மொழியில் கூறப்படுகின்ற சில கலாச்சாரப் பழக்கங்களைக் கொண்டிருந்தமையும் இம்மொழியின் தோற்றத்திற்குக் காரணங்களாக உள்ளன. ஜெர்மன் நாட்டில் இம்மொழி தோன்றிய போதிலும் இன்று ஜெர்மன் நாட்டில் ஒரு சில மக்கள் மட்டுமே இம்மொழியைப் பேச அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் சிறந்த ஒரு இடத்தை இது பெற்றுள்ளமை இவண் குறிப்பிடத் தக்கதாம்.

அரசியலைப் பொறுத்த மட்டில் ஜெர்மன் நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த இவர்களுக்கு எவ்விதமான அதிகாரமும் இல்லாத நிலையில் இம்மொழி இம்மக்களிடையே மட்டும் வழங்கி வந்தது. பிற மக்களிடையேயும் பரந்து வளருவ தற்குரிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தபோதிலும் இது ஒரு தனி

மொழியாக வளர்ந்துவிட்ட நிலையினைக் காணலாம். இருப் பினும் இம்மொழி யூத மொழியை அழித்து வளரும் நிலையில் இல்லை. சிறந்த வளர்ச்சியும் சமயப் பெருமையும் கொண்டு நிற்கும் யூத மொழிதான் இம்மக்களிடையே இன்றும் சிறந்த மொழியாகக் கருதப்படுகிறது.

இன்று ஜெர்மன் (தென்மேற்கு, நடுப்பகுதிகள்), பவே ரியா, ஆஸ்டிரியா, செக்கஸ்லோவாக்கியா, ஹங்கேரி, லித்துவேனியா, வெள்ளை ரஷ்யா, உக்ரைன், ருமேனியா, அமெரிக்கா போன்ற பல இடங்களில் இம்மொழி வழங்கு கிறது. சிறந்த நாகரிகமும் கல்வியும் கொண்ட மக்க ளிடையே தோன்றிய காரணத்தால் கி. பி. 1250 முதலே இதன்கண் பல எழுத்துச் சான்றுகளைக் காணமுடிகிறது.

இதன்கண் காணப்படும் பழமையான இலக்கியங் கள் யூத இலக்கியங்களைப் போலல்லாமல் பொழுதுபோக்கு இலக்கியங்களாகவே உள்ளன. சிறந்த இலக்கியங்களை உருவாக்குவதற்கு யூத மொழியே சிறந்தது என்ற எண் ணம் இவர்களிடையே இருந்த காரணத்தால்தான் இடைக் காலத்தில் இலக்கிய வழக்கற்றிருந்த பல்வேறு மொழிகள் இலக்கிய மொழிகளாகவும் அரசியல் கலாச்சார மொழிக ளாகவும் வளர இது வெறும் பேச்சு மொழியாகவும் வீட்டு மொழியாகவும் இருக்கக் காண்கிறோம். இம்மக்களில் நாட்டுப் புறத்தினரும் பெண்களும் யூத மொழியை வாய் வழியாகவே கற்றுள்ள நிலையில் இவர்களிடையே யிடிஷ் ஒரு வகையான இலக்கியங்களையும் தோற்றுவித்துள்ளது என்பர். இவ்விலக்கியங்கள் பாமர மக்களிடையே மிகவும் செல்வாக்குடன் காணப்படுகின்றன. கி. பி. 18ஆம் நூற் றண்டில் இதன்கண் தோன்றிய வேதாகமக் கதைகள் (Psene Urene) இன்றும் அச்சிடப்படுவதைக் காணலாம். இத்தகைய பல நூற்கள் இம்மொழியின்கண் ஏராளமாக உள்ளன. எனினும் இவையனைத்தும் யூத மொழியில் நல்ல பழக்கமும் பரிச்சயமும் இல்லாத மக்களுக்காகவே ஆக்கப்

படுகின்றன. இன்னும் இம்மொழியினர் யூத மொழியே எழுத்து மொழியாகவும் இலக்கிய மொழியாகவும் இருக்கத் தகுதியுடையது எனக் கருதுகின்றனர்.

கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் யிடிஷ் மக்களிடையே தோன்றிய புத்துணர்ச்சியால் இம்மொழியில் சிறந்ததொரு வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழ்ந்த இம்மக்களில் பலர் கிராமப்புறங்களிலிருந்து குடிபெயர்ந்து நகரப்புறங்களில் குடியேறிய நிலையில் இம்மக்களிடையே பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இக்காலத்தில்தான் இம்மொழியில் முதல் பத்திரிகை வெளிவந்தது. பல நாடக ஆசிரியர்களும் எழுத்தாளர்களும் தோன்றினர். யூத மதத்திற்கு இதுவரையிலும் இருந்த செல்வாக்கு குறைய யூத இனம் என்ற நிலையில் இம்மொழியே யூதர்களின் மொழியாக இருத்தல் வேண்டும் எனக்கூற முற்பட்டனர் பலர். நாட்டுப் புறத்தில் பெருமையற்று வாழ்ந்த இனம் என்ற எண்ணம் மாறிப் பெருமை பெற்ற இனம் என்ற எண்ணம் இவர்களிடையே ஏற்பட்டது. இவ்வெண்ணமே இம்மக்களிடையே ஏற்பட்ட பல மாற்றங்களுக்குக் காரணமாக இருந்தது.

முதல் உலகப் போரினால் இம்மக்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். எனினும் இவர்களிடையே பல எழுத்தாளர்களும் அறிஞர்களும் தோன்றினர். இதனால் பல முறைகளில் இம்மொழி வளர்ந்தது. இக்காலப் பகுதியில் பலர் அமெரிக்க நாட்டில் குடியேறினர். கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் இது வெறும் பேச்சு மொழியாக மட்டுமில்லாமல் சமய இலக்கியங்களும் நீதி நூல்களும் தோன்றக்கூடிய மொழியாகவும் மாறியது.

இன்று அமெரிக்க நாட்டில் பல அறிஞர்கள் இம் மொழியில் எழுதிவருவதைக் காணலாம். எனினும் இது முன்போன்று இம்மக்களிடையே பிடி உடையதாக இல்லை என்பர்.¹

இம்மொழிப் பெயர்களில் பால்காட்டும் ஒட்டுக்கள் இல்லை. எனினும் இப்பெயர்கள் ஆண், பெண், அஃறிணை பால்களைக் காட்டும். இவ்வகையில் இது ஜெர்மன் மொழியினைப் போன்றும் சிலாவிக் மொழியினைப் போன்றும் காணப்படுகிறது. ஹீப்ரு, ஆரமெய்க் மொழிகளில் ஆண், பெண், பால்களே உள்ளன.²

<i>der tiš</i>	the table	(ஆண்பால்)
<i>di hant</i>	the hand	(பெண்பால்)
<i>dos ferd</i>	the house	(அஃறிணை)

ஜெர்மன் மொழியிலுள்ள எல்லா வேற்றுமைகளையும் இதன்கண் காணமுடியாது. எனினும் மூவிடப் பெயர்களில் இத்தன்மை நன்கு காணப்படுகிறது.

<i>ix</i>	நான்	<i>du</i>	நீ
<i>mix</i>	என்னை	<i>dix</i>	உன்னை
<i>mir</i>	எனக்கு	<i>dis</i>	உனக்கு
<i>zi</i>	அவள், அவளை		
<i>ir</i>	அவளுக்கு		
<i>is</i>	அது, அதை		
<i>im</i>	அதற்கு		
<i>er</i>	அவன், அவனை		
<i>im</i>	அவனுக்கு		

1. Certainly, Yiddish no longer is what it once was. It was once the language of vociferous masses. Today, the masses are merely passive guardians of this language, whereas, professors, poets and pietists are now its major strength.

Jozhua A. Fishman, *Yiddish in America*, pp. 73-74.

2. Marvin I. Herxog, *The Yiddish language in Northern Poland*, p. 135.

இவை போன்ற சொற்களில் இப்பண்பினைக் காணலாம். இது போன்றே மக்கட்பெயர்களிலும் பெயர்களை யொட்டி வரும் பெயரடைகளிலும் வேற்றுமைப் பொருள் காணப்படுகிறது.

ஆங்கில மொழியைப் போன்று இதன் கண்ணும் சிறப்புச் சுட்டுக்களைக் காணலாம். ஆனால் இம்மொழிச் சிறப்புச் சுட்டுக்கள் வேற்றுமை, எண், பால்களுக்கேற்ப மாறுவதைக் காண்கிறோம். இந்நிலையிலும் இது ஜெர்மன் மொழியை ஒத்துக் காணப்படுகிறது.

	ஆண்	பெண்	அ.:றினை	பன்மை
எழு	des	di	dos	di
ஐ	dem	di	dos	di
கு	dem	des	dem	di

இன்று இம்மொழி பேசுவோராக சுமார் 4,000,000 மக்கள் உள்ளனர். இவர்களில் பாதிக்குமேல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் வாழுகின்றனர். ரஷ்ய நாட்டிலும் இம் மொழி பேசுவோராக 500,000 மக்கள் உள்ளனர்.

2. 10 சதம் மொழிகள் (Satem languages)

இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளில் காணப்படும் நூறு என்ற பொருளைத் தரும் சொல்லின் முதல் ஒலியினை வைத்து இம்மொழிகளை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். சில மொழிகளில் (மேற்கு மொழிகள்) ககர, ஹகர ஒலிகளும் வேறு சில மொழிகளில் (கிழக்கு மொழிகள்) சகர ஒலியும் உள்ளன. இதனை அடிப்படையாக வைத்து இ. ஐ. மொழிகளைக் கென்றம் (Centum) மொழிகள் எனவும் சதம் மொழிகள் எனவும் கூறுவர்.

இந்தோ ஐரோப்பிய மொழியில், காணப்பட்ட kw, gw, gwh என்ற ஒலிகள் கென்றம் மொழிகளில் ஒரு மாதிரியாகவும் சதம் மொழிகளில் (Satem) மற்றொரு மாதிரியாகவும் இருப்பது இவண் குறிப்பிடத் தக்கதாம்.

இத்தகைய பிரிவினையால் இவ்விரு பிரிவு மொழிகளும் தனித்தனியாக வளர்ந்தன எனக் கூறுதல் முடியாது. மொழிகளின் வளர்ச்சியில் சில பண்புகள் ஒருசில மொழிகளிலும் மற்றும் சிலபண்புகள் வேறு சில மொழிகளிலும் இன்னும் சில பண்புகள் இம்மொழிகளில் சிலவற்றிலும் மாறிமாறி வருவது இயற்கையாகும். இதனால் இப்பகுப்பு வசதி கருதி அறிஞர்கள் ஆக்கியதே ஆகும். பண்டைய சமஸ்கிருத மொழியில் சகரமே இருந்தது எனக் கூறமுடியாது என்பர்.

இப்பிரிவில் அல்பேனியனும், ஆர்மெனியனும், பால்டோ சிலாவிக் மொழிகளும் இந்தோ-இரானிய மொழிகளும் அடங்கும். இவற்றுள் அல்பேனியனும் ஆர்மெனியனும் தனி மொழிகள். பால்டோ சிலாவிக் மொழிகளைப் பால்டிக் மொழிகள் என்றும் சிலாவிக் மொழிகள் என்றும் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். இதுபோன்றே இந்தோ - இரானிய மொழிகளை இந்திய மொழிகள் இரானிய மொழிகள் என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர்.

சதம் மொழிகள்

ஆர்பெயியன்

ஆர்மெனியன்

பால்டோ - சிலாவிக்க

இந்தோ-இரானியன்

பால்டிக் மொழிகள்

சிலாவிக்க மொழிகள்

இந்திய மொழிகள்

இரானிய மொழிகள்

2. 10. 1 அல்பேனியன் (Albanian)

அல்பேனியாவில் அரசியல் மொழியாக உள்ள இம் மொழியைப் பேசுவோராக சுமார் 2,000,000 — 3,000,000 மக்கள் உள்ளனர்.¹ இவர்களில் பெரும்பாலோர் அல்பேனியாவில் வாழுகின்றனர். அல்பேனியாவில் மட்டுமன்றி யுகஸ்லோவியாவிலும் (செர்பியப் பகுதிகளில் சுமார் 500,000 மக்களும் மாசிடோனியப் பகுதிகளில் சுமார் 100,000 மக்களும் உள்ளனர்) கிரீசிலும் (200,000) இத்தாலியிலும் (500,000), துருக்கி, பல்கேரியா, அமெரிக்கா போன்ற பிற நாடுகளிலும் இம்மக்கள் வாழுகின்றனர்.

இது பழைய ரோமர்களின் காலத்தில் வழங்கிவந்த இல்லிரியன் மொழியிலிருந்து உருவானது என்பர் சிலர்.² இன்னும் சிலர் “இல்லிரியன் ஒரு கென்றம் மொழி. அல்பேனியனோ ஒரு சதம் மொழி. எனவே இல்லிரியன் மொழியிலிருந்து இது உருவாகியிருக்க முடியாது” என்பர்.³

---

(1) இவண் அல்பேனியன் தவிர கிரேக்க மொழியும் (10,000) பேசப்படுகிறது.

(2) The Albanian language constitutes a distinct branch in the Satem division of the Indo-European languages. It is the direct descendant of the ancient Illyrian of Roman times, together with some Thracian influences.

C. S. Lowman, *The Phonetics of Albanian*, in *language*, [1932-33] p. 271.

(3) The language belongs to Satem-group, but its further affinities are much debated; and at present it is best considered as forming a group by itself. It is often supposed to represent ancient Illyrian; but since the latter appears to have been a Centum-group [cf. 332], the view that Albanian was akin to the Thracio-Phrygian division [cf. pp. 326-327] seems somewhat more probable.

Louis H. Gray, *ibid*, p. 331.

அல்பேனிய நாடு பண்டைக் காலத்திலிருந்தே பல்வேறு படையெடுப்புகளுக்கு இலக்காகி வந்துள்ளமை காணலாம். அல்பேனியாவின் தென்பகுதி முன்னர் எப்பிரஸ் (Epirus) என்றும் வடபகுதி இல்லிரியா (Illyria) என்றும் இரு பகுதிகளாகப் பிரிந்திருந்தமையும் தென்பகுதி கிரேக்க மன்னர்களின் கீழும் வடபகுதி பின்னர் ரோமப் பேரரசர்களின் கீழும் இருந்து வந்துள்ளமையும் வரலாறு காட்டும் உண்மைகள். ரோமப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் இல்லிரியா கோதியரின் கீழ் இருந்துள்ளது. இதன் பின்னர் அல்பேனியா முழுவதும் சிலாவிக் அரசின்கீழ் இருந்துள்ளமை அல்பேனிய இடப்பெயர்களால் விளங்கும். இவ்வாறு பல்வேறு அந்நிய அரசுகளின் படையெடுப்புகளுக்கும் மேலாட்சிக்கும் இலக்காகி வந்த அல்பேனிய மக்கள் இன்றுவரை தங்கள் மொழியினைப் பாதுகாத்து வந்தமை பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும்.

மாசிடோனியாவிலுள்ள நகரங்களில் ஒன்றான அல்பனோ போலீஸ்பற்றித் தாலமி குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பெயருக்கும் அல்பேனியன் என்ற சொல்லுக்குமிடையே மிகுந்த ஒற்றுமை இருக்கக் காணலாம்.

அல்பேனியர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள் ருமேனியர்கள். இவர்கள் ரோமப்பேரரசுக்கும் லத்தீன் மொழிக்கும் அடிபணிந்து நின்ற நிலையில் அல்பேனியர்கள் தங்கள் மொழியினைப் பாதுகாத்து வந்துள்ளனர்.

அன்னியப் படையெடுப்புகள் பலவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட அல்பேனிய மொழியில் ஏராளமான பிறமொழிச் சொற்களைக் காணலாம். லத்தீன் கிரீக் போன்ற மொழிச் சொற்கள் இதன்கண் உள்ளன. ஆங்கில மொழியில் காணப்படும் பிறமொழிச் சொற்களைக் காட்டிலும் அதிகமான சொற்கள் இதன்கண் காணப்படுகின்றன என்பர். 1891இல் வெளிவந்த அகராதி ஒன்றில் (Etymological Dic-

tionary, Gustav Meyer) காணப்படும் 5,140 சொற்களில் 400 சொற்களே அல்பேனியன் சொற்கள் (ரொமான்ஸ் 1,420; சிலாவிக் 540; துருக்கி 1,180; கிரீக் 840, நிச்சயமாக சொல்ல முடியாதன 700.)

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரையிலும் இது ஒரு இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழி என்பதில் தெளிவு ஏற்படவில்லை. இதன்கண் பிறமொழிச் சொற்கள் ஏராளமாகக் காணப்படுவதும், பிற இ. ஐ. மொழிகளிலிருந்து ஏராளமான மாற்றங்களைக் கொண்டிருப்பதும், பழைய ஏடுகள் இல்லாமல் இருப்பதுமே இந்நிலைக்குக் காரணங்கள் என்பர். ராமஸ் ராஸ்க், பிரான்ஸ், பாப்போன்ற மொழியியல் அறிஞர்களும் இவ்வெண்ணத்தையே கொண்டிருந்தனர். கி. பி. 1850இல் ஆகஸ்ட் ஸ்லேகர் தம்முடைய நூலில் [*Die Sprachen Europas*, 1850] இது ஒரு இ. ஐ. மொழி என முடிவு கட்டினார். இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழியில் இது சதம் பிரிவினைச் சார்ந்தது என்றும் பால்டோ-சிலாவிக் மொழிகளையும் ஆர்மெனியன் மொழியையும் இணைக்கும் இடை நிலையில் இது உள்ளது என்றும் கருதுகின்றனர் மொழியியல் அறிஞர்கள்.¹

இம்மொழியில் கி. பி. 15ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இலக்கியங்கள் உருவாகியுள்ளன. வட அல்பேனியாவில் வாழ்ந்துவந்த கத்தோலிக்கப் பாதிரிமார்களின் உதவியா

(1) Rask as well as Bopp expressed this view. Franz Bopp by 1854, and August Schleicher [*Die Sprachen Europas*, 1850] both continued the investigation of Albanian and concluded finally that it was indeed Indo-European. The status of Albanian in Indo-European is today considered to be that of an independent branch [having the defining feature of the Satem group], standing in a linking relationship between Armenian and Balto-Slavic.

Anthropological Linguistics, Vol. 7, No. 8, p. 180.

லும் முயற்சியாலும் தான் இலக்கியங்கள் தோன்றின. தென் அல்பேனியாவில் இந்நிலை கி. பி. 19ஆம் நூற்றாண்டில்தான் உருவாகியுள்ளதென்பது இவண் குறிப்பிடத்தக்கது.

கி. பி. 15ஆம் நூற்றாண்டு முதலே இலக்கியங்கள் உண்டான போதிலும் இதற்கெனத் தனி எழுத்துமுறை எதுவும் இல்லாதிருந்த நிலையில் பல்வேறு குழப்பங்கள் இருந்தன. பல புதிய ஒலிகளைக் கொண்ட அல்பேனியன் மொழிக்கு ரோம எழுத்து முறையில் காணப்பட்ட எழுத்துக்கள் போதாத நிலையில் சமிபெய் பிராஷிரி (Samibey Frasheri) புதிய எழுத்துமுறை ஒன்றை உருவாக்கினார். ரோம எழுத்துக்களையும் கிரேக்க எழுத்துக்களையும் சிரில்லிக் எழுத்துக்களையும் பயன்படுத்தி உருவாக்கிய இம்முறையில் முப்பத்தெட்டு எழுத்துக்கள் உள்ளன. அல்பேனிய ஒலி முறைக் கேற்ப மிகப் பொருத்தமாக அமைந்திருந்தது இவ்வெழுத்து முறை. எனினும் துருக்கிய மக்களின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருந்த காரணத்தால் அல்பேனியப் புத்தகங்களில் பல எகிப்து, ருமேனியா, பல்கேரியா போன்ற நாடுகளில் அச்சிடப்பட்ட நிலையில் எழுத்து முறையில் இருந்த குழப்ப நிலை நீடித்தது. இதனால் 1908இல் அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி யொன்று இம்மொழிக்கெனத் தனியொரு எழுத்து முறையை உருவாக்கியது. இதனைத் தேசிய எழுத்து முறை என்பர்.

இம்மொழியில் காணப்படும் முதல் எழுத்துச் சான்று கி. பி. 1462இல் எழுதப்பட்ட ஒரு சடங்கு நூலாகும் (baptismal ritual). இதன் பின்னர் கி. பி. 1555இல் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு ஒன்று உருவாகியது. எனினும் கி. பி. 17ஆம் நூற்றாண்டு முதல்தான் இலக்கியங்கள் பல தோன்ற ஆரம்பித்தன. கி. பி. 1890இல் தோன்றிய அச்சகங்கள் இம் மொழிவளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறும். இதன் பின்னர் பல்வேறு இலக்கியங்கள் இம் மொழியில் தோன்றியிருக்கக் காணலாம்.

2. 10. 2. ஆர்மெனியன் (Armenian)

இன்று இம்மொழி பேசுவோராக சுமார் 3,500,000 மக்கள் உள்ளனர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் (2,200,000) சோவியத் நாட்டில் வாழுகின்றனர். இவர்களில் பலர் அசர்பஜானி, உக்ரேனியன், ரஷ்யன், குர்புஷ் போன்ற மொழிகளையும் பேசுகின்றனர். ஆர்மெனியன் மொழியினர் துருக்கி (60,000), சிரியா (120,000), எகிப்து (100,000), லெபனான் (100,000) அமெரிக்கா (175,000) பிரான்சு (70,000), ஈரான் போன்ற இடங்களிலும் வாழுகின்றனர்.

ஹெரடோட்டஸ் போன்ற பழைய ஆசிரியர்கள் இம்மக்களைப் பற்றி எழுதியுள்ளனர். ஹிட்டைட் பேரரசு வீழ்ந்த காலத்தில் பிரிஜியர்கள் (Phrygians) தெஸ்ஸலி (Thessaly) திரேஸ் (Thrace) போன்ற இடங்களிலிருந்து ஆசியா மைனர் வந்து தங்கினர் என்றும் இவர்களே இன்று ஆர்மெனியர் என அழைக்கப்படுகின்றனர் என்றும் கூறுவர் ஒரு சிலர். இன்னும் சிலர் பிரிஜியர்கள் வேறு, ஆர்மெனியர்கள் வேறு என்பர்.¹

ஆசியா மைனரில் வாழ்ந்துவந்த இம்மக்கள் பல் வேறு ஆதிக்கங்களுக்குட்பட்டனர். கி. மு. ஆறாவது நூற்றாண்டு வரையிலும் மெட்ஸ் (Medes) ஆதிக்கத்தின் கீழும் பின்னர் கி. மு. ஐந்தாவது நூற்றாண்டு வரை பெர்சியர்களின் கீழும் பின்னர் பார்தியர்களின் கீழும் வாழ்ந்து வந்தனர் இம்மக்கள். இதன் பின்னர் இவர்களிடையே ஏற்பட்ட அராபியர்களின் செல்வாக்கு முதல் உலகப்போர் வரையிலும் நீடித்தது. இவ்வாறு பன்னெடுங்காலமாக வேற்று அரசின் ஆட்சிக்குட்பட்டு வாழ்ந்துவந்த போதிலும் தங்கள் சமயத்தினையும் மொழியையும் தேசிய உணர்ச்சியையும் பாதுகாத்து வந்த பெருமை இம்மக்களுக்குண்டு.

1. *Anthropological Linguistics*, Vol. 7, No. 8, p. 182.

இந்தோ - இரானிய மொழிகளில் ஒன்றாகவே இதனைப் பலர் கருதிவந்தனர். பார்தியன் மொழிச் சொற்கள் இதன் கண் ஏராளமாக இருப்பதே இதற்குக் காரணம். இது ஒரு இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழி என்பதில் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேற்றுமை இல்லையாயினும் எப்பிரிவை இது சார்ந்தது என்பதில் கருத்து ஒருமைப்பாடு இல்லை. கி. பி. 1711இல் வெளியான நூலொன்று இது ஒரு இ. ஐ. மொழி எனக் கூறியுள்ளது. மொழியியல் அறிஞரான ராஸ்க் இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளில் தனிப்பிரிவு ஒன்றைச் சார்ந்தது இது எனக் கூறினர். ஆனால் பின்னர் இரானிய மொழிகளுடன் தொடர்புடையது என்றார். எனினும் இரானிய மொழிகளை நன்கு ஆராய்ந்த பின்னர் தன் கொள்கை தவறு என்றும் இம்மொழி தனி ஒரு பிரிவைச் சார்ந்ததே என்றும் கண்டார். பிரான்சு பாப்பும் (1833) சிலேகரும் (1850) இது இரானியன் மொழியுடன் தொடர்புடையது எனக் கூறினர். ஆனால் ஹூப்ச்ச்மென் (Heinrich Hübschman) தன்னுடைய ஆராய்ச்சியால் ராஸ்க் கூறியதே சரி என்பதைத் தக்க ஆதாரங்களுடன் நிலைநாட்டினார்.¹

கி. பி. ஐந்தாவது நூற்றாண்டு முதலே இதன்கண் இலக்கியங்கள் உருவாகியுள்ளன. பொதுவாக இவை கிரீக் அல்லது சிரியாக் மொழிகளிலிருந்துள்ள மொழிபெயர்ப்புகளாகவே உள்ளன. ஒரு சில சிறு பாடல்களை முன்னமே கொண்டிருந்தபோதிலும் கிரேக்க மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வேதாகமமே இதன் முதல் இலக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. மெஸ்ராப் (Mesrop) என்பாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட எழுத்து முறையில் எழுதப்பட்டுள்ள இம்மொழி இலக்கியங்கள் தொடர்ச்சியாக, எழுத்து முறையில் எவ்வித மாற்றமும்ல்லாமல் காணப்படுகின்றன. சமய ஒழுக்கம், சமய வாழ்க்கை போன்றவற்றை அடிப்படை

1. W. K. Matthews, *Languages of the U. S. S. R.* p. 108.

யாகக் கொண்ட சிறந்த இலக்கியங்களை இம்மொழியில் காணலாம்.¹

இம்மொழியின்கண் கிழக்கு, மேற்கு என இரு கிளை மொழிகள் உள்ளன. துருக்கி, தூரகிழக்கு நாடுகள், நடு கிழக்கு நாடுகள், ஐரோப்பிய நாடுகள், அமெரிக்கா போன்ற இடங்களில் மேற்குக் கிளைமொழியும் சோவியத் ரஷ்யா, ஈரான், இந்தியா போன்ற நாடுகளில் கிழக்குக் கிளைமொழியும் வழங்குகின்றன.

---

2. Armenian literature begins in the fifth century after Christ. It is written in a special alphabet of thirty-six [later thirty-eight] characters, whose inventor is said to have been Mesrop. It is based on the Greek alphabet, with many additions, but its symbols have been largely remodelled. As soon as Armenian came into use as literary language and developed a rich literature, its written forms became fixed and were retained for a long time in spite of all changes in the spoken language.

Holger Pedersen, *The Discovery of language*, pp. 73-74.

Willem L. Graff. *Language and Languages*, p. 373.

2. 11 பால்டோ - சிலாவிக் மொழிகள் (Balto - Slavic)

இதன்கண் பால்டிக் மொழிகளும் சிலாவிக் மொழிகளும் அடங்கும். சிலர் இவ்விரு குழு மொழிகளும் வெவ்வேறுனவை என்றும் இவற்றை இணைத்து பால்டோ - சிலாவிக் எனக் கூறுவது பொருந்தாது என்றும் இவ்விரு குழு மொழிகளுக்குமிடையே காணப்படும் வேற்றுமைக் கூறுகள் பரஸ்பரம் ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்று கடன் வாங்கியதால் ஏற்பட்டன என்றும் கூறுவர்.¹ எனினும் இவ்விரு குழு மொழிகளையும் இணைத்து இன்றும் பலர் இப்பெயரால் குறிப்பிடுவர்.² இம்மொழிகளின்கண் பலவேறு பழைமைக் கூறுகள் காணப்படுகின்றன. எனவே இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளின் ஆராய்ச்சியில் இவை முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன.

---

1. Some Scholars class both of them in one subgroup of the Indo-European, *Balto-Slavic*. Others maintain that the Similarities between the Baltic and the Slavic languages are due to mutual Influences exerted during a long period of contact. These Scholars set up two independent subgroups of Indo-European, Baltic and Slavic. A choice between the two depends on the interpretation of minute characteristics in materials that have come down to us.

Winfred P. Lehmann. *Historical Linguistics: An Introduction*, p. 25.

2. In addition to these terms, the terms Balto-Slavonic is necessary to our studies to express the degree of agreement or parallelism between the Baltic and the Slavonic groups. It does not imply that there was one single undifferentiated language as the source of both groups, but that the two stood and stand so closely related in contents and development as to have a necessary bearing upon the explanation of each others problems.

W. J. Eentwistle and W. A. Morrison, *Russian and the Slavonic Languages*, p. 52.

2. 11. 1 பால்டிக் மொழிகள் (Baltic Languages)

இன்று இப்பிரிவைச் சார்ந்தனவாக வித்துவேனியன் லேட்டிஷ் (Latvian) என்ற இரு மொழிகளே வழங்குகின்றன. முக்கியமாக லேட்டியாவிலும் வித்துவேனியாவிலும் இம்மக்கள் வாழுகின்றனர். இவண் இம்மொழிகளே அரசியல் மொழிகளாக உள்ளன. இம்மக்கள் இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பின் பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுறைந்தனர். ஐரோப்பிய நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் அமெரிக்க நாடுகளிலும் இவர்களைக் காணலாம். இன்று இம்மொழி பேசுவோராக சுமார் 6,000,000 மக்கள் உள்ளனர்.

இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளில் இம்மொழிகள் பல பழையான கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன. கிரேக்கம், லத்தீன், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் காணப்படாத பல பழைய கூறுகள் இதன்கண் உள்ளன. இந்தோ - ஐரோப்பியனில் காணப்படும் குறில், நெடில் வேற்றுமையையும், ஒலி அழுத்தத்தினையும் (pitch, accent) கொண்டுள்ள இம்மொழிகள். இ. ஐ. மொழியில் காணப்படும் எட்டு வேற்றுமைகளில் எழு வேற்றுமைகள் இம்மொழிகளில் உள்ளன.

<i>miēst-as</i>	நகரம்
<i>miēst-o</i>	நகரின்
<i>miēst-ui</i>	நகருக்கு
<i>miēst-a</i>	நகரை
<i>miēst-e</i>	நகரே
<i>miēst-ū</i>	நகரால்
<i>miēst-ē</i>	நகரில்
<i>miēst-an</i>	நகரினுள்

16, 17ஆம் நூற்றாண்டுகள் வரையிலும் வேறு சில வேற்றுமைகளும் (directive and adessive) இம்மொழி இலக்கியங்களில் இருந்துள்ளன.¹

கி. மு. 500-300ஐ ஒட்டிய காலத்தில் பால்டிக் மொழிகிழக்கு பால்டிக் எனவும் மேற்கு பால்டிக் எனவும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரியத்தலைப்பட்டன. சிலர் இப்பிரிவு இதற்கு முன்பே ஏற்பட்டுவிட்டது என்பர். இவற்றுள் மேற்குப் பிரிவு பழைய பிரஷியன் (Old Prussian), சுதிவியன் (Sudivian or Jativigian) என்ற இரு மொழிகளைக் கொண்டது. பழைய பிரிஷியன் கி. பி. 17ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் வழக்கிலிருந்து பின்னர் மறைந்தது.

இதுபோன்றே சுதுவியன் மொழியும் கி. பி. 19ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் வழக்கிலிருந்தது என்பர்.

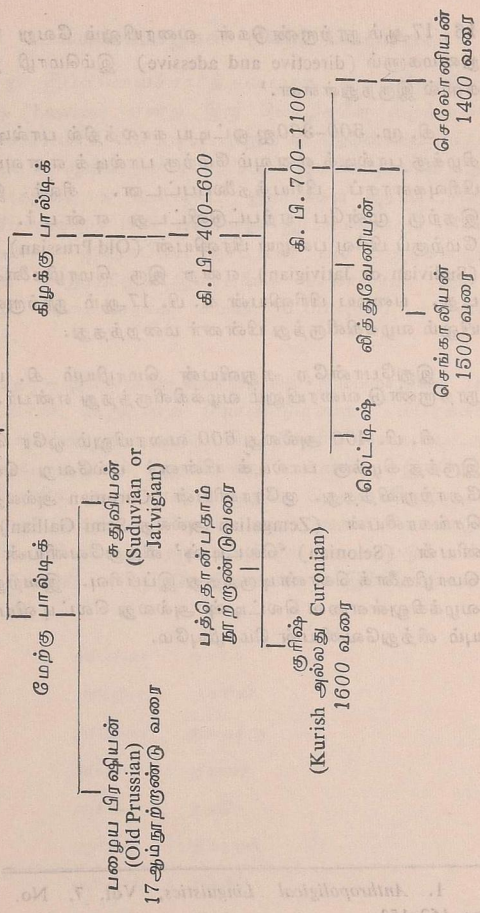
கி. பி. 400 அல்லது 600 வரையிலும் ஒரே மொழியாக இருந்த கிழக்கு பால்டிக் பின்னர் பல்வேறு மொழிகளைத் தோற்றுவித்தது. குரோனியன் (Curonian அல்லது Kurish), செங்காலியன் (Zemgalian அல்லது Semi Gallian), செலோனியன் (Selonian) 'லெட்டிஷ்' வித்துவேனியன் எனப்பல மொழிகளைக் கொண்டிருந்தது இப்பிரிவு. இவற்றுள் இன்று வழக்கிலுள்ளவை லெட்டிஷ் அல்லது லெட்டிஷியன் மொழியும் வித்துவேனியன் மொழியுமே.

---

1. *Anthropological Linguistics*, Vol. 7, No. 8, 1965, pp. 152-153.

பாஸ்டிக் மொழிகள்

கி. மு. 500-300

ஆதுலங் (Adelung) தம்முடைய நூலில் (Mithridates) சிலாவிக் மொழிகளும் ஜெர்மானிக் மொழிகளும் கலந்த கலவையே பால்டிக் மொழிகள் எனக் கூறினார். இவற்றின் உண்மையான நிலையினையும் இ. ஐ. மொழிகளில் இவற்றின் இடத்தினையும் சரியாக நிர்ணயித்த பெருமை ராமஸ் ராஸ்க் (Ramus Rask) அவர்களையே சாரும். இது முதல் இ. ஐ. மொழியியலில் இம்மொழிகள் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெற்று வந்துள்ளமை காணலாம்.

பிராமெ டீக்கி டெய் ல்க்கந்தி டீயபவகைதாமலக டீக்கக
 டீயபவகைதாமலக டீக்கக டீக்கக டீக்கக டீக்கக

பிராமெ டீக்கி டெய் ல்க்கந்தி டீயபவகைதாமலக டீக்கக
 டீயபவகைதாமலக டீக்கக டீக்கக டீக்கக டீக்கக
 டீயபவகைதாமலக டீக்கக டீக்கக டீக்கக டீக்கக
 டீயபவகைதாமலக டீக்கக டீக்கக டீக்கக டீக்கக

பிராமெ டீக்கி டெய் ல்க்கந்தி டீயபவகைதாமலக டீக்கக
 டீயபவகைதாமலக டீக்கக டீக்கக டீக்கக டீக்கக
 டீயபவகைதாமலக டீக்கக டீக்கக டீக்கக டீக்கக
 டீயபவகைதாமலக டீக்கக டீக்கக டீக்கக டீக்கக

(மகைகு , ல்க்கு)	மரிபடு	ய்ரி
(மகைகு , ல்க்கு)		ய்ரி
(மகைகு , ல்க்கடு)	மரிபடு	ய்ரி
(மகைகு , ல்க்கடு)		ய்ரி

2. 11. 2 லெட்டிஷ் (Lettish)

இதனை லேட்டிவியன் (Latvian) என்றும் அழைப்பர். இன்று இம்மொழி பேசுவோராக சுமார் 2,000,000 மக்கள் உள்ளனர். வழக்கிழந்த மொழிகளான செங்காலியன், செலோனியன் மொழிகளைப் பேசிவந்த மக்கள் பின்னர் இம்மொழியையே கைக்கொண்டனர் என்பர். இது போன்று பின்னிஷ் மொழியினர் பலரும் இம்மொழியுடன் கலந்து உறவாடினமையால் இதன்கண் பல கிளை மொழிகள் தோன்றின.

இதன் முதல் எழுத்துச் சான்று கி. பி. 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. 1585இல் எழுதப்பட்ட தொழுகை நூலே முதல் இலக்கியம். இதன்கண் காணப்படும் பல கிளைமொழிகளில் ஜெல்கவா (Jelgava) கிளைமொழியே இலக்கிய மொழியாக உருவெடுத்துள்ளது.

இது லித்துவேனியனைவிட எளிமையான அமைப்பினைக் கொண்டது. இதன்கண் இருமை இல்லை. பெயரடைகளில் இரண்டு வகைகளைக் (definite, indefinite) காணலாம்.

liels பெரிய (ஆண், ஒருமை)

lielais (ஆண், ஒருமை)

liela பெரிய (பெண், ஒருமை)

lietā (பெண், ஒருமை)

2. 11, 3 பழைய பிரஷியன் (Old Prussian)

பல பால்டிக் மொழிகள் அழிந்துவிட்டன.¹ அவற்றுள் ஒன்று பழைய பிரஷியன் ஆகும். இது பிரஷியாவில் (Prussia அல்லது Brussia) விஸ்துலா நதிக்கும் மெமெல் (Memel) நதிக்கரைக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் கி. பி. 1600 வரையிலும் வழங்கிவந்தது. இதன்கண் மூன்று தொழுகை நூல்களும் ஒருசில சொற்களின் தொகுப்பும் சில இடப் பெயர்களும் மக்கட்பெயர்களும் கிடைத்துள்ளன. இவற்றையடிப்படையாக வைத்து நெசெல்மன் (Nesselmann) என்பார் 1845இலும் 1873இலும் இம்மொழி பற்றிய சில விளக்கங்களைத் தந்துள்ளார்.

இம்மொழிகளில் பழைய பிரஷியன், வித்துவேனியன், லேட்டிவியன் என்ற மூன்று மொழிகளைப் பற்றிய செய்திகளே கிடைத்துள்ளன.

1. W. K. Matthews, *Languages of the U. S. S. R.* p. 10.

2. 11. 4 லித்துவேனியன் (Lithuanian)

இன்று இம்மொழி பேசுவோராக 3,000,000 மக்கள் உள்ளனர். இவர்களுள் பெரும்பாலோர் சோவியத் நாட்டிலுள்ள லித்துவேனியாவில் வாழுகின்றனர். 1918 முதல் இவண் இது அரசியல் மொழியாகவும் உள்ளது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலும் (400,000) பிரேசில் நாட்டிலும் (40,000) அர்ஜெண்டினாவிலும் (35,000) இங்கிலாந்திலும் (12,000) உருகுவிலும் (10,000) கானடாவிலும் (10,000) ஐரோப்பிய நாட்டில் லித்துவேனியா தவிர பிற பகுதிகளிலும் (70,000) சைபீரியாவிலும் இம்மக்கள் உள்ளனர்.

இதன்கண் பழையமையான கூறுகள் பலவற்றைக் காணலாம். பிற இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளில் காணப்படாத பழைய கூறுகள் பல இதன்கண் காணப்படுகின்றன. இதன்கண் காணப்படும் பல சொற்கள் இந்தோ-ஐரோப்பியச் சொற்களைப் போலவே உள்ளன.

இ. ஐ.	<i>sūnūs</i>	மகன்
லித்துவேனியன்	<i>sūnūs</i>	மகன்
கோதிக்	<i>sunus</i>	மகன்
வடமொழி	<i>sūnūh</i>	மகன்
ப. ஆங்கிலம்	<i>sunu</i>	மகன்

இம்மொழியின் முதல் எழுத்துருவம் கி. பி. பதினானாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. கிறித்தவத் தொழுகை நூல் ஒன்றே (Protestant Catechism) இதன் முதல் எழுத்துச் சான்று. இதன்கண் பல கிளைமொழிகள் உள்ளன. இவற்றுள் கௌனூஸ் பகுதியில் வழங்கிய கிளைமொழியே பின்னர் இலக்கிய மொழியாக உருவெடுத்தது.

2. 12 சிலாவிய மொழிகள் (Slavic Languages)

ரஷ்யா, போலந்து, கிழக்கு ஜெர்மனி, செக்கஸ்லோ வாக்கியா, யுகஸ்லோவியா, பல்கேரியா, முதலிய நாடுகளில் வாழும் சுமார் 260,000,000 மக்கள் இம்மொழிகளைப் பேசுகின்றனர். இப்பிரிவின்கண் 13 மொழிகள் உள்ளன.

முன்னர்க் குறிப்பிட்டது போன்று இம்மொழிகள் பால் டிக் மொழிகளுடன் மிகத் தொடர்புடையன. எனவேதான் இவ்விரு பிரிவு மொழிகளையும் இணைத்து பால்டோ-சிலாவிக் என அழைக்கின்றனர் மொழியியல் அறிஞர்கள்.¹ எனினும் இத்தகைய ஒரு பிரிவு தேவைதானா என்பதிலும் பால்டிக், சிலாவிக் மொழிகள் பால்டோ-சிலாவிக் பிரிவினிருந்து வந்தனவா என்பதிலும் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு இல்லாமல் இல்லை. சிலாவிக் மொழிகளில் காணப்படும் சில கூறுகள் பால்டிக் மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றனவேயன்றி இவ்விரு பிரிவு மொழிகளை இணைப்பது பொருந்தாது என்றும் இரானியன், சிலாவிக் மொழிகளிடையே காணப்படும் சில பொதுப் பண்புகள் கூட பால்டோ சிலாவிக் மொழிகளில் காணப்படுவதில்லை என்றும் கூறுவர். இவ்விரு மொழிகளும் அடுத்தடுத்து வழங்குவதால்தான் ஒன்றின் செல்வாக்கு மற்றொன்றில் காணப்படுகிறது என்று இவர்கள் கருதுகின்றனர்.²

1. Louis H. Gray, *ibid*, p. 353.

2. The evidence for the contact between Balts and Slavs must be given later. It is so intimate as to belong to the evolution of Slavonic proper. Some scholars have assumed the existence of a Balto-Slavonic language, but this theory has been strongly disputed by Meillet. However, in the same proportion as one admits the argument against their original identity of speech, one must admit that for a protracted symbiosis. The extraordinarily close parallelism of Baltic and Slavonic Sounds, words and Syntax, if not due to a common original tongue, implies long and intimate interchange and communication.

W. J. Entwistle and W. A. Morrison, *ibid*, p. 25.

பிளினி (N. H. No. 9) டேஸிட்டஸ் (,Germanic, 46) தாலமி (Geog. iii, 5, 7, 8) போன்ற பழைய ஆசிரியர்கள் இம்மக்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர்.¹ இம்மக்கள் ஜெர்மானிக்கும் கார்பாத்தியன் மலைப்பகுதிகளுக்கு மிடையே உள்ள பகுதிகளில் கொள்ளையடித்து வாழ்ந்து வந்தனர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கி. பி. முதல் நூற்றாண்டில் கோதியர்கள் சிலாவிய மக்களை வென்று விஸ்துலா பகுதியில் தங்கினர் என்றும் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் கோதியர்கள் விஸ்துலா பகுதி முழுவதும் பரந்து வாழ்ந்தனர் என்றும் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தென் ரஷ்யாவில் கோதியர்கள் தங்கள் அரசினை நிறுவினர் என்றும் இக்காலப் பகுதியில் சிலாவிய மக்கள் ஜெர்மானிய மக்களால் அடிக்கடி தாக்கப்பட்டு வந்தனர் என்றும் ஹூண் அரசாங்கம் வீழ்ந்தவுடன் இவர்கள் கிழக்கு, தெற்குப் பகுதிகளில் பரந்து வாழத் தலைப்பட்டனர் என்றும் வரலாற்றுசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

முவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இன்றைய போலந்து, உக்ரேனியன் பகுதிகளில் வாழ்ந்துவந்த இம் மக்களை யொட்டித் தென்கிழக்கில் இரானியர்களும் தெற்கே இல்லிரியன் மக்களும் மேற்கே ஜெர்மானியர்களும் வடக்கே பால்டிக் இனத்தவர்களும் வடகிழக்கே பின்னோ-உக்ரிக் மக்களும் உறைந்து வந்தனர்.² பிளினி தம்முடைய நூலில்

1. W. K. Matthews, *Russian Historical Grammar*, p. 53.

W. J. Entwistle, *ibid.* p. 17

ibid. p. 20

2. The Slavonic languages were spoken by tribes apparently situated east of the Germanic peoples and north-west of the Iranians. Their earliest known habitat is a region extending from Carpathians and Upper vistula, the Pripet marshes and the middle course of Dnieper.

R. Priebisch, *The German Languages*, p. 9.

W. K. Matthews, *Russian Historical Grammar*, p. 53.

இவர்களை வெனதி (Venedi) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இச் சொல் “Wend” என்ற சொல்லைக் குறித்திருக்கலாம். இப் பெயராலேயே ஜெர்மன் மக்கள் சிலாவிய மக்களைக் குறிப்பிட்டு வந்தனர். இதன் பொருள் என்னவென்பது தெரியவில்லை. தாலமி பால்டிக் கடலை வெனடிக்குடா (Venedic Gulf) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பின்னிஷ், எஸ்தோனியன் மொழிகளில் ரஷ்யாவைக் குறிக்கும் சொற்களுடன் (Venäjei, Vene) இச்சொல் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகிறது.

இம்மக்கள் பண்டைக் காலத்தில் விவசாயத்தில் மிகச் சிறந்திருந்தனர். சிறந்த கட்டுக்கோப்பான குடும்பவாழ்க்கையைக் கொண்டிருந்த இவர்கள் சின்னஞ்சிறு கிராமங்களில் வாழ்ந்து வந்தனர் என்றும் தேனீ, கன்றுகாலிகள், கோழி, வாத்து, புற போன்றவற்றை வளர்த்து வந்தனர் என்றும் அறிகிறோம். மக்கள் தொகை பெருகப் பெருக இவர்கள் காடுகளையும் மேடுகளையும் திருத்தி வாழத் தலைப்பட்டனர். வைக்கிங் மக்கள், ஹுண்ஸ் மக்கள் போன்றோர்களின் படையெடுப்பினால் பாதிக்கப்பட்ட இவர்கள் போர்த்தன்மை மிகுந்தவர்களாக மாறினர்.

கி. பி. முதல் நூற்றாண்டையொட்டிய காலப்பகுதியிலேயே இவர்களைப்பற்றிய குறிப்புகள் காணப்பட்டன. கி. பி. ஐந்து அல்லது ஆறாவது நூற்றாண்டில்தான் இம்மக்களைப்பற்றிய தெளிவான குறிப்புகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன என்பர்.¹ இதற்குக் காரணம் இப்போதுதான் இம்மக்களைப்பற்றிக் கிரேக்க ரோம அறிஞர்கள் அறிந்திருக்கலாம் என்றும் கி. பி. முதல் :நூற்றாண்டிலிருந்தே ஆங்காங்கே குடிபெயர்ந்த இம்மக்கள் எவ்வினத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பது இவ்வறிஞர்களுக்குத் தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம் என்றும் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். கோதியர்கள் ஆங்

1. Horace G. Lunt, *Old Church Slavonic Grammar*, p. 1.

காங்கு பரந்து வாழ்ந்த நிலையில் இம்மக்களின் வாழ்வு பிற உலகிற்குத் தெரியாமல் இருந்தது என்பர். கோதியர்களுக்குப் பின்னர் ஹுண்ஸ் மக்களின் செல்வாக்கு ஓங்கியிருந்தது. ஹுண்ஸ் மக்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர்தான் இம் மக்களின் வாழ்வில் மாற்றமும் வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டன.

கி. பி. ஐந்து ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டுவரையுள்ள காலப்பகுதியில்தான் இவர்கள் மேற்கிலும் தெற்கிலும் கிழக்கிலும் பரந்து வாழத் தலைபட்டனர்.¹ மேற்கே எல்ப் பள்ளத்தாக்கு வரையிலும் சென்ற இவர்கள் லுசேஷியன் பொகிமியா போன்ற இடங்களில் உறைந்தனர். இதைப்போன்று தெற்கே யுகஸ்லோவியா, பஸ்கேரியா போன்ற இடங்களிலும் சென்று வாழத் தலைபட்டனர். கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் இம்மக்கள் பால்டிக் முதல் எட்ரியாட்டிக் வரையிலும் பரந்திருந்த நிலையினைக்காணலாம். கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வரலாற்றுசிரியரான ஜோர்டான்ஸ் (Jordanes) என்பார் 'Venetae' என்ற சொல்லால் கிழக்கு சிலாவிக் மக்களையும் (Antae) மேற்கு சிலாவிக் மக்களையும் (Sclaveni)

1. W. K. Entwistle, *ibid.* p. 29.

2. The dissemination and linguistic division of the Slavic peoples took place later than was the case with the Germanic peoples. During the first centuries of the christian era they still dwelt together in the region between the Vistula, the Carpathian mountains, and the Dnieper. Expansion toward the South and West took place substantially during the fifth and sixth centuries of our era: it was carried out with great vigor, but came to a halt proportionately soon. Expansion toward the east was not so sudden, but has continued to the present time,

H. Pedersen, *The Discovery of Language*, p. 44.

குறித்தல் காணலாம். இம்மக்கள் ஒரே மொழியினைத்தான் பேசிவந்தனர் என்பார் இவர்.²

இவ்வாறு பரந்து வாழ்ந்த நிலையில் இவர்கள் தங்களுக்கெனத் தனி அரசுகளை நிறுவத் தலைப்பட்டனர். அந்தீஸ் (Antes) மக்கள்தான் ரஷ்ய சமவெளிப் பகுதிகளில் முதன் முதல் தங்களுடைய அரசினை நிறுவினர். கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் கிரேஷியர்கள் தெற்கே அரசு ஒன்றை உருவாக்கினர். இதே நேரத்தில் செர்பு மக்கள் பால்கன் ஓரத்திலும் வார்சாவைச் சுற்றிப் போலிஷ் மக்களும் பிராக் பகுதியை ஒட்டிச் செக் மக்களும் வாழத் தலைப்பட்டனர்.

கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஜெர்மானியர்கள் தாங்கள் இழந்த பகுதிகளை மீண்டும் பெற்ற நிலையில் மேற்கு சிலாவிய மக்களின் எல்லை ஒடுங்கியதுடன் மேற்கு சிலாவிய மக்களுக்கும் தெற்கு சிலாவிய மக்களுக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு அற்றது. இவர்களின் மொழிகளின் கண்ணும் பல வேற்றுமைகள் தோன்றிப் பல்கி வளர ஆரம்பித்தன.³ ஜெர்மானிய மக்களினால் இப்பகுதியிலிருந்து துரத்தப்பட்ட இம்மக்களின் ஒரு பிரிவினரே இன்னும் ஜெர்மன் நாட்டில் காணப்படும் லுசேஷியன் மக்கள். ஜெர்மனியில் பதினெட்டாவது நூற்றாண்டுவரையிலும் வழங்கிப் பின்னர் அழிந்துவிட்ட பொலாப் (Polab) மொழியும் இவ்வாறு வந்த ஒரு மொழியாகும்.³ ஆனால் கிழக்கு சிலாவியர்களோ எந்தவிதமான தடையுமில்லாமல் கிழக்கே பசிபிக் கடல் வரையிலும் பரந்து வாழ்ந்தனர்.

சிலாவிய மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவாக வழங்கும் பெயர் Slavčne (பன்மை) என்பதாகும். பல சிலாவிக் மக்

1. W. K. Matthews, *ibid*, p. 5.
2. Roman Jakobson, *Slavic Languages*, p. 5.
3. W. J. Entwistle, *ibid*. p. 30,

களின் பெயர்களைப் போன்று இதுவும் பல இடங்களில் வழங்கக் காணலாம். நவாகிரேடில் வாழ்ந்து வரும் ஒரு சில மக்களிடையேயும் எல்ப் நதிதீரத்தில் வாழ்ந்துவரும் மக்களிடையேயும் கார்ப்பாத்தியன் மலையருகே வாழும் மக்களிடையேயும் இப்பெயர் இன்றும் வழங்கிவருகிறது. பல்கேரிய மக்களும் முன்னால் தங்களை இப்பெயராலேயே அழைத்துவந்தனர். 'சிலாவின்' என்ற சொல் 'புகழ்' (Glory) எனப் பொருள்படுமா¹. பைசாண்டின் கிரானிக் கிள்களில் இச்சொல் யுகஸ்லாவியர்களைக் குறிப்பதாக உள்ளது. இவர்கள் 'Antes' என அழைக்கப்பட்ட கிழக்கு சிலாவிய மக்களுடன் தொடர்புடையவர்கள். இவர்கள் பின்னர் ரஷ்ய நாட்டில் குடியேறினார்கள்.

'Wends' என்ற பெயரும் அம்மக்களைக் குறிக்கும் பெயராக இருந்துள்ளது. ஜெர்மானியர்களிடையேயும் ரோமர்களிடையேயும் பின்னிஷ் மக்களிடையேயும் இப்பெயர் நிலவியிருந்திருத்தல் காண்கிறோம்.² எனினும் 'சிலாவின்' என்ற பெயரே இம்மக்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவான பெயராக நிலைபெற்றது.

ஜெர்மானிய, ரொமான்ஸ் மொழிகளைப் போலல்லாமல் இவ்வின மொழிகளில் பழைமைக் கூறுகள் பல காணக்கிடக்கின்றன. இம்மொழிகளில் பல்கேரிய மொழியைத் தவிர பிற மொழிகள் சிறந்த உட்பிணைப்புத் தன்மையைக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்பண்பிணைப் பெயர், வினை, பெயரடை போன்ற பல இலக்கணக் கூறுகளில் காணமுடியும்.

பல்கேரியன் மொழி தவிர பிற மொழிகளில் வேற்றுமைகள் (Case system) பல காணப்படுகின்றன. இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளில் காணப்பட்ட வேற்றுமைகளில் 'இன்'

1. *ibid.* p. 27

2. *ibid.* p. 27

வேற்றுமை தவிர பிற வேற்றுமைகள் அனைத்தும் இம்மொழிகளில் காணப்படுகின்றன. 'எழுவாய்', 'ஐ', 'ஆன்', 'கு', 'அது', 'கண்' வேற்றுமைகள் ரஷ்ய மொழியிலும் சிலாவானியனிலும் உள்ளன.

இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளில் காணப்பட்ட ஒருமை, இருமை, பன்மை எண்களும் இம்மொழிகளில் காணப்படுகின்றன. பழைய பல்கேரியன், பழைய ரஷ்யன் போன்ற மொழிகளில் இப்பண்பினைக் காணலாம். ஆனால் இன்று சிலாவின், லுசேஷியன் மொழிகளில் மட்டுமே இருமை எண் உள்ளது.

தமிழ் மொழியைப் போலவே இம்மொழிகளிலும் ஆண்பால், பெண்பால், அஃறிணை பகுப்புகளைக் காண்கிறோம்.

சமயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இம்மக்களை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். ரஷ்யன், உக்ரேனியன், பியலோ ரஷ்யன், பல்கேரியன், செர்பியன், மாசிடோனியன் மக்கள் கிழக்குப் பழங்கிறித்தவ சமயத்தையும் (Eastern Orthodox) போலிஷ், செக், சிலாவக், சிலோவானியன், கிரேஷியன், லுசேஷியன், மக்கள் ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தையும் பின்பற்றி வருகின்றனர்.

இதன் கண்ணுள்ள பழைய எழுத்துச் சான்றுகள் பழைய கோயில் சிலாவானிக் (Old Church Slavonic) மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள சமய நூல்களாகும். இவை கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சமய நூல்களாகும்: கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கான்ஸ்டாண்டின் (Constantine) மெதோடியஸ் (Methodius) என்பவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட எழுத்துமுறையைப் பயன்படுத்தி எழுதப்பட்டுள்ளன. கி. பி. 10 அல்லது 11ஆவது நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளில் காணக்கிடக்கும் சிலாவிக் மொழியினையே பழைய கோயில் சிலாவானிக் என்பர். பல்கேரிய நாட்டில் மாசிடோனியாவில்

சலோனிக்கா பகுதியில் இது உருவான போதிலும் சிலாவிக் மொழிகள் வழங்கிய பல இடங்களிலும் பரந்து பல காலம் கோயில் மொழியாகவும் இலக்கிய மொழியாகவும் இருந்து வந்தமையால் இதன்கண் பல சிலாவிக் கூறுகளைக் காணலாம். இன்று காணப்படும் சிலாவிக் மொழிகளின் பழைமையான கூறுகள் பலவற்றை இதன்கண் காணமுடியும்.¹

கி. பி. 862இல் மாரேவியா (Moravia) அரசனான ரோஸ்டிஸ்லாவ் (Rostislav) பைசாண்டின் பேரரசனிடம் (Michael III) சிலாவிக் மொழியில் கிறித்தவப் பணியினைச் செய்ய ஆசிரியர் தேவை என வேண்டி பைசாண்டின் மன்னன் கான்ஸ்டாண்டின் பாதிரியாரையும் அவருடைய அண்ணன் மெதோடியசையும் அனுப்பிவைத்தான் என்றும் இவர்கள் சிலாவிக் மொழிக்கு எனத் தனி எழுத்து முறை ஒன்றை உருவாக்கியதுடன் மாரேவியா சென்றுறைந்து கிரேக்க மொழியினின்றும் பல சமய நூல்களை மொழிபெயர்த்து அவண் சிலாவிக் சமயத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு அடி கோலினர் என்றும் கூறுவர். பல ஆண்டுகள் அவண் தங்கிப் பல மாணவர்களைப் பயிற்றுவித்த பின்னர் ரோம்

1, Old Church Slavonic is the name given to the language of the oldest manuscripts, which date from the tenth or early eleventh century. Since it is a literary language, used by the Slavs of many different regions, it represents not one regional dialect, but a generalized form of early Eastern Balkan Slavic [or Bulgaro-Macedonian] which cannot be specifically localized. It is important to the Cultural historian as the medium of Slavic culture in the middle Ages and to the linguist as the earliest form of Slavic known, a form very close to the language called Proto-Slavic or Common Slavic which was presumably spoken by all Slavs before they become differentiated into separate nations.

Horace G. Lunt, *Old Church Slavonic Grammar*, p. 1.

சென்று போப்பின் அங்கீகாரத்துடன் லத்தீன், கிரீக், ஹீப்ரூ என்ற மொழிகளே கிறித்தவச் சமயப்பணிக்கு உரிய மொழிகள் என வாதாடிவந்தவர்களின் கொள்கையைக் கண்டித்தார். இந்நிலையில் அவண் நோய்வாய்ப்பட்ட கான்ஸ்டாண்டின் மரணப்படுக்கையில் சிரில் என்ற பெயரை ஏற்று 869இல் இறந்தார். பின்னர் 'செயின்ட்' என்ற பட்டமும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

பன்னேனியா, மாரேவியா பகுதியின் சமயத் தலைவராக (Arch Bishop) நியமனம் பெற்ற மெதோடியஸ் அவண் சிறிது காலம் பணி செய்து வரவே ரோஸ்டிஸ்லாவ் இறந்து விட்டதால் ஜெர்மானியப் பாதிர்களின் செல்வாக்கு அதிகப்பட்டது. இதனால் சிறைப்பட்டு இரண்டு வருடங்கட்குப்பின்னர் போப்பின் தலையீட்டினால் விடுதலை பெற்று 885இல் இறந்தார். இந்நிலையில் இவருடைய மாணவர்களும் பிற சிலாவிக் பாதிர்களும் மாரேவியாவை விட்டுத் தெற்கே பஸ்கேரியா சென்றுறைந்தனர். இவண் சாரின் (Tzar Simeor, 893-927) அரசவையிலும் மாசிடோனியாவிலும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுவந்த இவர்கள் பணி 970ஐ ஒட்டிய காலப்பகுதியில் பைசாண்டின் பேரரசினால் அழிவுற்றது. இந்நிலையில் வளர்ந்துவந்த ரஷ்யா 988 இல் கிறித்தவ மதத்தைத் தழுவினார். கிறித்தவ மதத்தைப் பின்பற்றியதுடன் சிலாவிக்க பண்பும், கலாச்சாரமும் வளரும் இடமாகவும் விளங்கியது.

இன்று கிடைக்கும் பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகள் இவர்களின் மாணவர்களால் எழுதப்பட்டவை. சிரில் சகோதரர்கள் எழுதி வைத்தவற்றைப் பின்னர் வந்த ஆசிரியர்கள் மீண்டும் மீண்டும் படிவம் எடுத்ததுடன் தணிக்கை செய்து மாற்றி எழுதி வந்தமையால் திட்டவாட்டமாக இவர்களின் மொழிநிலைபற்றி விரிவாகக் கூறும் நிலைமையில் இல்லை. இந்நிலையில் சிலாவிக் மொழியில் கிடைக்கும் பழைய எழுத்துக்கள் கி. பி. பத்து அல்லது பதினென்றும்

நூற்றாண்டைச் சார்ந்தன என்றே கருதுகின்றனர்.¹ சலனோக்கியாவில் பிறந்து வளர்ந்த இவர்கள் மாசிடோனியக் கிளைமொழியிலேயே எழுதியிருக்க வேண்டும் என எண்ண இடம் இருப்பினும் பஸ்கேரியாவின் தென்பகுதிக் கிளைமொழிக் கூறுகளும் கலந்திருக்கலாம் எனக் கருதுவர்.² இதனால்தான் சிலர் இம்மொழியினைக் கோயில் சிலாவானிக் என்றும் சிலர் பழைய பஸ்கேரியன் அல்லது பழைய மாசிடோனியன் என்றும் அழைக்கக் காண்கிறோம்.³

கி. பி. 10, 11ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சிலாவிக் கிளைமொழிகள் பெரிய மாற்றங்களைக் கண்டன. பேச்சு மொழிகளில் கண்ட பல்வேறு மாற்றங்கள் எழுத்து மொழியிலும் ஊடுருவின. இந்நிலையில் இவற்றை செர்பியன், மாசிடோனியன், பஸ்கேரியன், ரஷ்யன் என அழைப்பதே பொருத்தம் என்பர். எனவே கி. பி. 1100க்குப் பின்னர் எழுதப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளை செர்பியன் - கோயில் சிலாவானிக், மாசிடோனியன் - கோயில் சிலாவானிக், பஸ்கேரியன் - கோயில் சிலாவானிக், ரஷ்யன் - கோயில் சிலாவானிக் என்றும் அதற்கு முன்னர் எழுதியவற்றைப் பொதுவாகப்

1, The few early manuscripts which have come down to us do not go back to the days of Cyril and Methodius, but date at the earliest from the end of the tenth century, and more probably from the early or mid eleventh,

Horace G. Lunt. *ibid.* p. 1.

The Old Slavonic MSS, at present extent, however do not date from earlier than the eleventh century. They therefore represent the language of a later period with an admixture of local dialectical characteristics and later developments.

De Bray, *ibid.* p. 1.

2, Horace G. Lunt. *ibid.* p. 3.

3, Horace G. Lunt. *ibid.* p. 3.

De Bray, *ibid.* p. 8.

பழைய-கோயில் சிலாவானிக் என்றும் அழைப்பது பொருந்தும் எனவும் கூறுவர்.

பழைய கோயில் சிலாவானிக் மொழியில் எழுதப்பட்டிருள்ள நூல்கள் பல காணப்படுகின்றன. சில வேதாகமங்கள், தொழுகை நூல், துதிப்பாடல்கள் போன்றன இவற்றுள் அடங்கும்.¹

இந்நூல்கள் கிலகோலிதிக் (Glagolitic), சிரில்லிக் என இரு எழுத்து முறைகளால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் கிலகோலிதிக் சிரில், மெதோடியஸ் என்பவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. கி. பி. 863இல் மாரேவியா மன்னனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இவர்கள் அவண் செல்லும் முன்னரே இம்முறை தோன்றிவிட்டது என்பர்.² கிரீக், காப்டிக் எழுத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்து இது ஆக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பர் சிலர்.³ இவ்வெழுத்துமுறை தோன்றும் முன் கோதிக் எழுத்தினைப் பால்கன் சிலாவ் மக்கள்

1. The "classical texts" of OCS include seven fairly extensive manuscripts, two sizeable fragments, and a number of single folia and parts of pages. Best represented is the *Gospel* text, with four manuscripts, the psalms are nearly complete and there is a *prayer book*, a fragment of a missal, parts of a few *hymns*, and some *sermons* and *saints* lives. To these manuscripts must be added the oldest dated Slavic text, a short inscription set up by Macedonian king Samuil in 993.

Horace G. Lunt, *ibid.* p. 6.

2. If this view is adopted, the Greek Constantine the Philosopher (later St. Cyril) must have devised it before his departure with his elder brother Methodius on their semi-political missionary journey to Moravia at the invitation of the local Slavonic prince Rastislav in 863.

W. K. Matthews, *Russian Historical Grammar*, p. 68.

3. Roman Jakobson, *ibid.* p. 11.

பயன்படுத்திவந்தனர் என்று சிலரும் 6, 7 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே சிலாவிக் மக்கள் தங்கட்கெனத் தனி எழுத்து முறை ஒன்றினைக் கொண்டிருந்தனர் என ரஷ்ய அறிஞர்கள் சிலரும் கருதுவர்.¹ கி. பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கையெழுத்துப் பிரதியொன்று இம்முறையின் தோற்றத்திற்கு முன் வேதாகமங்கள் வேறு எழுத்துமுறையில் எழுதப்பட்டிருந்தன எனக் கூறுகிறது.² சிலாவிக் மொழியில் காணப்பட்ட ஒலிகட்கேற்ப அவ்வெழுத்து அமையாததால் குழப்பம் நிறைந்திருந்ததைக் கண்ட கான்ஸ்டாண்டின் புதிய முறையை அமைத்தார் என்பது அதன் முடிவு.

பழைய கோயில் சிலாவானிக் பிரதிகளில் மிகப் பழமையானவை கிலகோவிதிக் (Glagolitic) முறையினாலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. மேலும் இதன்கண் பழமைக் கூறுகள் பலவற்றையும் காணமுடிகிறது. ரஷ்ய அறிஞர்கள் சிலர் இவ்விரு முறைகளுள் சிரில்லிக் எழுத்துக்கள் முதன் முதல் தோன்றியன எனக் கூறியபோதிலும் பல அறிஞர்கள் கில

1. W. K. Matthews, *ibid.* p. 69.

Horace G. Lunt, *ibid.* p. 14.

These scholars and others, using fancy and the flimsiest 'evidence', have sketched a detailed picture of prehistoric East Slavonic writing, and one of them, S. P. Obnorskij,¹ does not consider it 'over bold' to assume that even Antae possessed of an alphabet of their own in the sixth and seventh centuries.

W. K. Matthews, *ibid.* p. 67.

2. W. K. Matthews, *ibid.* p. 68.

கோலிதிக்தான் பழையமையானது என்பர்.¹ இதில் எழுதப் பட்டிருக்கும் பிரதிகள் பல இன்று கிடைக்கின்றன. கி. பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் மாசிடோனியாவில் இவை வழக்கிலிருந்து வந்தன என்றும் பின்னர் கிரோஷியாவில் மட்டும் சில மாற்றங்களுடன் தொடர்ந்திருந்தன என்றும் கூறுவர். இன்றும் அவண் சில பகுதிகளில் இது வழக்கில் உள்ளது என்பர்.²

சிரில்லிக் எழுத்துமுறை பஸ்கேரியாவில் வாழ்ந்துவந்த கான்ஸ்டாண்டினின் மாணவரான கிளமண்ட் என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பர். இவை கிரீக் எழுத்துக்களை அடிப்படையாகவைத்து சிலாவிக் மொழியின் ஒலிகட்கேற்ப

1. Moreover, there is a trend of opinion, represented, for instance, by the Bulgarian scholar E. Georgiev,¹ who recognizes Cyrillic as the original Slavonic alphabet and Glagolitic as a subsequent stylization of it, apparently, if we may trust Brukner, to mask the Byzantine origin of Crillo-Methodian Christianity in the Roman sphere of influence.¹ The dependence of one on the other and of both on Greek is obvious from a study of the following comparative table, especially if the 'binary' system of alphabetic numeration is also taken into account.

ibid. pp. 70-71.

2. Glagolitic manuscripts were written in Macedonia up into the thirteenth century, and they were read and copied (in translations) in Russia and Balkans for some centuries, but the Glagolitic alphabet was productive only in Croatia. There it was in general use into the seventeenth century, and a few priests in northern Dalmatia still use Glagolitic missals to this day.

Horace G. Lunt, *ibid.* p. 15.

W. K. Mathews, *ibid.* pp. 67-68.

உண்டுபண்ணப் பட்டவை.¹ கிரேக்க எழுத்துக்களில் பழக்கம் கொண்டிருந்த மக்கள் எளிதில் புரிந்துகொள்ளும் பொருட்டும், சிலாவிக், பைசாண்டின்-கிறித்தவ மதங்களிடையே காணப்பட்ட ஒற்றுமையைக் காக்கும் பொருட்டும் இவ்வெழுத்து முறை தோன்றியிருக்கலாம் என்பர். பஸ்கேரியாவில் தோன்றிய இம்முறை சிறிது காலத்துக்குள் ரஷ்ய நாட்டிலும் பிற சிலாவிக் நாடுகளிலும் பரந்தது. இன்று ரஷ்யா, மாசிடோனியா, கிரோஷியா, பஸ்கேரியா, போன்ற இடங்களில் இதுவே வழக்கிலுள்ளது. நாட்டுக்கு நாடு பல வேற்றுமைகள் காணப்படினும் அமைப்பில் இவை ஒரு முறையாகவே உள்ளது. கத்தோலிக்க மதத்தின் செல்வாக்குக்குட்பட்ட மேற்கு சிலாவிக் மொழியினர் ரோமன் எழுத்துக்களையே பயன்படுத்துகின்றனர்.

சிலாவிய இனத்தில் 11 முக்கிய மொழிகள் உள்ளன. இவற்றைத் தெற்கு மொழிகள், கிழக்கு மொழிகள், மேற்கு மொழிகள் என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர்.

தெற்கு மொழிகள் யுதஸ்லாவியா, பஸ்கேரியா போன்ற இடங்களில் வாழும் 25,000,000 மக்களால் பேசப்படுகிறது. இப்பிரிவின்கண் பஸ்கேரியன், மாசிடோனியன், செர்போ கிரேஷியன், சிலாவினியன் என்ற நான்கு மொழிகள் அடங்கும். பழைய கோயில் சிலாவானிக் மொழியும் தெற்குப் பகுதியில் எழுந்ததே.

கிழக்கு சிலாவிக் பிரிவில் ரஷ்யன், உக்ரேனியன் (38,000,000) பய்லோ ரஷ்யன் (7,000,000) என்ற மூன்று

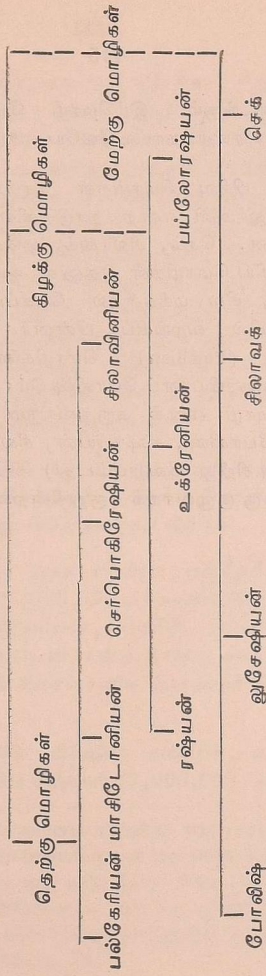
1. A second, less esoteric alphabet was soon devised for Slavic, probably at the beginning of the tenth century and in Bulgaria. The inventor may well have been St. Klement, a pupil of Cyrill and Methodius, and an active missionary in Bulgaria who became later bishop of Ochrid, in Macedonia.

Horace G. Lunt. *ibid.* p. 13.

மொழிகள் அடங்கும். இம்மொழி பேசுவோரில் பெரும் பான்மையோர் ரஷ்ய நாட்டிலேயே வாழுகின்றனர்.

மேற்குப் பிரிவு மொழிகள் செக்கஸ்லோவாக்கியா, போலந்து, ஜெர்மனி என்ற நாடுகளில்தான் முக்கியமாக வழங்குகின்றன. செக், சிலாவக், லுசேஷியன், போலிஷ் போன்ற முக்கிய மொழிகள் இதனுள் அடங்கும். போலந்து நாட்டில் ஒரு சில மக்களால் பேசப்படும் கஷுபியன், எல்ப் பகுதியில் வழங்கிப் பின்னர் வழக்கிழந்துவிட்ட பொலாபியன் (Polabian) மொழிகளையும் இப்பிரிவில் அடக்குவர். கஷுபியனைப் போலிஷ் மொழியின்கண் காணப்படும் கிளைமொழி எனக் கருதுவாரும் உளர். இப்பிரிவு மொழிகளில் போலிஷ், கஷுபியன், சிலாவின்சியன் (கஷுயியனிலிருந்து சிறிது வேறுபட்டது) பொலாபியன் மொழிகளைத் தனி ஒரு குழுவாகக் கருதுகின்றனர்.

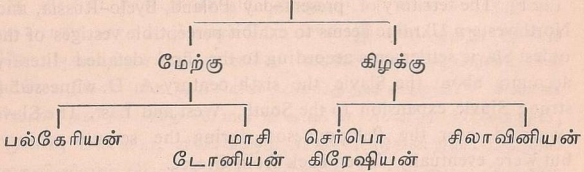
சிலாவிய மொழிகள்

2. 13 தெற்கு சிலாவிய மொழிகள்

இதன்கண் பல்கேரியன் (7,000,000), மாசிடோனியன் (1,000,000), செர்பொகிரேஷியன் (15,000,000), சிலாவினியன் (2,000,000) என்ற நான்கு மொழிகள் அடங்கும். இவை பல்கேரியா, யுகஸ்லாவியா, கிரீஸ் ஆகிய நாடுகளில் வழங்குகின்றன. இவற்றைப் பால்கன் சிலாவிக் என்றும் அழைப்பர்.¹ இவற்றிடையே காணப்படும் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை வைத்துக் கிழக்கு, மேற்கு மொழிகள் என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். பல்கேரியன், மாசிடோனியன் மொழிகள் கிழக்குப் பிரிவினாள்ளும் பிற மேற்குப் பிரிவினாள்ளும் அடங்கும்.²

தெற்கு சிலாவிய மொழிகள்

1. Macedonian is a South, or Balkan Slavic language, closely related to its two neighbours, Bulgarian and Serbo-Croatian, and to the more distant Slovene.

Horace G. Lunt, *Grammar of the Macedonian Language*, p. 1.

2. Owing to the greater divergence of Bulgarian and Macedonian, some philologists class them as East S. Slav as opposed to Serbo-Croatian and Slovenian, which they call together West S. Slav.

De Bray, *ibid.* p. 313.

இம்மக்கள் கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டை ஒட்டிய காலப் பகுதியில் வடகிழக்குப் பகுதியினின்றும் இவண் வந்து குடியேறினார்கள் என்றும் அதன் பின்னர் இவர்கள் மொழி படிப் படியாகப் பழைய சிலாவானிக் மொழியினின்றும் வேறுபட்டு இன்றைய நிலையை அடைந்தன என்றும் கூறுவர்.¹ முதன் முதலில் கிழக்கு, மேற்கு மொழிகளாகப் பிரிந்து பின்னர் நான்கு மொழிகளாகத் தோற்றம் கொண்டன. செர்பொகிரேஷியனிருந்து கி. பி. 7—9 ஆம் நூற்றாண்டில் சிலாவினியன் பிரிந்திருக்கக் கூடுமென்றும் பஸ்கேரியன் மொழிக்கும் மாசிடோனியன் மொழிக்கும் இடையே பல காலமாக வேற்றுமை இருந்து வந்த போதிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டிலேயே மாசிடோனியன் தனி மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் கூறுவர்.²

1. The territory of present-day Poland, Byelo-Russia, and Northwestern Ukraine seems to exhibit perceptible vestiges of the oldest Slavic settlements according to the first detailed literary accounts about the Slavic, the sixth century A. D. witnessed a strong Slavic expansion to the South, West and East. The Slavs swarmed over the Peloponnesos during the seventh century, but were eventually driven back from Greece.

Roman Jakobson, *Slavic Languages*, p. 5.

De Bray, *ibid.* p. 313.

2. Their language, which must have become separate from Serbocröatian between the seven and ninth centuries A. D., is in many ways an archaic form of Slavonic— it preserves the Dual number, for instance.

De Bray, *ibid.* p. 363.

The eastern Balkan Slavic dialects give rise to the Bulgarian literary language in the nineteenth century and to the newest of European literary language, Macedonian, in our own day

H. G. Lunt, *ibid.* p. 1.

பல்கேரியன், மாசிடோனியன் மொழிகள் பால்கன் மொழிக் கூறுகளைக் கொண்டு காணப்பட்டனும் பொதுவாகத் தென் சிலாவிக்கின் பழையமையான கூறுகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளன. பழைய சிலாவிக்க மொழியில் காணப்பட்ட ஏழு வேற்றுமைகள் இன்றும் செர்பொ கிரேஷியனில் உள்ளன. பல்கேரியனில் இவை அழிந்துவிட்டபோதிலும் இன்றும் அவற்றின் பண்புகள் உள்ளன என்பர். சிலாவிய மொழிகள் அனைத்திற்கும் ஒளி கொடுத்து அவற்றின் இலக்கியங்களின் பிறப்பிற்குக் காரணமாக இருந்த பழைய சிலாவானிக் பழைய பல்கேரியன் என்பதை நாம் மறந்து விடுதல் ஆகாது. இது போன்றே இன்றைய சிலாவிக்க மொழிகளின் சிரில்லிக் எழுத்து முறையினைத் தந்த பெரியார்களான சிரில், மெதோடியஸ் என்பவர்கள் பிறந்துவளர்ந்தது மாசிடோனியாவாகும். தம்முடைய பேச்சுமொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டே சிரில் இவ்வெழுத்து முறையினை அமைத்தார். எனவே வரலாற்று அடிப்படையில் இம்மொழிகள் மிக முக்கியம் வாய்ந்தனவாகும்.¹ சிலாவினியன் தவிரப் பிற மொழிகளில் மூன்று பால்களும், ஒருமை, பன்மை, எண்களும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் சிலாவினியன் பெயர்களும் வினைகளும் ஒருமை, இருமை

---

1. Historically the South Slavonic group is the most important of the three, not only because the oldest recorded Slavonic language, Old church Slavonic, is a South Slavonic, originally the Thessalonican form of Macedonian, but because the literary language is usually regarded as having most of the characteristic features ascribed to common Slavonic, at least in the later stages of this conjectured language, i. e. in and after the sixth century A. D., when as the result of tribal migrations dialectal differences were intensified.

W. K. Matthews, *Russian Historical Grammar*, p. 34.

பன்மை எண்களைக் காட்டுவதுடன் ஆறு வேற்றுமைகளையும் கொண்டுள்ளன. இம்மொழிகளில் சிலாவினியன், செர்பொகிரேஷியன் என்ற இரண்டும் வேற்றுமைப் பொருட்களைப் பல்வேறு வேற்றுமை உருபுகளால் காட்டுவதும் பிறமொழிகள் முன்னுருபுகளால் உணர்த்துவதும் இம்மொழிகளிடையே காணப்படும் வேற்றுமையாகும். மேலும் கிழக்கு மொழிகள் பால்கன் மொழிகளைப் போன்று முன்னொட்டாலான சிறப்புச் சுட்டுக்களையும் கொண்டுள்ளன.

இவற்றில் சிரில்லிக் எழுத்துமுறையும் ரோமன் முறையும் பயன்படுதல் காணலாம். இம்மொழிகளில் காணப்படும் சிரில்லிக் முறைக்கும் ரஷ்ய முறைக்கும் சில வேற்றுமைகளும் உள்ளன. இவற்றில் காணப்படும் சில விசேட ஒலிகட்கேற்பச் சில மாற்றங்களைப் புகுத்தியுள்ளனர் இம்மக்கள். பஸ்கேரியன், மாசிடோனியன் மொழிகளும், செர்பொகிரேஷியனைப் பொறுத்தமட்டில் செர்பியன் மக்களும் சிரில்லிக் முறையைப் பயன்படுத்தி வருதல் காணலாம். ஆனால் சிலாவினியன் மொழியினரும் கிரேஷியன் மக்களும் லத்தீன் எழுத்தினையே தங்கள் மொழிகளுக்குப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

2. 13. 1 பல்கேரிய மொழி (Bulgarian)

பல்கேரிய நாட்டின் அரசியல் மொழியாக விளங்கும் இம்மொழியினைப் பேசுவோராக சுமார் 7,000,000 மக்கள் உள்ளனர்.¹ பல்கேரியாவிலும், ரஷ்யா, ஹங்கேரி, கிரீஸ், ருமேனியா போன்ற நாடுகளிலும் இவர்கள் வாழுகின்றனர்.

மோசியா (Moesia) என்றும் திரேஸ் (Thrace) என்றும் அழைக்கப்பட்ட இந்நாட்டில் பண்டைக் காலத்தில் இல்லிரிய மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர் என்றும் பின்னர் கி. பி. ஆரவது நூற்றாண்டை யொட்டிய காலப்பகுதியில் சிலாவிய மக்கள் குடியேறினர் என்றும் கூறுவர். சிலாவிய மக்களின் குடியேற்றத்தால் இல்லிரிய மக்களில் பெரும்பான்மையோர் குடிபெயர ஒரு சிலர் வாழ்ந்த நிலையில் சிலாவிய மக்களுடன் இவர்கள் ஒன்றிவிட்ட தன்மையைக் காணலாம். இதனால் பல்கேரியனில் இல்லிரிய மொழிக்கூறுகள் பல புகுந்துள்ளன என்றும் இவற்றைப் பழைய பல்கேரிய மொழியின்கண் காணலாம் என்றும் கூறுவர் இலக்கண நூலோர்.

பல்கேரிய மக்கள் பற்றிய முதல் குறிப்பு கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில்தான் காணக்கிடக்கிறது. அட்டிலாவின் (Attila) படையெடுப்பை யொட்டி இவர்கள் கருங்கடல் பக்கம் குடியேறி வாழ்ந்தனர். வேல்கா பகுதியினின்றும் குடிபெயர்ந்தமையால் இவர்கள் இப்பெயரால் (Volgar > Bolgar) அழைக்கப் படுகின்றனர் என்பர் வரலாற்று நூலோர். துரானிய அல்லது துருக்கிய இனத்தைச் சார்ந்த இவர்கள் பல்கேரியாவில் குடியேறி வாழ்ந்ததும்

1. பல்கேரியாவில் பல்கேரிய மொழி தவிர மாசிடோனியன் (200,000), துருக்கி (200,000), ரோமானி (150,000) ஆர்மெனியன் (100,000), கிரீக் (50,000) லேதினோ (10,000) போன்ற மொழிகளும் வழங்குகின்றன.

சிலாவிய மக்களுடன் இரண்டறக் கலந்து சிலாவிய மக்களாகவும் சிலாவிய மொழியினராகவும் மாறிவிட்ட நிலையைக் காண்கிறோம்.

பல்கேரிய மொழியினரே, குறிப்பாக மாசிடோனிய மொழியினரே பழைய கோயில் சிலாவானிக் மொழி தோன்றக் காரணமாக இருந்தவர்கள். பழைய பல்கேரிய, மாசிடோனிய மொழிகளிலிருந்து தோன்றித் தொடர்ந்து வளர்ந்து பல மாற்றங்களைக் கொண்டு காணப்படுவதே இன்றைய பல்கேரியன்.

பிற சிலாவிக் மொழிகளிலிருந்து மிக மாறுபட்டுக் காணப்படுகிறது இம்மொழி. இது போன்றே இதனுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட மாசிடோனியனும் இதனுடன் ஒத்து, ஆனால் பிற சிலாவிய மொழிகளிலிருந்து வேறுபட்டுக் காணப்படும். சிரில்லிக் எழுத்து முறையைக் கண்டுபிடித்த சகோதரர்களான சிரில்லிக்கும் மெதோடியசும் அவர்கள் மாணவர்களும் இந்நாட்டை விட்டுச் சென்ற பின்னர் பல மாற்றங்கள் இம்மொழியில் ஏற்பட்டுள்ளன. பல்வேறு பழமைக் கூறுகளைக் கொண்ட இம்மொழியின்கண்கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு முதலே எழுத்துச் சான்றுகள் உள்ளன. இக்காலக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் மொழியியல் படிப்புக்கு மிக முக்கியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன.¹

---

1. This language was developed in Bulgaria when, after the disciples of SS. Cyril and Methodius had been driven out of Moravia, their pupil and disciple, St. Clement took refuge in Macedonia, and started spreading Christianity there. The philological and historical importance of the manuscripts preserved from this period and the Bulgarian Golden Age under Tsar Simeon [893-927] in the tenth century can hardly be exaggerated.

De Bray, *ibid.* p. 193.

இம்மொழி வரலாற்றை முற்காலம் (9-11ஆவது நூற்
 ருண்டு), இடைக்காலம் (11-16 ஆவது நூற்ருண்டு), தற்
 காலம் என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். இடைக்
 காலத்தில் நூற்று அறுபத்தெட்டு வருடங்கள் பைசாண்டின்
 பேரரசின் கீழ் இருந்தபோது இம்மொழி பல்வேறு மாற்றங்
 களுக்குட்பட்டது.¹ இக்காலத்தில்தான் வேற்றுமை உருபு
 களை இம்மொழி இழந்ததுடன் சிறப்புச் சுட்டுக்களைப்
 (definite article) பயன்படுத்த ஆரம்பித்தது. இக்கூறுகள்
 பேச்சு மொழியில் மட்டுமன்றி இலக்கிய மொழியிலும்
 புகுந்து வளர்ந்தது. கி. பி. 14ஆவது நூற்ருண்டில்
 எவித்மிய் (Evitmij) என்பார் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை
 இம்மொழியில் செய்ததுடன் படிக்காத மக்கள் நூல்கள்
 எழுதுவதையும் தடை செய்து இம்மொழியைத் தூய்மைப்
 படுத்தினார் என்பர். செர்பிய அரசனான ஸ்டீவன் லாசரவிச்
 இவரிடம் பெருமதிப்புக் கொண்டிருந்தான். இதனால்
 இவர் கொணர்ந்த மாற்றங்களையும் சீர்திருத்தங்களையும்
 தன் நாட்டிலும் புகுத்தினான். இடைக்கால பல்கேரியன்
 மொழியே ருமேனியா, செர்பியா, ரஷ்யா போன்ற இடங்
 களில் தோன்றிய கோயில் நூல்களில் புகுந்த மொழி. இக்
 காலப் பகுதியில் பல்கேரிய மொழி சிறந்ததொரு வளர்ச்சி
 யடைந்தது. இக்காலத்தில் கான்ஸ்டாண்டின் (Konstan-
 tine) என்பவரால் எழுதப்பட்ட உச்சரிப்பு பற்றிய நூல் இம்
 மொழி வரலாற்றில் மிக முக்கியம் வாய்ந்தது என்பர்.

1. A period of subjugation to Byzantium of 168 years ushered in the Middle Bulgarian period, by the end of which most of the characteristically Bulgarian features of the language had established themselves, such as the loss of the cases, the general use of the definite article, etc.

De Bray, *ibid.* p. 193.

Father Paisij, *Slav - Bulgarian History*, [1762]

Rylski, *Grammar of Bulgarian*, [1835]

கி. பி. 16ஆவது நூற்றாண்டில் கிரேக்க மொழியின் செல்வாக்கு இதன்கண் வளர்ந்தது. டமாஸ்கின் (Damaskin Studit) என்பவரால் :கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் பல இக்காலத்தில் வெளிவந்தன. இதையொட்டிப் பல நூல்கள் கிரேக்க மொழியில் வெளியாயின. கி. பி. 17ஆவது நூற்றாண்டு வரையிலும் மக்களிடையே இந்நூல்கள் மிகச் செல்வாக்குடன் விளங்கின. கிரேக்கக் கோயில்களின் செல்வாக்கினால் கிரேக்க மொழியே தூய்மையானது என்றும் சீரியது என்றும் மக்கள் கருதினர். எனினும் பல் கேரியன் மொழியே இலக்கியங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் கோரிக்கையும் ஆங்காங்கே எழுந்து நின்றமை காணலாம்.

நாட்டுப் பற்றும் மொழிப்பற்றும் கொண்ட ஒரு சில அறிஞர்கள் பல்கேரிய மொழியில் நாட்டம் மிகக் கொண்டிருந்தனர். பல்கேரிய மொழி வளர்ச்சிக்கு ஒரு சில பாதிரிகளும் வழி வகுத்தனர். இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் பாயிசிய் (Paisij) என்பார் ஆவர். தம்முடைய சிலாவ் - பல்கேரிய வரலாறு (Slav-Bulgarian History, 1762) என்ற நூலில் பல்கேரிய மொழி இலக்கிய மொழியாக மலர வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார் இவர். இதே நிலையைப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ரில்ஸ்கி (Rylski) போன்றவர்களின் நூல்களிலும் காணலாம். கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில்தான் பேச்சு மொழியை அடிப்படையாகக்கொண்டு இலக்கியங்கள் உருவாக ஆரம்பித்தன.

செர்போ கிரேஷியன் மொழியிலிருந்து மாறுபட்டது இம்மொழி. ஆனால் கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் பல்கேரிய மொழியைச் செர்பொகிரேஷியன் மொழியாகவே எண்ணி வந்தனர் பலர். செக் அறிஞரான தொப்ராவ்ஸ்கி (Dobrovsky) இவ்வெண்ணத்தையே கொண்டிருந்தார். இவ்வெண்

ணத்தை மாற்றி இது ஒரு தனி மொழி என்று நிலைநாட்டிய பெருமைசெர்பிய அறிஞரான கராட்சிச் என்பாரைச் சாரும். இவர் தம்முடைய நூலில் (Supplement to the St. Petesburg Comparative Dictionary of all Languages, 1822) இது ஒரு தனி மொழி என்பதை விளக்கினார்.

கி. பி. 19ஆம் நூற்றாண்டில் இதன்கண் மேற்கு, கிழக்கு என இரு கிளைமொழிகள் தம்முள் வேறுபட்டுக் காணப்பட்டன. கி. பி. 1824இல் பெரான் (Dr. P. Beron) என்பாரால் எழுதப்பட்ட பாடப்புத்தகம் ஒன்று கிழக்கு மொழியில் தோன்றியது. எனினும் இக்காலத்தில் பல் வேறு அறிஞர்கள் மேற்குக் கிளைமொழியிலேயே தங்கள் நூல்களை எழுதினமையால் இக்கிளை மொழியே இலக்கிய மொழியாக வாழ்ந்தது. 1844இல் தோன்றிய இம்மொழியின் முதல் இலக்கண நூல் பேச்சு மொழியையே இலக்கிய மொழியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கூறுவது இவண் கவனிக்கத் தக்கதொன்றும்.

முதலில் மேற்குக் கிளைமொழி இலக்கிய மொழியாகப் பயன்பட்ட போதிலும் பின்னர் கிழக்கு மொழியே இலக்கிய மொழியாக வளர்ந்துள்ளமை காணலாம். இதற்குக் காரணம் மேற்குக் கிளைமொழியினரிடையே சிறந்த அறிஞர்களும் கவிஞர்களும் தோன்றினமையே. பேத்த்கே சிலாவெய் கோவ், காரவெலோவ், போதேவ் போன்ற அறிஞர்கள் இம்முறையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மரீன் டிரீனோவ் (Marin Drinov) என்பார் தாம் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் கிழக்கு மொழியையே இலக்கிய மொழியின் அடிப்படையாகக் கொண்டதுடன் எழுத்துக்களிலும் பலவேறு நல்ல மாற்றங்களைச் செய்தார். இத்தகைய செயல்களே பின்னர் கிழக்கு மொழியின் உயர்வுக்குக் காரணமாக அமைந்தன.

பல்கேரிய நாட்டின் விடுதலைக்கு (1877) முன்னும் பின்னும் ரஷ்ய மொழியின் செல்வாக்கு இதன்கண் பெருகி

யிருக்கக் காணலாம். ரஷ்யச் சொற்கள் ஏராளமாக இதன் கண் வந்து புகுந்துள்ளன. 1904இல் வெளிவந்த இம் மொழியின் முதல் முழு அகராதி இத்தன்மையை நன்கு காட்டும். இது போன்றே பல்வேறு மேற்கு ஐரோப்பிய மொழிகளின் செல்வாக்கையும் துருக்கிய, அராபிய, பெர்சிய மொழிகளின் செல்வாக்கையும் இங்குக் காணலாம். பிற மொழிகளின் கலப்பு எதுவுமில்லாமல் ஒரு தூய மொழியாக இதனை உருவாக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியில் பல்வேறு அறிஞர்கள் (1939 - 45) முயன்றனர் என்பர். எனினும் இன்றும் இம்மொழியின்கண் பல மொழிகளின் செல்வாக்கினைக் காணலாம்.

முன்னர்க் குறிப்பிட்டது போன்று பல்கேரியர்கள் சிலாவிய மக்களல்லர். ஆயினும் இவண் வந்து உறைந்த இவர்கள் சிலாவிய மக்களுடன் ஒன்றி உறவாடி அவர்கள் மொழியினையே தங்கள் மொழியாகவும், அவர்கள் நாகரிகத்தையே தங்கள் நாகரிகமாகவும் கொண்டுவிட்டனர். பல்கேரியர்கள் இன்று சிலாவிய மக்களாகவே கருதப்படுகின்றனர்.¹

இம்மொழி பிற சிலாவிய மொழிகளிலிருந்து சிறிது மாறு பட்டிருப்பதுடன் பால்கன் மொழிகளுடன் ஓரளவு ஒத்துக் காணப்படுகிறது என்பர். பிற சிலாவிக் மொழிகளில் வேற்றுமை உருபுகள் (மாசிடோனியன் தவிர) காணப்பட இதன்

---

1. It is interesting to note how very few words of proto-Bulgarian origin have survived in the modern language. This is hardly surprising because the original invading Bulgars numbered only about 50 to 60 thousand, and were completely absorbed and "Slav-ized" by the Slav inhabitants of Bulgaria, then called Moesia and Thrace. For this reason Bulgarian is essentially a Slav language, and the Bulgars- an essentially Slav people, conscious of their common Slavonic heritage.

De Bray, *ibid.* p. 195.

கண் அவை அழிந்துவிட்டமையும் சிறப்புச் சுட்டுக்களின் தோற்றமும் விரிவான வினைமாற்றங்களும் இம்மொழியின் தனிக் கூறுகளாம்.¹

பிற சிலாவிக் மொழிகளைப் போன்று இதன்கண்ணும் ஆண், பெண், அஃறிணை பால்களும் ஒருமை, பன்மை எண்களும் உள்ளன. வேற்றுமை உருபுகள் அழிந்துவிட்ட போதிலும் ஒரு சில வேற்றுமைகளின் பண்புகளை இம்மொழியிலுள்ள நாடோடிப் பாடல்களிலும் பன்மைப் பெயர்களிலும் விளிப் பெயர்களிலும் காணமுடியும் என்பர்.²

moliv பென்சில்

moliv-i பென்சில்கள்

slug வேலைக்காரன்

slugi வேலைக்காரர்கள் (ஆண்)

மாசிடோனியன் மொழியைப் போன்றே இம்மொழியிலும் சிறப்புச் சுட்டுக்கள் (Definite article) உள்ளன. இச்

1. The morphology of modern Bulgarian occupies a special place among the Slavonic languages of to-day. It is a partly simplified version of the general Slavonic system, and reminds one of other modern Balkan languages, such as modern Greek, and West European languages.

De Bray, *ibid.* p. 207

2. As in other Slav languages, the three genders survive in full, and of the three old Numbers the Dual is lost as in all other Slav languages except Slovenian and Lusatian. But the loss of the declension with their seven cases is peculiar to Bulgarian and Macedonian only.

De Bray, *ibid.* p. 207.

சுட்டுக்கள் பழைய சுட்டுப் பெயர்களிலிருந்து உருவானவை என்பர். பெயர்களின் எண், பால்களுக்கேற்ப வேறு வேறு சுட்டுக்களைக் கொண்டுள்ளது இம்மொழி. அல்பேனியன், ருமேனியன் போன்ற பால்கன் மொழிகளைப் போன்று இதன்கண்ணும் இச்சுட்டுக்கள் பின்னொட்டுக்களாக உள்ளன.¹

-at	grad-at	the city	(ஆண்பால்)
-ta	šena-ta	the woman	
-to	selo-to	the village	(அஃறிணை)
-a	sela-ta	the villages	

பெயர்களைப் போன்றே பெயரடைகளும் சிறப்புச் சுட்டுக்களை ஏற்கின்றன.² பெயரை ஒட்டிப் பல பெயரடைகள் வரின் முதலில் வரும் பெயரடையே சுட்டினை ஏற்றுவரும் என்பர்.³

மூவிடப் பெயர்கள் பால், எண்களுக்கேற்ப வேறு பட்டுக் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் மூன்று விதமான பெயர்கள் (Nominative, Dative, Oblique) உள்ளன. பிற சிலாவிய மொழிகளைப் போலவே இம்மொழியில் முன்னிலையில் வரும் பன்மைப் பெயர் ஒருமையிலும் (honorific) பயன்படுதல் காணலாம். சுட்டுப் பெயர்கள் இதன்கண் தனியாக உள்ளன. அவற்றிலும் அண்மை, சேய்மை என இரு வகைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள்ளும் கொச்சை மொழியில் பயன்படுவது, இலக்கிய மொழியில் வருவது என இருவகைப் பெயர்களைக் காணலாம்.

-
1. Albert Bates Lord, *Beginning Bulgarian*, p. 32.
  2. De Bray, *ibid*, p. 212.
  3. *ibid*. p. 212.

az	=	நான்
ti	=	நீ
nie	=	நாம், நாங்கள்
vie	=	நீங்கள் (ஒருமை, பன்மை)
toy	=	அவன், இவன்
tyah	=	அவள், இவள்
to	=	அது, இது
te	=	அவர்கள், அவைகள்

இம்மொழியின் வினை மாற்றங்கள் விரிவுடையனவாகவும் பல்வேறு இலக்கணக் கூறுகளைக் கொண்டும் காணப்படுகின்றன. செர்பொ கிரேஷியன் மொழியிலிருந்து ஓரளவு மாறுபட்டுள்ளன இவ்வினை மாற்றங்கள். அன்றூடப் பேச்சு வழக்கிலும் பத்திரிகைகளின் எழுத்துக்களிலும் இம் மொழி வினைகளுக்கும் செர்பொகிரேஷியன் வினைகளுக்கும் வேற்றுமை இல்லையாயினும் செர்பொகிரேஷியன் சில துணை வினைகளினாலும் வினையெச்சங்களினாலும் காட்டுகின்ற சில பொருள் மாற்றங்களை இம்மொழி வினைச்சொல் மாற்றங்களினால் காட்டுகிறது என்பர்.¹ நாம் காணாத சில செய்திகளைக் கூறும் பொருட்டுத் தனி இலக்கணக் கூறு ஒன்றை (Renneration) இம்மொழியில் காணமுடியும்.

1. While the declensional system in Bulgarian has become greatly simplified in the course of its development, the conjugational system has been considerably elaborated and enriched, so, that in this respect too Bulgarian occupies a special place among the modern Slavonic languages.

ibid. p. 222.

நிகழ்காலம், இறந்தகாலம் போன்ற கால வகைகளும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை இடங்களும் ஒருமை, பன்மை எண்களும் இம்மொழி வினைச் சொற்களில் உள்ளன. பால்கள் மொழிகளில் காணப்படுவது போன்று 'விரும்பு' (šte) என்ற துணை வினையினை இணைத்து எதிர்காலம் காட்டும் பண்பு இதன்கண்ணும் உள்ளது.

<i>cet-a</i>	வாசிக்கிறேன்
<i>cet-ešt</i>	வாசிக்கிறாய்
<i>cet-e</i>	வாசிக்கிறான்
<i>cet-em</i>	வாசிக்கிறோம்
<i>cet-ete</i>	வாசிக்கிறீர்கள்
<i>cet-at</i>	வாசிக்கிறார்கள்
<i>cet-oč</i>	வாசித்தேன்
<i>ce</i>	வாசிக்க
<i>šte ceta</i>	வாசிப்பேன்

2. 13. 2 மாசிடோனியன் (Macedonian)

இன்று ஐரோப்பாவில் காணப்படும் இலக்கிய மொழிகளில் இதுவே மிகப் புதியது. ஆனால் சிலாவிய மொழிகட்கு இலக்கிய உருவினையும் எழுத்து வடிவினையும் கொடுத்த பழைய பஸ்கேரிய (மாசிடோனிய) மொழியிலிருந்து உருவானது இது. சிரில்லிக் எழுத்து முறையைக் கண்ட சிரில், அவருடைய அண்ணன் மெதோடியஸ் இருவரும் மாசிடோனியாவில் பிறந்து வளர்ந்தவர்களே. இதன் கண்ணுள்ள சலோனிக்கா (Salonika) கிளைமொழியின் அடிப்படையில்தான் பழைய கோயில் சிலாவானிக் (Old Church Slavonic) மொழி உருவானது. இதுவே ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் மாரேவியா (Moravia) பொகிமியா, ரஷ்யா, முதலிய பல இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட மொழி. 9ஆம் நூற்றாண்டில் இது மாரேவியா, பொகிமியா முதலிய இடங்களில் செல்வாக்குடன் விளங்கி செக், போலிஷ், இலக்கிய மொழிகட்கும் பஸ்கேரியாவின் பொற்கால இலக்கியங்கட்கும் அடிகோவியது. 10ஆவது நூற்றாண்டில் ரஷ்யர்களால் பின்பற்றப்பட்டதுடன் இன்றும் இது ரஷ்ய மொழியில் காணப்படும் தென்பகுதி மொழியின் கூறுகட்குக் காரணமாய் அமைந்துள்ளது. பல பேரரசர்களும் பேரரசுகளும் இப்பழைய கோயில் சிலாவானிக் மொழியைப் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்தனர். சுருங்கக் கூறின் இன்றைய சிலாவிக் மொழிகள் அனைத்திலும் இதனுடைய செல்வாக்கைக் காணமுடியும்.

இன்று இம்மொழி பேசுவோராக 1,000,000 மக்கள் உள்ளனர். யுகஸ்லாவியாவில் வாழும் இம்மக்களின் இம்மொழி அந்நாட்டின் மூன்று அரசியல் மொழிகளில் ஒன்றாக அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளது. இவர்களைத் தவிர மாசிடோனியாவில் வாழும் அல்பேனியர்களும் (200,000) ஜிப்சிகளும் (20,000) பிறரும் இதனை இரண்டாவது மொழியாகக் கொண்டுள்ளனர். இப்பகுதியினை அடுத்துக் கிடக்கின்ற

பல்கேரியப் பகுதியிலும் (Pirin Macedonic) கிரீசிலும் (Aegean Macedonia) இம்மொழி பேசும் மக்கள் உள்ளனர். இம்மூன்று நாடுகளிலும் இருக்கும் பகுதிகளே பண்டு மாசிடோனியா என்ற பெயரால் வழங்கி வந்தன.

10ஆவது நூற்றாண்டு முதல் 13ஆவது நூற்றாண்டு வரையிலும் மாசிடோனியா பால்கன் பகுதியில் சிறந்த ஒரு சிலாவிக் கலைக்கேந்திரமாக இருந்து வந்தது. எனினும் அரசியல் சூழ்நிலையால் சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைக்கும் நிலையில் இல்லை. பல்கேரிய மொழிக்கும் இதற்கும் அதிக வேற்றுமை இல்லை. மேலும் இது சில காலம் பல்கேரிய நாட்டு அரசர்களின் கீழும் சிறிது காலம் செர்பிய மக்களின் கீழும் இருந்து வந்தது. பல்கேரிய மொழியும் இதுவும் வேறு என்ற எண்ணமும் மக்களிடையே இல்லை என்று கூறலாம். இக்காலத்தில் சிலாவிக் பண்பாடு கட்டுக்கோப்புடன் விளங்கியதோடு பழைய கோயில் சிலாவானிக் மொழியே இலக்கிய மொழியாகவும் இருந்துவந்தது. இம்மொழி சில காலங்களில் பல்கேரியக் கூறுகள் நிறைந்தும் சில காலங்களில் செர்பியக் கூறுகள் நிறைந்தும் காணப்பட்டது. பழைய சிலாவிக் மொழி மாசிடோனியப் பகுதியில் ஆரம்பமானது என்றாலும் காலப் போக்கில் அது வழங்கிய பகுதிகளின் கூறுகள் நிறைந்து விளங்கியது என்பதை மறத்தல் ஆகாது. தென் சிலாவிய மக்கள் பல காலம் பைசாண்டின் பேரரசின் கீழ் இருந்து வந்தனர். பின்னர் 15ஆம் நூற்றாண்டில் துருக்கிய மக்களால் வெல்லப்பட்டபோது அவர்களின் கீழ் வாழ வேண்டியதாயிற்று. இந்நிலை இருபதாம் நூற்றாண்டு முற்பகுதி (1912) வரையிலும் நீடித்தது. இதனால் 18ஆவது நூற்றாண்டு வரையிலும் இம்மொழியில் சிறந்த இலக்கியப் பணி எதுவும் நடக்கவில்லை. ஒரு சில சமயத் தொடர்பான இலக்கியங்களைப் படிவம் எடுத்ததும் சில பிரார்த்தனைகளை எழுதியதுமே இக்காலத்தில் நடந்த இலக்கியப் பணி. 18ஆம் நூற்றாண்டில் துருக்கிய அரசாங்கம் ஆட்டம் கண்ட

போது சில நூல்கள் எழுந்தன. இவையும் ரஷ்ய கோயில் சிலாவானிக் மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே. மாசிடோனிய மொழியைக் கொண்டிருந்த முதல் அச்சு நூல் டொனீல் (Donil of Moscope) என்பவரால் 1793இல் வெளிவந்தது. அது அல்பேனிய, ஆர்மெனிய மாசிடோனிய மக்கட்குக் கிரீக் மொழி படிப்பிக்கும் பொருட்டு எழுதப்பட்டதாகும்.

19ஆவது நூற்றாண்டில் சமயத்துறையில் கிரேக்கர்களின் செல்வாக்கும் அரசியல் துறையில் செர்பிய மக்களின் அதிகாரமும் அதே நேரத்தில் பல்கேரியர்களின் அதிகாரமும் துருக்கியர்களின் இரும்புப்பிடியும் போட்டியிட்டன. இந்நிலையில் வேறு வழியின்றிப் பல்கேரிய இலக்கிய மொழியினை ஒத்துக்கொண்ட போதிலும் தங்கள் மொழி அரசியல் மொழியாகவும் இலக்கிய மொழியாகவும் வளரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இம்மக்களிடையே எவ்வித மாற்றமும் இல்லை. பல்கேரியா சுதந்திர நாடாகவும் மாசிடோனியா துருக்கிய நாட்டின்கீழ் பின்தங்கிய ஒரு மாநிலமாகவும் இருந்தநிலையில் பல்கேரியர்கள் தங்கள் மொழியை இவர்கள் மீது திணித்ததுடன் இம்மொழியை வளரவிடாது தடுத்தும் வந்தனர். அச்சுப் பொறியற்று இருந்த இம்மக்களின் பல கையெழுத்துப் பிரதிகள் அச்சடிப்பதற்காகக் கொண்டு செல்லப்பட்ட நிலையில் பல்கேரியர்களால் அழிக்கப்பட்ட அவல நிலையும் இருந்தது என்பர்.¹ எனினும் இம்மக்கள்

1. Having no press of their own, the Macedonians attempted to express their ideas on the Bulgarian press, but they met with opposition at every step. A booklet written in Macedonian and advocating both Macedonian political independence and a literary language was destroyed by Bulgarian officials in Sofia printing shop in 1903, and this incident does not seem to have been isolated. Most such works, however, never, reached the printer's shop.

Horace G. Lunt, *Grammar of the Macedonian Language*, p. 4.

தங்கள் முயற்சியில் சனைக்காது பாடுபட்டு வந்தனர். பால் கன் போருக்கும் முதல் உலகப் பெரும்போருக்கும் பின்னர் மாசிடோனியா மூன்று பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டு யுகஸ் லாவியா, கிரீக், பல்கேரியா ஆகிய நாடுகளுடன் இணைக்கப்பட்டது. கிரேக்க நாட்டினின்றும் பலர் பல்கேரியா சென்றுறைந்தனர். யுகஸ்லாவியாவிலேயே பெரும்பான்மையான மாசிடோனிய மக்கள் வாழ்ந்ததால் அவண் இது அரசியல் மொழியாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி இருந்துவந்தது.

19ஆம் நூற்றாண்டில் பல மாசிடோனிய நாடோடிப் பாடல்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன. பல்கேரிய மொழியின் கிளை மொழி என்று கூறிக்கொண்டிருந்த போதிலும் இப்பாடல்கள் மாசிடோனிய மக்களின் உள்ளங்களில் மொழியுணர்ச்சியையும் பற்றையும் வளர்க்க உதவின. பொதுவாக மாசிடோனிய மக்கள் 19ஆவது நூற்றாண்டில் தான் பிற மொழிகளின் செல்வாக்கினை எதிர்த்து நின்ற துடன் தங்கள் மொழியும் வாழ்ந்து வளர வேண்டும் என எண்ணினர். கிரேக்க மொழியைப் பயின்று அம்மொழியைப் பயிற்றுவித்த பலரை இக்காலத்தில் காணமுடியும். 1810இல் ஸ்துருகா (Struga) என்னும் இடத்தில் பிறந்து கிரேக்க மொழியினைப் பயின்று, பின்னர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிவந்த மிலாடினோவ் (Dimifar Miladinov) என்ற மாசிடோனிய மொழியியலாளர் 1845இல் கிரிகொரோவிச் (Gricorovic) என்ற ரஷ்ய அறிஞர் 'ஏன் தங்கள் மொழியில் பயிற்றுவித்தல் கூடாது?' எனக் கேட்டு ஊக்கம் கொடுப்பது வரையிலும் தன்னுடைய மொழியையே மறந்திருந்தார் என்பர். இந்நிகழ்ச்சியின் பின்னர் சிரில்லிக் எழுத்து முறையைப் பயின்று பல மாணவர்கட்குப் பல்கேரியனைச் சொல்லிக்கொடுத்ததுடன் தம்முடைய மாணவர்கள் பலரை ரஷ்ய நாட்டிற்கு அனுப்பி அங்குள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் சேர்ந்து படிக்கச் செய்தார். இவ்வாறு சென்றவர்களில்

இவருடைய தம்பியான கான்ஸ்டாண்டினும் (Konstantin Miladinov) ஒருவர். தம்முடைய ஐம்பதாம் வயதில் இவன் பயின்று வெளிவந்த இவர் சிறந்த புலவராக விளங்கிய துடன் தன்னுடன் படித்த சின்சிபோவ் (žinzibov, prličev) போன்ற நண்பர்களுடன் இணைந்து இன்றைய கவிதைகளின் வளர்ச்சிக்கும் இலக்கியத்திற்கும் அடிகோலினர். பிறவிக் கவிஞரான இவர் பல கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். நாட்டுப்பற்று கொண்ட இவர் தம்முடைய அண்ணன் கிரேக்கர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி துருக்கிய அரசாங்கத்தால் கான்ஸ்டாண்டிநோபிளில் கைதியாக்கப்பட்டபோது அவண் சென்று வாதாடிய போது கைதியாக்கப்பட்டார். நாட்டுப்பற்றும் மொழிப்பற்றும் கொண்ட இவர்கள் சிறைக்கூடத்திலேயே ஒரு வருடத்திற்குள் இறந்துவிட்டபோதிலும் இவர்கள் கண்ட கனவு இன்று நனவாக இருக்கக் காணலாம்.

1939-45இல் யுகஸ்லாவிய மக்கள் பாஸிஸ்டு குழுவினருக்கு எதிராக நடத்திய போராட்டத்தின்போது தான் மாசிடோனிய மக்கள் தனி இனம் என்றும் அவர்களின் மொழியும் தனி மொழி என்றும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இதை ஒட்டி இம்மொழி 1944இல் யுகஸ்லாவியாவின் ஒரு அரசியல் மொழியாகவும் இலக்கிய மொழியாகவும் மாறும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. மாசிடோனியக் கிளைமொழிகளிடையே பல வேறுபாடுகள் இருப்பினும் வர்டார் (Vardar) ஆற்றின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள மொழிகளிடையே பல ஒற்றுமை காணப்பட்டதால் இவற்றினின்றும் இலக்கிய மொழி உருவாக்கப்பட்டது. 1951இல்தான் இலக்கிய மொழியின் தன்மை பற்றியும் கூறுகள் பற்றியும் நிர்ணயித்தனர். எனினும் இன்று இம்மொழியின்கண் ஏராளமான இலக்கியங்கள் உருவாகியுள்ளன என்பர். பன்னெடுங் காலமாய் வெறும் பேச்சு மொழியாய் இருந்ததால் ரஷ்யன், செர்பியன், பல்கேரியன் மொழிகளினின்றும் பல புதிய

சொற்களையும் கலைச் சொற்களையும் கடன் வாங்கிய நிலையில் இவற்றின் செல்வாக்கு இம்மொழியில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. எனினும் இம்மக்கள் பழைய சொற்களினின்றும் புதிய சொற்களை உருவாக்கிப் பயன்படுத்துவதிலேயே விருப்பமும் விரைவும் காட்டுகின்றனர்.

கிழக்கு ஐரோப்பா முழுவதும் தம்முடைய எழுத்து முறையினைத் தந்துதவிய இம்மொழியினர் பல்வேறு அரசாங்கங்களின் ஆதிக்கத்திற்கும் அதிகாரத்திற்கும் துன்பத்திற்கும் ஆட்பட்டு அல்லற்பட்ட போதிலும் தங்கள் மொழியினைக் காத்து இன்று வரையிலும் பேணிவந்தமை தமிழ் மக்கட்கு ஒரு சிறந்த படிப்பிணையைத் தருவதாகும்.¹

இதன்கண் 5 உயிர்களும் (a, e, o, i, u) 26 மெய்களும் உள்ளன. தமிழ் மொழியைப் போன்று பல உடனிலை மெய்ம்மயக்கங்களும் காணக்கிடக்கின்றன. செர்பியன், சிரில்லிக் எழுத்து முறையை ஒட்டி அமைந்துள்ள இவ்வெழுத்துப் பட்டியலிலும் 31 எழுத்துக்களே உள்ளன.

பல்கேரியன் மொழியைப்போன்றே இதன்கண்ணும் பல வேற்றுமை உருபுகள் அழிந்துவிட்டன. வேற்றுமைப் பொருள்கள் பல முன்னுருபுகளால் உணர்த்தப்படுகின்றன. 'அது', 'கு', 'ஆன்', 'கண்' வேற்றுமைகள் முன்னுருபுகளால்தான் காட்டப்படுகின்றன. சிலாவிய மொழிகளில் பல்கேரியன், மாசிடோனியன் என்ற இரு மொழிகளில்தான் இப் பண்பினைக் காணமுடியும்.² இத்தன்மையில் பல்கேரியன் மொழியுடன் இது மிகப் பொருந்திக் காணப்படினும் இவற்றிடையே ஒரு சில வேறுபாடுகளையும் காணலாம்.

1. The Macedonians, though thus divided and small in numbers and though exploited economically and politically, nevertheless managed to preserve their distinctive dialects and culture, largely in their villages and smaller towns.

De Bray, *ibid*, p. 243.

2. De Bray, *ibid*, p. 207.

<i>zet</i>	மைத்துனன்
<i>zet-a</i>	மைத்துனனிடம்
<i>na masata</i>	மேசை மேல்
<i>vo grad</i>	நகரில்
<i>na zet</i>	மைத்துனனின்
<i>no zet</i>	மைத்துனனோடு

இம்மொழிப் பெயர்ச் சொற்கள் ஆண், பெண், அஃறிணை என்ற மூன்று பால்களையும் ஒருமை, பன்மை எண்களையும் காட்டுகின்றன. இந்நிலையைப் பெயரடைகளிலும் காணமுடியும்.¹

<i>kus</i>	கட்டையான (ஆண்)
<i>kus-a</i>	கட்டையான (பெண்)
<i>kus-o</i>	கட்டையான (அஃறிணை)
<i>kus-i</i>	கட்டையான (பன்மை)

1. Adjectives have no gender of their own, but change their form to indicate the gender of the substantives which they modify. There are four forms; masculine, feminine and neuter singular, and a single plural form.

Horace G. Lunt, *ibid*, p. 34.

Adjectives in Macedonian vary according to gender in the sing. In the plur. one form serves for all genders. They do not decline.

De Bray, *ibid*. p. 269.

இம்மொழியின்கண் மூன்று வகையான சிறப்புச் சுட்டுக் கள் உள்ளன. இவற்றுள் ஒன்று ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளிலுள்ளதைப் போலப் பொருள்களைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டும். பிற சிறப்புச் சுட்டுக்கள் தமிழ்போன்ற மொழிகளில் காணப்படும் அண்மை, சேய்மைச் சுட்டுக்களைப் போன்றுள்ளன. இவையனைத்தும் பின்னொட்டுக்களாகவே இருக்கின்றன. இச்சுட்டுக்களில் ஒருமை, பன்மை வேற்றுமையையும் ஒருமையில் ஆண், பெண், அஃறிணை வேற்றுமையையும்¹ காணலாம்.

-ot	<i>bob-ot</i>	the ox	(ஆண்)
-ta	<i>meska-ta</i>	the bear	(பெண்)
-to	<i>selo-to</i>	the village	(அஃறிணை)
-te	<i>boloi-te</i>	the oxen	
-te	<i>meski-te</i>	the bears	
-ta	<i>sela-ta</i>	the villages	
-ob	<i>bol-ob</i>	this (the) ox	
-ba	—		

-io —

-be *boloi-be* these (the) oxen

1. The definite article in Macedonian has three alternative forms, each with a different meaning—a peculiarly Macedonian feature. They have the form of suffixes and are derived from Demonstrative pronouns.

De Bray, *ibid*, p. 267.

-ba	—	
-on	most- on	that (the) bridge
-na	—	
-no	—	
-ne	plani-ne	those (the) mountains
na	—	

பிற தென் சிலாவிய மொழிகளைப் போன்றே இதன்கண்ணுள்ள மூவிடப் பெயர்களும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை இடங்களைக் காட்டுவதுடன் சுட்டுப் பெயர்களையும் கொண்டுள்ளன. எனினும் இம்மூவிடப் பெயர்கள் தனித் தன்மைகள் சிலவற்றைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பர்.¹

ovoy = இவன்

ovaa = இவள்

ova = இது

toy = அவன்

taa = அவள்

tova = அது

1. The Pronouns in Macedonian constitute a group of words many of which have a distinctive form when compared with the corresponding words in other Slavonic languages, e.g. some of the Personal Pronouns, the Relative Pronoun, the Demonstrative Pronouns, and the word for "all", below. In Macedonian the word for "who" (interrog.) and its compounds decline in the Acc. and Dat. sing. masc., as do also the Personal Pronouns (which later in Bulgarian are the only pronouns that ordinarily decline). The other pronouns only vary in gender and number. After prepositions the Accusative form is used.

ibid, p. 273.

<i>onoy</i>	⇒ அவன் (சேய்மை)
<i>onaa</i>	= அவள்
<i>ona</i>	= அது
<i>onie</i>	= இவர்கள், இவை
<i>tie</i>	= அவர்கள், அவை
<i>onie</i>	= அவர்கள், அவை (சேய்மை)
<i>yās</i>	= நான்
<i>nie</i>	= நாம், நாங்கள்
<i>ti</i>	= நீ
<i>vie</i>	= நீங்கள்

இம்மொழி வினைச்சொற்கள் பல்கேரியன் வினைச் சொற்களைப் போலவே காலம், எண், இடம் போன்ற பல்வேறு இலக்கணக் கூறுகளைக் காட்டுகின்றன. வினைச் சொற்கள் பல்வேறு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. காலத்திற்கேற்ப விகுதிகள் மாறி எழுவாய்ப் பொருளைக்காட்டும்.

<i>nos-am</i>	சுமக்கிறேன்
<i>nos-iš</i>	சுமக்கிறாய்
<i>nos-i</i>	சுமக்கிறான்
<i>nos-ime</i>	சுமக்கிறோம்
<i>nos-ite</i>	சுமக்கிறீர்கள்
<i>nos-iat</i>	சுமக்கிறார்கள்
<i>nos-ev</i>	சுமந்துகொண்டிருந்தேன்
<i>nos-eše</i>	சுமந்துகொண்டிருந்தாய்
<i>nos-eše</i>	சுமந்துகொண்டிருந்தான்

(ம) *nos-evme* சுமந்துகொண்டிருந்தோம் 8.61

nos-ebte சுமந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள் 8.62

nos-ea சுமந்து கொண்டிருந்தார்கள் 8.63

1. இவ்வாறு இவ்வாறு (1,000,000)
 2. இவ்வாறு (1,000,000)
 3. இவ்வாறு (800,000)
 4. இவ்வாறு (500,000)
 5. இவ்வாறு (250,000)
 6. இவ்வாறு (140,000)

In spite of many statements to the contrary, Serbian and Croatian are one and the same language, the chief difference being the fact that the Serbs proper usually write their speech in the Cyrillic alphabet (similar to the Russian), while the Croats generally use Latin characters modified by specific points to indicate phonetic values.

John Dineley Prince, Principal Governor of the Serbo-Croatian Language (Prace)

2. 13. 3 செர்பொ கிரேஷியன் (Serbo croatian)

இது யுகஸ்லாவியாவின் எட்டு மாநிலங்களில் ஆறு மாநிலங்களின் அரசியல் மொழியாக உள்ளது.¹ இன்று இம்மொழி பேசுவோராக 15,000,000 மக்கள் உள்ளனர். இவர்களுள் 300,000 பேர் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் வாழுகின்றனர். சிலர் செர்பியன், கிரேஷியன் என இரு மொழிகள் இதனுள் அடங்கும் எனக் கருதினும் இவை ஒரு மொழியேயாகும். செர்பிய மக்கள் ரஷ்யக் கோயில் பண்புகளைப் பின்பற்றி வந்ததால் தங்கள் மொழியினைச் சிரில்லிக் எழுத்து முறையால் எழுதிவந்தனர். ஆனால் கிரேஷியர்களோ கத்தோலிக்கர்கள்; ஆகையால் லத்தீன் முறையால் தங்கள் மொழியினை எழுதிவந்தனர். இவ்வாறு எழுத்து முறையில் அமைந்த வேற்றுமையே இந்த ஐயப் பாட்டுக்குக் காரணமாக அமைந்தது.² இதன்கண் காணப்படும் தெளிவான உயிர்களின் ஒலியும் உச்சரிப்பு முறையும் இதனைச் சிலாவிய மொழிகளில் மிக இனிமை பயக்கும் மொழியாக ஆக்கியுள்ளன என்பர்.

1. இவண் இம்மொழி தவிர சிலாவினியன் (1,600,000), மாசிடோனியன் (1,000,000), அல்பேனியன் (600,000) ஹங்கேரியன் (500,000), ஜெர்மன் (300,000), இத்தாலியன் (300,000), துருக்கி (250,000), ரோமானி (140,000) போன்ற மொழிகளும் வழங்குகின்றது.

2. In spite of many statements to the contrary, Serbian and Croatian are one and the same language, the chief difference being the fact that the Serbs proper usually write their speech in the Cyrillic alphabets (similar to the Russian), while the Croats generally use Latin characters modified by diacritic points to indicate phonetic values.

John Dyneley Prince, *Practical Grammar of the Serbo-Croatian Language*, (Preface).

Anthropological Linguistics, Vol. 7. No. 8 (1965). p. 128

செர்பியர்களைப் பற்றிய குறிப்பு முதன் முதல் கி. பி. 9 ஆவது நூற்றாண்டில்தான் காணப்படுகிறது. எனினும் இச்சொல் எங்கிருந்து வந்தது என அறியமுடியவில்லை. கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் பால்கன் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த இம்மக்கள் ஹெராகிளியஸ் மன்னனுடன் (610-640) செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின்படி இவண் நிரந்தரமாக வாழத்தலைப்பட்டனர். கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல்தான் இம்மக்களின் வரலாற்றைப்பற்றி நன்கு அறிய முடிகிறது.

மிகச் சிறிய இந்நாடு அல்பேனியா, கிரீஸ், பல்கேரியா ருமேனியா, ஹங்கேரி, ஆஸ்திரியா, இத்தாலி என்ற ஏழு நாடுகளால் சூழப்பட்டுள்ளது. வரலாற்றுக் காலந் தொட்டே அந்நியர்களின் தாக்குதல்களுக்கு உட்பட்டு வந்துள்ளது இது. கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டை யொட்டிய காலப்பகுதியில் பல்கேரியர்களின் ஆட்சியின் செல்வாக்கில் வாழ்ந்த இம்மக்கள் கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையிலும் இந்நிலையிலேயே நீடித்திருந்தனர். இதனால் கிரேக்கக் கோயில் முறைகளையே பின்பற்றி வந்த இவர்களிடையே கோயில் சிலாவானிக் மொழி (Church Slavonic) வழக்கிலிருந்ததில் வியப்பில்லை. 1389 முதல் 500 வருடங்கள் துருக்கிய அரசின் கீழ் நலிவுற்றது இந்நாடு. 15 ஆம் நூற்றாண்டில் வெனிஸ் மக்கள் அடிக்கடி இவண் வந்து கொள்ளையடித்துச் சென்ற அவலநிலை. 1870 முதல் 1918 வரையிலும் ஆஸ்ட்ரோ-ஹங்கேரியப் பேரரசின்கீழ் அதன் ஒரு மாநிலமாக இது எந்தவித விடுதலையுமின்றிக்கிடந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் (1939-45) பாஸிஸ்ட் கொள்கையினை எதிர்த்துப் போராடித் தங்கள் உரிமையினைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர் இந்நாட்டு மக்கள். அரசியல் வாழ்வில் இவர்கள் காட்டிவந்த இந்த எதிர்ப்புத் தன்மையும் சகிப்புநிலையும் இவர்களுடைய மொழி

யிலும் காணப்படுகின்றன என்பர்.¹ வெளியுலகில் மட்டுமன்றி உள்நாட்டிலும் பல்வேறு மாருன நிலைகளைக் காணலாம். சின்னஞ்சிறிய இந்நாட்டில் மூன்று அரசியல் மொழிகளும் சிரில்லிக், ரோமன் எழுத்து முறைகளும் பல்வேறு கிளைமொழிகளும் காணக்கிடக்கின்றன. கிரேஷிய மக்கள் பலகாலம் வெனிஷிய ஆட்சியின் கீழும் ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரிய ஆட்சியின் கீழும் இருந்து வந்தமையாலும் கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவி வாழ்ந்தமையாலும் லத்தீன் எழுத்து முறையைத் தங்கள் பேச்சு மொழிக்குப் பயன்படுத்தினர். ஆனால் செர்பிய மக்கள் ரஷ்யப் பழங்கோயில் பண்பைப் (orthodox) பின்பற்றி வந்தமையால் சிரில்லிக் எழுத்து முறையைப் பயன்படுத்தினர். வரலாற்றில் கண்ட இவ்வேற்றுமையையும் பகைமையையும் கொண்டு இவற்றிடையே பலர் வேற்றுமைகாட்ட முயன்றனராயினும் இவை ஒரே மொழியாகும். எனினும் செர்பியன் மக்களின் கிழக்குப் பகுதி மொழியே இலக்கிய மொழியாக மலர்ந்துள்ளது.

இன்று யுகஸ்லாவியாவில் வாழும் இம்மக்கள் கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டை ஒட்டிய காலப் பகுதியில்தான் இவண் வந்து வாழ்ந்தனர் எனக் கண்டோம். ஒருவகையான

1. The successive incursions of rapacious neighbours not only formed the astounding resilience of the Yugoslav character but left their mark in a rich variety of linguistic, architectural, sartorial, and culinary forms.

Viola Ellis, *Serbo-Croatian Phrase book* p. VII

The remarkable beauty of the Serbocroatian language finds its parallel in the remarkable character of the people of Yugoslavia who speaks it. By their fearless decision to resist in the spring of 1941, with no other result in prospect but that of untold suffering and certain disaster, they wrote a heroic page in the history of human courage.

De Bray, *ibid.* p. 313.

சிலாவிய மொழியாக இருந்த இவர்களின் மொழி நாளடைவில் வளர ஆரம்பித்தது. இதன்கண் கிடைக்கும் பழமையான எழுத்துச் சான்று 12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த செர்பியக்கூறு கலந்த பழைய கோயில் சிலாவானிக் மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இம்மொழியின் பண்பினை, வாய்வழியாகப் பல நூற்றாண்டுக் காலமாகச் சொல்லப் பட்டுப் பின்னால் 19 வது நூற்றாண்டில் கராட்சிச் (Vuk káradžić 1784 - 1864) என்ற பேரறிஞரால் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட நாடோடிப் பாடல்களிலும் கதைகளிலும் காணலாம். 18 ஆவது நூற்றாண்டில் மரியா தெரசாவினால் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டபோது செர்பிய மக்கள் ரஷ்யர்களின் உதவியை நாடினர். அதன் பின்னர் இவண் வந்த ரஷ்ய ஆசிரியர்களினால் இம்மொழியின்கண் ரஷ்யச் செல்வாக்கு அதிகமாக வளர்ந்துவந்தது என்பர். இந்நிலையை எதிர்த்து ஒப்ரதோவிச் (Obrádović 1742-1811) என்ற அறிஞர் போரிட்டபோதிலும் அரசியல் காரணங்களால் இவருடைய முயற்சி வெற்றிபெறாது போயிற்று. எனினும் மக்கள் பேசுவதுபோன்றே எழுத வேண்டும் என்றும் பேச்சுமொழியையே எழுத்து, இலக்கியமொழியாகக் கொணருதல் வேண்டும் என்றும் பாடுபட்ட கராட்சிச்சின் முயற்சி வெற்றிபெற்றது எனக்கூறலாம். பேச்சு வழக்கை யொட்டி 1814 இல் சிரில்லிக் முறையின் அடிப்படையில் இம்மொழிக்கென எழுத்து முறை ஒன்றையும் அமைத்தார் இப்பெரியார். ஆஸ்திரிய அரசாங்க அதிகாரியாக இருந்த கோபிதார் (Jérnej Kopitar) என்பார் இவருக்குப் பலவழிகளில் உதவி செய்ததுடன் முதன் முதலில் இத்தகைய மொழிப்பணிக்கு ஆர்வத்தையும் ஊட்டிவந்தார். இவருடைய உதவியால் கராட்சிச் யுகஸ்லாவியா முழுவதும் சுற்றி அலைந்து பல நாடோடிப்பாடல்களையும் கதைகளையும் திரட்டி அச்சிட்டார். 1814 இல் தம்முடைய செர்பியன் இலக்கண நூலையும் (Grammar of the Serbian language, written according to the speech of the common people) 1818இல்

26,000 சொற்கள் அடங்கிய செர்பியன் அகராதி ஒன்றையும் வெளியிட்டார் இவர். ரஷ்யா, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகட்குச் சென்று தம்முடைய பணிக்கு ஆதரவு தேடிய இவருக்கு ஒன்பது பாகங்களாக 1841 இல் வெளிவந்த தம்முடைய நாடோடிப் பாடல்களின் தொகுதியின் இறுதிப் பகுதியைக் கண்டுகளிக்கும் பேறு வாய்க்காது போயிற்று.

கிரேஷ்யன் பகுதியில் இதுபோன்ற பணிபினைச் செய்தவர் காய் (Lgüdevit Gáy 1809 - 1872) என்ற பெரியார் ஆவார். மேற்கு யுகஸ்லாவிய மக்களிடையே ஒரு விதமான இல்லிரியன் மொழியினை உருவாக்க எண்ணினார் இவர். இதன் பொருட்டு ஓரிரு இதழ்களையும் (Illyrian National Srar, Illyrian Morning Star) நடத்தி வந்தார். செக்கஸ்லோவாக்கிய மொழியின் மாதிரியை அடிப்படையாக வைத்துக் குறிப்பிட்ட ஒரு கிளை மொழியினைத் (što) தெரிந்தெடுத்துப் பல்வேறு அடையாளங்களை இணைத்து எழுத்துமுறை ஒன்றை உருவாக்கினார் இவர். இவரது இப்பணியைக் காணச் சகிக்காத ஆஸ்திரிய - ஹங்கேரிய அரசாங்கம் “இல்லிரியன்” என்ற சொல்லுக்குத் தடை விதித்ததுடன் இவருடைய பணிகட்கும் இடையூறுகள் பல தந்தது. அரசியலில் எவ்விதமான நோக்கமுமற்றிருந்த போதிலும் அரசினரின் தொல்லைகளால் அல்லற் பட்டுச் சிறுமையிலேயே வாழவேண்டிய நிலையிலிருந்தார் இந்த அறிஞர். எனினும் யுகஸ்லாவிய மக்கள் இலக்கிய மொழி ஒன்றினைப் பெற்று ஒரே இனத்தவர்களாக வாழவேண்டும் என்ற இவருடைய ஆசை நிறைவேறியதை இன்று காணலாம்.

இவ்வாறு இருவழிகளில் சென்ற யுகஸ்லேவிய இலக்கிய மொழி 1850 இல் வியன்னாவில் நடந்த உடன்படிக்கையின்படி ஒன்றாக வளர ஆரம்பித்தது. காய், கராட்சிச் போன்ற அறிஞர்கள் கலந்த இக்கட்டத்தில் “ஷ்தொ” (što) கிளை மொழியே இலக்கிய மொழியாக அங்கீகரிக்கப்

பட்டது. இதுவே இன்று செர்பொகிரேஷியன் என்ற பெயரால் வழங்கிவரும் இந்நாட்டு இலக்கிய மொழி. செர்பியப் பகுதியினர் சிரில்லிக் முறையினாலும் கிரேஷியப் பகுதியினர் லத்தீன் முறையினாலும் எழுதி வருகின்றனர். இவற்றிடையே ஒரு சில வேற்றுமைகள் நடைமுறையில் காணப்பட்டனும் எவ்விதத் தடையுமின்றி ஒருவர் மற்றொருவர் பேச்சை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும்.¹

தமிழ் மொழியைப் போன்று இம்மொழி உயிர்களில் குறில் நெடில் காணப்பட்டனும் மெய்களில் உடனிலை மெய்ம் மயக்கம் காணப்படுவதில்லை. சிலாவிய மொழிகளில் மிகவும் இனிமையான மொழி இதுவே எனக் கூறுவர் பலர். பிற மொழிகளைப் போலன்றி இதன் உயிர்கள் மிகத்தெளிவாக உச்சரிக்கப்படுகின்றன. இதில் காணப்படும் குறில் நெடில் வேற்றுமையும் இம்மொழிக்குத் தனி ஒரு அழகைக் கொடுக்கிறது என்பர்.²

1. Since 1918 we have witnessed a period in which the fusion of the main dialects can be regarded, for all practical purposes as complete; the language can be written either in the Latin alphabet or in Cyrillic, in either the je- or e- variety of the što dialect, which are mutually intelligible straight away; and, although the two alphabets seem to create a chasm of difference, these scripts can be simply and directly transcribed from one to other.

De Bray, *ibid.* p. 315.

2. The beauty of the sound of Serbocroätian will be found in its system of five simple, clear vowels, which do not vary according to the position of the stress in the word, and in its clear consonants (only a few of which are palatalized). These give a forceful and virile impression, while the mobile "musical" accent, occurring mostly early in the word, and varying vowel lengths give the language a unique lit and pattern of changing pitch which charms the ear.

De Bray, *ibid.* p. 313.

பல்கேரிய, மாசிடோனிய மொழிகளில் காணப்படும் சிறப்புச்சுட்டு இதன்கண் இல்லை. ஆனால் இதன்கண் காணப்படும் வேற்றுமைகள் அவற்றின்கண் இல்லை. இந்நிலையில் இதனையும் சிலாவினியன் (Slovenian) மொழியையும் சேர்த்துத் தென்மேற்கு மொழிகள் என இணைத்துக் கூறுவர்.¹ பல்கேரிய நாட்டினை ஒட்டிக் கிடக்கும் பகுதிகளில் பேசப்படும் கிளை மொழிகளில் சிறப்புச் சுட்டுகள் காணப்படினும் பொதுவாக இம்மொழிப் பெயர்கள் இச்சுட்டுக்களைக் கொண்டு வருவதில்லை என்பர்.²

பழைய சிலாவானிய மொழியில் உள்ள ஏழுவேற்றுமைகளும் இதன்கண் அழியாதிருக்கக் காணலாம். இப்பெயர்கள் ஆண், பெண், அஃறிணை பால்களையும் ஒருமை, பன்மை என்ற இரு எண்களையும் கொண்டுள்ளன.³ வேற்றுமை உருபுகள் இவற்றிற்கேற்ப மாறிக் காணப்படுகின்றன. சிலாவினியன் மொழியும் இதுவும் தென்மேற்கு மொழிகளாக இணைக்கப் பட்டிருப்பினும் அதன்கண் ஒருமை, இருமை, பன்மை என்ற வேற்றுமை இருக்க இவண் இருமை காணப்படாதது (கண், காது போன்ற சில சொற்களைத் தவிர) இவ்விருமொழிகட்கிடையே உள்ள வேற்றுமைகளில் மிக

1. Horace G. Lunt, *ibid.* p. 313.

De Bray, *ibid.* p. 1

2. John Dyneley Prince, *Practical Grammar of the Serbo-Croatian Language*, p. 8.

3. The three genders are preserved in all the seven cases of O. S. including the vocative, which has a form distinct from the Nominative for masc. and fem. nouns in the singular. In the plural, however, the Dat., Instr., and Loc. are identical for each declension. The Dual number, preserved in full only Slovenian and Lusatian of all the modern Slavonic languages, survives in sber. only in isolated examples:-

De Bray, *ibid.* p. 326.

முக்கியமானதாகும். இம்மொழிப் பெயர்கள் அவை ஏற்கும் உருபுகட்கேற்பப் பலவகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.¹

பெயர்ச்சொற்களில் சிறப்புச்சுட்டு காணப்படாவிடினும் பெயரடைகளில் காணப்படுகிறது என்பர்.² எனினும் ஒரு சில இடங்களிலேயே இச்சுட்டுகள் வருதல் காணலாம்.

இம்மொழியின்கண் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை மூவிடப் பெயர்களும் சுட்டுப் பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. தமிழில் படர்க்கை மூவிடப் பெயர்களும் சுட்டுப் பெயர்களும் ஒன்றாக இருக்க இதன்கண் இவை வெவ்வேறுகவே உள்ளன.

ya	நான்
tii	நீ
aan	அவள்
aana	அவன்
aanaa	அது (படர்க்கை)
aavay	இது (சுட்டு)
taay	அது (சுட்டு)
mii	நாம், நாங்கள்
vii	நீங்கள்

1. De Bray, *ibid.* pp. 326-330.

J. D. Prince, *ibid.* pp. 8-22.

2. Adjectives in Serbo-Croatian have an indefinite and definite form. The indefinite form indicates, either that the indefinite article, lacking in the language, is understood, or that *the adjective is the predicate.*

J. D. Prince, *ibid.* p. 22.

De Bray, *ibid.* p. 330.

இம்மொழி வினை மாற்றங்களும் பழைய சிலாவானிய மொழியைப் போன்றே காணப்படுகின்றன என்பர்.¹ ஒருமை, பன்மை எண்களையும் முன்னிலை, தன்மை, படர்க்கை இடங்களையும் இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு போன்ற கால வேற்றுமைகளையும் காட்டும். எதிர்வு போன்ற ஓரிரு காலமாற்றங்களே எளிமையான அமைப்புக்களைக்கொண்டு காணப்படுகின்றன.²

très-ē-m ஆட்டுகிறேன்

très-ē-s ஆட்டுகிறாய்

très-ē ஆட்டுகிறான்

très-ē-mā ஆட்டுகிறோம்

très-ē-te ஆட்டுகிறீர்கள்

très-u ஆட்டுகிறார்கள்

இதன்கண் மூன்று முக்கியமான கிளைமொழிகள் காணப்படுகின்றன. 'என்ன' (what) என்ற பொருளைத் தரும்

1. The conjugations in Serbocroatian are, on the whole, nearer to the original Old Slavonic models than those of modern Russian, for instance. Here, too, the Dual Number has completely disappeared.

De Bray, *ibid.* p. 340.

2. Only the present, Aorist and Imperfect are simple tenses, while the Future, Past or Perfect, Pluperfect and the Future Perfect are compound tenses. It should be specially noted that the Present of perfective verbs in Sbc. does not have a future meaning, as it has in E. and W. Slav languages; this is a characteristic of S. Slav languages, though the usage of Slovenian is peculiar.

De Bray, *ibid.* p. 341.

Anthropological Linguistics, ibid. pp. 128-129.

சொல்லையடிப்படையாக வைத்து 'sto', 'kay', 'ča' என்ற பெயர்களால் அழைப்பர். மேலும் இவற்றை முறையே 'Stokavian', 'Cakavian', 'Kaykavian' எனவும் கூறுவர். இவற்றுள் 'sto' கிளை மொழியே மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. பெரும்பான்மையான பகுதிகளில் வழங்குவதுடன் இன்றைய இலக்கிய மொழியின் தோற்றத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. இவ்விலக்கிய மொழியே இன்று லத்தீன் எழுத்து முறையாலும் சிரில்லிக் எழுத்து முறையாலும் எழுதப்படுவது. ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தினர் லத்தீன் முறையையும் பிறர் (Orthodox Serbs) சிரில்லிக் முறையையும் பயன்படுத்துகின்றனர். ஒரு சில கத்தோலிக்கர்கள் இன்றும் 'Glagolitic' முறையை உபயோகிக்கக் காணலாம்.¹

---

1. As a result Serbs and Croats use the same literary standard either with Latin or Cyrillic alphabet, or in the 'e- or j-variants. Strictly speaking it is the Orthodox Serbs and Bosnians who use the Cyrillic alphabet and the 'j'-version, and the Catholic Croatians who use the Latin script, and the /e/ version. There is also a third group, the Dalmatians, who, although also Catholic, still to some extent use the ancient Clogolitic Script for their Slavonic Liturgy (the only Catholic group to maintain the ancient Liturgy).

Anthropological Linguistics, ibid. pp. 128—129.

2. 13. 4 சிலாவினியன் (Slovenian)

இது யுகஸ்லாவியாவின் வடமேற்குப் பகுதியிலுள்ள சிலாவினியா மாநிலத்தின் அரசியல் மொழியாகும். இன்று இம்மொழி பேசுவோராக சுமார் 2,700,000 மக்கள் உள்ளனர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் யுகஸ்லாவியாவிலேயே வாழுகின்றனர். இத்தாலி, ஆஸ்டிரியா, போன்ற நாடுகளிலும் இம்மொழி பேசுவோரைக் காணலாம்.

கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டை ஒட்டிய காலப்பகுதியில் சிலாவினியா பகுதிகளில் இம்மக்கள் வந்துறைந்தனர் என்று கூறுவர் வரலாற்று அறிஞர்கள். கி. பி. 7—9ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப் பகுதியில் செர்பொ கிரேஷியன் மொழியிலிருந்து பிரிந்து தனியொரு மொழியாக இது வளர்ந்திருக்கலாம் என மொழியியல் அறிஞர்கள் எண்ணுகின்றனர். மலைப் பகுதிகளால் சூழப்பட்ட மேட்டுப் பாங்கான பகுதியில் வாழும் இம்மக்கள் சிறந்த நாகரிகமும் நூறு விழுக்காடு எழுத்தறிவும் பெற்று மேற்கு ஐரோப்பிய நாட்டினரின் வாழ்க்கை நிலையிலும் சிறந்த இடத்தைப் பெற்று வாழுகின்றனர். பிற யுகஸ்லாவிய மக்களின் நன்மதிப்புக்கும் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமாகி வாழுகின்றனர் இம்மக்கள்.¹

இவர்கள் மிக ஆரம்ப காலத்திலேயே வன்மை வாய்ந்த ஜெர்மனியர்களுக்கும் இத்தாலியர்களுக்கும் ஆட்பட்டு வாழ

---

1. The people are mainly of the Roman Catholic faith. Literary in Slovenia reaches almost 100 per cent of the population; and the general level of urban, rural, and domestic culture is high even by West European standards. Thanks to this happy position the Slovenes have always enjoyed as a nation the respect of other Yugoslavs and have been regarded as hard working, intelligent, reliable, and honest, rather like the Scots in England, or the Czechs.

De Bray, *ibid.* p. 363.

வேண்டியதாயிற்று. இதனால் இவர்களிடையே அவர்களின் நாகரிகமும் இம்மொழியினிடையே ஜெர்மன், லத்தீன், இத்தாலி மொழிகளின் செல்வாக்கும் ஏற்பட்டன. செர்பியர்களைப் போலவோ அல்லது கிரேஷியர்களைப் போலவோ இவர்கள் தங்களுக்கெனத் தனி அரசு எதையும் நிறுவி வாழவில்லை. கி. பி. 9ஆவது நூற்றாண்டு முதலே ஜெர்மன் மக்களின் கீழ் வாழ்ந்து வந்த நிலையில் படித்தவர்களும் செல்வந்தர்களும் ஜெர்மன் மொழியின் செல்வாக்கில் வாழ்ந்து வந்தனர். இந்நிலையில் இந்நாட்டு விவசாயப் பெருமக்களே இம்மொழியின் பாதுகாவலர்களாக இருந்தனர். மேட்டுப் பாங்கான மலைப் பகுதியினிடையே வாழுகின்ற நிலையில் இம்மொழியின்கண் ஏராளமான கிளை மொழிகள் காணக்கிடக்கின்றன.

பிறமொழிகளின் செல்வாக்கில் வாழ்ந்துவந்த இம்மொழியினர் தங்கள் மொழியைப் பற்றியோ அதன் வளர்ச்சியைப் பற்றியோ எவ்வித அக்கரையும் இல்லாமல் பல காலம் வாழ்ந்து வந்தனர். ஆனால் ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட சமயச் சீர்திருத்தம் இம்மக்களிடையேயும் ஒருவித எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது. பிறமொழியினரைப் போன்றே தாங்களும் தங்கள் தாய்மொழியிலேயே எழுதவேண்டும், கற்கவேண்டும் என விரும்பினர். பிராட்டஸ்டாண்டு மதத்தினரும் மதக் குழுக்களும் இப்பணியில் முன் நின்று உழைத்தனர். முதன் முதல் இம்மொழிக்கெனத் தனி இலக்கியத்தை உருவாக்கிய பெருமை பிரிமாஸ் ட்ரூபர் (Primoz Trüber 1508—86) என்பாரைச் சாரும். தன்னுடைய நாட்டிலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டுப் பலகாலம் ஜெர்மனியில் வாழ்ந்த போதிலும் தன்னுடைய நூல்களைத்தையும் தன் தாய் மொழியிலேயே எழுதினர் இவர். இவற்றுள் முக்கியமானது இவரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட வேதாகம நூலாகும். இவரையடுத்துப் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த டால்மதின் (Jurig Dalmatin) என்பாரும் இம்மொழியின்கண் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவ்விருவரும் சிலா

வினிய நாட்டின் நடுப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள். இவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட நிலையில்தான் சிலாவினிய நாட்டு நடுப்பகுதியைச் சார்ந்த கிளைமொழி பின்னர் இலக்கிய மொழியாக வளர்ந்தது.¹ இவர்களைப் போலவே ஆடம் பொகோரிச் (Adam Bohorič) என்பார் இம்மொழியின் முதல் இலக்கண நூலை இக்கிளை மொழியில் எழுதினார்.

சமயச் சீர்திருத்தத்திற்குப் பின்னர் நடந்த மறுசமயச் சீர்திருத்தத்தின் போது (counter reformation) இந்நாட்டு புராட்டஸ்டண்டு மதக்குருக்களும் எழுத்தாளர்களும் கொல்லப்பட்டதுடன் அவர்கள் எழுதிய நூல்கள் பலவும் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. எனினும் அதன் பின்னர் கத்தோலிக்கமதத்தினரும் தங்கள் தாய்மொழியிலேயே நூல்களை எழுதவேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து அத்துறையில் உழைத்து வந்தனர். இதனால் இம்மொழி எவ்வித இடையீடுமின்றி வளர்ந்தது.

கி. பி. 18ஆம் நூற்றாண்டு முதல் சமயச் சார்பற்ற நூல்கள் பல வெளிவர ஆரம்பித்தன. தங்கள் மொழி பற்றிய உணர்ச்சியும் இம்மக்களிடையே எழுந்தது. இந்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த போக்லின் (Marko Pohlin, 1735 - 1801) தாம்

1. The Slovene dialects which are extremely diverse, developed during a thousand year period characterized by a lack of political and cultural unity. The villages in the Alpine regions of the north and west are particularly isolated and diverse. Included are two fairly large dialect groups :

The Lower Carniola.

The Upper Carniola.

The literary language is a compromise between these two, based primarily on the local dialect of Dolenjsko, with vowels borrowed from the local dialect of Gorenjsko.

Anthropological Linguistics, Vol. 7. No. 8 [1965] p. 129.

De Bray, *ibid.* p. 364.

எழுதிய இலக்கண நூலொன்றில் “ சிலாவினிய மக்கள் தங்கள் மொழி வளரவில்லை என்பது பற்றி வெட்கப்படுதல் ஆகாது ” என்றும் “ தங்கள் மொழியின் வளர்ச்சிக்குத் தங்கலாளானவற்றைச் செய்தல் வேண்டும் ” என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவருடைய நூல்கள் மக்களிடையே புதிய உணர்ச்சியை எழுப்பி நின்றன. இவரை அடுத்து லெப் போல்ட் வால்க் மெர் (1741 - 1815) என்பார் பல கதைகளையும் கவிதைகளையும் வெளியிட்டார். இது போன்றே இந்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த லின்கார்ட் (Antom Linhart 1757-95) இதன்கண் முதன் முதல் நாடகங்கள் எழுதினார்.

இம்மொழியின் வரலாற்றில் குறிப்பிடத் தகுந்த மற்றொரு அறிஞர் வேலண்டைன் வேட்கனிக் (Vaelntin Vodnik, 1758 - 1819) என்பாராவார். தம்முடைய பதினாறுவது வயதிலேயே எழுதத் தொடங்கிய இவர் கோய்ஸ் என்ற செல்வந்தரின் உதவியால் பல துறைகளில் இம்மொழிக்கு ஆக்கம் தந்தார். மதகுருவாகப் பணியாற்றிய இவர் கவிதைகள் பல எழுதி வந்ததுடன் இதழ் ஒன்றையும் நடத்தி வந்தார். அரசியல் செல்வாக்குடன் விளங்கிய இவர் மொழிப் பணியிலும் முன் நின்றார். நெப்போலியனின் வீழ்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்ட இவ்வறிஞர் அதன் பின்னரும் சிலாவினிய மொழியின் வளர்ச்சிக்காகத் தொடர்ந்து பணியாற்றி வந்தார்.

இத்தகைய வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டு வந்தபோதிலும் கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையிலும் எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற நிலையில் இலக்கிய மொழி உருவாகவில்லை என்றே கூறுதல் வேண்டும். மக்களின் மத்தியில் இம்மொழி அதிகமாகப் பயன்பட ஆரம்பித்த நிலையில்தான் பொதுமொழி ஒன்றின் இன்றியமையாமையைப் பற்றி உணர ஆரம்பித்தனர் இம்மக்கள். எழுத்து முறைக்கும் உச்சரிப்புக்கும் இடையே பல்வேறு

வேற்றுமைகள் காணப்பட்டன. நகர மக்களின் பேச்சுக்கும் நாட்டுப்புற மக்களின் பேச்சுக்கும் இடையே வேற்றுமைகள் பல இருந்தன. இவற்றை யெல்லாம் கண்டு பொதுவான இலக்கிய மொழியொன்றை உருவாக்குவதில் பலர் முயன்றனர்.

இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்களில் மிக முக்கியமானவர் பிலய்ஸ்வாய்ஸ் (Blagvags, 1808—81) ஆவார். தன்னுடைய எழுத்துக்களில் செர்போகிரேஷ்யன் அறிஞரான கய்யின் எழுத்துமுறையைப் பயன்படுத்தினார் இவர். எனினும் ட்ரூபர், கோபிதார் போன்ற சிலாவினிய அறிஞர்களைப் பின்பற்றி கிகலே (Matej Cigale) போன்றோர் எழுதிய நிலையில் அம்முறையே பழக்கத்தில் வந்தது. செக் எழுத்து முறையினை ஒட்டிக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட எழுத்துமுறையே இன்றைய சிலாவினிய எழுத்துமுறையாகப் பயன்பட்டு வருகிறது.

கி. பி. இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சிலாவினிய அறிஞர்கள் பலரும் இலக்கிய மொழியின் வளர்ச்சியில் அக்கரை காட்டி வந்தனர். இந்நிலையில் ஆஸ்டிரியாவில் சின்னஞ்சிறு பகுதிகளாக இணைந்திருந்த இந்நாட்டுப் பகுதி 1918இல் யுகஸ்லோவியாவுடன் இணைந்த போது இம் மொழியைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதா அல்லது நாட்டின் ஒற்றுமைக்காகக் கைவிட்டு விடுவதா என்ற கேள்வி இம்மக்களிடையே எழுந்தது. இறுதியில் தங்கள் தாய் மொழியே தொடர்ந்து வழங்கி வருதல் வேண்டும் என முடிவு செய்த இம்மக்களின் மொழி இன்று யுகஸ்லோவியாவின் அரசியல் மொழிகளுள் ஒன்றாக உள்ளது.

அறிஞர்கள் பலரின் முயற்சியால் இன்று இம்மொழியில் ஒரு நிலையான தன்மை ஏற்பட்டுள்ள போதிலும் பல்வேறு சின்னஞ்சிறு மாற்றங்களையும் வட்டார வேற்றுமைகளையும் கொண்டிருக்கிறது. கி. பி. 1935இல் பிரஸ்னிக் என்பவரால்

எழுதப்பட்ட இலக்கணம் இம்மொழி வரலாற்றில் குறிப்பிடத் தக்க தொன்றும். இதுபோன்ற கி. பி. 1950 இல் தோன்றிய கையடை நூலொன்று (Hand Book) இம்மொழியின் நிலையான தன்மைக்கு வித்திட்டுள்ளது என்பர்.

இம்மொழியின்கண் 21 உயிர்களும் 23 மெய்களும் உள்ளன.

தெற்கு சிலாவிய மொழிகளுள் இதுவே பல பழமைக் கூறுகளைக்கொண்டு விளங்குகிறது. பிறமொழிகளில் இருமை எண் அழிந்துவிட இதன்கண் ஒருமை, இருமை, பன்மை என்ற எண் வேற்றுமை காணப்படுதல் லுசேஷியன் (Lusatian) தவிர பிற சிலாவிய மொழிகளில் இல்லாத ஒரு பண்பாகும்.¹ ஆண், பெண், அஃறிணை என்ற மூன்று பால்களையும் எழுவாய், ஐ, ஆல், கு, அது, கண் என்ற ஆறு வேற்றுமைகளையும் கொண்டு காணப்படுகின்றன. இம்

---

1. The morphology of Slovenian is distinctive in that, in contrast to all the other living Slavonic languages except Lusatian, it has preserved the Dual number throughout its declensions and conjugations. This, of course, greatly increases the number of cases that the foreign learner has to memorize in the declensions, even though the Genitive and Locative Dual are now the same as the Genitive and Locative Plural for all nouns, adjectives and pronouns, except the 1st and 2nd person Personal Pronouns.

De Bray, *ibid.* pp. 384—395.

Except for Lusatian, Slovenian is the only language which uses the Dual number throughout all the forms of the verb in agreement with nouns, etc., in the Dual.

ibid. p. 412.

மொழிப் பெயர்ச்சொற்கள்.¹ வேற்றுமை உருபுகளுக்கேற்பப் பல வகைகளாகப் பெயர்ச் சொற்கள் பிரிக்கப் படுகின்றன.

rák மீன் (ஒருவகை)

rák-a மீனின்

rák-u மீனுக்கு

rák-a மீனை

rák-om மீனால்

rák-u மீனில்

ráka-a இரு மீன்கள்

rák-ov இரு மீன்களின்

rák-oma இரு மீன்களுக்கு

rák-a இரு மீன்களை

rák-oma இரு மீன்களால்

rák-ih இரு மீன்களில்

rák-i மீன்கள்

rák-ou மீன்களின்

rák-om மீன்களுக்கு

rák-e மீன்களை

rák-i மீன்களினால்

rák-ih மீன்களில்

1. The three genders are thus preserved but, as in Russian and Slovak, special forms for the vocative [sing.] case have been lost. The Dual, as already mentioned, has the same endings for nouns in the Gen. and Loc. as the plural, but endings of its own for the Nom. and Acc. [identical to each other] and the Dat. and Instr. [also identical to each other].

De Bray, *ibid.* p. 385.

சாதாரணப் பெயர்களைப் போலவே மூவிடப் பெயர்
களும் ஒருமை, இருமை, பன்மை என்களைத் தரும்.

<i>yaz</i>	நான்
<i>midva</i>	நாம் இருவர், நாங்கள் இருவர்
<i>mi</i>	நாம், நாங்கள்
<i>ti</i>	நீ
<i>vidva</i>	நீங்கள் இருவர்
<i>vi</i>	நீங்கள்

ஒருமை

<i>mene</i>	என்னுடைய
<i>meni</i>	எனக்கு
<i>mene</i>	என்னை
<i>menoy</i>	என்னால்
<i>meni</i>	எங்களிடம்

இருமை

<i>naya</i>	எங்கள்/நம் இருவருடைய
<i>nama</i>	எங்கள்/நம் இருவருக்கு
<i>nayu</i>	எங்கள்/நம் இருவரை
<i>nama</i>	எங்கள்/நம் இருவரால்
<i>nama</i>	எங்கள்/நம் இருவரிடம்

பன்மை

<i>mí</i>	நாங்கள், நாம்
<i>nas</i>	எங்களின், நம்
<i>nam</i>	எங்களுக்கு, நமக்கு
<i>nas</i>	எங்களை, நம்மை
<i>namí</i>	எங்களால், நம்மால்
<i>na</i>	எங்களிடம், நம்மிடம்
<i>ta</i>	இந்த (ஒருமை ஆண்பால்)
<i>ta</i>	இந்த இரண்டு (இருமை ஆண்பால்)
<i>ti</i>	இந்த (பன்மை, ஆண்பால்)
<i>on</i>	அவன்
<i>ona</i>	அவர்கள் (ஆண்) இருவர்
<i>oni</i>	அவர்கள் (ஆண்)

போன்ற பல சொற்களை இம்மொழியின் கண் காணலாம்.

இம்மொழி வினைச் சொற்கள் செர்போகிரேஷியன் வினைச் சொற்களைப்போன்றே காணப்படுகின்றன. எனினும் மேற்கு சிலாவிய மொழிகளின் பண்புகள் சிலவற்றையும் கொண்டுள்ளன என்பர்.¹ மேற்கு சிலாவிய மொழிகளைப் போன்று இதன்கண்ணும் சில கால வகைகள் (aorist, imperfect tenses) இல்லாமல் இருப்பதும் செயவென் வினையெச்சம் மேற்கு கிழக்கு சிலாவிய மொழிகளில் பயன்படு

1. The verbal conjugations in Slovenian are on the whole similar to those in Serbo-cr., but at the same time present a picture of transition both in forms and use, to the conditions obtaining in West Slav Languages.

De Bray, *ibid.* p. 411.

வது போல் இம்மொழியின்கண் பயன் படுவதும் இவண் குறிப்பிடத்தக்கன.¹

ஒருமை, இருமை, பன்மை என்களையும் பல்வேறு காலங்களையும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை இடங்களையும் பல்வேறு பிற இலக்கணக் கூறுகளையும் காட்டவல்லன இம்மொழி வினைச் சொற்கள். தெற்கு சிலாவிய மொழிகளில் இம்மொழி மட்டுமே இருமை எண்ணைக் கொண்டுள்ளது.²

<i>páhn-em</i>	தள்ளுகிறேன்
<i>páhn-eš</i>	தள்ளுகிறாய்
<i>páhn-e</i>	தள்ளுகிறான்
<i>páhn-eva</i>	தள்ளுகிறோம் (இருமை)
<i>páhn-eta</i>	தள்ளுகிறீர்கள் (, ,)
<i>páhn-eta</i>	தள்ளுகிறார்கள் (, ,)
<i>páhn-emo</i>	தள்ளுகிறோம் (பன்மை)
<i>páhn-ete</i>	தள்ளுகிறீர்கள் (, ,)
<i>páhn-eyo</i>	தள்ளுகிறார்கள் (, ,)

1. De Bray, *ibid.* pp. 411 & 412.

2. Except for Lusation, Slovenian is the only language which uses the Dual number throughout all the forms of the verb in agreement with nouns, etc., in the Dual. This adds a burden for the foreign learner, even though the 2nd and 3rd persons dual always have the same endings; but it is not difficult to acquire the use of dual as a speech habit, and its use makes for greater clarity. For what "We two" what or do may be very different from what "We" do in the general plural!

De Bray, *ibid.* p. 412.

2. 13. 5 பழைய கோயில் சிலாவினிய மொழி (Old Church Slavonic Language)

பழைய கோயில் சிலாவினிய மொழி என்பது இன்று கிடைக்கும் பழமையான சிலாவினிய சுவடிகளில் காணப்படும் மொழியையே குறிக்கும். இவை கி. பி. 10 அல்லது 11வது நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டவையாகும்.¹ இம்மொழி கோயில் மொழியாக (Liturgy) பல் வேறு பகுதிகளில் வழங்கினமையால் இதன்கண் பல வேறு கிளை மொழிக் கூறுகளைக் காணலாம். எனினும் தெற்கு சிலாவினிய பகுதியில், அதிலும் குறிப்பாக பஸ்கேரிய, மாசிதோனியப் பகுதிகளில் வழங்கிய கிளை மொழியே இதன் கருவாக அமைந்துள்ளது. மூல சிலாவினிய மொழிகளின் பழமைக் கூறுகள் பலவற்றை இது கொண்டுள்ளமையால் மொழியியல் அடிப்படையில் முக்கியம் வாய்ந்து விளங்குகிறது.

பழைய வரலாற்றுசிரியர்கள் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு முதலே சிலாவினிய மக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். எனினும் கி. பி. ஒன்பதாவது நூற்றாண்டு முதல்தான் இவர்கள் தங்களுக்கெனத் தனியொரு எழுத்து முறையை உருவாக்கினர். கான்ஸ்டாண்டின் (பின்னர் சிரில் என அழைக்கப்பட்டார்) மெதோடியஸ் என இரு சகோதரர்களால் உருவாக்கப்பட்ட எழுத்துமுறையே முதல் சிலாவினிய எழுத்துமுறை.

1. Old Church Slavonic is the name given to the language of the oldest Slavic manuscripts, which date from the tenth or early eleventh century. Since it is a literary language, used by the Slavs of many different regions, it represents not one regional dialect, but a generalized form of early Eastern Balkan Slavic [or Bulgaro-Macedonian] which cannot be specifically localized.

Horace G. Lunt, *Old Church Slavonic Grammar*, p. 1.

De Bray, *ibid.* p. 2.

இம்முறையைப் பயன்படுத்தி எழுதப்பட்ட நூல்களில் காணப்படும் மொழியே கோயில் சிலாவானிய மொழி. இன்று நமக்குக் கிடைக்கும் பழைய சிலாவிய கையெழுத்துப் பிரதிகள் சிரில் அல்லது மெதோடியசால் எழுதப்பட்டவையல்ல. கி. பி. 10 அல்லது 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இவை இவர்களைப் பின்பற்றியவர்களால் காலத்துக்குக் காலம் படி யெடுக்கப்பட்டவையாகும். கி. பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டுதான் சிலாவிய மொழிகள் பல்வேறு தனிக் கூறுகளைக் கொண்டு வளர்ந்த காலம். இது அரசியல் நிலையிலும் குழப்பங்கள் நிறைந்த நேரம். எனவே இக்கையெழுத்துப் பிரதிகளில் காணப்படும் மொழியிலும் இப்பண்புகளைக் காணமுடியும்.¹

சிரில்லும் மெதோடியசும் மாசிடோனியாவிலுள்ள சலனோக்கியாவில் (Salanokia) வாழ்ந்தவர்கள். இதனால் இவண் பேசப்பட்ட கிளைமொழிக் கூறுகளை இதன்கண் காணலாம். ரஸ்டிலோவ் மன்னனின் அழைப்பிற்கிணங்க மாரேவியா சென்றுறைந்ததால் அவண் வழங்கிய கிளைமொழிக் கூறுகளும் பன்னோனியா (ஹங்கேரியில்) கிளைமொழிக் கூறுகளும் இம்மொழியில் உள்ளன என்பர். எனினும் கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் இம்மொழிகளிடையே அதிக வேற்றுமை இல்லை என்பது இவண் நினைவுகூரத் தக்கதாம்.

பேச்சு மொழி எவ்வாறு இருந்தபோதிலும் கோயில் மொழியைப் பொறுத்தமட்டில் எங்கும் ஒரே மாதிரியாகவே இருந்தது என்பர். இம்மொழி தெற்கு சிலாவிய நாடுகளி

---

1. The few early manuscripts which have come down to us do not go back to the days of Cyril and Methodius, but date at the earliest from the end of the tenth century, and more probably from the early or mid eleventh. Being thus the products of the period of turmoil attendant upon the destruction of the Macedonian State, they do not represent a flourishing, developing culture, but only remnants. H. G. Lunt, *ibid.* p. 2.

லும் ரஷ்யாவிலும் கோயில் மொழியாக இருந்த காரணத்தால் இதைக் கோயில் சிலாவிய மொழி (Church Slavonic) என்றழைப்பர். பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளில் பல பஸ்கேரிய, மாசிடோனியப் பகுதிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டமையாலும் படிவம் எடுக்கப்பட்டமையாலும் பால்கன் சிலாவிய மொழிக்கூறுகளைக் கொண்டுள்ளமையாலும் இதனைப் பழைய பஸ்கேரியன் (Old Bulgarian) என்றும் பழைய மாசிடோனியன் என்றும் அழைக்கின்றவரும் உள்.¹ இன்னும் சிலர் (Franjo Miklošič) இம்மொழி பன்னேனியப் பகுதி மொழியிலிருந்து பிறந்தது எனத் தவறாகக் கருதினமையால் இதனைப் பழைய சிலாவினியன் என்றும் அழைத்தனர்.²

கி. பி. 10 அல்லது 11ஆம் நூற்றாண்டில் சிலாவிய மொழிகளில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இம் மாற்றங்களைக் கையெழுத்துப்பிரதிகளிலும் காண்கிறோம். இவற்றையடிப்படையாக வைத்து சிலாவிய மொழியைச் செர்பியன் (Serbian) என்றும் பஸ்கேரியன் (Bulgarian) என்றும் மாசிடோனியன் (Macedonian) என்றும் ரஷ்யன் (Russian) என்றும் பிரிப்பர். கி. பி. 1100 க்கு முன்னர் உருவான கையெழுத்துப் பிரதிகளில் காணப்படும் மொழியைப் பழைய கோயில் சிலாவானிக் (Old Church Slavonic) என்றும்³ அதன் பின்னர் உண்டான கையெழுத்துப் பிரதிகளில்

1. H. G. Lunt, *ibid.* p. 3.

2. De Bray, *ibid.* p. 1.

3. There is no clear-cut set of features which differentiate the language of the manuscripts called Old Church Slavonic from the oldest of the text termed simply Church Slavonic, but the relatively high occurrence of certain morphological forms which comparative evidence shows to be old give us some criteria.

H. G. Lunt, *ibid.* p. 5.

உள்ள மொழியை மாசிடோனியன் கோயில் சிலாவானிக் (Macedonian Church Slavonic), பஸ்கேரியன் கோயில் சிலாவானிக் (Bulgarian Church Slavonic), செர்பியன் கோயில் சிலாவானிக் (Serbian Church Slavonic), ரஷ்யக் கோயில் சிலாவானிக் (Russian Church Slavonic) என்றும் கூறுவர்.

இம்மொழியைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் பல அறிஞர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். சிலாவிய அறிஞர்கள் பலரால் எழுதப்பட்ட இலக்கணங்கள் பல உள்ளன. எனினும் தி.பி. 1619 இல் ஸ்மாத்ரிசீ (Meletij Smotrikij) என்பாரால் எழுதப்பட்ட இலக்கணம் குறிப்பிடத்தக்கதாம். செக் அறிஞரான தொப்ராஸ்கி சிறந்த இலக்கணம் ஒன்றை (Institutiones Linguae Slavicae dialecti veteris, 1822) எழுதியுள்ளார். இவரைத் தொடர்ந்து பல அறிஞர்கள் இம் மொழிபற்றி ஆராய்ந்துள்ளனர். சிலாவிய அறிஞர்களான மிக்லேஷிச் (Franjo Miklošič), கோபிதார் (Jerne kopitar), ரஷ்ய அறிஞரான வொஸ்தொகொவ் (Aledrasandr Vostokov), யாகிச் (Vatroslav Jagic) போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மிக்லேஷிச் போன்றோர் இது பன்னேனியா கிளை மொழியிலிருந்து கிளைத்தெழுந்தது எனத்தவருகக்கருதினர்: எனினும் ஆகஸ்ட் லெஸ்கின் (August Leskien) என்பவரால் எழுதப்பட்ட இலக்கணமே இது பழைய பஸ்கேரிய மொழியிலிருந்து உருவானது எனக் கூறியது. 1871 இல் வெளியான இவ்விலக்கணநூல் நான்கு முறைகள் திருத்தப்பட்டது என்றும் ரஷ்ய மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது (1890) என்றும் இன்றும் பாடபுத்தகமாக அமைந்துள்ளது என்றும் கூறுவர். இதைப் போன்றே பால்டையல்ஸ் என்பாரால் எழுதப்பட்ட நூலும் (Altkirchenslrische Grammatik 1932) பழைய கோயில் சிலாவினிக் மொழியியல் வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தைப்பெறும். இதனுடன் ஒப்பவைத்து எண்ணத்தக்க மற்றொருநூல் டச்சு அறிஞரான நிக்கோலஸ் வான்விக் (Nikolaas Van Wijk) என்பவரால் எழுதப்பட்ட

இலக்கணம் (*Geschichte der altkirchenslavischen Sprache*, 1931) ஆகும்.

இதன்கண் ஆண், பெண், அஃறிணை என்ற மூன்று பால்களும் ஒருமை, இருமை, பன்மை என்ற மூன்று எண்களும் எழுவாய், ஐ, அது, கண், கு, ஆன், விளி என்ற எழு வேற்றுமைகளும் உள்ளன. வேற்றுமை உருபுகள் தமிழைப் போலன்றி ஒருமை, பன்மை, இருமை எண்கள் ஆண், பெண், அஃறிணை பால்களுக்கேற்பவும் மாறி வருகின்றன.¹ விளி வேற்றுமை ஒரு சில பெயர்களுடன் மாறி வருகின்றன. இவ் வேற்றுமை ஒருசில பெயர்களுடன் மட்டுமே வரும்.

ஆண்பால்

ஒருமை

<i>kam-y</i>	கல்
<i>kam-ene</i>	கல்லின்
<i>kam-eni</i>	கல்லுக்கு
<i>kam-en'</i>	கல்லை
<i>kam-en'em</i>	கல்லால்
<i>kam-ene</i>	கல்லில்

1. The declension of nouns in O. S. had seven cases Nominative, Genitive, Dative, Accusative, Instrumental, Locative and Vocative for all three numbers, i. e. singular and plural and also (for two persons or things), and three genders - masculine, feminine, and neuter.

De Bray, *ibid.* p. 6.

பன்மை

<i>kam-ene</i>	கற்கள்
<i>kam-ena</i>	கற்களின்
<i>kam-en'ma</i>	கற்களுக்கு
<i>kam-eni</i>	கற்களை
<i>kam-en'mi</i>	கற்களால்
<i>kam-en'ca</i>	கற்களில்

இருமை

<i>kam-eni</i>	இரு கற்கள்
<i>kam-enu</i>	இரு கற்களின்
<i>kam-en'ma</i>	இரு கற்களுக்கு

பெண்பால்

ஒருமை

<i>mat-i</i>	தாய்
<i>mat-ere</i>	தாயின்
<i>mat-eri</i>	தாய்க்கு
<i>mat-er'</i>	தாயை
<i>mat-er'yon</i>	தாயால்
<i>mat-eri</i>	தாயிடம்
<i>mat-i</i>	தாயே!

பன்மை

<i>mat-eri</i>	தாய்மார்
<i>mat-erə</i>	தாய்மார்களின்
<i>mat-er'mə</i>	தாய்மார்களுக்கு
<i>mat-er</i>	தாய்மார்களை
<i>mat-er'mi</i>	தாய்மார்களால்
<i>mat-er'čə</i>	தாய்மார்களிடம்

இருமை

<i>mat-eri</i>	இரு தாய்மார்கள்
<i>mat-eru</i>	இரு தாய்மார்களிடம்
<i>mat-er'ma</i>	இரு தாய்மார்களுக்கு

அ. நிகை

ஒருமை

<i>im-in</i>	பெயர்
<i>im-ene</i>	பெயரின்
<i>im-eni</i>	பெயருக்கு
<i>im-in</i>	பெயரை
<i>im-en'm'</i>	பெயரால்
<i>im-ene</i>	பெயரில்

பன்மை

<i>im-ena</i>	பெயர்கள்
<i>im-ena</i>	பெயர்களின்
<i>im-en'mə</i>	பெயர்களுக்கு
<i>im-ena</i>	பெயர்களை
<i>im-eny</i>	பெயர்களால்
<i>im-en'čə</i>	பெயர்களில்

இருமை

<i>im-ene</i>	இரு பெயர்கள்
<i>im-enu</i>	இரு பெயர்களின்
<i>im-en'ma</i>	இரு பெயர்களுக்கு

இத்தகைய வேற்றுமை உருபுகள் இம்மொழியில் ஏராளமாக உள்ளன. வேற்றுமை உருபுகளை அடிப்படையாக வைத்து இம்மொழிப் பெயர்ச் சொற்களை ஆறு வகையாகப் பிரிப்பர்.

இம்மொழியில் காணப்படும் மூவிடப் பெயர்களும் ஒருமை, இருமை, பன்மை எண்களைக் காட்டுகின்றன. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைப் பெயர்களும் சுட்டுப் பெயர்களும் வினாப் பெயர்களும் இத்தன்மையைக் கொண்டிருப்பதால் ஏராளமான மூவிடப் பெயர்ச் சொற்கள் இம்மொழியில் காணப்படுகின்றன.

<i>aza</i>	நான்
<i>my</i>	நாம், நாங்கள்
<i>ve</i>	நாம் இருவர், நாங்கள் இருவர்
<i>ty</i>	நீ
<i>vy</i>	நீங்கள்
<i>va</i>	நீங்கள் இருவர்
<i>ona</i>	அவன், இவன்
<i>ona</i>	அவள், இவள்
<i>ono</i>	அது, இது
<i>oni</i>	அவர்கள் (ஆண்)
<i>ony</i>	அவர்கள் (பெண்)

<i>ona</i>	அவைகள்
<i>ona</i>	அவர்கள் இருவர் (ஆண்)
<i>one</i>	அவர்கள் இருவர் (பெண்)
<i>one</i>	அவைகள் இரண்டு
<i>iše</i>	யார் (ஆண்)
<i>yaše</i>	யார் (பெண்)
<i>yaše</i>	யாது
<i>iše</i>	யார் (ஆண், பன்மை)
<i>yaše</i>	யார் (பெண், பன்மை)
<i>yiñše</i>	யாவை
<i>mene</i>	என்னுடைய
<i>naša</i>	எங்களுடைய, நம்முடைய
<i>nayu</i>	எங்கள்/நம் இருவருடைய
<i>tebe</i>	உன்னுடைய
<i>vaša</i>	உங்களுடைய
<i>vayu</i>	உங்கள் இருவருடைய
<i>mene</i>	என்னை
<i>naša</i>	எங்களை, நம்மை
<i>na</i>	எங்கள் இருவரை/நம் இருவரை
<i>tebe</i>	உன்னை
<i>vaša</i>	உங்களை
<i>va</i>	உங்கள் இருவரை

வினைச் சொற்களும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை இடங்களையும் ஒருமை, இருமை, பன்மை எண்களையும் நிகழ்காலம், எதிர்காலம், இறந்தகாலம் போன்ற காலங்களையும் காட்டுகின்றன. காலங்களில் சில துணைவினைகளினால் காட்டப் படுகின்றன.¹

<i>nes-on</i>	சுமக்கிறேன்
<i>nes-eši</i>	சுமக்கிறாய்
<i>nes-eta</i>	சுமக்கிறான்
<i>nes-eme</i>	சுமக்கிறோம்
<i>nes-ete</i>	சுமக்கிறீர்கள்
<i>nes-onta</i>	சுமக்கிறார்கள்
<i>nes-eve</i>	இருவர் சுமக்கிறோம்
<i>nes-eta</i>	இருவர் சுமக்கிறீர்கள்
<i>nes-ete</i>	இருவர் சுமக்கிறார்கள்

1. Only the Present, Aorist, and Imperfect are not compound tenses. The others, such as the Imperfective Future and the Perfect, are expressed with the aid of auxiliary verbs, or in the case of the Future, by the use of the Present tense of the *Perfective* aspect of the verb in question.

De Bray, *ibid.* pp. 15—16.

2. 14 மேற்கு சிலாவிய மொழிகள்

இதன்கண் போலிஷ், செக், சிலாவக், கீழ், உயர் லுசேஷியன் என்ற மொழிகள் அடங்கும். இவற்றுள் செக், சிலாவக், என்ற இரு மொழிகளையும் இணைத்து செக்கஸ்லோவக் என்றழைத்து வந்தனர். இது போன்றே லுசேஷியன் மொழிகளை வெண்டிஷ் (Wendish) அல்லது சோர்பியன் மொழிகள் என்றும் கூறுவர்.¹ இவை செக்கஸ்லோவாக் கியா, போலந்து, ஜெர்மனி என்ற நாடுகளில் முக்கியமாக வழங்குகின்றன. போலந்து நாட்டின் வடபகுதியில் காணப்படும் கஷூபியன் (Kashubian) ஒரு சில மக்களால் பேசப்படுகிறது.² இது முன்னால் கீழ் விஸ்துலா பகுதியில் காணப்பட்ட பொமரேனியன் (Pomaranian) பிரிவின்வழி வந்தது என்பர். எல்ப் (Elbe) பகுதியில் முன்பு வழங்கிய பொலாபியன் (Polabian), போலிஷ், பொமரேனியன் முதலியன 'Lekhitic' என்ற பெயரால் ஒரு பிரிவாகக் கருதப்படும்.³ செக், சிலாவக் மொழிகள் தம்முள் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புடன் காணப்படுகின்றன. சிலாவிக் மொழிகளில் இவை இரண்டையும் போன்று எந்த மொழிகளும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கவில்லை என்று கூறுவர் மொழிநூல் அறிஞர்கள். மேலும் சிலாவக் எல்லா சிலாவிக் மக்களாலும் ஓரளவு புரிந்துகொள்ளும் நிலையில் கிழக்கு, மேற்கு,

---

1. Roman Jakobson, *Slavic Languages*, p. 2.

W. J. Entwistle, *Russian and Slavonic languages*, p. 46.

2. Kashubian is spoken in Poland by some 200,000 people on the left bank of the lower Vistula.

Roman Jakobson, *ibid.* p. 2.

3. *i id.* p. 2.

தெற்கு மொழிக்கூறுகள் சிலவற்றைக் கொண்டுள்ளது என்பர்.¹

இப்பிரிவு மொழிகளில் மேற்கு ஐரோப்பாவின் செல்வாக்கினை நன்கு காணமுடியும். கிழக்கு சிலாவிக் மொழிகளைப் போலன்றி இவையனைத்தும் ரோமன் எழுத்து முறையினாலேயே எழுதப்படுவதுடன் கிறித்துவ மதத்தின் வரவினால் லத்தீன் மொழியின் செல்வாக்கும் நன்கு பரந்துள்ளமை காணலாம். இது போன்றே இவற்றில் ஜெர்மன் பிரஞ்சு, இத்தாலி சொற்களும் புகுந்துள்ளன. கி. பி. 14-15 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பொகிமியா நன்கு நிலைபெற்றுப் பல இலக்கியங்களைப் படைத்தபோது போலந்து போன்ற நாடுகள் இவற்றினால் கவரப்பட்டு நின்ற நிலையைக் காணலாம். செக் நாட்டின் இத்தகைய வளர்ச்சிக்கும் பெருமைக்கும் காரணமாக இருந்தது அம்மக்கள் மேற்கு நாடுகளுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பே என்பர். 17-ஆவது நூற்றாண்டில் போலந்து, உக்ரைன், லித்துவேனியா போன்ற கீழை நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டு பல சொற்களைப் பெற்றுத் தன் சொல் வளத்தைப் பெருக்கிக் கொண்ட நிலையினையும் இங்குக் காணமுடியும்.

1. The Slovaks have preserved a beautifully soft and musical language, which might well serve as a modern 'Common Slav' or lingua franca among the Slavs today. For modern Slovak is the most comprehensible of the living Slavonic languages to all other Slavs. Just as the Slovaks occupy geographically a central position among the Slavs, so to their language, in its sounds and forms, is the nearest to an all-round compromise between the various Slavonic languages, having features which make it near both to East and South Slav, as to the other West Slav language.

De Bray, *ibid.* p. 513.

செக் மொழி உயிர்கள் இன்னும் குறில், நெடில் வேற்றுமை கொண்டுள்ளன. இது போன்றே போலிஷ் மொழியில் இரு மூக்கொலி உயிர்கள் காணப்படுகின்றன. இன்றைய போலிஷ் மொழியில் குறில், நெடில் வேற்றுமை இல்லையாயினும் கி. பி. 15ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் இருந்து பின்னர் மறைந்தது என்பர்.

மேற்கு சிலாவிக் மொழிகளில் லுசேஷியன் (வெண்டிஷ்) மாத்திரமே இன்று இருமை எண்ணைக் கொண்டுள்ளது. செக், போலிஷ் மொழிகளில் இருமை காணப்படாவிடினும் ஒரு சில பெயர்கள் இருமையைக் காட்டும் என்பர்.¹ இம் மொழிகளில் லுசேஷியன் ஒரு சில பழைமைக் கூறுகளைக் கொண்டு விளங்குவதுடன் பிற மொழிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பும் கொண்டுள்ளது.²

தெற்கு சிலாவிக் மொழிகளில் சில வேற்றுமைப் பொருள்களைப் பல்வேறு முன்னுருபுகளால் காட்டுவதும் இம்மொழிகள் அனைத்துமே வேற்றுமை உருபுகளைக்கொண்டு விளங்குவதும் கவனிக்கத்தக்க வேறுபாடுகள். இம்மொழிகள் எழுவாய், அது, கு, ஐ, ஆன், கண், விளி என்ற ஏழு வேற்றுமைகளையும் கொண்டுள்ளன. இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளைப் போன்றே இவ்வேற்றுமை உருபுகளும் பால் எண்களுக்கேற்ப மாறும் தன்மையன.

இவையனைத்தும் ரோமன் எழுத்து முறையையே பயன்படுத்தி வருகின்றன. மொழிகளின் தனிப் பண்பிற்கேற்ப இவைகளின் எழுத்து முறையில் சில வேற்றுமைகள் காணப்படினும் பொதுவாக மேற்கு ஐரோப்பிய மொழிகளைப் போன்றே இவற்றின் எழுத்துமுறை அமைந்துள்ளது.

1. Entwistle, *ibid.* p. 324.

2. The retention of the aorist and imperfect tenses and of the dual number is a characteristic feature of Wendish, whose isolation and lack of development in literature have led to archaism.

Entwistle, *ibid.* p. 313.

2. 14. 1 செக் மொழி (Czech)

இது செக்கஸ்லோவாக்கியாவில் பொகிமியா (Bohemia), மாரேவியா (Moravia) சிலேஷியா (Silesia) போன்ற பகுதிகளில் வழங்கும் மொழியாகும். செக்கஸ்லோவாக்கிய நாட்டின் இரு அரசியல் மொழிகளில் இதுவும் ஒன்று.¹ இன்று இம்மொழி பேசும் மக்களாக 10,000,000 பேர் உள்ளனர். இவர்களுள் 1,000,000 பேர் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் வாழுகின்றனர். செக்கஸ்லோவாக்கியாவின் மற்றொரு அரசியல் மொழியான சிலாவக் இதனுடன் மிகத் தொடர்பு கொண்டது. இந்நாட்டில் சிலாவக் மாநிலத்தில் வழங்கும் இம்மொழி செக்கினை விடத் தூய்மையானது என்று கூறுவர் சிலர்.

செக் மொழியை முன்னர் பொகிமியன் (Bohemian) என்று அழைத்தனர். போயி (Boii) என்ற சொல்லிலிருந்து வந்த சொல்லே இது எனக் கூறுவர் பலர். வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பே இவண் வந்து உறைந்த கெல்டிக் மக்களின் பெயரே 'போயி' என்பர். இம்மக்கள் வந்து தங்கி வாழ்ந்த நாடு பொகிமியா என்றழைக்கப்பட்டது. பழைய ஜெர்மன் மொழியில் "Boheim" என்றும் பின்னர் லத்தீன் முறைப்படி பொகிமியா (Bohemia) என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளமை காணலாம். பொகிமியா, மாரேவியா, சிலேஷியா, சிலாவக் போன்ற பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது இன்றைய செக்கஸ்லோவாக்கியா.

சிலாவிய மக்கள் இவண் எப்போது குடியேறினார்கள் எனத் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாது. எனினும் கி. பி. ஏழு அல்லது எட்டாம் நூற்றாண்டையொட்டிய காலப்

---

1. இந்நாட்டில் இம்மொழி தவிர சிலாவக் (4,000,000) ஹங்கேரியன் (400,000). ரோமானி (150,000) ஜெர்மன் (100,000) போன்ற மொழிகளும் வழங்குகின்றன.

பகுதியில் இம்மக்கள் குடியேறியிருக்கலாம் எனக் கருதுவர் வரலாற்றறிஞர்கள். இவர்கள் பொகிமிய நாட்டில் குடியேறிய காரணத்தால் இவர்கள் மொழியும் ‘பொகிமியன்’ என்றே அழைக்கப்படலாயிற்று.

‘செக்’ என்ற சொல் செஸ்டிஸ்லாவ் (Cestislav) என்ற பெயரிலிருந்து வந்திருக்கலாம் எனக் கருதுகின்றனர் சிலர். சிலாவானிக் தலைவன் ஒருவனுடைய பெயரே இது என்பர். இன்னும் சிலர் செக் நாட்டில் மேற்குப் பகுதியான “Cechy” யைக் குறிக்கும் பெயரிலிருந்து வந்தது என்பர். எனினும் திட்டவட்டமாக எதுவும் கூறுவதற்கில்லை. செக் நாட்டுடன் சிலாவக் பகுதி இணைந்தபோதுதான் (1918) செக்கஸ்லோ வாக்கியா என்ற புதுப் பெயர் உண்டாயிற்று.¹

ஆரம்ப காலந்தொட்டே செக் மக்கள் மேற்கு ஐரோப்பியப் பண்பினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஜெர்மன் மொழியின் செல்வாக்கும் ஜெர்மன் சமயச் செல்வாக்கும். இம்மக்களிடையே இருந்துவந்ததைக் காணலாம். பவேரியப் பாதி ரிகளால் (Bavarian Priests) கிறித்தவ சமயம் இவண் பரந்து வளர்ந்தது. இதனால் லத்தீன் மொழியின் செல்வாக்கும் கத்தோலிக்கப் பாதி ரிகளின் செல்வாக்கும் இவண் நிரம்பி

1. The term “Czechoslovak” is of recent coinage, dating to 1918, when the united Czechs and Slovaks proclaimed their independence of Austria and their establishment of Czechoslovak Republic.

The Czechs were more commonly known before as the Bohemians, after the generally used name of their home country. The name Czech (pronounced Czekh) is derived, according to an old tradition, from the chieftain of their main tribe who brought them, sometime before the dawn of the history, to the heart of the land which the Romans, after another tribe they found there, the Alpine Boii, called Bio-hemia, or Bohemia.

Bohumil E. Mikula, *Progressive Czech*, p. 10.

நின்றன. கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்நாட்டை ஆண்ட மன்னன் ராஸ்டிஸ்லாவ் (Rastislav) இவற்றிற்கு எதி ராகக் கிழக்குக் கிறித்தவ சமயத்தைப் (Eastern orthodox Church) பரப்ப எண்ணித் தனக்கு உதவ பைசாண்டின் பேரரசனான மைக்கேலை வேண்டினான். மைக்கேல் இவன் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து கான்ஸ்டாண்டின், மெ தோடியஸ் என்ற இரு அறிஞர்களை (863) அனுப்பி வைத் தான். இவர்களே முதன் முதல் சிலாவிய மொழிக்கு எழுத் துருவத்தைத் தந்தவர்கள். மாரேவியப் பகுதியில் தங்கிப் பணிபுரிந்த இவர்கள் இவண்வழக்கிலிருந்த வேதாகமத்தை மொழி பெயர்த்தனர். இந்நிலையில் இவர்களின் செல்வாக்கு வளர கோயில் மொழியாகச் சிலாவானிக் மொழியே பயன் பட்டது. இதுவே இன்று பழைய கோயில் சிலாவானிக் மொழி எனப்படுவது.

எனினும் இவர்கள் பணி அதிகநாள் நீடிக்க முடியாது போயிற்று. ஜெர்மன் பாதிரிகளும் பிறரும் இவர்களை எதிர்த் துக் கொண்டிருந்தனர். இந்நிலையில் ஜெர்மன் அரசனான லூயிஸ் என்பானால் ராஸ்டிஸ்லாவ் தோற்கடிக்கப் பட்ட போது மீண்டும் மேற்கு ஐரோப்பியச் செல்வாக்கு இவண் ஏற்பட்டது.

ராஸ்டிஸ்லாவிற்குப் பின் அரசேற்ற அவன் மருமகன் (Svatopluk) மாரேவியப் பேரரசை நிறுவினான். இன்றைய போலந்தின் தென் பகுதி, ஹங்கேரியின் மேற்குப் பகுதி பொகிமியா போன்ற பகுதிகள் இப்பேரரசில் அடங்கியிருந் தன. முதலில் மெதோடியசை ஆதரித்தபோதிலும் பின்னர் பிராங்கிஷ் பாதிரிகளின் செல்வாக்கு இவனிடம் ஏற்பட்ட தால் லத்தீன் மொழியே கோயில் மொழியாக அங்கீகரிக்கப் பட்டது. இதனால் சிலாவானிக் மொழியின் முக்கியத்துவம் குறைந்ததுடன் மெதோடியஸ் போன்றவர்களும் இந்நாட் டைவிட்டு வெளியேற வேண்டியதாயிற்று. இவனுக்குப் பின் னர் இவன் மக்களிடையே எழுந்த சச்சரவின் காரணமாக

வன்மை இழந்த இப்பேரரசு ஹங்கேரியர்களின் கீழ் (907) வந்தது. கி.பி. 1097 வரையிலும் இந்நாட்டில் சிலாவானிக் மொழி கோயில் மொழியாக ஆங்காங்கே வழக்கிலிருந்து பின்னர் படிப்படியாக மறைந்து ஒழிந்துவிட்டது. அன்று முதல் லத்தீன் மொழியே கோயில் மொழியாகச் செல்வாக்குடன் விளங்கியது.

செக்மொழியின் முதல் எழுத்துருவம் கி. பி. 11ஆவது நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. இந்நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட பழைய கோயில் சிலாவானிக் மொழியினூடே சில செக் சொற்கள் கலந்துள்ளன. இது போன்றே கி. பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் லத்தீன், ஜெர்மன் மொழிகளில் எழுதப்பட்டுள்ள நூல்களில் சில செக் சொற்கள் புகுந்துள்ளமை காணலாம். இலக்கியம் என்ற அளவில் கி. பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு முதல்தான் சில தோன்றியுள்ளன. இக்காலமொழி பல கிளைமொழிகளின் கலப்பாகவே இருக்கக் காண்கிறோம். சிலாவானிக் மொழிக்கு எழுத்துக் கற்பித்த சிரில்லின் வரவிற்கு முன்பே இலக்கியப் பணிகள் இவண் (பிற மொழிகளில்) ஆரம்பமாயிற்று என்பர் சிலர்.¹

செக் மொழியின் வரலாற்றை முற்காலம் (11-14 ஆம் நூற்றாண்டு) இடைக்காலம் (15-16 ஆம் நூற்றாண்டு) தற்காலம் என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். லத்தீனில் எழுதப்பட்ட நூல்களில் காணப்படும் பொருளைக் குறிப்பதற்காக எழுதப்பட்டுள்ள செக் சொற்களினின்றும் இம்மொழி

1. The literary activities of the two Slavic apostles were preceded only by a few primary Christian texts (such as the Baptismal Vows, the Peternoster, Credo, etc) translated probably in Great Moravia in the early ninth century, partly from Latin, partly perhaps from Old High German, and preserved in later copies.

Roman Jakobson, *ibid.* p. 6.

நிலையினை ஒருவாறு அறிந்து கொள்ள முடியும். கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 10ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் செக் பழைய கோயில் சிலாவானிக் மொழிலிருந்து அதிகமாக மாறுபட்டுக் காணவில்லை என்பர். கி. பி. 11—14ஆம் நூற்றாண்டுப் பகுதியில் இம் மொழியின்கண் சில மாறுபாடுகள் தோன்றின. சில மெய்மாற்றங்களும் உயிர்மாற்றங்களும் (duša > duše; dušu > duši) இக்காலப் பகுதியிலேயே தோன்றின. பெயர், வினை மாற்றங்களில் சிலவேற்றுமைகள் காணப்பட்ட போதிலும் இன்று காணப்படுவது போன்று இருமை எண் அழிந்து விடவில்லை. கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் சிறந்து விளங்கிய மாரேவியப் பேரரசு 10ஆம் நூற்றாண்டில் வீழ்ச்சியடைந்த போது கிழக்குப் பகுதியான சிலாவோக்கியா ஹங்கேரியுடன் இணைந்தது. இந்நிலை 1918 வரையிலும் நிலைத்தது. மாரேவிய வீழ்ச்சியின் பின்னர் பிராக் செல்வாக்கு பெற்று வளரத் தலைப்பட்டது. ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தின் செல்வாக்கினால் பல லத்தீன் சொற்கள் செக் மொழியின்கண் வந்து புகுந்தன. ஒரு சில துதிப்பாடல்களும் 'கிரானிக்கிள்' களும் இம்மொழியின்கண் தோன்றியிருந்த போதிலும் 13—14 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் இலக்கியங்கள் என்று கூறத்தக்க நிலையில் எதுவும் தோன்றவில்லை என்பர்.¹

பொகிமிய அரசாங்கம் நிலைபெற்று மக்கள் தங்கள் அரசியல் வாழ்வில் முன்னேற மொழிநிலையும் இலக்கிய நிலையும் முன்னேற ஆரம்பித்தன. நாலாவது சார்லஸ் (Charles

1. However, true Czech literature, i. e. literature written in the Bohemian tongue, began as late as the 14th century. The earliest literary work of this period, written about the beginning of the 14th century, is a Czech translation of the popular Latin epic about Alexander the Great.

Bohumil E. Mikula, *ibid.* p. 115.

De Bray, *ibid.* p. 435.

IV 1346-1378) மன்னன் காலம் செக்மொழியின் ஒரு பொற் காலமாகும். செக் மொழியின் வளர்ச்சிக்குப் பல வேறு வழிகளில் துணை புரிந்தான் இம்மன்னன். 1348இல் இவனால் தோன்றிய பிராக் பல்கலைக்கழகமும் செக் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உதவியது. இக்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களே சிலாவிக் மொழிகளில் காணப்படும் பழைய இலக்கியங்கள். இந்த இலக்கியங்கள் பிற சிலாவிக் மொழி இலக்கியங்களுக்கும் வழிவகுத்தன. இக்காலத்தில் வாழ்ந்த சமயத் தலைவரான யான் ஹூஸ் (Jan Hus, 1369-1415) இம்மொழி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவர். இலக்கியச் சீர்திருத்தக் காலமான இப்பகுதியில் செக் இலக்கியம் மிகவும் சீர்பெற்று விளங்கியது. இவ்விலக்கியத்தின் செல்வாக்கு போலந்து, சிலாவோக்கியா முதலிய இடங்களில் பரந்து நின்றதுடன் அக்காலத்தில் நாகரிக மக்களின் முன்னணியில் செக் மக்களைக் கொண்டு நிறுத்தியது. ஹூஸ் பிராக் கிளைமொழியைப் பயன்படுத்தித் தம் நூல்களை எழுதியதுடன் எழுத்து முறையிலும் பலவேறு சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். ஒரு ஒலிக்கு ஒரு எழுத்து என்ற முறையில் எழுத்துக்களை மாற்றியமைத்ததுடன் நெடில் குறில் உயிர்களிடையே கண்ட வேற்றுமையையும் குறிப்பிட்டார். இவருடைய இச்சீர்திருத்தக் கருத்துக்களே பொகிமியன் எழுத்து முறை (*De Orthographia*, 1414) என்ற நூலாக வெளிவந்தது. இவருடைய முறையே இன்றும் ஒரு சில மாற்றங்களுடன் பழக்கத்தில் உள்ளது.¹

இதனை அடுத்துப் பின்னர்வந்த சிறந்த இலக்கண நூல் யான் பிலஹோஸ்லாவ் (Jan Blahoslav) என்பவரால் எழுதப்பட்டது. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இம்மொழியின் கண்பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. முன்னமே அழிந்து கொண்டிருந்த இருமை எண் பெயர், வினை மாற்றங்களிலிருந்து நன்றாக மாறியது. இன்று ஒரு சில சொற்களில்தான்

1. Milosova, *A Practical Czech Course*, p. 15.

இருமை எண்ணைக் காணமுடியும். 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட மறு சமயத்திருத்தத்தினால் இம்மொழி மீண்டும் பாதிக்கப்பட்டது. சிறந்த எழுத்தாளர்கள் பலர் நாடுவிட்டு ஓடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிலை 19 ஆவது நூற்றாண்டு வரையிலும் நீடித்தது.

19ஆவது நூற்றாண்டில் மீண்டும் நிலைமை சீர்திருந்தியது. மக்களிடையே ஏற்பட்ட நாட்டுப் பற்றும் எழுச்சியும் ஒரு புதிய திருப்பத்தைத் தந்தன. இந்நிலையில் தொபராவ்ஸ்கி (Joseb Dobrovsky, 1753-1829) போன்ற சிறந்த மொழியியல் அறிஞர்கள் தோன்றினர். பழைய இலக்கியங்களைப் பின்பற்றித் தம் நடையை அமைத்துக்கொண்ட இவர் செக் இலக்கணத்திற்கும் சிறந்த சேவைகள் பல செய்துள்ளார். ஜெர்மன் மொழியினின்று சொற்களைக் கடன் பெறுவதைவிட ரஷ்யன் போன்ற சிலாவிக் மொழிகளிலிருந்து பெறுவதே சிறந்தது என்று எண்ணினார் இவர். யுங்மன் (Jungmann 1773-1847) என்பாரின் செக்-ஜெர்மன் அகராதியும் (1835-39) யுங்கபவர் (Jungebauer) என்பாரின் வரலாற்று இலக்கணமும் (1894) பிற வெளியீடுகளும் மொழிநிலையைச் சீர்படுத்தி உறுதியடையச் செய்தன.

1918இல் சிலாவாக்கியா: செக் நாட்டுடன் இணைந்த போது செக், சிலாவக் என்ற இரு மொழிகளையும் இணைக்கும் முயற்சி நடந்த போதிலும் வெற்றி பெறவில்லை என்பர். இவை இரண்டுக்குமிடையே வேற்றுமைகள் பல காணப்படினும் சிலாவிக் மொழிகளில் மிகவும் வேற்றுமை குறைந்த மொழிகள் இவையே என்பது பலர் எண்ணம். மேற்கு சிலாவிக் பிரிவில் இவை இரண்டையும் ஒரு துணைப் பிரிவாகக் கருதலாம்.

இம்மொழியில் 14 உயிர்களும் 25 மெய்களும் உள்ளன. உயிர்களில் தமிழைப் போலவே குறில், நெடில் வேற்றுமை காணப்படுகிறது. ரோம எழுத்தினால் எழுதப்படும் இவ்

வெழுத்து முறை காலப் போக்கில் பல மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது.

பெரும்பாலான சிலாவிக் மொழிகளைப் போன்றே இதன் கண்ணும் ஆண், பெண், அஃறிணை என்ற மூன்று பால்களையும் ஒருமை, பன்மை எண்களையும் எழுவாய் ஐ, ஆன், கு, அது, கண், விளி வேற்றுமைகளையும் காணலாம்.¹ பால், பகுப்பு இயற்கைப் பாலின் அடிப்படையில் அமைந்ததன்று.² வேற்றுமை உருபுகள் பெயர்களின், பால், எண்கட்கேற்ப மாறுவன. பெயர் மாற்றங்கட்கேற்ப இம்மொழிப் பெயர்ச் சொற்கள் பல வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. சிலாவிக் மொழிகளில் இம்மொழியில் தான் வேற்றுமைகள் மிகநன்றாகப் பாதுகாக்கப் படுகின்றன என்பர் (De Bray, 456).

ஒருமை

<i>kamen</i>	கல் (ஆண் பால்)
<i>kamen-e</i>	கல்லின்
<i>kamen-i</i>	கல்லுக்கு
<i>kamen</i>	கல்லை
<i>kamen-em</i>	கல்லால்
<i>kameh-i</i>	கல்லில்
<i>kamen-i</i>	கல்!

1. Czech has nouns of three grammatical genders, like other Slavonic languages and has two numbers, the Dual having only left traces in the declension of certain nouns. All seven cases exist as in Old Slavonic, the Vocative singular having special forms in most masculine and feminine nouns.

De Bray, *ibid.* p. 456.

1. The gender is a matter of grammar; it is the *ending* of a noun that gives the clue to this grammatical gender which is the basis of the declensions.

Milossaova, *ibid.* p. 401.

பன்மை

<i>kamen-i</i>	கற்கள்
<i>kamen-u:</i>	கற்களின்
<i>kamen-u:m</i>	கற்களுக்கு
<i>kamen-i</i>	கற்களை
<i>kamen-yi</i>	கற்களால்
<i>kamen-eč</i>	கற்களில்

ஒருமை

<i>kost</i>	எலும்பு (பெண்)
<i>kost-i</i>	எலும்பின்
<i>kost-i</i>	எலும்புக்கு
<i>kost</i>	எலும்பை
<i>kost-i</i>	எலும்பில்
<i>kost-i</i>	எலும்பே!

பன்மை

<i>kost-i</i>	எலும்புகள்
<i>kost-i:</i>	எலும்புகளின்
<i>kost-em</i>	எலும்புகளுக்கு
<i>kost-i</i>	எலும்புகளை
<i>kost-mi</i>	எலும்புகளால்
<i>kost-eč</i>	எலும்புகளில்

செக் மொழியிலுள்ள மூவிடப் பெயர்கள் சில பழைமைக் கூறுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன.¹ இது போன்றே சில புதிய பண்புகளையும் கொண்டுள்ளன.

<i>ya</i>	நான்	<i>ti</i>	நீ
<i>mi</i>	நாம்	<i>vi</i>	நீங்கள்
<i>on</i>	இவன், இது		

1. De Bray, *ibid.* p. 409.

<i>ona</i>	இவள், இது
<i>ono</i>	இது
<i>oni</i>	இவர்கள் (ஆண்)
<i>ona</i>	இவைகள்
<i>oni (y)</i>	இவர்கள் (பெண்)

தமிழ் மொழியில் படர்க்கை மூவிடப் பெயர்களும் சுட்டுப் பெயர்களும் ஒன்றையிருக்க செக் போன்ற மொழிகளில் இவை வெவ்வேறாக இருத்தல் காணத்தக்கதாம். இம் மொழியின் சுட்டுப் பெயர்களில் ஆண்பால் பன்மையில் உயிர்த்திணை (animate) உயிரில்லிணை (inanimate) வேற்றுமையும் உள்ளது.

<i>ten</i>	இது, இவன்
<i>to</i>	இது
<i>ta</i>	இது, இவள்
<i>ti</i>	இவர்கள் (ஆண்பால், உயிர்த்திணை)
<i>ti (y)</i>	இவைகள் (ஆண்பால், உயிரில்லிணை)

சுட்டுப் பெயர்களிலும் மூன்று வகை காணக்கிடக்கின்றன. அண்மையிலும் சேய்மையிலும் பக்கத்திலும் உள்ள பொருட்களைக் குறிக்கவெனத் தனித்தனி பெயர்கள் உள்ளன.

<i>ten</i>	இது
<i>tento</i>	இது (பக்கத்தில்)
<i>onen</i>	அது

இம்மொழி வினைச் சொற்கள் சிலாவிக் வினைகளைப் போன்றே காலம், எண் போன்ற இலக்கணக் கூறுகளைக்

காட்டுகின்றன. ஓரிரு வினைகளைத் தவிர பிற வினைகள் அனைத்தும் நிகழ்காலம் தவிரப் பிறகாலங்களைத் துணை வினைகளின் உதவியால்தான் காட்டுகின்றன.¹

நிகழ்காலம்

<i>nes-u</i>	சுமக்கிறேன்
<i>nes-eš</i>	சுமக்கிறாய்
<i>nes-e</i>	சுமக்கிறான்
<i>nes-eme</i>	சுமக்கிறோம்
<i>nes-ete</i>	சுமக்கிறீர்கள்
<i>nes-ou</i>	சுமக்கிறார்கள்

எதிர்காலம்

<i>po-nes-u</i>	சுமப்பேன்
<i>po-nes-eš</i>	சுமப்பாய்
<i>po-nes-e</i>	சுமப்பான்
<i>po-nes-eme</i>	சுமப்போம்
<i>po-nes-ete</i>	சுமப்பீர்கள்
<i>po-nes-ou</i>	சுமப்பார்கள்
<i>nes</i>	சும!
<i>nes-me</i>	நான் சுமக்க
<i>nes-te</i>	சுமங்கள்

1. *The Present* is the only simple tense in Czech, as in Polish, Slovak and Slovenian, and for Pre. verbs it has a *future* meaning, as in all West and East Slav languages.

De Bray, *ibid.* p. 487,

2. 14. 2 சிலாவக் (Slovak)

இன்றைய செக்கஸ்லோவாக்கியாவின் அரசியல் மொழிகளில் இதுவும் ஒன்று. இந்நாட்டின் ஒரு பகுதியான சிலாவாக்கியாவில் வழங்கும் இம்மொழி பேசுவோராக 4,000,000 மக்கள் உள்ளனர். இவர்களில் 500,000 பேர் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் வாழுகின்றனர்.

கி. பி. 9ஆவது நூற்றாண்டில் இப்பகுதியில் குடியேறி வாழ்ந்த இம்மக்களின் தலைவனான (Svatopluk) மாராவியப் பேரரசை நிலைநிறுத்தி வாழ்ந்தான். ஆனால் கி. பி. 906இல் ஹங்கேரியர்களின் படையெடுப்பிற்கு அடிபணிந்த இம்மக்களின் வாழ்வில் ஹங்கேரிய நாகரிகமும் கலாச்சாரமும் மிகச் செல்வாக்குடன் விளங்கின. எனினும் சிலாவக் மொழியும் பண்பாடும் கிராமப் புறங்களிலும் விவசாயிகளின் மத்தியிலும் செழித்துத் தளிர்விட்டு நின்றன. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஹங்கேரியர்களின் அடிமைத் தளையில் இவர்கள் வாழ்ந்து வந்திருந்த போதிலும் தங்கள் மொழியையும் நாகரிகத்தையும் காத்து வளர்த்து நின்ற பெருமை இம்மக்களுக்கு உண்டு.

கி. பி. 1848இல் இவர்கள் ஹங்கேரியர்களுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்த போதிலும் அதன் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னரே செக் நாட்டுடன் இவர்கள் இணைய முடிந்தது. ஆனால் செக் மக்களின் அதிகாரம் இவர்களிடம் வன்மைபெறக்கண்ட இம்மக்கள் செக் நாட்டிலிருந்து பிரிந்து வாழ்ந்தனர். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் மீண்டும் அந்நாட்டுடன் இணைந்து வாழும் இவர்களின் மொழி அரசியல் மொழிகளில் ஒன்றாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பன்னெடுங்காலமாக அந்நியரின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த போதிலும் இம்மொழி பிற மொழிகளால் அதிகமாகத் தாக்கப்படவில்லை என்பர். செக், லத்தீன், ஜெர்மன் போன்ற மொழிகள் இவண் செல்வாக்குடன் விளங்கியிருந்த போதி

லும் சிலாவக் இவற்றினால் பாதிக்கப்படாமல் பழைமைக் கூறுகள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இதனால்தான் இன்று காணப்படும் சிலாவக் மொழி எல்லா சிலாவிக் மக்களும் ஓரளவு புரிந்து கொள்ளுகின்ற நிலையில் உள்ளது. சிலாவிக் நாடுகளின் நடுவில் இந்நாடு கிடப்பது போலவே இம்மொழியும் கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு மொழிகளின் கூறுகளைக் கொண்டு காணப்படுவதால் இம்மொழியினரின் பொது மொழியாகக் கூடப் பயன்படுவதற்குள்ள தகுதியைக் கொண்டிருக்கிறது என்பர்.¹ எனினும் செக் மொழியுடன் மிகத் தொடர்பு கொண்டு காணப்படுதலின் இவை இரண்டையும் இணைத்து மேற்கு சிலாவிய மொழிகளில் ஒரு துணைப் பிரிவாகக் கொள்ளலாம். இதை அடிப்படையாக வைத்து 1918இல் செக்கஸ்லோவாக்கியா உருவானபோது இவ்விரு மொழிகளையும் இணைக்கும் முயற்சியில் இறங்கினர் செக் மக்கள். ஆனால் சிலாவிக் மக்களின் எதிர்ப்பினால் இம்முயற்சி வெற்றி பெறாது போகவே இதையும் ஒரு அரசியல் மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டனர் செக் அரசாங்கத்தார்.

ஹங்கேரியர்களின் ஆட்சியில் பல நூற்றாண்டுகள் இம் மொழியினர் இருந்தமையால் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய எந்த

1. The Slovaks have preserved a beautifully soft and musical language, which might well serve as a modern 'Common Slav' or lingua franca among the Slavs to-day. For modern Slovak is the most comprehensible of the living Slavonic languages, to all other Slavs. Just as the Slovaks occupy geographically a central position among the Slavs, so too their language, in its sounds and forms, is the nearest to an all-round compromise between the various Slavonic languages, having features which make it near both to East and South Slav, as well as to the other West Slav languages.

De Bray, p. *ibid.* p. 513.

முயற்சியும் அப்போது நடைபெறவில்லை. இதனால் கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையிலும் இம்மொழி எந்த எழுத்துச் சான்றுகளையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பர் சிலர். இன்றைய இலக்கிய மொழி கி. பி. 19ஆம் நூற்றாண்டை ஒட்டிய காலப்பகுதியில்தான் உருவெடுத்தது என்றாலும் இம் மொழியின் பழைய எழுத்துருவங்களை கி. பி. 11ஆம் நூற்றாண்டு முதலே காணலாம். ஹங்கேரியன் ஆட்சியில் லத்தீன் எழுத்து மொழியாக இருந்தபோது அம் மொழியில் எழுதப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளில் (கி. பி. 11—15ஆம் நூற்றாண்டு) பல சிலாவக் சொற்கள் காணப்படுகின்றன.

கி. பி. 14, 15, 16ஆம் நூற்றாண்டுகளில் செக் மொழியின் செல்வாக்கு இப்பகுதியின்கண் வளர ஆரம்பித்தது. ஹங்கேரியின் அரசியல் மொழியாக இருந்த லத்தீன் மொழியைவிட எளிமையும் பொதுத் தன்மையும் கொண்டிருந்தது செக் மொழி. சிலாவக் மொழியுடன் மிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்த இது இவண் வேகமாக வளர்ந்து இலக்கிய மொழியாக வாழத் தலைப்பட்டது. சிலாவக், செக் மொழிகளிடையே இருந்த ஒற்றுமையும் லத்தீனின் வேறுபாடும் இம் மக்களிடையே இம்மொழி பரந்து வளரத் துணைசெய்தன. மேலும் சிலாவக் அறிஞர்கள் பலர் பிராக் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்றவர்கள். அவர்களின் செல்வாக்கும் 'பிராட்டஸ்டண்டு' மதத்தினரின் ஆதரவும் இந்நிலைக்குத் துணையாய் இருந்தன. செக் பயின்ற பல சிலாவக் அறிஞர்கள் எழுதிய செக் புத்தகங்களில் சிலாவக் கூறுகள் பல கலந்த நிலையில் 'செக்கஸ்லாவக்' என்ற கலப்பு மொழி வளர்ந்தது. கி. பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே இம்மொழியில் சில எழுத்துப் பிரதிகளைக் காணமுடியும்.

ஆனால் 17, 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நிலைமை வேறுக இருந்தது. கத்தோலிக்க மதக்குருக்கள் பலர் சிலாவக்

மொழியிலேயே எழுத வேண்டும் என எண்ணினர். இதனால் வேதாகமம், கோயில்நூற்கள் போன்றவை இம் மொழியிலேயே எழுதப்பட்டன. இவர்களில் பலர் 'Trnava' பல்கலைக் கழகத்தைச் சற்றி வாழ்ந்தவர்கள். இதனால் இவர்கள் எழுத்துக்களில் மேற்கு சிலாவக் கிளை மொழியே பயன்பட்டது. கி. பி. 1655இல் வெளியான கத்தோலிக்கத் துதிப்பாட்டு (Catholic hymnal, 1655), 1777 இல் வெளியான லத்தீன்-சிலாவக் அகராதி, இலக்கண நூற்கள் போன்றவற்றில் இம்மொழியே பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

பெர்னாலக் (Anton Bernolák, 1762—1813) தம்முடைய நூல்களில் மேற்கு சிலாவக்கிய மொழியையே பயன்படுத்தினார். கி. பி. 1790இல் வெளியான இவரது சிலாவக் இலக்கணமும் இவர் இறந்தபின்னர் வெளியான இவருடைய அகராதியும் (Slovak - Gzeeh-Latin - German - Hungarian, 1825) இவண் குறிப்பிடத்தக்கன. கத்தோலிக்க மதத்தினர் இவரைப் பின்பற்றினர். பிராட்டஸ்டாண்டு மதத்தினர் பலர் செக் மொழியிலேயே எழுதிவந்தனர்.

ஆனால் பிராட்டஸ்டாண்டு பாதிரியான ஷ்தூரும் (L'udovit Stur 1815-1856) அவருடன் ஒத்துழைத்தபிறகும் சிலாவக் மொழியிலேயே எழுதினர். ஹங்கேரிய அடிமைத்தனையிலிருந்து சிலாவக் மக்களைக் காப்பாற்றும் எண்ணம் கொண்டிருந்த இவர்கள் இம்மக்களைத் தங்கள் தாய் மொழியில் தேர்ச்சி பெறச்செய்து கல்வி புகட்டுவதின் மூலமே சிலாவாக்கிய நாட்டைக் காப்பாற்ற முடியும் எனக் கருதினர். செக் மொழியைப் போன்று சிலாவக் மொழியும் சிறந்த இலக்கிய மொழியாக வளரமுடியும் என நம்பினார் இவர். மக்களின் கல்வியும் ஜனநாயக உணர்ச்சியும் வளர்ந்து விரிவடைய வேண்டுமானால் தாய்மொழிக் கல்வியே உற்ற மருந்து என எண்ணினார்.

எனினும் பல சிலாவக் அறிஞர்கள் இவரை எதிர்த்தனர். செக் மொழியும் சிலாவக் மொழியும் ஒன்றாக இணைந்திருக்க வேண்டும் எனக் கூறினர். ஆனால் இவர்களின் முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. ஷ்தூரால் எழுதப்பட்ட இலக்கணம் ஒன்றில் புதுவகையான (ஒலிவடிவ) எழுத்துமுறை ஒன்றைப் புகுத்தினர். எனினும் திருப்தியடையாத அறிஞர்கள் பலர் கூடி மார்டின் ஹத்தலா (Martin Hattala) வின் எழுத்துமுறையைப் பின்பற்றுவது என முடிவு செய்தனர். இம்மொழியிலேயே முக்கியமான சிலாவக் நூற்கள் தோன்றின. கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பல செக் சொற்களும் ரஷ்ய மொழிச் சொற்களும் காணப்படுகின்றன.

கி. பி. 1918இல் சிலாவாக்கியா ஹங்கேரியிலிருந்து விடுதலைப் பெற்று செக் நாட்டுடன் இணைந்தது. எனினும் செக் மக்களின் அதிகாரம் இம்மக்களிடம் வன்மைபெற இதனை எதிர்த்தனர் இம்மக்கள். இதனால் கி. பி. 1939இல் செக் நாட்டிலிருந்து பிரிந்து நின்ற இவர்கள் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் மீண்டும் இந்நாட்டுடன் இணைந்து வாழத் தலைப்பட்டனர். இன்று இவர்களின் மொழியும் ஒரு அரசியல் மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

கி. பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிய இம்மொழிக்கவிதைகள் சிறந்த வளர்ச்சியடைந்துள்ளன என்பர். இதைப்போன்றே இருபதாம் நூற்றாண்டில் இவண் தோன்றிய மொழியியல் துறையும் நல்லதொரு முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளது.

ரோமன் எழுத்துமுறையில் எழுதப்படும் இம்மொழியின்கண் பதினான்கு உயிர்களும் இருபத்தேழு மெய்களும் உள்ளன. உயிர்களில் குறில் நெடில் வேற்றுமை காணப்படுகிறது.

இதன்கண் ஒருமை, பன்மை எண்களே உள்ளன. எனினும் ஒரு சில பெயர்களில் இருமை எண்ணையும் காணலாம் என்பர்.¹ எழுவாய், அது, கு, ஐ, ஆன், கண் வேற்றுமைகளைக் கொண்டுள்ள இம்மொழியில் விளி வேற்றுமை இல்லை. இந்நிகையை ரஷ்யன், பைலோ ரஷ்யன், சிலாவினியன் போன்ற மொழிகளிலும் காணலாம். வேற்றுமையை அடிப்படையாக வைத்து இம்மொழியின் பெயர்ச் சொற்களைப் பல்வேறு வகைகளாகப் பிரிப்பர்.

ஒருமை

<i>sluh-a</i>	வேலைக்காரன்
<i>sluh-u</i>	வேலைக்காரனின்
<i>sluh-ovi</i>	வேலைகாரனுக்கு
<i>sluh-u</i>	வேலைக்காரனை
<i>sluh-om</i>	வேலைக்காரனால்
<i>sluh-ovi</i>	வேலைக்காரனிடம்

பன்மை

<i>sluh-ovia</i>	வேலைக்காரர்கள்
<i>sluh-ov</i>	வேலைக்காரர்களின்
<i>sluh-om</i>	வேலைக்காரர்களுக்கு
<i>sluh-ov</i>	வேலைக்காரர்களை
<i>sluh-ami</i>	வேலைக்காரர்களால்
<i>sluh-och</i>	வேலைக்காரர்களிடம்

தமிழ் மொழியைப் போன்றே இதன் கண்ணும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை மூவிடப் பெயர்கள் உள்ளன. சுட்டுப் பெயர்களும் (Demonstrative) படர்க்கை மூவிடப் பெயர்களும் வேறு வேறுகவே காணப்படுவது இவண் குறிப்பிடத் தக்கதாம்.

1. Slovak has lost the Dual number, except for a few nouns. It has also lost the vocative case, like Russian, Byelorussian and Slovenian, except for a few masculine nouns in the singular.

De Bray, *ibi* . p. 531.

ten	இது (சுட்டு)
onen	அது (சுட்டு)
tento	இங்கே
tamten	அங்கே
ona	அது
ona	அவள்
on	அவன்
ja	நான்
ty	நீ
vy	நீங்கள்
my	நாங்கள், நாம்
teba	உன்னுடைய
tebe	உனக்கு
teba	உன்னை
tebou	உன்னால்
tebe	உன்னிடம்

பிற சிலாவிக் மொழிகளைப் போன்றே இம்மொழியிலுள்ள பெயரடைகளும் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்பதுடன் எண், பால் வேற்றுமைகளையும் காட்டுகின்றன.

வினைச் சொற்கள் செக் வினைச்சொற்களைப் போலவே உள்ளன. கடந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் போன்ற கால வேற்றுமைகளையும், தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை இடங்களையும் காட்டுகின்றன இம்மொழி வினைச் சொற்கள்.¹

The Present is the only simple tense in Slovak, as in Czech; and as in all West and East Slav languages, the present (in form) of Pfv. verbs is really their Future by meaning.

De Bray, *ibid.* p. 564.

<i>tnem</i>	வெட்டுகிறேன்
<i>idem</i>	போகிறேன்
<i>jem</i>	உண்கிறேன்
<i>budem robit'</i>	செய்வேன்
<i>budeero i'</i>	செய்வாய்
<i>bude robit'</i>	செய்வான், செய்வாள், செய்யும்
<i>bude robit</i>	செய்வேராம்
<i>bude robit</i>	செய்வீர்கள்
<i>bude rohit</i>	செய்வார்கள்
<i>niesol som²</i>	சுமந்தேன் (ஆண்)
<i>niesol si</i>	சுமந்தாய் (ஆண்)
<i>niesol</i>	சுமந்தான், சுமந்தது (ஆண்)
<i>niesla som</i>	சுமந்தேன் (பெண்)
<i>nieslo si</i>	சுமந்தாய் (பெண்)
<i>niesla</i>	சுமந்தாள் சுமந்தது (பெண்)
<i>nieslo</i>	சுமந்தது
<i>niesli smr</i>	சுமந்தோம் (ஆண்)
<i>niesli ste</i>	சுமந்தீர்கள் (ஆண்)
<i>niesli</i>	சுமந்தார்கள் (ஆண்)
<i>niesly sme</i>	சுமந்தோம் (பெண், அஃறிணை)
<i>niesly ste</i>	சுமந்தீர்கள் (, ,)
<i>niesly</i>	சுமந்தார்கள் (, ,)

2. The Past Participle Active endings are the same as those of Czech in the sing. : -l, fem. -la, neut. -lo; but in the plur. they vary in the same way as the Slovak (and Polish) adjectives : masc. pers. -li, masc. impers., fem. and neut. -ly.

De Bray; *ibid.* p. 569.

The Past tense in Slovak is formed with the Past Participle Active in - ; which varies in gender and number, and the Present tense of the verb 'to be' used as an (enclitic) auxiliary verb, as in Czech, i. e. the auxiliary is omitted in 3rd pers. sing. and plur.

De Bray, *i id.* p. 569.

2. 14. 3 லுசேஷிய மொழி (Lusatian)

ஜெர்மனியில் பெர்லினின் தெற்கே உள்ள லுசேஷியா பகுதிகளில் வாழும் சுமார் 1000,000 மக்களால் பேசப்படும் மொழியே இது. இதனைச் “செர்பியன்” (Serbian) என்றும் “வெண்டிஷ்” (Wendish) என்றும் சோர்பியன் (Sorbian) என்றும் அழைப்பர். இதுபோன்றே இவர்கள் வாழும் பகுதியை லுசேஷியா எனக் கூறுவர். இம்மக்களை “வெண்டன்” (Wenden) என்றும் செர்பன் (Sarben) என்றும் அழைப்பாரும் உளர். யுகஸ்லாவியாவில் வாழும் செர்பியர்கள் வேறு; இவர்கள் வேறு. எனவே இவர்களைப் பலர் லுசேஷியர்கள் என அழைப்பர்.¹

ஜெர்மன் நாட்டில் வாழும் இவர்களில் சிலருக்கு இம் மொழியே தெரியாதிருந்த போதிலும் தங்கள் மொழியில் சிறந்த பற்று உடையவர்களாகவும் அதன் வளர்ச்சியில் அக்கரை உடையவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். மிகச் சிறுபான்மையினராக வாழும் இவர்கள் தங்களுக்கெனத் தனிநாடோ அரசோ இன்றி வாழுகின்றனர். சிலாவிக் மொழியினரில் இவர்களே இந்நிலையில் உள்ளனர். எனினும் தங்கள் மொழி, பண்பு, கலாச்சாரம் போன்றவற்றில் பற்று கொண்டு அவற்றை அழியாது பாதுகாத்து வருகின்றனர். சுதந்திர உணர்வுடன் வாழும் இவர்கள் ஜெர்மனியிலிருந்து விடுதலை பெற பல நேரங்களில் முயன்றுள்ளனர். எனினும்

1. De Bray, *ibid.* p. 673.

வல்லரசுகள் இவர்களின் கோரிக்கையைத் தெரிந்ததாகக் கூடக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை என்பர்.¹

பன்னெடுங்காலமாக ஜெர்மன் நாட்டில் வாழ்ந்துவரும் இம்மக்கள் சிறந்த பண்புகளையும் நல்ல பழக்க வழக்கங்களையும் கொண்டுள்ளனர். பண்டைக் காலத்தில் வாணிபத்தில் சிறந்து விளங்கினார்கள் இவர்கள் என்று கூறுவார் ஜெர்மன் வரலாற்றாசிரியரான யாக்கோபி. 1000 ஆண்டுகளாக ஜெர்மானியர்களின் குடியேற்றத்தின் நடுவே வாழும் இவர்கள் இன்றும் தனி ஒரு இனமாக தனி ஒரு மொழியுடன் இவண் வாழ்ந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்களது ஆயிரம் ஆண்டைய வரலாற்றில் பல நாடுகளின் கீழ் வாழவேண்டிய நிலையில் இருந்துள்ளனர் இம்மக்கள். கி. பி. 1002 முதல் 1032 வரை போலிஷ் நாட்டின் கீழும் அதன் பின்னர் 15ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 18ஆம் நூற்றாண்டு வரை பொகிமியன் அரசின் கீழும் அதன் பின்னர் பிரஷியா, சாக்சனி மன்னர்களின் கீழும் இருந்துள்ளனர். பேரரசன் பிஸ்மார்க் காலத்தில் மீண்டும் ஜெர்மனியுடன் இணைந்தது இப்பகுதி. இத்தகைய அடிமை வாழ்வு இவர்களை வன்மையிழக்கச் செய்ததுடன் எந்தவிதமான முக்கியத்துவமும் இல்லாத நிலைக்கு இவர்களைக்

---

1. Too small in numbers, in comparison with their neighbours, to make an independent state, the Lusatians have been a pawn in the game for power of strong neighbouring rulers. Nevertheless they have survived, holding fast to their language, their christian religion and their ancient customs, patiently tilling their land and waiting doggedly for better days. After the two recent world wars they have made claims to autonomy and independence, but the statesmen of the Great powers have not even mentioned that they have considered their case.

ibid. p. 683.

கொண்டு வந்த அவல நிலையையும் காணலாம். இதனால் இவர்களின் மொழியும் முக்கியத்துவமின்றிக் காணப்படுகிறது. சாக்சன் பகுதிகளில் ஓரளவு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த இம்மொழியை அந்நாட்டு மன்னனும் கற்று மகிழ்ந்தான் என்பர். இதனால்தான் இம்மொழி அன்று இவண் லுசேஷியன் பள்ளி மொழியாகவும் கோயில் மொழியாகவும் நீதிமன்ற மொழியாகவும் வழங்கியதுடன் இலக்கிய மொழியாகவும் உருவானது.

எனினும் ஜெர்மானியர்கள் இவர்களைச் சிறுபான்மையினராகவோ இவர்களின் மொழியைச் சிறுபான்மை மொழியாகவோ கூடக் கருதுவதில்லை என்பர். இம்மொழி பேசும் வேறுநாடு ஒன்று இருந்திருப்பின் நிலைமை வேறாக இருந்திருக்கும். இந்நிலையில் எந்தவித ஊக்கமும் இல்லாமல் அழிகின்ற நிலையிலேயே இம்மொழி இருக்கக் காண்கிறோம். 1931இல் கீழ் லுசேஷியாவில் இரு பள்ளிகளில் மாத்திரமே இம்மொழி கற்பிக்கப்பட்டது என்பர். ஹிட்லரின் அரசாங்கத்தில் இம்மக்கள் மிகப் பெருந் துன்பத்திற்கு ஆளாகியுள்ளனர். லுசேஷிய மக்கள் பலரைக் கொன்று குவித்தது இவ்வரசாங்கம். இக்காலத்தில் பல நூல்களும் கலாச்சார நிலையங்களும் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. லுசேஷியன் மொழிக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. ஆனால் போரின் முடிவில் இவண் ஏற்பட்ட ரஷ்யர்களின் வரவு இம்மக்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பு மையமாக அமைந்தது என்பர். பல பள்ளிகள் மீண்டும் தோன்றின. சில நாளிதழ்களும் மாத இதழ்களும் வெளிவந்தன. பன்னெடுங்காலமாகப் பிற அரசின்கீழ் வாழ்ந்துவரும் இம்மக்கள் ஒதுங்கி வாழ்வதிலேயே நாட்டம் உடைவர்களாகத் தோன்றுகின்றனர். எனினும் தங்கள் சமயம், மொழி, கலாச்சாரம் போன்றவற்றில் மிகவும் நம்பிக்கை கொண்டு வாழ்கின்றனர்.

இதன்கண் இரு கிளைமொழிகளைக் காணலாம். கீழ் லுசேஷியப் பகுதிகளில் வழங்கும் கிளைமொழி கீழ் லுசேஷியன் (Lower Lusatian) என்றும் மேல் பகுதிகளில் வழங்கும் கிளைமொழி மேல் லுசேஷியன் (Upper Lusatian) என்றும் அழைக்கப்படும். இவை இரண்டிற்கும் தனித்தனியே இலக்கியமொழிகளும் உள்ளன. இலக்கண அமைப்பைப்பொறுத்த மட்டில் அதிகமான வேறுபாடுகளை இவற்றிடையே காண முடியாது. ஆனால் உச்சரிப்பில் இம்மொழிகள் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. இதனால் ஒரு மொழியினர் மற்றொரு மொழியினரைப் புரிந்துகொள்வதில் சிறிது இடர்ப்பாடு இருக்கக் காணலாம். கி. பி. 13ஆவது நூற்றாண்டு வரையிலும் ஒரே மொழியாக விளங்கிய இவற்றிடையே தோன்றிய சில வேறுபாடுகளே இத்தகைய பிரிவுக்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளன.

இவ்விரு கிளைமொழிகளில் கீழ் லுசேஷியன் பிற சிலா விக் மொழிகளிலிருந்து மிகவும் மாறுபட்டுக் காணப்படுகிறது என்பர். இது போலிஷ் மொழியுடன் ஒத்துக் காணப்பட மேல் லுசேஷியன் செக் மொழியுடன் பொருந்திக் காணப்படுகிறது.

கி. பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட ஆணை ஒன்றே (Oath of loyalty) இம்மொழியின் (Upper Lusatian) முதல் எழுத்துச் சான்றாகக் கருதப்படுகிறது. இதனை இன்றும் புத்ஷின் காட்சிசாலையில் (museum) காணலாம். இது போன்று இம்மொழியின் முதல் இலக்கியமாகக் கருதப்படுவது கி. பி. 1548இல் ஜேக்குபிக்காவினால் (M. Jakubika) மொழிபெயர்க்கப்பட்ட புதிய வேதாகமமாகும். புத்ஷினில் அச்சடிக்கப்பட்ட தொழுகை நூலே (Catechism) இம்மொழியின் (Lower Lusatian) முதல் அச்சுப் புத்தகம்.

இவற்றை யொட்டி கி. பி. 17ஆம் நூற்றாண்டில் பல இலக்கணங்களும் அகராதிகளும் தோன்றின. கி. பி.

1650இல் வெளிவந்த இலக்கண நூல்தான் இம்மொழியின் முதல் இலக்கண நூல். இக்காலத்தில் செக், போலிஷ் நூல்களை மாதிரியாகக் கொண்ட நூல்கள் பல இம்மொழியில் தோன்றியுள்ளமை காணலாம். தங்கள் மொழியில் பல நூல்கள் வெளிவர வேண்டும் என்றும் பிற சிலாவிக் மக்களும் தங்கள் நூல்களைக்கண்டு மதிக்க வேண்டும் என்றும் பல அறிஞர்கள் எண்ணினர். மைக்கேல் பிரென்சல் (Michael Frenzel) என்பார் தாம் எழுதிய சில நூல்களைக் கி. பி. 1697இல் பேரரசன் பீட்டருக்கு அனுப்பி வைத்தமையும் இவற்றுடன் தான் அனுப்பிய முடங்கல் ஒன்றில் சிலாவிக் மக்களின் ஒற்றுமை, முன்னேற்றம் போன்றவை குறிப்பிட்டிருந்தமையும் இவண் குறிப்பிடத் தக்கவாம்.

கி. பி. 18, 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல்வேறு சிறந்த அறிஞர்கள் தோன்றியுள்ளனர். க்னாத் (C. Knath), யங்கோ (J. A. Janko), ஷெராக் (K. B. Serach) போன்றவர்கள் இம்மொழியின் வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றியவர்களில் முக்கியமானவர்கள். சமயம், இலக்கியம், இலக்கிய வரலாறு போன்ற பல துறைகளில் இம்மொழி முன்னேற்றம் கண்டது. தெளிவற்ற நிலையில் இருந்த இம்மொழி ஒரு நூற்றாண்டுக்காலத்தில் சிறந்த மாற்றங்கள் பலவற்றையடைந்து நல்லதொரு மொழியாக வளர்ந்துவிட்ட நிலையைக் காணலாம். “தெளிவற்ற இம்மொழியின் நிலை போலிஷ் மக்களையும் செக் மக்களையும் வெட்கப்படச் செய்கிறது” என தொப்ராஸ்கி கூறினமை இவண் நினைவுகூரத் தக்கதாம்.

லுசேஷியன் பெயர்ச்சொற்கள் சிலாவியன் சொற்களைப் போன்று ஒருமை, இருமை, பன்மை என்ற மூன்று எண்களையும் ஆண், பெண், அஃறிணை பால்களையும் எழுவாய், ஐ, ஆன், கு, அது, கண் வேற்றுமைகளையும் காட்டும். ஆண்பால் ஒருமைச் சொற்கள் மட்டுமே தனி விளி வேற்

றுமை உருபினைக் கொண்டுள்ளது.¹ பிற விளி வேற்றுமைச் சொற்கள் எழுவாய் வேற்றுமை போன்றே காணப்படுகின்றன. இம்மொழியிலுள்ள பெயர்களை அவை ஏற்கும் வேற்றுமை உருபுகளுக் கேற்ப பல்வேறு வகைகளாகப் பிரிப்பர்.

ஆண்பால்

ஒருமை

<i>nan</i>	தந்தை
<i>nan-a</i>	தந்தையின்
<i>nan-ey</i>	தந்தைக்கு
<i>nan-a</i>	தந்தையை
<i>nan-om</i>	தந்தையால்
<i>nan-ye</i>	தந்தையிடம்
<i>nan-o</i>	தந்தையே !

இருமை

<i>nan-ay</i>	இரு தந்தையர்/தந்தையரே!
<i>nan-ow</i>	இரு தந்தையரின்
<i>nan-omay</i>	இரு தந்தையர்க்கு/தந்தையரால்/ தந்தையரிடம்
<i>nan-ow</i>	இரு தந்தையரை

1. Lusatian morphology is notable for the fact that, in common with Slovonian, it preserves the Dual number throughout the declensions and conjugations. Nevertheless, despite the number of forms thus still used, it is true to say that the system of Upper Lustain noun declensions is simpler than that of Czech or Polish.

De Bray, *ibid.* p. 704.

பன்மை

<i>nan-oyo</i>	தந்தையர்/தந்தையரே
<i>nan-ow</i>	தந்தையரின்
<i>nan-am</i>	தந்தையர்க்கு
<i>nan-ow</i>	தந்தையரை
<i>nan-ami</i>	தந்தையரால்
<i>nan-ač</i>	தந்தையரிடம்

பெண்பால்

ஒருமை

<i>žon-a</i>	பெண்
<i>žon-i</i>	பெண்ணின்
<i>žon-ye</i>	பெண்ணுக்கு
<i>žon-u</i>	பெண்ணை
<i>žon-ye</i>	பெண்ணிடம்

இருமை

<i>žon-ye</i>	இரு பெண்கள்/பெண்களை
<i>žon-ow</i>	இரு பெண்களின்
<i>žon-omay</i>	இரு பெண்களுக்கு/பெண்களால்/ பெண்களிடம்

பன்மை

<i>žon-i</i>	பெண்கள்
<i>žon-ow</i>	பெண்களின்
<i>žon-am</i>	பெண்களுக்கு
<i>žon-i</i>	பெண்களை
<i>žon-ami</i>	பெண்களால்
<i>žon-ač</i>	பெண்களிடம்

இதன்கண் காணப்படும் மூவிடப் பெயர்களும் ஒருமை, இருமை, பன்மை எண்களைக் காட்டுகின்றன.

<i>ya</i>	நான்
<i>mooy</i>	நாங்கள்/நாம் இருவர்
<i>mi</i>	நாங்கள்
<i>ti</i>	நீ
<i>wooy</i>	நீங்கள் இருவர்
<i>wi</i>	நீங்கள்
<i>woan</i>	அவன்
<i>wonay</i>	அவர்கள் இருவர் (ஆண்)
<i>woni</i>	அவர்கள் (ஆண்)
<i>wona</i>	அவள்
<i>woney</i>	அவர்கள் இருவர் (பெண்)
<i>wone</i>	அவர்கள் (பெண்)
<i>wono</i>	அது
<i>woney</i>	அவைகள் இரண்டு
<i>woney</i>	அவைகள்
<i>mnye</i>	என்னுடைய
<i>nayu</i>	எங்கள்/நம் இருவருடைய
<i>nas</i>	எங்களுடைய/நம்முடைய
<i>mni</i>	எனக்கு
<i>namay</i>	எங்கள்/நம் இருவருக்கு
<i>nam</i>	எங்களுக்கு/நமக்கு
<i>mnye</i>	என்னை
<i>nayu</i>	எங்கள்/நம் இருவரை
<i>nas</i>	எங்களை/நம்மை
<i>mnu</i>	என்னால்
<i>namay</i>	நம்/எங்கள் இருவரால்
<i>nam</i>	நம்மால்/எங்களால்
<i>mni</i>	என்னிடம்
<i>namay</i>	நம்/எங்கள் இருவரிடம்
<i>nas</i>	நம்மிடம்/எங்களிடம்
<i>tebye</i>	உன்

<i>wayu</i>	உங்கள் இருவரின்
<i>was</i>	உங்கள்
<i>tebi</i>	உனக்கு
<i>wamay</i>	உங்கள் இருவருக்கு
<i>wam</i>	(உங்களுக்கு
<i>tebye</i>	உங்களை
<i>wayu</i>	உங்கள் இருவரை
<i>was</i>	உங்களை
<i>tobu</i>	உன்னால்
<i>wamay</i>	உங்கள் இருவரால்
<i>wami</i>	உங்களால்
<i>tebi</i>	உன்னிடம்
<i>wamay</i>	உங்கள் இருவரிடம்
<i>was</i>	உங்களிடம்

வகுதி

வகுதி

பிற சிலாவிக் மொழிகளைப் போலவே இம்மொழிப் பெயரடைகளும் ஆண், பெண், அஃறிணைப் பால்களுடன் ஒருமை, இருமை, பன்மை எண்களையும் எழுவாய், அது, ஐ, கு, ஆன், கண் வேற்றுமைகளையும் காட்டும்.

ஆண்பால்

ஒருமை

<i>dobr-i</i>	நல்ல	(எழுவாய்)
<i>dobr-eho</i>	நல்ல	(அது)
<i>dobr-emu</i>	நல்ல	(கு)
<i>dobr-eho</i>	நல்ல	(ஐ)
<i>dobr-im</i>	நல்ல	(ஆன்)
<i>dobr-im</i>	நல்ல	(கண்)

வகுதி

இருமை

<i>dobr-ay</i>	நல்ல	(எழுவாய்)
<i>dobr-ič</i>	நல்ல	(அது)
<i>dor-im</i>	நல்ல	(கு)
<i>dobr-ič</i>	நல்ல	(ஐ)
<i>dobr-imi</i>	நல்ல	(ஆன்)
<i>dobr-ič</i>	நல்ல	(கண்)

பன்மை

<i>dobr-i</i>	நல்ல	(எழுவாய்)
<i>dobr-ič</i>	நல்ல	(அது)
<i>dobr-im</i>	நல்ல	(கு)
<i>dobr-ič</i>	நல்ல	(ஆன்)
<i>dobr-ič</i>	நல்ல	(கண்)

பெண்பால்

ஒருமை

<i>dobr-a</i>	நல்ல	(எழுவாய்)
<i>dobr-eye</i>	நல்ல	(அது)
<i>dobr-ey</i>	நல்ல	(கு)
<i>dobr-u</i>	நல்ல	(ஐ)
<i>dobr-ey</i>	நல்ல	(ஆன்)
<i>dobr-ey</i>	நல்ல	(கண்)

இருமை

<i>dobr-ey</i>	நல்ல	(எழுவாய்)
<i>dobr-eyu</i>	நல்ல	(அது)
<i>dobr-imag</i>	நல்ல	(கு, ஆன், கண்)
<i>dobr-ey</i>	நல்ல	(ஐ)

பன்மை

<i>dobr-e</i>	நல்ல	(எழுவாய்)
<i>dobr-ič</i>	நல்ல	(அது)
<i>dobr-im</i>	நல்ல	(கு)
<i>dobr-e</i>	நல்ல	(ஐ)
<i>dobr-imi</i>	நல்ல	(ஆன்)
<i>dobr-ič</i>	நல்ல	(கண்)

அ.: றிணை

ஒருமை

<i>dobr-e</i>	நல்ல	(எழுவாய்)
<i>dobr-eho</i>	நல்ல	(அது)
<i>dobr-emu</i>	நல்ல	(கு)
<i>dobr-e</i>	நல்ல	(ஐ)
<i>dobr-im</i>	நல்ல	(ஆன்)
<i>dobr-im</i>	நல்ல	(கண்)

இருமை

<i>dobr-ey</i>	நல்ல	(எழுவாய்)
<i>dnbr-eyu</i>	நல்ல	(அது)
<i>dobr-imay</i>	நல்ல	(ஆன், கண், கு)
<i>dobr-ey</i>	நல்ல	(ஐ)

பன்மை

<i>dobr-e</i>	நல்ல	(எழுவாய்)
<i>dobr-ič</i>	நல்ல	(அது)
<i>dobr-im</i>	நல்ல	(கு)
<i>dobr-e</i>	நல்ல	(ஐ)
<i>dobr-imi</i>	நல்ல	(ஆன்)
<i>dobr-ič</i>	நல்ல	(கண்)

வினைச் சொற்களும் ஒருமை, இருமை, பன்மை எண்களையும் பல்வேறு கால வேறுபாடுகளையும் வேறு பல இலக்கணக் கூறுகளையும் காட்டும்.¹

<i>nyes-u</i>	சுமக்கிறேன்
<i>nyes-eš</i>	சுமக்கிறாய்
<i>nyes-e</i>	சுமக்கிறான்
<i>nyes-emoy</i>	இருவர் சுமக்கிறோம்
<i>nyes-etay</i>	சுமக்கிறீர்கள் (இருவர்)
<i>nyes-etay</i>	இருவர் சுமக்கிறார்கள் (ஆண்)
<i>nyes-etey</i>	இருவர் சுமக்கிறார்கள் (பெண்) / இரண்டு சுமக்கின்றனர்
<i>nyes-emi</i>	சுமக்கிறோம்
<i>nyes-ce</i>	சுமக்கிறீர்கள்
<i>nyes-u</i>	சுமக்கிறார்கள்

1. In the conjugation of verbs in Upper Lusatian, as in the declensions, special forms for the dual number exist in all tenses: in the 2nd and 3rd persons dual however, gender and not person, is distinguished. The number of verbal forms is further increased by the preservation of the Aorist and Imperfect (simple) tenses, as in Macedonian and Bulgarian.

De Bray. *ibid.* p. 742.

2. 14. 4 போலிஷ் (Polish)

இது மேற்கு சிலாவிக் மொழிகளில் முக்கியமானது. இம் மொழி பேசும் 33,000,000 மக்களில் 29,000,000 பேர் போலந்து நாட்டிலும் 3,000,000 பேர் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலும் 500,000 பேர் ரஷ்யாவிலும் 100,000 பேர் ஜெர்மனியிலும் 100,000 பேர் செக்கஸ்லோவாக்கியாவிலும் வாழுகின்றனர்.

தெற்கே செக்கஸ்லோவாக்கியாவையும் வடக்கே பால்டிக் கடலையும் கிழக்கே ரஷ்யப் பெரு நாட்டையும் மேற்கே ஜெர்மனியையும் கொண்டுள்ளது இந்நாடு. இதனால் மேற்கு ஐரோப்பிய நாகரிகத்தையும் சிலாவிய நாகரிகத்தையும் கொண்டு விளங்கும் இம் மக்களைப் போன்றே இம்மொழியும் மேற்கு ஐரோப்பிய மொழிகளின் செல்வாக்கினையும் சிலாவிக் பண்புகளையும் கொண்டு காணப்படுகிறது.

வரலாற்றுக் காலந்தொட்டே இவண் வாழ்ந்துவரும் இம்மக்கள் பண்டைக்காலத்தில் மூன்று பெரும் பிரிவினராக (Polaine, Mazowszanie, Pomorzanie) வாழ்ந்துவந்தனர் என்பர் வரலாற்றுசிரியர்கள். இவர்களுள் சமவெளிப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களின் பெயரே (Polaine) இந்நாட்டுக்கும் வருவதாயிற்று. "Pole" என்ற சொல் 'வயல்' எனப் பொருள் படும். இதை அடிப்படையாக வைத்தே இந்நாடு 'Polska' என்றும் இம்மக்கள் 'Polacy' என்றும் அழைக்கப்படுதல் காணலாம்.

மிகப் பழையகாலம் முதலே ரோமன் கத்தோலிக்க நாடாக இருந்து வருவது இந்நாடு. கி. பி. 9ஆவது நூற்றாண்டில் செக் நாட்டிலிருந்து தென் போலந்து வழியாக

போலந்து நாட்டில் போலிஷ் தவிர ஜெர்மன் மொழியும் (1,000,000) யிடிஷ் மொழியும் (50,000) வழங்கக் காணலாம்.

இவண் நுழைந்த இம்மதம் இங்கு நிலை பெற்று வளர்ந்தது. இதனால்தான் இம்மொழியின்கண் செக் மொழியின் செல் வாக்கினைக் காண்கிறோம். கிறித்தவ சமயம் இவண் புகுந்த நாளிலிருந்து லத்தீன்மொழியே செல்வாக்குடன் விளங்கிய தோடு இந்நாட்டின் எழுத்து மொழியாகவும் பல காலம் வழக்கிலிருந்துள்ளது. இதனால் இவண் தோன்றிய சில நூல்களும் லத்தீன் மொழியிலேயே ஆக்கப்பட்டன. கி. பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் (கி. பி. 1136) எழுதப்பட்ட லத்தீன் கைச்சாத்துக்களில் காணப்படும் ஒரு சில போலிஷ் பெயர்களே இம்மொழியின் முதல் எழுத்துச் சான்றுகள். 1270இல் எழுதப்பட்ட பத்திரம் ஒன்றில் சில போலிஷ் வாக்கியங்களைக் காணலாம்.¹ கி. பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு முதல்தான் போலிஷ் நூல்கள் உருவாக ஆரம்பித்தன. எனினும் இன்றைய இலக்கிய மொழி கி. பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில்தான் உருவாயிற்று என்பர்.

மறுமலர்ச்சி (Renaissance), சமயச் சீர்திருத்த (Reformation, Counter Reformation) காலங்களுக்குப் பின்னரே போலிஷ் எழுத்து மொழியாக மாறி வளர்ந்தது. எனினும்

1. Poland's oldest documents are in Latin and some of these contain glosses and proper names in Polish written in Latin spelling which provide valuable sources for the study of the early stages of the language. The earliest of such documents is the Papal Bull issued in 1136 by Pope Innocent II to the Arch-bishop of Gniezno, confirming his rights to certain landed property in his diocese, and giving a full list of names. But it contains no other words in Polish.

The oldest recorded sentence in Polish occurs as a gloss, translating a quotation, in a document of 1270 relating to the founding of a nunnery in Silesia.

De Bray, *ibid.* p. 590.

A. L. Vol. 7, No. 8. p. 119.

கி. பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு முதலே லத்தீன் மொழி அறியாத மக்களுக்காகப் பல துதிப்பாடல்களும் கவிதைகளும் சமயத்திரு உரைகளும் (Sermons) இம்மொழியில் ஆக்கப் பட்டிருந்தல் காணலாம். இக்காலத்தில் ஆக்கப்பட்ட கன்னி மேரியைப் பற்றிய பாடலே இம்மொழியின் முதல் பாடலாகக் கருதப்படுகிறது. இதையொட்டிப் பல கவிதைகளும் சமயத்திரு உரைகளும் சமய அடியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு வெளிவந்த இந்நூல்கள் மொழியியல் ஆராய்ச்சிக்கு மிகவும் பயன்படுவன. அக்காலத்திய போலிஷ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பு, உச்சரிப்பு நிலை போன்றவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு இவை நன்கு உதவுகின்றன. கி. பி. 1440 இல் எழுதப்பட்டுள்ள நூலொன்று (*Trakato Ortoorafii polskiej*) இம்மொழியில் எழுத்துநிலைபற்றித் தெரிந்து கொள்ளப் பயன்படும்.

இக்காலத்திலும் இம்மொழியின்கண் பல கிளைமொழிகள் இருந்துள்ளன. வார்சா மிக முக்கிய நகரமாக இருந்தது. இது போன்றே கிரகோவில் 1364இல் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சிறந்த அறிஞர்கள் பலரைக் கொண்டிருந்தது இப்பல்கலைக்கழகம். எனினும் மேற்குப் போலந்தில் (*Wielkopolska*) பேசப்பட்ட கிளைமொழியே இலக்கிய மொழியாக உருவெடுத்தது என்பர்.

மறுமலர்ச்சியின் போதுதான் இம்மொழி மிக முன்னேறி வளர்ந்தது. மக்கள் பல நூல்களையும் படிக்க விரும்பினர். இத் தேவையினால் பல நூல்கள் வெளிவந்தன. 16ஆம் நூற்றாண்டில் இவண் வந்த அச்சப் பொறியினால் ஏராளமான போலிஷ் நூல்கள் உண்டாயின. அச்சப் பொறியின் வரவுக்குக் காரணமாக இருந்த ஜெர்மானியர்களான வியட்டோர் (*Wicior, Haller, Ungles*) போன்றோர் இம்மொழி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். குழப்ப நிலையிலிருந்த இம்மொழியின் எழுத்து முறையில் சிறந்த

பல சீர்திருத்தங்களை இவர்கள் செய்தனர். 1364இல் கரகோவில் தோன்றிய பல்கலைக் கழகமும் இம்முறையில் சிறந்த பணிகள் பலவற்றைச் செய்து வந்தது.

கி. பி. 16ஆம் நூற்றாண்டு போலிஷ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் சிறந்த ஒரு காலமாகும். அரசியல், பொருளாதார நிலைகளில் சிறந்து விளங்கிய போலந்தின் செல்வாக்கு உக்ரைன், பைலோரஷ்யா, லித்துவேனியா போன்ற இடங்களிலும் பரந்து வளர்ந்தது. இதனால் இம்மொழிச் சொற்கள் பல போலிஷ் மொழியில் கலந்தன. பல சமய இலக்கியங்களும் பிற இலக்கியங்களும் இம்மொழியில் தோன்றின. கொச்சனாவுஸ்கி (Kochanowski, 1530 — 1584) போன்ற கவிஞர்கள் பலர் சிறந்த புதிய இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். 13ஆம் நூற்றாண்டு முதலே ஜெர்மன் வணிகர்களும் பிறரும் அவண் வந்துறைந்த நிலையில் பல ஜெர்மானியச் சொற்களும் பழக்க வழக்கங்களும் இம்மொழியிலும் இம்மக்களிடையேயும் புகுந்தன. பல போலிஷ் மாணவர்கள் இத்தாலியப் பல்கலைக்கழகங்களில் பயின்றமையால் பல இத்தாலியச் சொற்களும் இம்மொழியில் ஊடுருவி நின்றன.

17ஆவது நூற்றாண்டு இம்மொழி வரலாற்றில் ஒரு வீழ்ச்சிக் காலமாகும்; மேற்கு சிலாவிக் மொழிகள் அனைத்தும் நலிவுற்று நைந்த காலம். மாஸ்கோவில் சுவீடன் மக்களுடன் நடந்த போரும் ஐரோப்பாவில் நடந்த முப்பதாண்டு போரும் உள்நாட்டுக் குழப்பங்களும் இம்மக்களை வாட்டியதுடன் இம்மொழியையும் நலிவடையச் செய்தன. 16ஆவது நூற்றாண்டில் அடைந்த வளர்ச்சிக்கு நேர்மாறாக வீழ்ச்சியடைந்தது இம்மொழி. இந்நிலை 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரையிலும் நீடித்தது. 17ஆம் நூற்றாண்டில்தான் பிரஞ்சு மொழியின் செல்வாக்கு இம்மொழியின்கண் ஏற்பட்டது. பிரஞ்சு அரசு குடும்பத்துடன் கொண்டிருந்த

உறவே இதன் முதல் காரணமாக அமைந்தது. பின்னர் 18, 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இவ்விரு நூடுகளுக்கு மிடையே ஏற்பட்ட உறவுகளால் மேலும் இச்செல்வாக்கு வளர்ந்து நின்றது.

கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் (1772) நடந்த பிரிவினை இந்நாட்டு வரலாற்றில் முக்கியமான ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். இந்நேரத்தில் 'Konarski' போன்ற அறிஞர்கள் தங்கள் எழுத்துக்களால் மக்களிடையே புத்துணர்ச்சியை எழுப்பி நின்றனர். 1765இல் வார்சாவில் தேசிய நாடக அரங்கொன்று அமைக்கப்பட்டது. பல இலக்கண நூல்கள் தோன்றின. இம் மொழியின் எழுத்து முறையிலும் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களும் மாற்றங்களும் உண்டாயின.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட கல்விவளர்ச்சியில் இம்மொழியும் நன்கு வளர்ந்தது. S. B. லிண்டே போன்ற அறிஞர்களின் உழைப்பில் சிறந்த ஒரு மொழியாக இது உருவெடுத்தது. இன்றைய போலிஷ் மொழியில் சிறந்த இலக்கியங்களும் இலக்கணங்களும் உள்ளமை காணலாம். இரு உலகப் போர்களிலும் போலந்து நசுங்கிய போதிலும் இம்மொழி நலிவுருது வளர்ச்சியடைந்து வருவது இம்மொழிக்குள்ள உறுதியையும் வலுவையும் காட்டும்.

இம்மொழியின்கண் ஆண், பெண், அஃறிணைப் பால்களும் ஒருமை, பன்மை எண்களும், எழுவாய், ஐ, ஆன், கு, அது, கண் என்ற ஏழு வேற்றுமைகளும் உள்ளன. பிற சிலாவிக் மொழிகளைப் போன்றே இம்மொழியிலும் இயற்கைப்பால் பகுப்பு இல்லை. ஆண், பெண் பகுப்புக் கொண்டவை முறையே ஆண், பெண் பால்களாக அமைந்திருப்பினும் அஃறிணைச் சொற்களாக நாம் கருதுவன பல இம்மொழியினருக்கு ஆண், பெண் பால்களாக

அமைந்திருத்தல் காணலாம்.¹ எடுத்துக் காட்டாக மணல், நாடு போன்றவற்றைக் குறிக்கும் சொற்கள் ஆண் பாலாகவும் தண்ணீர், எலும்பு போன்றவை பெண் பாலாகவும் உள்ளன. பெயர்ச் சொற்கள் அவை ஏற்கும் உருபுகளுக்கேற்ப பல வகைகளாகப் பகுக்கப்படும். பால், எண்களுக்கேற்பவும் வேற்றுமை உருபுகள் மாறும் தன்மையன்.²

ஒருமை (உயிர்த்திணை)

<i>pan</i>	நல்ல மனிதன் (gentleman)
<i>pan-a</i>	நல்ல மனிதனின்
<i>pan-u</i>	நல்ல மனிதனுக்கு
<i>pan-a</i>	நல்ல மனிதனை
<i>pan-em</i>	நல்ல மனிதனால்
<i>pan-u</i>	நல்ல மனிதனிடம்
<i>pan-ie</i>	நல்ல மனிதனே!

பன்மை

<i>pan-owie</i>	நல்ல மனிதர்கள்
<i>pan-ooow</i>	நல்ல மனிதர்களின்
<i>pan-om</i>	நல்ல மனிதர்களுக்கு
<i>pan-ooow</i>	நல்ல மனிதர்களை
<i>pan-ami</i>	நல்ல மனிதர்களால்
<i>pan-ač</i>	நல்ல மனிதர்களே!

1. The grammatical gender of nouns which do not possess sex is fixed according to ending.

Marie Paryski, *A Practical Polish Grammar*, p. 18.

2. De Bray, *ibid.* p. 616 - 631.

ஒருமை (உயிரல் திணை)

bok பக்கம்*bok-u* பக்கத்தின்*bok-owi* பக்கத்துக்கு*bok* பக்கத்தை*bok-iem* பக்கத்தால்*bok-u* பக்கத்தில்*bok-u* பக்கம்!

பன்மை

bok-i பக்கங்கள்*bok-oww* பக்கங்களின்*bok-om* பக்கங்களுக்கு*bok-i* பக்கங்களை*bok-ami* பக்கங்களால்*bok-ač* பக்கங்களில்

பிற சிலாவிக்க மொழிகளைப் போலவே இதன் கண்ணும் படர்க்கை மூவிடப் பெயர்களும் சுட்டுப் பெயர்களும் வேறாக உள்ளன. சுட்டுப் பெயர்களிலும் மூன்று நிலைகளைக் காணலாம்.

ten இது*tamten* அது*oww* அது (சேய்மை)*ci* அவர்கள் (ஆண்)*te* அவர்கள் (பெண்), அவைகள்*ya* நான்*ti* நீ*on* அவன்*ona* அவள்*ono* அது*oni* அவர்கள் (ஆண்)*one* அவர்கள் (பெண்), அவைகள்

ஒருமையில் ஆண், பெண், அஃறிணை வேற்றுமை உள்ளமையும் பன்மையில் இவ்வேற்றுமை இல்லாமையும் இவண் காணத்தக்கனவாம்.¹ ‘அவன்’, ‘அது’, ‘அவள்’ போன்றவற்றைக் குறிக்கும் சொற்களாகப் பல (Hard stem, guttural stem etc.) உள்ளன.

பெயர்கள் மட்டுமன்றிப் பெயரடைகளும் சில எண் அடைகளும் அவைகள் சார்ந்துவரும் பெயர்களுக்கேற்ப எண், பால் வேற்றுமைகளைக் காட்டுகின்றன. ஒன்று முதல் நான்கு வரை உள்ள எண்ணுப் பெயர்கள் பெயரடைகளாக வரும்போது எண், வேற்றுமை, பால்களைக் காட்டுவதால் தமிழில் ஒரே சொல் “ஒரு” என்ற பொருளைத் தந்து நிற்க இம்மொழியில் இப்பொருள் தரும் சொல்லாகப் பல இருக்கக் காணலாம்.² இது போன்றே பெயரடைகளும்

1. In the singular the usual three genders exist. In the plural, however, only two genders exist in the Nom., Voc. and Acc. : the masculine *personal* and the masculine *impersonal* - feminine - neuter ('general') plural. In the other cases the genders are not differentiated.

De Bray, *ibid.* p. 636.

2. 1 - 4 are adjectival and agree in gender and case with the noun they qualify.

De Bray, *ibid.* p. 631.

<i>jeden</i>	<i>jednego</i>	<i>jednemu</i>
<i>jedna</i>		
<i>jedno</i>	<i>jednej</i>	<i>iednej</i>

பல சொற்களைக் கொண்டுள்ளன. 'நல்ல' என்ற பொருளில் 21 சொற்கள் பயன்படுதல் காணலாம்.³

பிற சிலாவிக் மொழிகளைப் போன்றே இதன் வினைச் சொற்களும் அமைந்துள்ளன. காலம், எண் இடம் போன்ற பல இலக்கணக் கூறுகளைக் காட்டும். நிகழ்காலம் தவிர பிற காலங்கள் துணை வினைகளால்தான் உணர்த்தப்படுகின்றன. வினைகள் ஏற்கும் கால, எண் விகுதிகளுக்கேற்ப இம்மொழி வினைச் சொற்கள் பல வகைகளாகப் பிரிக்கப்படும்.

3. The adjective (possessive or relative, declinable participle, and ordinal numeral) agrees in gender, number and case with the noun which it qualifies.

Joseph Andrew Teslar, *A New Polish grammar*, p. 235.

2. 14. 5 கஷுபியன் (Kashubian)

போலந்தில் வாழும் சுமார் 200,000 மக்களால் பேசப்படுவது இம்மொழி. இதனைப் போலிஷ் மொழியின் கிளை மொழியாகக் கருதுவர் பலர். இதனையும் முன்னர் எல்ப் நதிதீரத்தில் பேசப்பட்டுப் பின்னர் வழக்கிழந்த பொலாபியன் (Polabian) மொழியையும், போலிஷ் மொழியையும் இணைத்துத் தனியொரு பிரிவாகக் (Lekhitic Languages) கருதுவர் சில மொழியியல் அறிஞர்கள். பொலாபியன் கி. பி. எட்டாவது நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதி வரையிலும் எல்ப் நதியின் கீழ்ப்பகுதியில் வழங்கிவந்தது பின்னர் அழிவுற்றது. கஷுபிய மொழியினர் போலிஷ் மக்களின் கீழும் ஜெர்மானியர்களின் கீழும் மாறிமாறி வாழ்ந்துவந்தமையால் இவ்விரு மொழிகளின் செல்வாக்கையும் இதன் கண் காணலாம். இன்று இம்மொழி ஒரு சிறு பிராந்திய மொழியாகவே கருதப்படுகிறது. இம்மக்கள் தங்கள் கிராமக் கதைகளையும் நாடகங்களையும் இம்மொழியில் நடத்தி வருகின்றனர்.

ஒரு சில இடங்களில் பேசப்படும் சிலாவின்சியன் (Slovincian) கஷுபிய மொழியின் ஒரு பிரிவே.¹

1. Roman Jakobson, *Slavic languages*. p. 2.

Anthropological Linguistics. *ibid.* p. 120.

2. 15 கிழக்கு சிலாவிய மொழிகள்

ரஷ்யன், உக்ரேனியன், பைலோரஷ்யன் என்ற மூன்று மொழிகள் இப்பிரிவினாள் அடங்கும். இவற்றை முறையே பெரிய ரஷ்யன் (Great Russian), சின்ன ரஷ்யன் (Little Russian), வெள்ளை ரஷ்யன் (White Russian) எனவும் அழைப்பர். பொதுவாக இம்மொழிகள் மூன்றும் ரஷ்ய நாட்டிலேயே வழங்குகின்றன. இம்மொழிகளைப் பேசுவோராக சுமார் 180,000,000 மக்கள் உள்ளனர். இவர்களில் 75 விழுக்காடு மக்கள் ரஷ்ய மொழியினர்.

இம்மூன்று மொழிகளையும் ஒரே மொழியாகவே கருதி வந்தது சோவியத் அரசாங்கம். ஆனால் கி. பி. 12, 13ஆம் நூற்றாண்டு முதலே இவை தனி மொழியாகப் பிரிந்துவிட்ட நிலைமையைக் காணலாம்.¹

கிழக்கு சிலாவிய மொழிகளில் கிடைக்கும் முதல் எழுத்துச் சான்று (Chronicle) கி. பி. பத்தாவது நூற்றாண்டைச் சாரும். இவை பழைய ரஷ்ய மொழியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன எனக்கூறுவர். பழைய ரஷ்யன் என இவண் குறிக்கப்படுவது ரஷ்யன், உக்ரேனியன், பைலோரஷ்யன் என மூன்று மொழிகளாகப் பிரிவதற்கு முன்னால் இருந்த பொதுவான மொழியாகும். கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டுக் காலத்தில் இம்மொழியின்கண் இரண்டு கிளை

---

1. East Slavonic consists of three varieties, whose effective separation goes back to approximately the fourteenth century, viz. Russian, White Russian, and Ukrainian. It was customary under the monarchy to treat three as allotropic forms of the same language, but each of them has a literary dialect of its own, and this is predominant in its own territory for administrative and educational purposes.

W. K. Matthews, *Languages of the U. S. S. R.* p. 115.

மொழிகள் (தென் கிளை மொழி, வட கிளை மொழி) இருந்திருப்பினும் ஒரே மொழியாகவே இருந்துள்ளது. வடக்கு தெற்கு கிளைமொழிகளில் தெற்குக் கிளை மொழியே கி. பி. 13ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப் பகுதியில் உக்ரேனியன் (Ukrainian) மொழியாகப் பிரிந்து வளர ஆரம்பித்தது என்பர்.¹

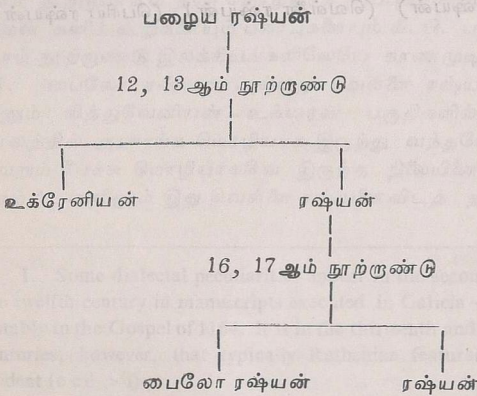
ரஷ்ய நாட்டு வரலாற்றில் முதன் முதல் கீவ் செல்வாக்கு பெற்று விளங்கியது. பின்னர் அதனை யொட்டி நாவாகிரேடும் முக்கியமாகத் திகழ்ந்தது. இதன் பின்னர் தான் மாஸ்கோ உருப்பெற்றுச் செல்வாக்கு அடைந்தது. கீவ் மாநிலத்தில் பேசப்பட்டு வந்த பழைய ரஷ்யன் மொழியிலிருந்து உருவானதுதான் உக்ரேனியன். கி. பி. 14ஆம் நூற்றாண்டில் லித்துவேனியாவின் கீழ் இருந்த நிலையில் இம்மொழி பல மாற்றங்களைக்கொண்டு தனியொரு மொழியாக வளர்ந்தது.

வடக்குக் கிளை மொழியிலும் பின்னர் பல மாற்றங்கள் தோன்றின. கி. பி. 14ஆவது நூற்றாண்டில் லித்துவேனிய நாட்டின் கீழ் வந்த பைலோரஷ்யப் பகுதியில் வழங்கிய மொழி பல மாற்றங்களைக் கண்டு பல தனிக்கூறுகளைக் கொண்டு நின்றது. லித்துவேனிய அரசின் கீழ் வந்தபோது

2. Ukrainian derives from the eleventh-century East Slavonic dialect of the Velynjane and Duleby of Volynia and Galicia and is to-day the domestic and official language of the thirty to forty million subjects of the Ukraina Federal Republic (Capital Kiev). It is also spoken in the recently annexed territories of Galicia and sub-carpethian Ruthenia. The present literary form of the language does not go back beyond the eighteenth century and has no lineal connection with Ukrainian literature before that time.

W. K. Matthews, *Languages of the U. S. S. R.* p. 118.

இம் மொழியினர் ஏராளமாக இருந்ததால் இது முக்கியம் பெற்று விளங்கியது. கி. பி. 1386இல் போலந்தும் லித்துவேனியாவும் இணைந்த நிலையில் போலிஷ் மொழியின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டது. கி. பி. 19ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் இந்நிலை நீடித்திருந்தது. கி. பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டிலிருந்தே ரஷ்ய மொழியுடன் உள்ள தொடர்பு அற்ற நிலையில் கி. பி. 16, 17ஆம் நூற்றாண்டில் இது தனியொரு மொழியாக மாறி வளர்ந்தது.¹

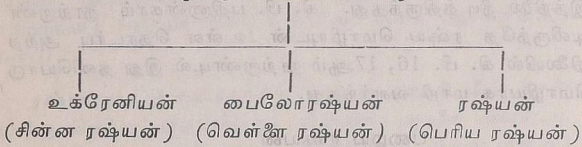

1. White Russian, the modern representative of the medieval dialect of Dregovizi, i. e. spoken in the expanded White Russian Federal Republic (Capital Minsk), i. e. Monghly in the basins of the Upper Western Dvina and the Upper Dnieper. It came into currency as a literary language in the Grand Duchy of Litimania in the fourteenth century and was used, along with medieval Latin as the official language, because the majority of the inhabitants of that country were White Russian.

ibid. p. 117.

இம்மொழிகளில் இன்று ரஷ்யமொழி உலக மொழியாக முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்ட நிலையைக் காணலாம்.

கிழக்கு சிலாவிய மொழி

1. White Russian, the modern representative of the archaic dialect of Dnieper, is spoken in the expanded White Russian Federal Republic (Central Russia), i. e. Mongolia in the basin of the Upper Western Dnieper and the Upper Dnieper. It came into currency as literary language in the Grand Duchy of Lithuania in the fourteenth century and was used along with medieval Latin as the official language. Because the majority of the inhabitants of that country were White Russian.

2. 15. 1 உக்ரேனியன் (Ukrainian)

சோவியத் நாட்டில் உக்ரேனியன் மாநிலத்தில் வாழும் 33,000,000 மக்களாலும் பிற பகுதிகளில் வாழும் 5,000,000 மக்களாலும் பேசப்படுகிறது இம்மொழி. உக்ரேனியன் மாநிலத்தின் அரசியல், இலக்கிய மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள இம்மொழியினை நீண்டகாலமாக ரஷ்யனின் ஒரு கிளை மொழியாகவே கருதி வந்தனர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் தனி மொழியாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட இதன் தனிக் கூறுகளையும் பண்புகளையும் கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு இலக்கியங்களிலேயே காணமுடியும் என்பர்.¹ பைலோ ரஷ்யன் அல்லது வெள்ளை ரஷ்யனும் லத்தீனும் வித்துவேனியன் - உக்ரைன் பகுதிகளில் இடைக்காலத்தில் அரசாங்க மொழியாக இருந்து வந்தபோது இது வெறும் பேச்சு மொழியாகவே இருந்த நிலையினைக் காணலாம்.² எனினும் இது வெள்ளை ரஷ்யனை விடத் தனிமொழி

---

1. Some dialectal peculiarities appear in the second half of the twelfth century in manuscripts executed in Galicia - Volhynia, notably in the Gospel of 1164. It is in the thirteenth and fourteenth centuries, however, that typically Ruthenian features are first evident (o e ē > i)

W. J. Entwistle, *ibid.* p. 283.

Ukrainian features appear in the 'Galič Gospels' (1144) and the 'Dobriilo Gospels' (1164).

W. K. Matthews, *The Structure and Development of Russian* p. 130.

2. It is significant that the administrative language of the area was not only Latin but a form of White Russian.

W. K. Matthews, *Russian Historical Grammar*, p. 60.

யாகக் கருதும் பண்பினைக் கொண்டிருந்தது என்பர்.¹ இதனை ருத்தேனியன், சிறுரஷ்யன் (Little Russian) எனவும் அழைப்பர்.

கீவ் மாநிலத்தில் பேசப்பட்டு வந்த ரஷ்யன் மொழியினின்றும் உருவாகியதே உக்ரேனியன். முன்னர்க் குறிப்பிட்டது போன்று கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் பழைய ரஷ்யனிலிருந்து பல புதிய கூறுகளைத் தோற்றுவித்து ஒரு தனி மொழியின் பண்பைக் காட்ட முற்பட்ட இம்மொழி கீவ் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் (1240) படிப்படியாக ரஷ்யனிலிருந்து மாறி வளர ஆரம்பித்தது. வித்துவேனியாவுடன் இணைந்த போது இப்பகுதியில் லத்தீனும் வெள்ளை ரஷ்யனுமே அரசியல் மொழிகளாக இருந்து வந்தன. இப்போது வெள்ளை ரஷ்யன் தனி ஒரு மொழியாக மலரவில்லையாயினும் தனிக் கூறுகள் அதிகமாக இருந்த காரணத்தினால் இதனை ஒரு விதமான வெள்ளை ரஷ்யன் என்றழைப்பர். 14ஆம் நூற்றாண்டில் (1386) வித்துவேனியாவும் போலந்தும் இணைந்து மாஸ்கோவின் அதிகாரத்துக்கு எதிராகத் தங்கள் செல்வாக்கினைப் பரப்ப முற்பட்ட நிலையில் போலிஷ் மொழியின்

1. The claim of Ruthenian to be regarded as an independent language, not a mere dialect, is considerably stronger than that of White Russian. It is not one based on ancient disassociation from Russian ; nothing is to be gained by putting it on the same footing as Serbocroat or Czech. Its history is comparatively short, but it is individual. Though never attaining official status like White Russian in the Middle Ages, nor in modern times until the Revolution it has become the expression of distinctive mode of life, with folk-poetry and tales, ethnography and customs peculiar to itself, and an increasing body of literature of which the outstanding personage is the poet Sevcenko (1814—61).

W. J. Entwistle, *ibid.* p. 282.

செல்வாக்கிற்குட்பட்டு நின்றது இது. கிறித்தவ மதத்தின் வளர்ச்சியும் லத்தீன், போலிஷ் மொழிகளின் செல்வாக்கும் இதன்கண் அதிகப்பட இது ரஷ்யனிவிருந்து மாறி மாறிச் சென்று கொண்டிருந்தது. இக்காலத்தில் வெள்ளை ரஷ்யனுக்கும் இதற்குமிடையே வேற்றுமைகள் அதிகரித்தன.¹

கி. பி. 16, 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் போலிஷ் மொழியின் செல்வாக்கு இவண் அதிகமாக இருந்தபோதிலும் மக்கள் உக்ரேனியன் மொழியிலேயே பேசி வந்தனர். 17ஆம் நூற்றாண்டில் உக்ரேனியன் மொழியின்கண் சில நூல்களும் எழுந்தன. வரலாற்று உணர்ச்சிக் கவிதைகள் மட்டுமன்றிச் சமயக் கவிதைகளும் உண்டாயின. எனினும் சிலர் போலிஷ் மொழியின் செல்வாக்குக்குட்பட்டு சிலாவிக் பண்பினை இம் மொழி விட்டுவிடுமோ என அஞ்சிப் பழைய சிலாவானிக் மொழியில் பல நூல்களும் எழுதி வந்தனர் என்பர்.² போலந்

1. The dynastic union of Poland and Lithuania in 1386 was the beginning of gradual Christianization and polanization of Lithuania proper and of the extension of Polish influence into Western Russia (Ruthenia), which by this time was unmistakably showing its present day linguistic cleavage into White Russian and Ukrainian, though neither of these names was as yet in use.

W. K. Matthews, *Russian Historical Grammar*, p. 60.

2. The 'interludes' were intentionally written in the local popular language, in contrast to the Church Slavonic of the more serious parts, and were the first examples of written popular Ukrainian. Various kinds of verse, satirical, historical lyric and even religious, were also written in this language. On the other hand, consciously Ukrainian leading figures, who wished resist the polanization of the Ukrainian upper classes and to preserve the national and cultural individuality of their people and their orthodox faith, cultivated and perfected the use of Church Slavonic as a weapon in the struggle.

De Bray, *ibid*, p. 70.

தின் கீழ் இருந்த காரணத்தால் ரஷ்ய மொழியினைவிட இது சமயச் சீர்திருத்தம், மறுமலர்ச்சி போன்ற இயக்கங்களால் பாதிக்கப்பட்டது.

1648இல் இம்மக்கள் போலந்து நாட்டுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்து எழுந்து மாஸ்கோ மன்னனுடன் (Orthodox Czar Alexis) தொடர்பு கொண்டபோது சிறிது காலம் விடுதலையுடன் வாழ்ந்தனர். இக்காலத்தில் இது ரஷ்ய மொழியினின்றும் வேறுபட்ட மொழியாகவே இருந்தது. போலந்துடன் நடந்து வந்த பத்தாண்டுப் போரினால் உக்கரைன் ரஷ்யாவுடன் இணைந்த போது ரஷ்ய அரசாங்கம் இம் மொழியை ஒரு தனி மொழியாக ஏற்கவில்லை. இவான் (1769—1838) போன்ற பலர் உக்ரேனியன் மொழியில் பல நூல்களை எழுதி வந்த போதிலும் ரஷ்யனின் கிளை மொழியாகவே இது கருதப்பட்டு வந்தது. இன்றைய சிலாவிக்க மொழியியலின் தந்தையாகக் கருதப்படும் ஜோசப் தொப்ராஸ்கி தான் இறப்பது வரையிலும் இதனை ரஷ்யனின் கிளை மொழியாகவே கருதினார். எனினும் இம்மொழியினர் பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டில் தங்களுக்கெனத் தனியான ஒரு எழுத்து முறையை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்தி வந்தனர். மாக்சி மேர்விச் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்ட எழுத்துமுறை வரலாற்றடிப்படையில் அமைந்திருந்தபோதிலும் ஏனோ கால்கொள்ள முடியாமல் போயிற்று. ஆனால் சிறந்த கவிஞராகவும் வரலாற்று ஆசிரியராகவும் மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் இருந்த குலிஷ் (Pantelemon Kulish 1819-97) என்பாரின் விடா முயற்சியாலும் உழைப்பினாலும் இதற்கென எழுத்து முறை ஒன்று உருவானதுடன் இம்மொழி இலக்கிய மொழியாகவும் பயன்பட ஆரம்பித்தது. ஒரு ஒலிக்கு ஒரு எழுத்து என்ற முறையில் இவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட எழுத்து முறை இம்மொழிக்கு ஒரு உறுதியான நிலையை அளித்தது எனக் கூறலாம். இவருடைய இலக்கண நூல் ஒன்று கி. பி. 1857இல் வெளிவந்தது.

இக்காலத்தில் ரஷ்ய அரசாங்கம் இம்மொழிக்குப் பல வகையில் ஊறு விளைவித்தது. இம்மொழியின் சிறந்த கவிஞரான ஷெவ்சங்கோ (Taraz Shevchenko, 1814—69) என்பவரை 10 வருட காலம் எதுவும் எழுதக் கூடாது எனத் தடை விதித்ததுடன் இவரை நாடு கடத்தித் துன்புறுத்தியது ரஷ்ய அரசு. தலை மறைவாக இருந்த நேரத்திலும் பல சிறந்த கவிதைகளை எழுதி நாட்டு மக்களிடையே மொழிப்பற்றை வளர்த்து வந்தார் இவர். சிலாவிக் மொழியினர் அனைவரும் படித்துப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் பழைய சிலாவானிக் சொற்கள் பலவற்றைக் கலந்து முதலில் எழுதிவந்த போதிலும் பின்னர் தூய உக்ரேனியன் மொழியிலேயே தம் கவிதைகளை யாத்தார் இவர். இவருக்குப் பின்னர் வந்த பல கவிஞர்கள் இவரைப் பின்பற்றி வந்தனர். உக்ரேனியன் மொழியின் வளர்ச்சி தங்கள் நாட்டினின்றும் பிரிந்து செல்ல உதவும் என்று எண்ணிய ரஷ்ய அரசாங்கத்தினர் 1863இல் பள்ளிகளில் இம்மொழியினைப் படிப்பித்தல் ஆகாது என்றும் 1876இல் இதன்கண் எந்த நூல்களையும் அச்சிடுதல் கூடாது என்றும் தடை விதித்தனர். இந்நிலையில் இம்மொழியில் எழுதுவதாயின் ரஷ்ய எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தியே எழுதவேண்டியிருந்தது என்பர். இத்தகைய கெடுபிடியினால் பல உக்ரேனியன் அறிஞர்கள் தங்கள் நாடு விட்டுப் பிற நாடுகள் சென்றுறைந்தனர். இதனால் காலிசியாவிலுள்ள லிவிவ் நகரம் இம்மொழியின் முக்கிய இருப்பிடமாக விளங்கி வந்தது. இவண் வழங்கிய உக்ரேனியன், போலிஷின் செல்வாக்கு பெற்று அதன் கூறுகள் பல கலந்திருந்தன. இந்நிலையில் ரஷ்ய அரசாங்கம் இதனை ரஷ்ய மொழியின் கிளைமொழியாகவே கருதியது. 1896இல் தோன்றிய கலைக்களஞ்சியம் 'ரஷ்ய மொழியின் சிறு ரஷ்யன் கிளை மொழி' என்றே இம் மொழியைக் குறித்துள்ளது.

1905இல் இந்நிலைமையில் சிறிது மாற்றம் ஏற்பட்டது. பள்ளிகளில் பயன்படுத்தல் கூடாது, எழுதுதல் கூடாது

என்றிருந்த நிலை மாறியது. எனினும் புதிய சோவியத் அரசாங்கம் ஏற்பட்டபோதுதான் உக்ரேன் தனி ஒரு மாநிலமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதுடன் இம்மொழியும் இலக்கிய அரசியல் மொழியின் அந்தஸ்தைப் பெற்றது. இப்போது கீவ் இதன் தலைமை இடமாக மீண்டும் நிலைபெற்றதை ஒட்டி அவண் வழங்கி வந்த மொழியின் அடிப்படையில் நிலை மொழி ஒன்றும் மலர்ந்தது. உக்ரேனியன் கலைக்கழகமும் (All-Ukrainian Academy of science) 1907இல் வெளிவந்த உக்ரேனியன்-ரஷ்யன் அகராதியும் இம்மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உதவின

இதன்கண் மூன்று முக்கியமான கிளைமொழிகள் உள்ளன என ஒரு சிலரும் இரண்டு கிளைமொழிகளே இருக்கின்றன என மற்றொரு சிலரும் கருதுகின்றனர்¹. வட பகுதிகளில் பேசப்படும் கிளைமொழியும் தென் பகுதியில் வழங்கும் கிளைமொழியும் கார்பாதியன் (Carpathian) பகுதியில் காணப்படும் கிளைமொழியும் தம்முள் வேற்றுமைகள் பல கொண்டுள்ளன என்பர் சிலர். இரண்டு கிளை மொழிகளே உள்ளன என்பார் கிழக்கு மேற்கு மொழிகள் என இரண்டாகப் பிரிப்பர். இவற்றுள் மேற்கு மொழி போலிஷ் மொழியின் செல்வாக்கினைக் கொண்டிருக்கக் கிழக்கு மொழி ரஷ்யனின் செல்வாக்குடன் இருக்கக் காணலாம்.²

1. Ukrainian is divided into three dialect groups by some scholars, and into two by some others.

2. Although Ukrainian is certainly East Slavic in classification, the long history of Ukrainian - Polish contact has left traces of many Polish loans. There are no clear linguistic boundaries between Ukrainian and Polish. The marginal dialects of the Ukrainian Carpathian dialects (called Rusnak) are strongly Slovak-influenced.

Anthropological Linguistics *ibid.* p. 117.

இம்மொழியில் ஆண், பெண் அஃறிணை என்ற மூன்று பால்களும் ஒருமை, இருமை, பன்மை எண்களும் எழு வாய், அது, கு, ஐ, ஆன், கண், விளி வேற்றுமைகளும் காணக்கிடக்கின்றன. இம்மொழியின் பால் பகுப்பு தமிழ் மொழிப் பால் பகுப்பு போன்றதன்று. பல அஃறிணைச் சொற்கள் (தமிழில்) ஆண் பாலாகவோ அல்லது பெண்பாலாகவோ இருக்கக்காண்கிறோம். நிலம், எல்லைபோன்றவற்றைக் குறிப்பன ஆண்பாலாகவும் தொழிற்சாலை, நம்பிக்கை போன்ற பொருள்களை உணர்த்துவன பெண்பாலாகவும் உள்ளன.

ஆண்பால்

ஒருமை

<i>robitne-k</i>	வேலைக்காரன்
<i>robitnek-à</i>	வேலைக்காரனின்
<i>robitnek-óvi</i>	வேலைக்காரனுக்கு
<i>robitnek-à</i>	வேலைக்காரனை
<i>robitnek-óm</i>	வேலைக்காரனால்
<i>robitnek-óvi</i>	வேலைக்காரனிடம்
<i>robitnek-ó</i>	வேலைக்காரா!

பன்மை

<i>robitnek-ě</i>	வேலைக்காரர்கள்
<i>robitnek-iv</i>	வேலைக்காரர்களின்
<i>robitnek-ám</i>	வேலைக்காரர்களுக்கு
<i>robitnek-àme</i>	வேலைக்காரர்களால்
<i>robitnek-ěv</i>	வேலைக்காரர்களை
<i>robitnek-áč</i>	வேலைக்காரர்களிடம்

இது போன்றே பெண்பால், அஃறிணைச் சொற்களும் பல்வேறு வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்று வேற்றுமைப் பொருள்கள் பலவற்றைக் காட்டுகின்றன.

இம்மொழி மூவிடப் பெயர்களின் பெயர் மாற்றங்கள் (Declensions) முக்கியம் வாய்ந்தவை¹. ஒருமை, பன்மை எண்களைக் கொண்டு காணப்படும் இம்மாற்றங்கள் பல்வேறு பண்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழில் காணப்படும் சுட்டுப்பெயர்களைப் போன்றே இம்மொழிச் சுட்டுப் பெயர்களும் உள்ளன. அண்மை, சேய்மை வேற்றுமை காட்டும் இப்பெயர்கள் சுட்டுக்களாகவே பயன்படுவதும் தமிழ்மொழிச் சுட்டுப்பெயர்கள் மூவிடப் பெயர்களாகப் பயன்படுவதும் இம்மொழிகளிடையே காணப்படும் வேற்றுமையாம்.

சுட்டு

<i>toy</i>	அவன்
<i>tsey</i>	இவன்
<i>te</i>	அது
<i>tse</i>	இது
<i>ta</i>	அவள்
<i>tsyah</i>	இவள்
<i>ti</i>	அவன், அவள், அவை
<i>tsi</i>	இவன், இவள், இவை

மூவிடப் பெயர்கள்

தன்மை

ஒருமை

<i>yah</i>	நான்
<i>mené</i>	என்
<i>meni</i>	எனக்கு

1. The pronominal declension in Ukrainian is important because it also gives a clue to the adjective declension, as in Russian, for the adjectival declension is a continuation of the old definite adjective declension which was compounded of indefinite adjective + pronoun.

De Bray, *ibid*, p. 95.

<i>mené</i>	என்னை
<i>menóū</i>	என்னால்
<i>meni</i>	என்னிடம்

பன்மை

<i>me</i>	நாம்/நாங்கள்
<i>nas</i>	நம்/எங்கள்
<i>nam</i>	நமக்கு/எங்களுக்கு
<i>nas</i>	நம்மை/எங்களை
<i>name</i>	நம்மால்/எங்களால்
<i>nas</i>	நம்மிடம்/எங்களிடம்

முன்னிலை

ஒருமை

<i>te</i>	நீ
<i>tebè</i>	உன்
<i>tebi</i>	உனக்கு
<i>tebè</i>	உன்னை
<i>tebóū</i>	உன்னால்
<i>tobi</i>	உன்னிடம்

பன்மை

<i>ve</i>	நீங்கள்
<i>vas</i>	உங்கள்
<i>vam</i>	உங்களுக்கு
<i>vám</i>	உங்களால்
<i>vas</i>	உங்களிடம்

படர்க்கை

ஒருமை

<i>vin</i>	அவன், இவன்
<i>voná</i>	அவள், இவள்
<i>vonó</i>	அது, இது
<i>voné</i>	அவர்கள், அவை, இவர்கள், இவை

இம்மொழிப் பெயரடைகளும் பிற சிலாவிக் மொழிப் பெயரடைகளைப் போலவே ஆண், பெண், அஃறிணைப்பால் களுடன் ஒருமை, பன்மை எண்களையும் பல்வேறு வேற்றுமைகளையும் காட்டுகின்றன. எனினும் ரஷ்யப் பெயரடைகளைவிட இவை எளிமையாகக் காணப்படுகின்றன என்பர்.¹

ரஷ்யன் வினைச்சொற்களைப் போலவே இம்மொழி வினைச் சொற்களும் பிற சிலாவிய மொழி வினைச்சொற்களை விட எளிமையாகக் காணப்படுகின்றன என்றும் பழைய சிலாவிக் மொழி வினைச் சொற்களின் பண்புகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளன என்றும் கூறுவர்.² எனினும் இதன்கண் இருமை எண் காணப்படுவதில்லை. காலங்களில் நிகழ்காலம் ஒன்றே துணைவினைகளின் உதவியில்லாமல் காலத்தைக் காட்டுகிறது. இந்நிலையை ரஷ்யன் மொழியிலும் காணமுடியும்.

---

1. Adjectives in Ukrainian are much simpler than in Russian. There are no separate predicative forms for most adjectives. It is true, a form ending in a consonant exists for the masculine singular only of a just a few adjectives and this is mostly used Predicatively; but it may be used attributively too, especially in poetry.

De Bray, *ibid.* p. 99,

2. De Bray, *ibid.* p. 106.

3. De Bray, *ibid.* p. 106.

2. 15. 2 பைலோ ரஷ்யன் (Byelorussian)

சோவியத் நாட்டில் பைலோ ரஷ்யன் மாநிலத்தில் வாழும் சுமார் 6,000,000 மக்களும் பிற பகுதிகளில் உறையும் 1,000,000 மக்களும் இம்மொழி பேசுகின்றனர்.

இது ரஷ்யனுடனும் உக்ரேனியனுடனும் மிகத் தொடர்பு கொண்டது. 1939 வரையிலும் இம்மக்கள் தங்களுக்கெனத் தனி அரசாங்கம் எதையும் கொண்டு வாழவில்லை. எக்காலத்திலும் பிற நாட்டினரால் தாக்கப்பட்டு அவர்களின் ஆட்சியின் கீழேயே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் இவர்கள். லித்துவேனியன் நாட்டுடனும் அந்நாட்டு மக்களுடனும் தொடர்புகொண்டு வாழ்ந்தனர் இம்மக்கள். லித்துவேனிய அரசனான கெதிமின் (Gedymin) கிழக்கு பைலோ ரஷ்யப்பகுதிகளைத் தன்கீழ் கொண்டு வந்தான் (1315) என்றும் பின்னர் மேற்கு உக்ரைன் பகுதிகளையும் இணைத்து அரசு ஒன்றை நிறுவினான் என்றும் வரலாறு கூறும். கி. பி. 14ஆம் நூற்றாண்டில் லத்தீனும் ஒருவித வெள்ளை ரஷ்யன் மொழியும் இதன் அரசியல் மொழிகளாக விளங்கி வந்தன. லித்துவேனியாவின் கீழ் இந்நாடு இருந்த போதிலும் ஆண்ட மக்களைவிட ஆளப்பட்டு வந்த மக்கள் நாகரிகத்திலும் எண்ணிக்கையிலும் மிஞ்சி நின்ற நிலையில் இவர்களின் மொழி ஆட்சி மொழியாக அமைந்ததில் வியப்பில்லை!¹

---

1. The Lithuanians were both less numerous and less civilized than their Slav subjects, and hence it was that they took over a form of Byelorussian mixed with Ukrainian as their own official language of administration and also of literature. This language was a fusion of the Byelorussian and Ukrainian of that period, which in its written form was dominated by the orthography and traditions of church Slavonic.

De Bray, *ibid.* p. 130.

அன்று இம்மொழி பைலோ ரஷ்யனும் உக்ரேனியனும் கலந்த ஒரு கலப்பு மொழியாகவே இருந்தது என்றும் உண்மையில் பைலோ ரஷ்யன், உக்ரேனியன், ரஷ்யன் மொழிகள் தம்முள் வேற்றுமை அதிகமின்றி ஒரே மொழியாகவே தோன்றின என்றும் கூறுவர். இதனால்தான் ரஷ்ய மொழியில் காணக்கிடக்கும் பழைய இலக்கியங்கள் தங்கள் தங்கள் மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன என உரிமை பாராட்டுகின்றனர் இம்மொழியினர்.

கி. பி. 1386இல் போலந்து அரசும் இவ்வரசும் இணைந்தபோது போலந்து மொழியின் செல்வாக்கு இம் மொழியின்கண் ஏற்பட்டது. இதையொட்டிக் கிறித்தவ மதமும் லத்தீன் மொழியும் இம்மக்களிடையே பரவ ஆரம்பித்தன. இதற்கு முன்பே இம்மொழிக்கும் உக்ரேனியன் மொழிக்குமிடையே ஆரம்பித்திருந்த வேற்றுமைகள் அதிகமாயின என்றும் கூறுவர்.¹ கி. பி. 1569இல் வித்து வேனியா போலந்துடன் இரண்டறக் கலந்த நிலையில் போலிஷ் மொழிச் சொற்கள் ஏராளமாக இதன்கண் வந்து இணைந்தன. அந்நிலையை உக்ரேனியன் மொழியிலும் காணலாம்.

1517—19இல் பிராக்கில் வெளியான வேதாகம மொழி பெயர்ப்பே இதன்கண்ணுள்ள பழைய இலக்கியம். இதை யொட்டி ஏராளமாகக் கோயில் நூல்களும் சட்டக் குறிப்புக்களும் வெளிவந்தன. போலிஷ் பாதிரிமார்கள் இம்மொழியின் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெரும்பங்கெடுத்துள்ளனர்.

கி. பி. 1905இல் உண்டான புரட்சிக்குப் பின்னர் இம் மொழி வளர்ச்சியில் மிகுந்த முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. செயிண்டு பீட்டர்ஸ்பர்க்கில் ஏற்படுத்தப்பட்ட அச்சுக்கூடமும் இதற்குத் துணை செய்தது. பல்வேறு அறிஞர்கள்

1. W. J. Entwistle, *ibid.* p. 283.

இம்மொழியின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டதன் பயனாக இம் மொழி இன்று நல்லதொரு முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளது. பைலோ ரஷ்ய மாநில அமைப்பும், பைலோ ரஷ்ய அறிவியல் கழகத் தோற்றமும் மின்ஸ்க் (Minsk) பல்கலைக் கழகமும் இம்முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாய் விளங்கின.

இன்றைய இலக்கிய மொழி வெள்ளை ரஷ்ய மாநிலத்தின் தென்மேற்குக் கிளைமொழிகளின் அடிப்படையில் எழுந்ததாகும்.

2. 15. 3 ரஷ்யன் (Russian)

இன்று இம்மொழி பேசுவோராக சுமார் 136,000,000 மக்கள் காணப்படுகின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் சோவியத் யூனியனில் வாழுகின்றனர்.¹ ரஷ்ய நாட்டில் பிறமொழி பேசுகின்ற மக்களும் ரஷ்ய மொழியை இரண்டாவது மொழியாகப் பயிலுகின்றனர். எனவே இம்மொழி ரஷ்ய மக்கள் அனைவரின் மொழியாகவும் கருதப்படுகிறது. சோவியத் யூனியன் தவிர அமெரிக்கா, பிரான்சு, ஜெர்மனி, சைனா போன்ற நாடுகளில் வாழும் சுமார் 3,000,000 மக்களும் இம்மொழி பேசுதல் காணலாம்.

இதனைப் பெரிய ரஷ்யன் (Great Russian) எனவும் அழைப்பர். இம்மொழியுடன் மிகவும் தொடர்பு கொண்ட பைலோ ரஷ்யன், உக்ரேனியன் மொழிகளிலிருந்து இதனைப் பிரித்தறியும் பொருட்டே இதனை இப்பெயரால் அழைக்கின்றனர். பைலோ ரஷ்யன் மொழியை வெள்ளை ரஷ்யன் என்றும் உக்ரேனியன் மொழியைச் சின்ன ரஷ்யன் (Little Russian), ருத்தேனியன் (Ruthenian) என்றும் அழைப்பர். சிறிது காலத்திற்கு முன்னால் இவ்விரு மொழிகளையும் ரஷ்யனின் கிளைமொழியாகவே கருதி வந்தனர் மொழியியல் அறிஞர்கள்.

கி. பி. 19 ஆவது நூற்றாண்டில் தனக்கென இலக்கிய மொழியை வகுத்துக்கொண்ட ரஷ்யன் இன்று உலக மொழிகளில் ஒன்றாக விளங்குவதுடன் புஷ்கின், டால்ஸ்டாய் போன்ற உலகப் பேரறிஞர்களையும் பெற்றெடுத்துள்ளது. பேரரசன் பீட்டரின் காலத்தில் வெறும் பேச்சு மொழியாக மட்டும் இருந்த இம்மொழி இன்று கவிதை, இலக்கியம்,

---

1. சோவியத் யூனியனில் ரஷ்ய மொழி தவிரப் பல்வேறு மொழிகளும் பேசப்படுகின்றன. இம்மொழிகளைப் பற்றி 2.17இல் காண்க.

அறிவியல் நூல்கள், ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகள் போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் பயன்படும் வண்ணம் வளர்ந்துள்ளமை காணலாம். ரஷ்ய மக்களைப் போன்றே அவர்களின் உறுதிப்பாட்டினாலும் உழைப்பினாலும் சிறிய கால அளவிற்குள் பெரியதொரு வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது இது. ஜெர்மன், பிரஞ்சு, ஆங்கிலம் போன்ற மொழிச் சொற்கள் இதன்கண்காணப்படினும் அவற்றின் செல்வாக்கு இம்மொழியில் அதிகமாக இல்லை என்றே கூறவேண்டும். 250 வருடங்களுக்கு மேலாகத் தாத்தர் பேரரசின் கீழ் இருந்த போதிலும் அம்மொழியின் செல்வாக்கினையும் இதன்கண்காணமுடிவதில்லை.

கி. பி. நான்கு அல்லது ஆறாம் நூற்றாண்டு முதலே இம்மக்கள் பற்றிய குறிப்புக்களைக் காணலாம். கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் சிலாவிய மக்கள் பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து பல்வேறு இடங்களில் குடியேற ஆரம்பித்தனர். கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு வரலாற்றுசிரியரான ஜோர்டான்ஸ் (Jordanes) தம்முடைய நூலின்கண் மேற்கு (Sclaveni), கிழக்கு (Antae) சிலாவிய மக்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் போது இவர்கள் ஒரே மொழியினைப் பேசி வந்ததாகவே குறிப்பிடுகிறார். கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் தான் இம்மொழியினரிடையே வேற்றுமை ஏற்பட்டது. இக்காலப் பகுதிக்கும் கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் ரஷ்ய மொழி

---

1. The slavonic community began to distintegrate in the sixth century, and lost its identity of speech by the ninth. Between the ninth and the opening of the twelfth century Russian completed its formation as regards all its leading characteristics; but it was not noted down until the first chancery document appears about 1130.

Entwistle, *ibid.* p. 171.

தனக்குரிய தனித்தன்மையை அடைந்து பிற மொழிகளிலிருந்து மாறி நின்றது. பேச்சு மொழியில் காணும் நிலையை எழுத்து மொழியில் கி. பி. 1130 க்குப் பின்னால் தான் காணமுடிகிறது.¹

கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் அராபிய பைசாண்டின் ஆசிரியர்கள் கிழக்கு சிலாவிய மக்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் 'ரூஸ்' எனக் குறித்தல் காணலாம். கிழக்கு சிலாவிய மக்கள் அனைவரையும் (உக்ரேனியர்கள், பைலோரஷ்யர்கள், ரஷ்யர்கள்) இணைத்தே இப்பெயர் வழங்குகிறது. கி. பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் முழுமை பெற்ற ரஷ்ய கிரானிக்கிள் ஒன்று இம் மக்கள் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் ரஷ்யன் 'Riverine' பகுதிகளில் குடியேறி வாழ்ந்தனர் என்று குறிப்பிடும்.

கி. பி. மூன்று அல்லது நான்காவது நூற்றாண்டு முதலே இவர்கள் தங்களுக்கெனத் தனி அரசு ஒன்றினை நிறுவ முற்பட்டுள்ளனர். ரஷ்ய நாட்டில் கீவ் பகுதியை யொட்டி வாழ்ந்து வந்த இம்மக்கள் பல்வேறு எதிர்ப்புக்களைச் சமாளிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். இதனால் இவர்கள் வட பகுதியிலிருந்த மக்களைத் தங்கள் உதவிக்கு அழைத்தனர் என்றும் இவர்களின் அழைப்பை ஏற்று உதவிக்கு வந்த வட பகுதியினர் இவர்களுடன் உறவாடிய நிலையில் பைசாண்டின் நாட்டுக்கு அண்மையிலிருக்க எண்ணியபோது கீவைத் தலைநகராகக் கொண்டு இவர்களுடன் கலந்து உறவாடி அரசு ஒன்றினை நிறுவி வாழ்ந்தனர் என்றும் கூறுவர். இவர்களையே 'ரூஸ்' என்றும் கீவ் பகுதியையே 'ரூஸ்' நாடு என்றும் வரலாற்று உலகம் அழைக்கும். கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுப் பகுதியில் 'ரூஸ்' என்ற பெயர் வரலாற்றில் நிலைத்துவிட்டமை காணலாம்.¹ இவண் ஆட்சி புரிந்து வந்த அரசன் ஒலக்குக்குப்

1. *Encyclopaedia Britannica*, Vol. 19, 1965, p. 692.

Entwistle, *ibid.* p. 36.

(Oleg) பின்னர் பட்டத்துக்கு வந்த இங்வாரின் (Ingvar) மகன் சிலாவிக் பெயருடன் ஆட்சி புரிந்து வந்தான் என்றும் அவனுடைய கொலையுடன் ஸ்காண்டிநேவிய ஆட்சி இவண் முடிவு பெற்றது என்றும் கூறுவர் வரலாற்று சிரியர்கள்.¹

கி. பி. 1240 வரையிலும் கீவ் முக்கியம் பெற்று விளங்கியது. சிறந்து பரந்து விளங்கிய ஒரு நிலப்பரப்பைக் கொண்டிருந்த இவ்வரசு மேற்கு ஐரோப்பாவுடனும் பைசாண்டின் பேரரசுடனும் தொடர்புகள் பலவற்றைக் கொண்டிருந்தது. இந்நிலையில் அந்தந்த நாட்டு நாகரிகமும் இவண் புகுந்தன. பைசாண்டின் மக்களுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பினால் இந்நாட்டு அரசனான விளாதிமிர் (Vladimir) 988 இல் கிறித்தவ மதத்தைத் தழுவினான்.² இதனால் இந்நாட்டு மக்களும் இம்மதத்தைப் பின்பற்றிய நிலையில் பைசாண்டின் கிறித்தவ மதக் கோட்பாடுகளும் பிறவும் இந்நாட்டில் வேரூன்றின. மெதோடியஸ், சிரில் ஆகியோர் எழுதிய வேதாகமங்களும் பிறவும் பயன்படுத்தப் பட்டமையால் பழைய கோயில் சிலாவானிக் (Old Church Slavonic) மொழியும் பெருமை பெற்றுக் கோயில் மொழியாக விளங்கியது. எனினும் கோயில் சிலாவானிக் மொழியில் எழுதப் பட்ட பல நூல்களில் ரஷ்யப் பேச்சு மொழிக்கூறுகள் கலந்து ஒரு புதிய உருவத்தைக்கொண்டமையால் இதனைப் பழைய கோயில் மொழியின் ரஷ்ய உருவம் என்பர் பலர்.³

1. *Encyclopaedia Britannica*, *ibid.* p. 692.

Entwistle, *ibid.* p. 37.

2. *Encyclopaedia Britannica*, *ibid.* p. 692.

Entwistle, *ibid.* p. 37.

3. The cyrillic alphabet and the old church Slavonic literature of translations and limitations or Hellenistic and Byzantine prototypes reached the Eastern Slavs along with christian doctrine

இக்காலத்தில் பொதுவாக சமயத் தொடர்பான இலக்கியங்களே முதன் முதல் எழுதப்பட்டன. எனினும் நாளாவட்டத்தில் சமயச் சார்பற்ற நூல்களும் தோன்றின. இவையனைத்தும் கோயில் சிலாவானிக் மொழியிலேயே ஆக்கப்பட்டிருந்தாலும் ரஷ்ய மொழியின் பண்பு இதன்கண் ஊடுருவியது. கோயில் மொழியாகவும் அரசியல் மொழியாகவும் கோயில் சிலாவானிக் இருந்த போதிலும் பேச்சு மொழியாக ரஷ்யன் வளர்ந்து வரக் காணலாம்.

விளாதீமிரின் மரணத்துக்குப் (1015) பின்னர் ஏற்பட்ட குழப்பங்களுக்கிடையே யாரொஸ்லாவ் (Yoroslav) பட்டம் எய்தினான். இவன் இறந்த பின்னர் இவன் செய்திருந்த ஏற்பாட்டின்படி நடைபெற்ற ஆட்சி முறையினாலும் ஆட்சி உரிமை முறையினாலும் பல்வேறு நகரங்கள் முக்கியத்துவம் அடைந்தன. இதனால் கீவின் முக்கியத்துவம் குறைய முற்பட்டது. கி. பி. 1240இல் நடைபெற்ற மங்கோலியன் படையெடுப்பு வரையிலும் முக்கியமாக விளங்கிய கீவ் நகரின் பேச்சுமொழியே முக்கியமான மொழியாக இருந்தது. மேற்கு ஐரோப்பாவுடனும் பைசாண்டின் அரசுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்த கீவ் அரசின்கீழ் அக்கிளை மொழியும் வளர்ந்தது. இக்காலப் பகுதியில் சில சமய இலக்கியங்கள் உண்டாயின. கிறித்தவப் பெருமக்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, தொழுகைப் பாடல்கள் போன்றவை தோன்றின. இவையனைத்தும் கிரேக்க நூல்களில் மொழி பெயர்ப்புக்களே. இக்காலத்தில் தோன்றிய பல நூல்கள் அழிந்துவிட்டன என்றும் எஞ்சியவை பதி

in the course of the tenth century. By the end of the Kijev principality, the old church Slavonic literary language, in Russian recension, was not only its exclusive repository, but a widely accepted medium of official communication.

W. K. Matthews, *The structure and development of Russian*, p. 128.

னாரும் நூற்றாண்டில் படிவம் எடுக்கப்பட்டன என்றும் கூறுவர்.¹

கி. பி. 11ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு சில கையெழுத்துப் பிரதிகளே பழைய ரஷ்யன் மொழியில் தோன்றின; எனினும் பதினான்காவது நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் பல கல் வெட்டுக்களும் ஆயிரத்திற்கதிகமான கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உண்டாயின. இக்கால ரஷ்யன் மொழியில் கோயில் மொழியின் கூறுகள் பலவற்றைக் காணமுடியும். பழைய ரஷ்யன் மொழியில் காணப்படும் பழையமையான எழுத்துச் சான்று கி. பி. 1056—57 இல் தோன்றிய வேதாகமமே.² இது மொழிபெயர்ப்பாயினும் இதன்கண்ணுள்ள பதிசுத்தில் காணப்படும் மொழிநிலை பழைய ரஷ்யன் மொழிநிலையை நன்கு காட்டும் என்பர்.

1. As a result of the Mongol devastations of the 13th century, much were lost and much preserved only in manuscripts of the 16th century. There were the usual types of early Christian religious literature – lives of saints, homilies, books of instruction. There were, too, the expected kind of translated works from Byzantine Greek. But there were also creative writings which, while employing the artificial Church Slavonic of the Rus, show genuinely literary qualities as well as throw light on the life of the times. Such were the chronicles, for example *The Tale of Byzone times*, (*Provest vremennykh let*) with its account of the beginnings of Rus; and the *Instruction (Porchenie)* of Vladimir Menomakh in which the early 12th century served ruler of kiev sets down his wisdom and practical experience. The discourse on law and Grace (*Slovo o zakme i blagodati*) by the metropolitan Ilarin shows ability as well as rhetorical skill.

Encyclopaedia Britannica, Vol. 19, 1965. p. 751.

2. Entwistle, *ibid.* p. 171.

கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நூல்கள் பலவற்றில் உக்ரேனியன் கூறுகள் பல காணப்படுகின்றன. கீவ் அரசாங்கத்தின் தோற்றத்தின் போதே கிழக்கு சிலாவிக் மொழியில் இரு கிளைமொழிகள் இருந்தன என்பர்.¹ இந்நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்புக்கள் மட்டுமல்லாமல் பல மூல நூல்களும் உண்டாயின. 13, 14ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தாத்தர் (Tatar) மக்களின்கீழ் இவர்கள் வாழவேண்டிய நிலையிலும் இலக்கியப்பணி தொடர்ந்து வந்தது என்றும் கீவ், நொவாகிரேட் என்ற இடங்களில் மட்டுமன்றி மாஸ்கோ, காவிச் போன்ற நகரங்களில் பல இலக்கியங்கள் தோன்றின என்றும் கூறுவர். [இக்காலத்தில் சமய மடங்களே இப்பணியில் முன்னின்றமையால் கோயில் மொழியே இவ்விலக்கியங்களில் பெரும்பான்மையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

கீவ் அரசின் வீழ்ச்சியில் பல நகரங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. கீவின் வீழ்ச்சிக்கு முன்பே கிழக்கு சிலாவிக் மக்கள் தனிப்பர் (Dnieper) தீரத்தை விட்டு வடகிழக்காகச் சென்று வோல்கா போன்ற பல இடங்களில் வாழத் தலைப்பட்டிருந்தனர். இந்நிலையில் காடுகளால் சூழப்பட்டு இயற்கை அரணைக் கொண்டிருந்த மாஸ்கோ படிப்படியாக முக்கியத்துவம் பெற்றது. 1299 ஐ ஒட்டிய காலப்பகுதியில் ஒரு சிறிய அரசாங்கமாகத் தோன்றிய இவ்வாட்சி இரண்டு நூற்றாண்டுகள் மங்கோலியக் “கான்” மன்னர்களுக்குக்

1. A number of the earliest texts exhibit some evidence of a difference between a northern and southern dialect, but on the whole the language until the 13th century is best described as old East Slavonic. The conventional term Old Russian, which is too firmly established to be discarded, is to be understood as referring to the language of Rus', the whole East Slavonic area, and not to the modern national group called Russians.

Encyclopaedia Britannica, Vol. 19, 1956, p. 750.

கப்பம் கட்டி வந்த போதிலும் சிறுகச் சிறுகக் கொலம்னா (Kolamna) போன்ற நகரங்களைத் தன்னுள் இணைத்து வளர்ந்து வந்தது. இதனால் மாஸ்கோவை ஒட்டிய பகுதிகளில் பேசப்பட்ட கிளைமொழி முக்கியத்துவம் பெற்றது.

கி. பி. 1140 இல் தோன்றிய காலிச் (Galič) கீவின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் சிறிது காலம் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கிய போதிலும் 1280இல் நடந்த இரண்டாவது தாத்தர் படையெடுப்பினால் பலம் குன்றியபோது லித்துவேனியாவன்மை பெற்றது. பதினான்காவது நூற்றாண்டில் தன் அதிகாரத்தைக் கருங்கடல் வரையிலும் செலுத்தி நின்றது. இதன் அரசியல் மொழிகளாக லத்தீனும் ஒருவித வெள்ளை ரஷ்யனும் இருந்து வந்தன. இந்நிலையில் போலந்து காலிச்சைத் தன் வசப்படுத்தி 1386 இல் லித்துவேனியனுடன் மேற்கு ரஷ்யாவில் (ருத்தேனியா) கிறித்தவ மதம் புகுந்தது. இக்காலம் முதற்கொண்டே வெள்ளை ரஷ்யனுக்கும் உக்ரேனியனுக்குமிடையே வேறுபாடு அதிகரிக்கத் தொடங்கியது எனினும் இவை வெவ்வேறு மொழிகளாகக் கருதப்படவில்லை.

14 ஆவது நூற்றாண்டில் போலந்து லித்துவேனியன் அரசும் மாஸ்கோவும் தங்களுக்குள் போட்டியிட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் 1380இல் மாஸ்கோ தாத்தர் அரசுடன் நடத்திய போரில் வெற்றி பெற்றபோது அதன் செல்வாக்கு பரந்து வளர்ந்தது. 15 ஆவது நூற்றாண்டில் மூன்றாவது இவான் (Ivan III) கிரேக்க அரசருமாரியை மணந்து பைசாண்டின் பேரரசின் வாரிசாகத் தன்னைக் கருதியதுடன் மாஸ்கோவின் வரலாற்றிலும் ஒரு திருப்புமையத்தை எற்படுத்தினான். இதற்குப்பின்னர் நான்காவது இவான் (1533—84) போலந்து லித்துவேனியாவுடன் நடத்திய போரில் வெற்றி பெற்றபோது மாஸ்கோவின் கை ஓங்கியது. எனினும் வெள்ளை ரஷ்யாவும் உக்ரேனியனும் போலந்து - லித்துவேனியன் கையிலேயே இருந்தது.

கி. பி. 1100 க்கும் 1500 க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியைப் பழைய ரஷ்யன் (Old Russian) காலம் என்பர். இக்காலத்தில் ரஷ்யன் மொழி பல்வேறு மாற்றங்களைக் கண்டது.¹ சொல்லில் காணப்படும் ஒலியழுத்தம் (Accent) எந்த அசையிலும் (Syllable) இடும்படியான நிலையினைக் கொண்டது. இதுபோன்றே இருமை எண்ணும் இம்மொழியில் வழக்கற்றுவிட்ட தன்மையினைக் காணலாம். கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையிலும் இருமை காட்டும் எழுவாயுடன் நின்ற இருமை வினை பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டில் பன்மை வினையாக மாறின நிலையையும் பின்னர் இதுவே நிலைபெற்ற தன்மையையும் காணமுடியும். இத்தகைய மாற்றங்கள் துணைவினைகளிலும் ஏற்பட்டன.

பெயர் மாற்றங்களிலும் (Declension) சில மாற்றங்கள் உண்டாயின. பெயர்களின் பால் பகுதியிலும் சில வேறுபாடுகள் தோன்றின. இம்மாற்றங்களே பின்னர் ஏற்பட்ட பல மாற்றங்களுக்குக் காரணமாய் அமைந்தன.² ஒருமையில் எழுவாய் வேற்றுமைக்கும் 'ஐ' வேற்றுமைக்கு மிடையே உள்ள வேறுபாடு மறைந்ததுடன் கி. பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் விளி வேற்றுமையும் வழக்கற்றுவிட்ட நிலையைக் காணலாம். ஒரு சில ஈறுகளையுடைய சொற்களில் 'கு', 'கண்' 'அது' வேற்றுமைகள் தங்களுக்குள் வேறுபாடு எதுவுமின்றி ஒன்றி நின்றன.

முன்னர்க் குறிப்பிட்டபடி இக்காலப் பகுதியில் இலக்கிய மொழியாக விளங்கியது கோயில் சிலாவானிக் மொழியாகும். இம்மொழி பழைய பல்கேரியன் மொழியையொட்டியது என முன்னரே கண்டோம். ரஷ்ய நாட்டில் வழங்கிய இம்மொழி மக்களின்தேவைகளுக்கேற்ப எழுத்து வடிவத்தில் சிற்சில மாற்றங்களைக் கொண்டிருந்தது.

1. Entwistle, *ibid.* pp. 117-272.

2. Entwistle, *ibid.* pp. 220-26.

கோயில் செய்திகள் போன்றவை மாற்றம் அதிகமில்லாமல் கோயில் சிலாவானிக் மொழியிலேயே எழுதப்பட்டன. பயணிகள் தங்கள் குறிப்பினை ஓரளவு பேச்சுமொழியைக் கலந்து எழுதியுள்ளார்கள். இந்நிலையில் ரஷ்யன் மொழியில் பல பழைய சிலாவானிக் சொற்கள் கலந்திருப்பதில் வியப்பில்லை. இது போன்றே பல கிரேக்க சொற்களும் ரஷ்ய மொழியில் கலந்திருக்கக் காண்கிறோம். பைசாண்டின் மதத்தைப் பின்பற்றிய நிலையில் கிரேக்க சொற்கள் பல கேரியன் மொழி வாயிலாக இதன்கண் நுழைந்தன. இவற்றில் பல ரஷ்யப் பண்புகளுக்கேற்ப மாற்றங்கள் சிலவற்றைக் கொண்டுள்ளன. பல ஆண்டுகளாக தாத்தர் ஆட்சி இவண் நிலைபெற்றிருந்தமையின் பல துருக்கிய-தாத்தர் சொற்களும் புகுந்தன.

16 ஆவது நூற்றாண்டில் மாஸ்கோவுடன் பல கிழக்குப் பகுதிகள் இணைந்தன. மாஸ்கோ இப்போது ரஷ்ய மொழியின் இருப்பிடமாக இயங்கியதுடன் பல இலக்கியங்களையும் தோற்றுவித்தது. 1563 இல் இவண் நிறுவப்பட்ட அச்சுப் பொறிகள் இதற்குத் துணைதந்து நின்றன. சமய அடிப்படையில் எழுந்த நூல்களிலும் ரஷ்யன் பேச்சுமொழி புகுந்ததுடன் சமயச் சார்பற்ற நூல்களும் வெளிவந்தன. 1684 இல் வெளிவந்த கோயில் சிலாவானிக் இலக்கணமே இவண் உருவான சமயச் சார்பற்ற முதல் அச்சுநூல்.

கி. பி. 1500 க்கும் 1700 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை ரஷ்ய மொழியின் இடைக்காலம் எனக் கருதுகின்றனர். மாஸ்கோ மன்னர்களின் காலப் பகுதியே இது. கி. பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டு மேற்கு ஐரோப்பாவில் மறுமலர்ச்சிக் காலம். ரஷ்ய நாட்டில் அத்தகைய ஒரு மலர்ச்சி உருவாகாமல் போன போதிலும் மொழித் துறையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. நாவகிரேட் வீழ்ச்சிக்குப் (1478) பின்னர் மாஸ்கோவின் தலைமையில் பரந்து வளர்ந்த ரஷ்ய அரசு சைபீரியா போன்ற இடங்களைத் தன்னகத்தே

கொண்டு நின்ற நிலையில் ரஷ்யா ஒரு தேசியம் (Nation) என்ற எண்ணமும் ரஷ்யன் அந்நாட்டு மொழி என்ற மனப்பாங்கும் மக்களிடையே உண்டாயிற்று.¹

கோயில் சிலாவானித் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தாலும் ரஷ்யன் மொழியும் செல்வாக்குப்பெற ஆரம்பித்தது. கோயில் சிலாவானிக் மொழியில் எழுதப்பட்ட நூல்களிலும் ரஷ்யன் மொழி ஊடுருவி நின்றது. போலந்து போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் ரஷ்யா கொண்டிருந்த தொடர்பினால் பேச்சு மொழியின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்தது. சமய இலக்கியங்களிலும், குறிப்பாக பிற இலக்கியங்களிலும் பேச்சுமொழி மிகுதியாகப் புகுந்தது. கோயில் சிலாவானிக் மொழியில் பல சொற்கள் இருந்தமையால் ரஷ்ய மொழியில் ஆங்காங்கே பல குறிப்புகளையும் எழுதிவந்தனர். எனினும் இவ்விரு மொழிகளிடையே உள்ள வேறுபாடுகள் குறைந்து ஒரே மொழி என்ற நிலை இந்நூற்றாண்டில் ஏற்படவில்லை என்றே கூறலாம்.

இக்காலப் பகுதியில் ரஷ்ய மொழி “நாட்டு மொழி” என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருந்த போதிலும் பல வேறு வகையான மொழிநிலை நடப்பில் இருந்துவந்தமை கண்கூடு.² கி. பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தொமாஸ்தி

1. Entwistle, *ibid.* p. 270.

2. Russian was thus a national language in official use, but it was variable according to occasions and persons. A will was more stylized than a record of pleas..... The stilted German or Latin of the Austrian court was rendered by the neat device of turning the pompous phrases into Church Slavonic. Letters from Tatar were rendered word, for word; with a free use of Tatar words and turns of expression, and a colourfulness otherwise foreign to Russian correspondence.

Entwistle, *ibid.* p. 271.

ராய் என்பவரால் ஆக்கப்பட்ட நூலொன்றில் (Oeconomicus அல்லது Book of Household Management) காணப்படும் மொழிநிலை பதிவு மன்றங்களின் (Chancery) மொழிநிலையை ஒத்திருக்கிறது என்பர். பெத்ரோவிச் (Petrovič) என்பாரால் எழுதப்பட்ட நூலில் பழைய சிலாவானிக் பண்புகள் நிறைந்துள்ளன.

கி. பி. 17ஆவது நூற்றாண்டிலும் 18 ஆவது நூற்றாண்டிலும் இந்நிலை தொடர்ந்து வந்துள்ளது எனக் கூறலாம். 17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பீட்டர் பேரரசனாக ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்தபோது பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தான். இவனுடைய காலம் ரஷ்ய நாட்டு வரலாற்றிலும் அதன் மொழி வரலாற்றிலும் ஒரு சிறந்த திருப்பு மையமாகும். ரஷ்யநாட்டு எல்லையைப் பெருக்கிய இம்மன்னன் கோயில் களின் அதிகாரத்தைக் குறைத்து அவற்றை அரசாங்கத்தின் கீழ்க்கொண்டு வந்தான். பீட்டர்ஸ்பர்க்கைத் தலைநகராகக் கொண்டதுடன் அவண் அறிவியல் கழகம் ஒன்றையும் நிலைநிறுத்தப் பாடுபட்டான்.¹

1. Modern Russian is generally considered to date from the time of Peter the Great (eighteenth century) who introduced reforms to simplify the archaic church alphabet and to encourage a simple, direct style of writing. Later in the same century Lomonosov investigated Russian styles, and advocated the adoption of the Moscow dialect as the standard. His influence was generally effective and was followed, at the turn of the 19th Century, by a remarkable group of poets who helped establish the standard language by writing in it rather than in the archaic Church Slavonic. It was in this period that Alexander Pushkin—often called both the Shakespeare and Shelley of the Russian language—had the effect of crystallizing the Russian literary language. The modern revised Russian Cyrillic alphabet was introduced in 1908 and modified slightly in 1917 - 18.

Anthropological Linguistics, Vol. 9, No. 8 (1965). p. 114-115.

பேரரசன் பீட்டர் (1682 - 1725) ரஷ்ய மொழியின் வளர்ச்சியில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தான். இவன் காலத்தில்தான் இம்மொழியின் முதல் பத்திரிகை வெளிவந்தது. கி. பி. 1703 ஜனவரி மாதம் இரண்டாம் நாள் வெளிவந்த இப்பத்திரிகை (Russkija Vedomosti) ரஷ்யன் பேச்சு மொழியிலேயே இருந்தது. இதன்கண் என்னென்ன செய்திகள் வரல்வேண்டும், எவ்வாறு வரவேண்டும் என்பதிலெல்லாம் அக்கரை காட்டிய இம்மன்னன் தானே இவற்றை மேல் பார்வையிட்டு வந்தான் என்று கூறுவர்.¹

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் அனைத்தும் தம் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்படுதல் வேண்டும் என எண்ணிச் செயல் புரிந்தான் இவன். புதிய எண்ணங்களும் புதிய செய்திகளும் தம்மொழியில் இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணியதால் பல சொற்கள் பல மொழிகளிலிருந்தும் புகுந்தன. ஜெர்மன், பிரஞ்சு, லத்தீன் போன்ற மொழிகளிலிருந்து பல சொற்கள் புகுந்தன. இக்காலத்திலும் லத்தீன் இவன் செல்வாக்கு பெற்று விளங்கியது. கோயில் மொழியும் முக்கியமான மொழியாக இருந்தது. இவன்

1. More important than either of these changes was the impression left by Peter the Great than an entirely new era had opened for Russia. 'Our culture', wrote Puskin, 'appeared of a sudden, like the Russian nobility, in the eighteenth century'. The new life could hardly have appeared in more dramatic circumstances. Peter the Great pictured his new capital outside the racial limits of Russia, in districts where the Finnish language still predominated. Germans, Dutchmen, French men and Scots entered his service and that of the Empress Catherine, as every resources of occidental culture in state craft, science architecture and the military art. There was tremendous rush of new ideas into Russian life, and they had to be accommodated in the language.

W. J. Entwistle, *ibid.* p. 273.

காலத்தில் உயர்ந்த பல பதவிகளில் ஜெர்மானியர்கள் இருந்துவந்த போதிலும் பிரஞ்சு மொழியின் செல்வாக்கே ரஷ்யனில் அதிகமாக இருந்தது என்பர். பிரஞ்சு சொற்கள் மட்டுமல்லாமல் அதன் தொடரியலும் கூட ரஷ்யன் மொழியில் புகுந்து நின்றமை காணலாம்.

கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ரஷ்ய அறிஞர் லொமொனசொவ் (Lomonosov) ரஷ்ய மொழி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவராவர்.¹ ரஷ்ய மொழியின் அமைப்பைச் சரிவரப் புரிந்து பிற எழுத்தாளர்களுக்கு வழிகாட்டிய பெருமை இவருக்குண்டு. 'ஒழுங்கற்ற அமைப்பினைக் கொண்டது ரஷ்யன்' என்ற எண்ணத்தைப் போக்கி சிறந்த கவிதை, உரைநடை போன்றவற்றுக்கும் ரஷ்யன் உதவும் என்ற நம்பிக்கையை உண்டாக்கியவர் இவர். ரஷ்ய மொழியில் மூன்றுவிதமான நடைகள் உள்ளன என்றும் முதல் நடை (Russo - Slavonic) கிரேக்க கவிதைகள், சிறந்த உரைநடைகள் போன்றவற்றிற்கு உதவும் என்றும் இரண்டாவது நடை (Middle style) நாடகம் போன்றவற்றிற்கு உதவும் என்றும் மூன்றாவது நடை (Low style) சாதாரண உரைநடை, பொழுதுபோக்கு இலக்கியங்கள் போன்றவற்றிற்கு உதவும் என்றும் கூறினார். இவற்றுள் இரண்டாவது நடையிலிருந்துதான் இலக்கிய ரஷ்யன் உருவாயிற்று எனலாம்.

1. A decisive data in the history of Russian was that of the issue of Lomonosov's *Rossijokaja Grammatika* (1755). To his contemporaries and successors in the eighteenth century he seemed to have given laws to the Russian language. That was the characteristic concept of the age. It would probably be more correct to say that Lomonosov revealed the inherent regularity of the Russian tongue to persons who had taken it to much for granted.

W. J. Entwistle, *ibid.* p. 275.

இம்முன்று நடைகளுள் முதல் நடையைப்பற்றி மக்களிடையே கருத்து வேறுபாடு இருந்தது. சிலர் (Slavophiles) இந்நடையே இலக்கிய மொழியின் மையமாக (Kernel) அமைந்தது என்றும் சிறந்த நூல்களில் பயன்படுத்துவதற்கு இதுவே சிறந்தது என்றும் கூறினர். சிலாவானிக் பண்புதான் இதில் முக்கியம் என்றும் அது அவசியம் என்றும் வாதாடினர். ஆனால் புதுமைவாதிகளோ (Westerners) இது அவசியமில்லை என்றும் இது செர்பியனின் மாற்று என்றும் ரஷ்ய நாட்டில் இதற்கு இடமில்லை என்றும் கூறினர். இவர்களுள் சிறந்த எழுத்தாளராகிய காராம்சின் (Karamzin) குறிப்பிடத்தக்கவர்.¹ ரஷ்ய மொழி எல்லாவிதமான செய்திகளையும் பொருள்களையும் குறிப்பிடத்தகுதிபெற்றது என்று கூறியதுடன் தம்முடைய நூலை (Letters of a Russian Traveller) ரஷ்யன் மொழியிலேயே எழுதினார். புதிய செய்திகளைக் கூற புதிய சொற்களும் புதிய முறைகளும் தேவை என வாதாடினார்கள் இவர்கள்.²

1. The main point at issue was the position of Russo-Slavonic. According to some 'slavophiles' this language of books was the kernel of the literary dialect. Its rights, in the higher department of letters, were absolute. It had been adopted and perfected by the slavs for intellectual expression, and the Russian colloquial was no more than a phase of the same language specially adopted for the common and vulgar affairs of life. The 'westerners' and especially Karamzin, took the liberty of doubting whether the language was Russian at all. In their view it was merely Old Serbian, and therefore had no rights over Russia

W. J. Entwistle, *ibid.* p. 276.

2. Russian was capable of all forms of literature, and its use involved the rejection of literary history in Russia with the single exception of the *Slovo o polku Igorevĕ*. The modern facts required modern words: and not so much words according to Makarov; as content, thoughts, emotions, pictures and poetic elegance.

W. J. Entwistle, *ibid.* p. 276.

லொமொனசாவைப் போன்றே பேரறிஞர் புஷ்கினும் (Pushkin, 1799 - 1837) இம்மொழி வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கெடுத்துள்ளார்.¹ லொமொனசாவ் கூறிய மூன்று வகை நடைகள் உள்ளன என்பது அர்த்தமற்றது என்றும் ரஷ்ய இலக்கிய நடை ஒருமைத் தன்மையைக் கொண்டது என்றும் அதற்கொரு நடை இதற்கொரு நடை எனப் பிரித்தல் கூடாது என்றும் இவர் எண்ணினார். புதுமை வாதிகளைப் போன்றே இவரும் பேரரசன் பீட்டரின் காலத்தில் ரஷ்யா ஒரு தேசியமாக மலர்ந்துள்ளது என்றும் அத்தகைய தேசியத்திற்கெனத் தனியொரு தேசிய மொழி வேண்டும் என்றும் கருதினார். எனினும் ரஸ்ஸோ - சிலாவானிக் பதினொன்றும் நூற்றாண்டிலிருந்தே ரஷ்ய மக்களால் வளர்க்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்றும் இதன் வளர்ச்சிக்குக் கிரீக் மொழி மிகவும் உதவியுள்ளது என்றும் இவ்வாறு வளர்ந்த இம் மொழி லத்தீன் மொழியால் வளர்ச்சியுற்ற மேற்கு ஐரோப்பிய மொழிகளைவிட வளம் நிரம்பியது என்றும் எண்ணினார்.² கராம்சின் கையாண்ட நடையையே இவரும் கையாண்டுவந்தார். ரஸ்ஸோ - சிலாவானிக் நடையையும் ரஷ்ய - பிரஞ்சு இலக்கியநடையையும் இணைத்து ஒரு புதிய

1. In his opinion the Slavonic literary style was indivisible, and had been adopted in the eleventh century by the Slavonic people (not by specific branch of them) with a fresh lexicon, new harmonies, and rational structure derived from the Greek. Such a model endowed the Slavs even more richly than the occidental nations who depended upon Latin for their inspiration.

W. J. Entwistle, *ibid.* p. 277.

2. But there was still an appreciable distance between the different types of language, and influential voices were still to be heard vigorously insisting on a slavonic purism. It remained for Alexander Pushkin (1799—1836) to achieve a final synthesis.

Pushkin's poetry ranged from playful romance to the serious epic, from Byronic narratives to classical epigrams from imita-

நடையை உருவாக்க முற்பட்டார் இவர். ரஷ்ய மொழியின் வளர்ச்சிக்குப் பிற சிலாவிக் மொழிகளையும் நாடுதல் வேண்டும் என்று எண்ணினார் இவர். ரஸ்ஸோ - சிலாவானிக் நடை ரஷ்ய கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரே நடையன்று என்பது இவர் எண்ணம்.

இக்காலத்தில் பிரஞ்சு மொழியின் செல்வாக்கும் ரஷ்ய மொழியில் ஏற்பட்டது எனக் கண்டோம். இவர் இதையும் எதிர்த்தார். எனினும் பிரஞ்சுமொழியின் நடை ஓரளவுக்கு அவசியமானது எனவும் கருதியுள்ளார் இவர்¹ பிரஞ்சு மொழியிலிருந்து வரும் புதிய சொற்களுக்குக் கூடுமான வரையில் ரஷ்யச் சொற்களையே பயன்படுத்தல் வேண்டும் என்பது இவர் எண்ணம். இதனால் சிறந்த ரஷ்ய எழுத்

tions of folk songs and fairy tales to poignantly personal lyrics and high tragedy. In prose he wrote history, literary criticism travel accounts, stories and novels. Whatever the genre, Pushkin's language remained throughout essentially the spoken Russian of educated man, flavoured by pungent peasant proverbs or elegant allusions to French classics, by solemn Slavonic phrases or of official chancellery clichés as demanded by subject matter and tone of his approach.

Encyclopaedia Britannica, Vol. 19 (1965), p. 750.

1. He had to deal also with the French invasion of the Russian language with the jargon of the beanx and salons..... To the authority of the salons or of the illustrious ladies who presided over them he would not bow, but he had to admit the fact of their existence and of their necessity in some part. The new life demanded new expressions; in so far as it was a European life it required European, i. e., French, expression. 'French men write as they speak', Karamzin had written, 'but in many fields Russians must learn to speak as men of talent write.

Entwistle, *ibid.* p. 278.

தாளர்கள் எழுதுவதைக் கண்டு மக்கள் பேசுவதற்குப் பயில் வேண்டும் என்றார். எனினும் பிரஞ்சு மொழியின் செல்வாக்கு இவரிடையேயும் புகுந்திருத்தல் காணலாம்.¹

பிற மொழிகளைப் போலவே ரஷ்ய மொழியிலும் பல கிளை மொழிகள் இருந்தன. சிறந்த கல்வி பெற்ற மக்களின் மொழியையே பொதுவாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் இவருக்கு இருந்தது. எனினும் பிற கிளைமொழிகளிலிருந்து சிறந்த சொற்களைப் பயன்படுத்த இவர் தயங்கவில்லை. இலக்கிய நடைகளை ஒருங்கிணைத்துப் பல்வேறு பேச்சு மொழிகளின் பண்பையும் உள்ளடக்கி ஒரு பொது தேசிய மொழியை உருவாக்கினார் இவர். பலர் பேச்சு மொழி என ஒதுக்கிவைத்த சொற்கள் பலவற்றை மிகச் சாதுரியமாகக் கையாண்டு சிறந்த ஒரு தங்கு தடையற்ற ஆற்றொழுக்கு போன்ற அருமையான நடையொன்றைக் கையாண்டார் இவர்.

கி. பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டே ரஷ்ய நாட்டின் மொழியாக ரஷ்யன் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் புஷ்கின் அதற்குரிய அந்தஸ்தையும் எல்லாக் கருத்தையும் அழகாகக் கூறுவதற்கு முடியும் என்ற நிலையையும் உருவாக்கினார்.

ஆனால் பிரஞ்சு சிறுகதைகளையும் பிற மேற்கு ஐரோப்பிய நாட்டுக் கவிதைகளையும் மொழிபெயர்த்த கராம்சினோ

---

1. The French language had had immense sentimental and intellectual education which had given to its simplest words the power of writing into significant groups; Puskin acquired the same flexibility for Russian. Finally it is from the brief French sentence that Puskin derives from his own prose style, which rejects the involutions of German prose as seen in Lomonosov and the unambitious shapelessness of so much Russo-Slavonic

Entwistle, *ibid*, pp. 278—279.

புஷ்கிணே அறியாத நிலையில் ரஷ்யக் குடிசைகளில் ஒருவித கவிதை நடை வளர்ந்து வந்தது. இந்நடை கலப்பற்றுத் தூய்மையானதாக அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

சிரில்லிக் எழுத்து முறையைப் பழைய கோயில் சில வானிக் மொழிக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர் இம்மக்கள். இந்நிலையில் பேச்சு மொழி அதன்கண் புகத் தலைப்பட்ட நிலையில் எழுத்துமுறையிலும் சில மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு முதலே இத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. மூக்கொலி உயிர்கள் பழைய ரஷ்ய மொழியின்கண் இல்லாமல் போக அவை சாதாரண உயிர்களைக் குறிப்பனவாக மாறின. இதற்குப் பின்னர் கி. பி. 16ஆம் நூற்றாண்டிலும் சில மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன என்பர். மாக்சிம் என்பார் பழைய நூல்கள் சிலவற்றை அவற்றின் கிரேக்க மூலங்களுடன் ஒத்துப் பார்த்துச் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். 1550 இல் கோயில் அதிகாரிகள் (Centi Capital' Synod) இலக்கணத்திலும் எழுத்துமுறையிலும் சீர்திருத்தங்கள் வேண்டும் என வற்புறுத்தி வந்தனர். 100 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் கீவ் பகுதியிலிருந்து பலர் மாஸ்கோ வந்துறைந்து பலவேறு பணிகளைச் செய்து வந்தனர். 18, 19ஆம் நூற்றாண்டுகளிலும் எழுத்து முறை பற்றிப் பலவேறு விதமான சர்ச்சைகள் நடந்து கொண்டிருந்தமை காணலாம்.

பேரரசன் பீட்டர் காலத்தில் அரசாங்க நிர்வாகம் போன்ற பல துறைகளில் எழுதப்படும் அறிக்கைகள் நூல்கள் போன்றவற்றில் மாற்றம் காணவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. பீட்டர் இத்துறையில் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்தான். எனினும் 1912இல் அரசாங்கக் கழகத்தினரால் (Imperial Academy) வெளியிடப்பட்டு 1917இல் நடைமுறையிலாக்கப்பட்ட திருத்தங்களினாலும் மாற்றங்களினாலும் ரஷ்ய எழுத்து முறை ஒரு விதமான உறுதிநிலையை யடைந்துள்ளது என்பர்.

இன்றைய ரஷ்யன் மொழியில் ஐந்து உயிர்களும் முப்பத்தைந்து மெய்களும் உள்ளன. தமிழைப்போலவே இம் மொழி உயிரின்கண்ணும் குறில், நெடில் வேற்றுமையைக் காணலாம். இன்று இதன்கண் மூக்கொலி (nazalised vowel) உயிர்கள் இல்லையாயினும் கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டுவரையிலும் மூக்கொலி உயிர்கள் இருந்து வந்தன என்பர்.¹

பழைய ரஷ்யனில் ஒருமை, இருமை, பன்மை எண்களும் ஆண், பெண், அஃறிணை பால்களும் எழுவாய், ஐ, அது, கு, ஆன், கண், விளி வேற்றுமைகளும் இருந்தன.² ஆனால் படிப்படியாக பெயர்களும் வினைகளும் இருமை எண்ணை இழந்து ஒருமை, பன்மை வேற்றுமையையே காட்டுகின்றன. கி. பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் பெயர்களில் இருமை, பன்மை மயக்கம் ஏற்பட ஆரம்பித்தது என்றும் கி. பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டினிறுதியில் இந்நிலை முற்றுப் பெற்றது என்றும் கூறுவர். இதுபோன்றே விளி வேற்றுமையையும் இன்றைய ரஷ்யன் மொழியில் காண முடிவதில்லை.³

இன்றைய ரஷ்யனில் ஆண், பெண், அஃறிணைப் பால்கள் உள்ளன. ஆண்களைக் குறிப்பன ஆண்பாலாகவும் பெண்களைக் குறிப்பன பெண்பாலாகவும் உள்ளன. இதே

1. Entwistle, *ibid.* p. 189.

W. K. Matthews, *Russian Historical Grammar*, p. 77.

2. Entwistle, *ibid.* p. 225.

W. K. Matthews, *ibid.* p. 197—198.

3. The three genders are retained; but the Dual number has disappeared as a regular grammatical feature, as has also the Vocative case. There are therefore two numbers, singular and plural, and six cases—Nominative, Genitive, Dative, Accusative, Instrumental, and Locative. (This is the usual order for Russian)

De Bray, *ibid.* p. 139.

நிலையை விலங்குகளைக் குறிக்கும் பெயர்களிலும் காணலாம். ஆனால் பல அஃறிணைப் பெயர்களின் பால் பகுப்பு சொற்களில் காணப்படும் எழுத்துக்களைப் பொறுத்துள்ளது என்பர்.

இம்மொழியில் ஒருமை, பன்மை எண்களும் எழுவாய் ஐ, அது, கு, ஆன், கண் என்ற வேற்றுமைகளும் காணக்கிடக்கின்றன. பெயர்கள் மட்டுமன்றி பெயரடைகளும் எண், பால், வேற்றுமைகளுக்கேற்ப மாறுபடும் தன்மையன.

2. 16 சிலாவானிய எழுத்து முறை

சிலாவானிய மொழிகளில் மூன்று வகையான எழுத்துக்கள் பயன்பட்டிருந்தமை காணலாம். இவற்றுள் ஒன்று லத்தீன் எழுத்து முறை; மற்றொன்று கிலகோலிதிக் (Glagolitic) முறை; மற்றும் ஒன்று சிரில்லிக் முறை. இவ்வெழுத்து முறைகள் பொதுவாக இம்மொழிசுளைப் பேசும் மக்களின் சமயத்தைப் பொறுத்தே அமைந்திருக்கக் காண்கிறோம்.¹ சமயத்தை அடிப்படையாக வைத்து இம்மக்களை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். ரஷ்யன், உக்ரேனியன், பைலோ ரஷ்யன், செர்பியன், மாசிடோனியன், பல்கேரியன் மக்கள் கீழைப்பழைமைக் கிறித்தவ சமயத்தினையும் (Eastern orthodox) போலிஷ், செக், சிலாவக், சிலாவானியன், கிரேஷியன் மக்கள் ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தினையும் பின்பற்றி வந்தனர்.

---

1. In the case of the Slavonic peoples, as in the case of the Arabic alphabet and some offshoots of the Aramaic script, we may lay down as a valid general principle that 'alphabet follows religion'. The Russians, White Russians, Ukrainians, Bulgarians and Serbs accepted the Cyrillic alphabet together with the Greek Orthodox faith. Roman Catholicism brought the use of the Latin alphabet to the Slovenes, Croats, Czechs, Slovaks, Poles, Wends and Lusatians. The line of demarcation for script and religion runs directly through the Slavonic lands, and 'bisects' Serbo-Croatian – a single speech written very differently by the Greek Orthodox Serbs and the Roman Catholic Croats.

David Dringes, *Writing*, p. 157.

Mario Pei, *The story of Language*, p. 331.

2 16. 1 லத்தீன் எழுத்து முறை

சிலாவிய மக்களுள் ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தினைப் பின்பற்றிய மேற்கு சிலாவானிய மக்களும் கிரேஷியர்களும் லத்தீன் எழுத்துமுறையையே கையாண்டு வருகின்றனர். மேற்குப் பகுதிகளிலும் தென்மேற்குப் பகுதிகளிலும் லத்தீன் மொழியின் செல்வாக்கு பரந்திருந்தமையால்தான் இம்மக்கள் லத்தீன் எழுத்துமுறையையும் கையாண்டனர். மேலும் மேற்கு சிலாவிய மொழிகளைப் பொறுத்த மட்டில் ஜெர்மானியர்களின் செல்வாக்கும் ஜெர்மன், பிரஞ்சு மொழிகளின் செல்வாக்கும் இந்நிலைக்கு மிகவும் துணைபுரிந்தது. போலிஷ், செக் போன்ற மொழிகளில் காணப்படும் எழுத்து முறைகளில் ஒரு சில வேறுபாடுகளையும் காணலாம். எனினும் இவ்வேறுபாடுகள் மிக மிகக் குறைவே.

2 16. 2 சிரில்லிக் எழுத்து முறை

இதன்கண் நாற்பத்துமுன்று எழுத்துக்கள் இருந்தன. இது பழைய கோயில் சிலாவானிக் (Old Church Slavonic) மொழியின் எழுத்து முறையாகப் பயன்பட்டது. பைசாண்டின் கோயில் சமயத்தைப் பின்பற்றிவந்த சிலாவிய மக்கள் அனைவராலும் உபயோகிக்கப்பட்டு வருவது இவ்வெழுத்து முறையாகும். சிலாவிய மக்களில் மாசிடோனியர்களாலும் செர்பியர்களாலும் ரஷ்யர்களாலும் பைலோ ரஷ்யர்களாலும் உக்ரேனியர்களாலும் இன்று இம்முறை பயன்படுத்தப்படுவது காணலாம். கி. பி. 18ஆம் நூற்றாண்டுவரையிலும் எவ்வித வேற்றுமையும் இல்லாமல் இவ்வெழுத்து முறையை இம்மக்கள் உபயோகித்து வந்தனர். இன்று இது நாட்டுக்கு நாடு ஒரு சில மாற்றங்களைக் கொண்டு காணப்படுகிறது.¹

1. It comprised of a total of forty-three letters, the majority of which were identical to Greek letters in shape, and in their phonetic and numerical values.

Dringer, *ibid.* p. 156.

சிரில்லிக் எழுத்துமுறை பஸ்கேரியாவில் வாழ்ந்துவந்த கான்ஸ்டாண்டினின் (சிரில்) மாணவரான கிளிமண்டு என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பர் சிலர்.¹ கிரீக் எழுத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்து சிலாவிக் மொழிகளின் ஒலிகளுக்கேற்ப ஆக்கப்பட்டது இது. கிரேக்க எழுத்து முறையில் பழக்கம் கொண்டிருந்த மக்கள் எளிதில் புரிந்துகொள்ளும் பொருட்டும் சிலாவிக் பைசாண்டின் கிறித்தவ மதங்களிடையே காணப்பட்ட ஒற்றுமையைக் காட்டும்பொருட்டும் இவ்வெழுத்து முறை தோன்றியிருக்கலாம் எனக் கருதுவர் சிலர்.² பால்கன் பகுதிகளில் முன்பே கிரேக்க எழுத்துமுறையை முறையில்லாமல் சிலாவிக் மக்கள் தங்கள் மொழிகளுக்குப் பயன்படுத்தி வந்ததன் விளைவே இதன் தோற்றம் என்று கருதுவாரும் உளர்.³

பஸ்கேரியாவில் தோன்றிய இம்முறை பிற சிலாவிக் நாடுகளிலும் பரந்து வளர்ந்தது. கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இது இன்று ரஷ்யர்கள், பஸ்கேரியர்கள், செர்பியர்கள், வெள்ளை ரஷ்யர்கள் போன்ற சிலாவிக் மக்களால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ருமேனியாவிலும் சில காலம்

1. A second, less esoteric alphabet was soon devised for Slavic, probably at the beginning of the tenth century and in Bulgaria. The inventor may well have been St. Kliment, a pupil of Cyril and Methodius, and an active missionary in Bulgaria who became later bishop of Ochrid, in Macedonia.

Horace G. Lunt, *Old Church Slavonic*, p. 14.

2. The change was probably made for two reasons ; to make it easier for persons who already knew Greek (i. e. any educated Slav in Bulgaria) to learn to write Slavonic, and to symbolize the close connection of Slavic and Byzantine Christianity.

ibid. p. 14.

3. *ibid.* p. 14.

பழக்கத்தில் இருந்தது என்பர். சிலாவிய மொழிகள் தவிர சோவியத் யூனியனில் பேசப்படும் பின்னே - உக்ரியன் மொழிகளும் துருக்கிய, இரானிய மொழிகளும் இவ்வெழுத்து முறையையே பயன்படுத்துகின்றன.¹

கி. பி. 18ஆவது நூற்றாண்டு வரையிலும் மாறுபாடு எதுவுமில்லாமல் பயன்பட்ட இவ்வெழுத்து பின்னர் நாட்டுக்கு நாடு ஒரு சில வேற்றுமைகளைக் கொண்டு நின்றது. ரஷ்ய நாட்டில் பேரரசன் பீட்டரின் காலத்தில் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. இதனால் உருவான எழுத்து முறை 'grazdanskaya āzbuka' எனப்படும். பின்னர் 1917—18இல் இதன்கண் பயனில்லாதிருந்த நாலு எழுத்துக்கள் தள்ளப்பட்ட நிலையில் இன்று முப்பத்து மூன்று எழுத்துக்கள் உள்ளன.

கி. பி. 19ஆவது நூற்றாண்டில்தான் உக்ரேனியன் எழுத்துமுறை ஆரம்பமானது. பல்வேறு குழப்ப நிலையின் பின் இவ்வெழுத்து முறைக்கு இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பின்புதான் ஒரு உறுதியான நிலை ஏற்பட்டது. 1946இல் வெளிவந்த உக்ரேனியன் எழுத்துமுறை (Ukrainian Orthography) இம் மொழியின் எழுத்துமுறை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கதாம்.

---

1. The Cyrillic alphabet became, with slight modification in each case, the national script of all the Slavonic peoples who accepted their religion from Byzantium. the Bulgarians, Serbs, Russians, White Russians and Ukrainians. For a time it was also adopted to the Rumanian language. Through the medium of the Russian script, it became the writing of a number of Finno-Ugrian, Turkish, Iranian, and other peoples living within what is today the Soviet Union.

David Dringer, *Writing*, p. 157

வெள்ளை ரஷ்யன் (White Russian) எழுத்து முறையும் கி. பி. 19ஆவது நூற்றாண்டில்தான் ஆரம்பமாயிற்று. பைலொ ரஷ்யன் அறிவியல் கழகம் (Byelorussian Academy of Sciences) இப்பணியில் நல்லதொரு இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இதன் முயற்சியால்தான் இவ்வெழுத்துமுறையில் ஒரு நிலையான தன்மை உண்டானது.

பல்கேரியாவில் கி. பி. 1923 வரையிலும் நடைமுறையில் இருந்துவந்த சிரில்லிக் எழுத்துமுறை பின்னர் சில மாற்றங்களைக் கண்டது. 1923, 1945 ஆம் வருடங்களில் நடந்த சில சீர்திருத்தங்களால் இன்றைய பல்கேரிய சிரில்லிக் எழுத்துமுறை மிக எளிமை வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது.

இதுபோன்றே மாசிடோனியாவிலும் செர்பியாவிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. மாசிடோனியாவில் 1945இலும் அதன்பின்னர் 1948இலும் சில மாற்றங்கள் உண்டாயின. செர்பியா நாட்டில் பதினெட்டாவது நூற்றாண்டிலேயே பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன என்றும் இப்பணியில் கராடிசிச் (1787 - 1894) போன்ற அறிஞர்கள் முன் நின்றனர் என்றும் கூறுவர்.

இத்தகைய மாற்றங்கள் பல அவ்வப்போது ஆங்காங்கே ஏற்பட்டிருந்த போதிலும் எல்லா மொழிகளிலும் காணப்படும் எழுத்துக்களிடையே ஒற்றுமைகள் அதிகமாக இருக்கக் காண்கிறோம். இன்றைய சிரில்லிக் எழுத்து முறைகளில் நாற்பத்தைந்து எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன என்றும் இவற்றுள் இருபத்தைந்து முக்கியமானவை என்றும் இவ்விருபத்தைந்தும் எல்லா மொழிகளிலும் ஒரேவகையான ஒலியினைக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும் கூறுவர் அறிஞர்கள்.

சிரில் பாதிரியாரின் மாணவர் கிளமண்ட்டு என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது இவ்வெழுத்துமுறை எனப் பொதுவாகக் கருதப்படினும் அவரே இவ்வெழுத்து முறையையும் உருவாக்கினார் எனக் கருதுவாரும் உளர். அதனல்தான் இம்முறை இப்பெயர் கொண்டுள்ளது என்பர்.¹

2. 16. 3 கிலகோலிதிக் (Glagolitic)

பழைய கோயில் சிலாவானிக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் கிலகோலிதிக் (Glagolitic), சிரில்லிக் (Cyrillic) என இரண்டு வகையான எழுத்துமுறைகளால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இவற்றுள் கிலகோலிதிக் முறை காலத்தால் முந்தியது. சிரில் பாதிரியாரால் கி. பி. 863ஐ ஒட்டிய காலப்பகுதியில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட முறையே இது. கிரீக், காப்டிக், போன்ற எழுத்து முறைகள் இதன் தோற்றத்திற்கு உதவியிருந்த போதிலும் இது தனியொரு எழுத்து முறையாகவே கருதப்படுகிறது. சிலாவிக் மொழிகளின் ஒலி அமைப்புக் கேற்ப, சங்கைக்குரிய சிரில் (St. Cyril) சுவாமிகளால் அமைக்கப்பட்ட இம்முறை, பைசாண்டின் கிறித்தவ சமயக் கோட்பாடுகளை எழுத்துருவில் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் எழுந்ததாகும். தனியொரு மனிதனின் முயற்சியில் எழுந்த ஒரு முறையாகும்.

1. The Cyrillic alphabet was based on the Greek uncial writing of the ninth century, and was the invention of one of the two brothers grouped under the name of St. Cyril (Constantine, the more learned of the two).

Dringer, ibid. p. 156.

Today the Russian thirty-two-letter alphabet is practically the same as the one devised by the bishops. Fittingly, it is called Cyrillic, after one of its inventors.

Mario Pei, *The Story of Language*, p. 334.

கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் (கி. பி. 862) மாரேவிய (இன்றைய செக்கஸ்லாவாகியா) அரசன் ரஸ்டிஸ்லாவின் (Rostislav) வேண்டுகோளுக்கிணங்க கான்ஸ்டாண்டின் (Constantine), மெதோடியஸ் (Methodius) என்ற இரு அறிஞர்களைப் பேரரசன் மைக்கேல் (Michael III) அனுப்பிவைத்தான். ஜெர்மானியப் பாதிர்களின் செல்வாக்கிணக்குறைக்கவும் பைசாண்டின் கிறித்தவ சமயத்தின் செல்வாக்கிணைப் பெருக்கவும் இவண் வந்த இவ்விரு சகோதரர்களும் சிலாவிக் மொழியில் வேதாகமம் போன்ற சமய நூல்களை மொழி பெயர்க்க எண்ணினர். இந்நிலையில் சிலாவிக் மொழியின் உச்சரிப்புகளை நன்கு பிரதிபலிக்கும் நிலையைக் கொண்ட எழுத்துமுறை ஒன்றின் அவசியத்தை உணர்ந்த கான்ஸ்டாண்டின் கிலகோலிதிக் முறையை உருவாக்கியதுடன் அம்முறையைப் பயன்படுத்தி சமய இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்தார். இத்தகைய மொழிபெயர்ப்புகளில் தாம் ஈடுபட்டதுடன் பல இளைஞர்களையும் இப்பணியில் பழக்கிவந்தார். இத்துடன் இவர்கள் இத்தாலி சென்று போப்பாண்டவரைச் சந்தித்துச் சிலாவிக் மொழியையும் கோயில் மொழிகளுள் ஒன்றாக அங்கீகரிக்கச் செய்தனர்.

எனினும் இவர்களின் பணி துன்பம் நிறைந்ததாகவே இருந்தது. ரோம் சென்ற கான்ஸ்டாண்டின் மரணப் படுக்கையில் சிரில் என்ற பெயரையேற்றார். பன்னேனியாவில் (Hungary) ஆர்ச்சிஷப்பாகப் பணியேற்ற மெதோடியஸ் தன்னுடைய பணியைத் தொடர்ந்து செய்துவரும் போது மாரேவிய மன்னன் இறந்தநிலையில் ஜெர்மன் பாதிர்களின் செல்வாக்கு அந்நாட்டில் வளர்ந்தது. இதனால் சிலாவிக் சமயமுறை செல்வாக்கிழந்த நிலையில் மெதோடியஸ் சிறைப்பட்டார். போப்பாண்டவரின் தலையீட்டால் சிறையைவிட்டு வெளிவந்த மெதோடியஸ் கி. பி. 885இல் இறக்கவே அவர் மாணவர்கள் மாரேவியப் பகுதியைவிட்டு வெளியேறி பொகிமியாவில் சிறிது காலம் வாழ்ந்து பின்னர் தெற்கு நோக்கி

பல்கேரியா வந்தனர். கி. பி. 10, 11ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல்கேரியா, மாசிடோனியா பகுதிகளே இவர்களின் முக்கிய உறைவிடமாக விளங்கின. பல்கேரியாவில் வாழ்ந்து வந்த இம்மாணவர்களால் இவ்வெழுத்து முறை செழித்து வளர்ந்தது. இதனால்தான் இம்முறையைப் பல்கேரியன் கிலகோலிதிக் என அழைக்கின்றனர்.

இம்முறையில் மற்றொரு பிரிவைக் கிரேஷியன் கிலகோலிதிக் என்பர். கி. பி. 14ஆம் நூற்றாண்டில் பழக்கத்தில் வந்த இம்முறை வளைவு எழுத்துக்களைக் கொண்டது.

இவ்வாறு வளர்ந்துவந்த கிலகோலிதிக் எழுத்து முறை மாசிடோனியாவில் கி. பி. 13, 14ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் மிக அதிகமாகப் பழக்கத்தில் இருந்து வந்தமை காலாம். பின்னர் படிப்படியாக வழக்கிழந்து விட்டது. இன்று பால்கன் குடாப் பகுதிகளில் இது ஒரு சில மக்களிடையே மட்டும் பயன்பட்டு வருகிறது.¹

இவ்வெழுத்துமுறை நாற்பது எழுத்துக்கள் கொண்டது. இவ்வெழுத்துக்களும் சிரில்லிக் எழுத்துக்களும் தம்மில் ஒற்றுமை உடையன.²

1. The Glagolitic writing consisted of forty letters which are *externally* as unlike as could be from either the Greek or Cyrillic scripts. The characters are highly symmetrical, stylised and geometric consisting of such shapes as quadrangles, triangles and circles, together with small tail-like appendages. No ligatures were used in writing this script.

Dringer, *ibid.* p. 157.

2. Glagolitic manuscripts were written in Macedonia probably upto the thirteenth century, and they were read and copied (in transliteration) in Russia and the Balkans for some centuries, but the glagolitic alphabet was productive only in Croatia. There it was in general use upto the seventeenth century, and a few priests in northern Dalonatia still use glagolitic missals to this day.

Horace G. Lunt, *ibid.* p. 15.

W. K. Matthews, *ibid.* pp. 67—68.

கான்ஸ்டாண்டினுல்தான் (பின்னர் சிரில் என அழைக்கப்பட்டார்) இவ்வெழுத்து முறை உருவானது என்பதில் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேற்றுமை இல்லையாயினும் இம்முறை உருவான காலத்தைப்பற்றிய கருத்து வேறுபாடு இருக்கக் காணலாம். இவர் மாரேவியா போன பின்பு தான் இம்முறை உருவாயிற்று என ஒரு சிலரும் அதன் முன்பே தோன்றிவிட்டது என வேறு சிலரும் கூறுவர்.¹ கிரீக், காப்டிக் எழுத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இது ஆக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பர் சிலர். இம்முறை தோன்றும் முன் கோதிக் எழுத்தினைப் பால்கன் சிலாவிய மக்கள் பயன்படுத்தி வந்தனர் என ஒரு சிலர் கருதுகின்றனர். கி. பி. 6, 7 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே சிலாவிய மக்கள் தங்களுக்கெனத் தனி எழுத்துமுறை ஒன்றினைக் கொண்டிருந்தனர் எனச் சில ரஷ்ய அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். கி. பி. 15ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கையெழுத்துப் பிரதி ஒன்று இம்முறையின் தோற்றத்திற்கு முன்பே வேதாகமங்கள் வேறு எழுத்து முறையில் எழுதப்பட்டிருந்ததாகக் கூறுகிறது எனக் காட்டுகின்றனர் இவர்கள். சிலா விக் மொழிகளில் காணப்பட்ட ஒலிகளுக்கேற்ப அவ்வெழுத்து முறை அமையாததால்தான் கான்ஸ்டாண்டின் புதிய முறையொன்றை உருவாக்கினார் என்பது இவர்கள் முடிவு. எனினும் சிலர் இதனை ஏற்க மறுக்கின்றனர்.²

1. If this view is adopted the Greek Constantine the philosopher (later St. Cyrill) must have devised it before his departure, with his elder brother Methodius on their semi-political missionary journey to Moravia at the invitation of the local Slavonic prince Rastislav in 863.

W. K. Matthews, *Russian Historical Grammar*, p. 68.

2. These scholars and others, using fancy and the flimsiest 'evidence', have sketched a detailed picture of pre-historic East Slavonic writing, and one of them, S. P. Obnorskij, does not consider it 'overbold' to assume that even Antae possessed of an alphabet of their own in the sixth and seventh centuries.

W. K. Matthews, *ibid.* p. 67.

2. 17 ரஷ்ய நாட்டு மொழி நிலை

ரஷ்ய நாட்டில் பலவேறு இன மக்களைக் காணலாம். ரஷ்யர்கள், உக்ரேனியர்கள், பைலோரஷ்யர்கள், லேட்டிவியர்கள், லித்துவானியர்கள், காரெலியர்கள், ஜார்ஜியர்கள், போன்ற 169 பிரிவு மக்கள் இந்நாட்டில் உள்ளனர். இவர்களுள் இந்தோ - ஐரோப்பியர்களும் காக்கேசியர்களும் பின்னோ - உக்ரீயர்களும் சமொயெதியர்களும் (Samoyeds) துருக்கியர்களும் மஞ்சூரியர்களும் செமிட்டியர்களும் இன்னும் பிறஇனத்தவர்களும் அடங்குவர். இந்தோ - ஐரோப்பியர்களே பெரும்பான்மையினர். அதிலும் குறிப்பாகக் கிழக்கு சிலாவியர்களே அதிகமாக உள்ளனர். இவண் காணப்படும் பட்டியல் இந்நாட்டில் காணப்படும் பலவேறு பிரிவுகளைக் காட்டும்.

இந்தோ - ஐரோப்பியர்கள்	36	பிரிவுகள்
காக்கேசியர்கள்	40	„
செமிட்டியர்கள்	6	„
பின்னோ - உக்ரீயர்கள்	16	„
சமொயெதியர்கள்	1	„
துருக்கியர்கள்	48	„
மங்கோலியர்கள்	3	„
துங்கு - மஞ்சூரியர்கள்	6	„
பேலியோ - ஆசியர்கள்	9	„
பிற இனத்தவர்கள்	4	„
	<hr/>	
	169	„
	<hr/>	

இத்தகைய பலவேறு இனங்களையும் பிரிவுகளையும் கொண்ட சோவியத் யூனியன் 15 குடியரசுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

1. ரஷ்ய சமஷ்டிக் குடியரசு (Russian S. F. R.)	117,534,315
2. உக்ரேனியக் குடியரசு (Ukrainian S. S. R.)	41,869,046
3. பைலோ ரஷ்யக் குடியரசு (Byelorussian S. S. R.)	8,054,648
4. கஜாக் குடியரசு (Kazakh S. S. R.)	9,309,847
5. உஸ்பெக் குடியரசு (Uzbek S. S. R.)	8,105,704
6. ஜார்ஜியக் குடியரசு (Georgian S. S. R.)	4,044,457
7. அசர்பஜானியக் குடியரசு (Azerbaijani S. S. R.)	3,697,717
8. லித்துவேனியக் குடியரசு (Lithuanian S. S. R.)	2,717,455
9. மோல்தாவியக் குடியரசு (Moldavian S. S. R.)	2,884,477
10. லேட்டீவியன் குடியரசு (Latvian S. S. R.)	2,093,458
11. கிர்கிஸ் குடியரசு (Kirgiz S. S. R.)	2,065,837
12. தாஜிக் குடியரசு (Tadzik S. S. R.)	1,979,897
13. ஆர்மெனியக் குடியரசு (Armenian S. S. R.)	1,763,804
14. துர்க்குமென் குடியரசு (Turkmen S. S. R.)	1,516,375
15. எஸ்தோனியக் குடியரசு (Estonian S. S. R.)	1,196,719

என்ற 15 குடியரசுகள் உள்ளன. இக்குடியரசுகளில் வெவ்வேறு மொழிகள் தேசிய மொழிகளாக இருக்கின்றன. ரஷ்யன், உக்ரேனியன், உஸ்பெக், பைலோரஷ்யன், கஜாக், ஜார்ஜியன், ஆர்மெனியன், அசர்பஜான், லித்துவேனியன் போன்ற மொழிகள் இவற்றின் தேசிய மொழிகளாகும். சில குடியரசுகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் தேசிய மொழிகளாக இருக்கக் காணலாம். ஆவார், தார்க்கியன் போன்ற மொழிகள் இந்நிலையில் உள்ளன.

இத்தகைய நிலையிலும் ரஷ்ய மொழி முக்கியமான மொழியாகவே உள்ளது. இக்குடியரசுப் பகுதிகளிலெல்லாம் ரஷ்ய மக்கள் ஏராளமாக வாழ்கின்றனர். இந்நிலைமையை இந்தியாவில் காண முடிவதில்லை. கஜாக் பகுதியில் நாற்பது விழுக்காடுக்கும் அதிகமாக ரஷ்யர்கள் உள்ளனர். இது போன்று எஸ்தோனியாவில் இருபது விழுக்காடு மக்கள் ரஷ்யர்கள்.

குடியரசுகள்	ரஷ்யர்கள்
1. ரஷ்ய சோவியத் சோஷலிச } சமஷ்டிக் குடியரசு }	80.0%
2. உக்ரேனியக் குடியரசு	17.0%
3. பைலோ ரஷ்யக் குடியரசு	8.2%
4. உஸ்பெக் குடியரசு	13.5%
5. கஜாக் குடியரசு	42.7%
6. ஜார்ஜியக் குடியரசு	10.0%
7. அசர்பஜானியக் குடியரசு	13.6%
8. வித்துவேனியக் குடியரசு	8.5%
9. மோல்தானியக் குடியரசு	10.0%
10. லேட்டீவியக் குடியரசு	27.0%
11. கிரீக்கிஸ் குடியரசு	30.0%
12. தாஜிக் குடியரசு	13.3%
13. ஆர்மெனியக் குடியரசு	3.2%
14. துருக்குமென் குடியரசு	17.0%
15. எஸ்தோனியக் குடியரசு	20.0%

இப்பட்டியல் எவ்வளவு ரஷ்ய மக்கள் ஒவ்வொரு குடியரசிலும் வாழுகின்றனர் என்பதைக் காட்டும். இதனால் ரஷ்ய மொழி ஒவ்வொரு குடியரசுப் பகுதியிலும் முக்கியத்துவம் பெற்று புறக்கணிக்கமுடியாத நிலையைக் கொண்டுள்ளது. எனவேதான் இம்மொழி சோவியத் யூனியனில் எதிர்ப்பில்லாத நாட்டு மொழியாக விளங்குகிறது.

சோவியத் யூனியனில் பேசப்படும் மொழிகளில் பழமையான எழுத்துச் சான்றுகளையும் இலக்கியங்களையும்

கொண்ட ஓரிரு மொழிகள் உள்ளன. ஆர்மெனியன் மொழியின் இலக்கியம் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு முதல் காணப்படுவது. காக்கேசிய மொழிகளில் ஒன்றான ஜார்ஜியன் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு முதல் வரிவடிவத்தைப் பெற்றுள்ள மொழி. எனினும் கி. பி. 11ஆவது நூற்றாண்டில் முதல் நூலை உருவாக்கிய ரஷ்ய மொழியுடன் இம்மொழிகளால் ஈடு கொடுத்து நிற்கமுடியவில்லை. இதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் உள்ளன. ஆர்மெனியன் 2,800,000 மக்களாலும் ஜார்ஜியன் 2,700,000 மக்களாலும் பேசப்பட, ரஷ்யன், 33,000,000 மக்களால் பேசப்படும் ஒரு பெரு மொழி. ரஷ்யநாடு முழுவதும் பரந்து நிற்கும் நிலையுள்ளது. ஒருசில நூற்றாண்டுகளில் புஷ்கின், டால்ஸ்டாய் போன்ற பேரறிஞர்களைத் தோற்றுவித்து உலக மொழிகளில் ஒன்றாய் வளர்ந்துவிட்ட பெருமையைக் கொண்டது. எத்தனையோ இலக்கியங்களையும் இலக்கணங்களையும் கண்ட மொழி. ரஷ்ய மக்களின் அரசியல் வளர்ச்சியில் வளர்ந்து நிற்கிறது இம்மொழி. எனவேதான் எவ்வித எதிர்ப்புமில்லாமல் சோவியத் யூனியனின் பொது மொழியாய் விளங்குகிறது இது.

சோவியத் யூனியனில் 130க்கும் மேலான மொழிகள் இருப்பினும் ரஷ்ய மொழியுடன் போட்டியிடுவதற்குரிய வாய்ப்போ தகுதியோ பிற மொழிகளுக்கு இல்லை. பெரும் பான்மையான மொழிகள் பன்னெடுங்காலமாக வெறும் பேச்சு மொழியாகவே இருந்துள்ளன. வரிவடிவம் எதுவுமில்லாது இருந்த மொழிகள் ஏராளம். காக்கேசிய மொழிகளில் பலவும் பேலியோ - ஆசிய மொழிகளும் இந்நிலையில் உள்ளவையே. இம்மொழிகளில் பல அண்மைக் காலத்தில் தான் வரிவடிவம் பெற்றன. தொலை வடக்கு, சைபீரியா போன்ற இடங்களில் வாழும் மக்கள் எழுத்தறிவில்லாமல் இருந்தனர். தமிழ், தெலுங்கு, வங்காள மொழிகளைப் போன்று சிறந்த வரலாற்றையும் பாரம்பரியத்தையும் கொண்டு விளங்கும் மொழிகள் இந்நாட்டில் இல்லை. இந்

நிலையில் மிக அதிகமான மக்களால் பேசப்படும் ரஷ்ய மொழி சோவியத் யூனியனின் பெருமொழியாக விளங்குவதில் ஆச்சரியம் எதுவுமில்லை.

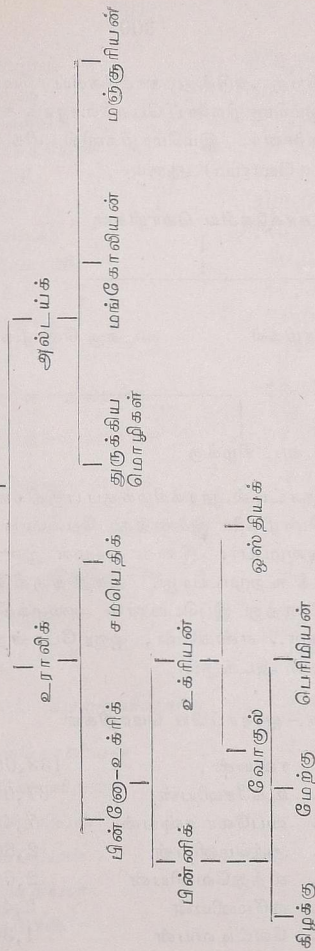
சோவியத் யூனியனில் இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளும், உராலிக் - அல்டய்க் மொழிகளும் காக்கேசிய மொழிகளும் பேலியோ - ஆசிய மொழிகளும் பேசப்படுகின்றன. இப்பிரிவுகளைச் சார்ந்த 130க்கும் அதிகமான மொழிகள் இவண் வழங்கக் காணலாம்.

ரஷ்ய நாட்டில் கிழக்கு சிலாவிய மொழிகளைத் தவிர (ரஷ்யன், உக்ரேனியன், பைலோரஷ்யன்) ஒரு சில இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளும் பேசப்படுகின்றன. இவற்றுள் சில பால்டிக் மொழிகள். வேறு சில இரானிய மொழிகள். கிழக்கு சிலாவிய மொழிகளே ஏராளமான மக்களால் (75%) பேசப்படுகின்றன.

பிற இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளில் ஆர்மெனியன் (பக்கம் 120 - 127), லித்துவேனியன் (பக்கம் 130), லேட்டீவியன் (பக்கம் 128), ஜிப்சி (Gypsy), ஒசத் (Osset) போன்ற மொழிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

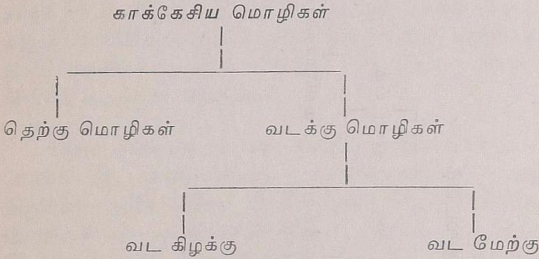
சிலாவிக் மொழிகளுக்கு அடுத்தபடி பெரும்பான்மையான மக்களால் பேசப்படுவது உராலிக் - அல்டய்க் மொழிகளாகும். இதனுள்ளும் அல்டய்க் மொழியினரே பெரும்பான்மையினர். அல்டய்க் மொழிகள்தம்முள்ளும் துருக்கிய மொழிகளைப் பேசுவோரே அதிகமாக உள்ளனர். இம் மொழிகளில் உஸ்பெக், துருக்குமென், கிர்கிஸ் போன்றவை முக்கியமானவை.

உராலிக் அல்டய்க்

இவற்றிற்கு அடுத்து காக்கேசிய மொழிகளைக் குறிப்பிடலாம். இம்மொழிகளைப் பேசுவோராக சுமார் 5,000,000 மக்கள் உள்ளனர். இம்மொழிகளில் மிக முக்கியமானது ஜார்ஜியன் (Georgian) ஆகும்.

ரஷ்ய நாட்டில் தூரக்கிழக்குப் பகுதிகளில் காணப்படும் பல்வேறு மொழிகளை இணைத்து பேலியோ - ஆசிய மொழிகள் என அழைப்பர். இவை தம்முள் இன உறவு கொண்டவை எனக் கூறமுடியாது. வசதி கருதியே இவையனைத்தையும் இணைத்து இப்பெயரால் அழைக்கின்றனர் மொழியியலாளர்கள். எஸ்கிமோ, ஐனு போன்ற சில மொழிகள் இப்பிரிவினுள் அடங்கும்.

1. இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகள்

1. ரஷ்யன்	133,000,000
2. உக்ரேனியன்	37,000,000
3. பைலோ ரஷ்யன்	7,400,000
4. ஆர்மெனியன்	2,800,000
5. லித்துவேனியன்	2,600,000
6. ருமேனியன்	2,400,000
7. லேட்டிவியன்	1,300,000
8. ஜெர்மன்	1,200,000

9.	போலிஷ்	650,000
10.	யிட்ஷ்	500,000
11.	ஒஸத்திக்	410,000
12.	பல்கேரியன்	250,000
13.	ஜிப்சி	132,000
14.	கிரீக்	100,000
15.	சுவிடிஷ்	100,000
16.	ரோமானி	80,000
17.	தத்	86,000
18.	தாலிஷ்	76,000
19.	பலூச்சி	7,800
2.0	உராலிக் - அல்டய்க்	27,806,000
2.1	உராலிக் - மொழிகள்	4,206,000
2.1.1	பின்னோ - உக்ரிக்	4,184,800
2.1.1.1	பின்னிக் மொழிகள்	4,159,000
2.1.1.1.1	கிழக்கு பின்னிக்	1,789,000
	1. செரிமிஸ்	5,041,000
	2. மார்ட்வின்	1,285,000
2.1.1.1.2	மேற்கு பின்னிக்	1,439,000
	1. எஸ்தோனியன்	1,250,000
	2. லிவோனியன்	2,000
	3. காரெலியன்	167,000
	4. வெப்சியன்	20,000
	5. வொதியன்	ஒரு சிலர்
	6. லாப்பிஷ்	ஒரு சிலர்

2. 1. 1. 2 பெரிமியன்	931,000
1. சிரியன்	431,000
2. வொத்யக்	500,000
2. 1. 1. 3 உக்ரிக் மொழிகள்	25,800
1. லோகூல்	6,400
2. ஒஸ்தியக்	19,400
2. 1. 1. 4 சமயெதிக் மொழிகள்	22,800
1. யூரக்	18,000
2. தவ்கி	700
3. யெனிசெய்	300
4. செல்கப்	3,800
2. 2 அல்டய்க் மொழிகள்	23,559,216
2. 2. 1 துருக்கிய மொழிகள்	23,092,000
2. 2. 1. 1 வடமேற்கு மொழிகள்	12,499,316
1. கஜாக்	3,622,000
2. காக்கல்பக்	173,000
3. கரப்பாகக்	6,316
4. ஒய்ரத் (அல்டய்)	45,000
5. கிர்கிஸ்	963,000
6. குமிக்	135,000
7. கரச்சய்	81,000
8. நொகய்	41,000
9. பஷ்கீர்	989,000
10. தாத்தர்	4,968,000
11. கரயம்	6,000
12. சுவாஷ்	1,470,000

2. 2. 1. 2	வடகிழக்கு மொழிகள்	415,000
1.	யகுத்	237,000
2.	ஷோர்	15,000
3.	கக்காஸ்	57,000
4.	துவா	100,000
5.	கரக்காஸ்	6,000
2. 2. 1. 3	தென்கிழக்கு மொழிகள்	6,110,200
1.	உஸ்பெக்	6,015,000
2.	உய்குர்	95,200
2. 2. 1. 4	தென் மேற்கு மொழிகள்	4,066,000
1.	அசர்பஜான்	2,40,000
2.	துர்க்குமென்	1,002,000
3.	காகெளஸ்	124,000
2. 2. 2	மஞ்சு	11,100
1.	நனம்	8,000
2.	ஒரோச்சி	800
3.	உல்ச்சா	2,100
4.	ஒரோக்	200
5.	துங்கூஸ்	35,300
6.	எவன்கி	24,500
7.	எவன்	9,400
8.	உருதக்கெ	1,400
2. 2. 3	மங்கோலியன்	460,800
1.	புரியத்	253,000
2.	கல்மிக்	106,000
3.	மங்கோல்	1,800

3. பேலியோ - ஆசிய மொழிகள்	26,800
1. சுச்சே	11,700
2. கொர்யக்	6,300
3. கம்சதால்	1,000
4. கில்யக்	3,700
5. எஸ்கிமோ	1,100
6. அலியூத்	400
7. ஐனு	1,500
8. ஒஸ்தியக்	1,100
4. செமிட்டிக் மொழிகள்	
ஆரமெய்க் - சிரியாக்	20,000
5. காக்கேசிய மொழிகள்	5,000,000
5. 1 தெற்கு மொழிகள்	
1. ஜார்ஜியன்	2,700,000
2. சான் (ஸஸ்)	2,000
3. ஸ்வான்	23,000
4. மிங்கிரவியன்	300,000
5. 2 வடகிழக்கு மொழிகள்	
1. செச்சென்	418,000
2. இங்குஷ்	106,000
3. பாட்ஸ்	2,500
4. அவர்	270,000
5. அந்தி	8,000
6. பொத்விக்சீ	3,500
7. கோதேரிபெரி	1,425
8. கரதா	6,000
9. திந்தி	5,000

10. பகுலால்	5,500
11. சமலால்	5,500
12. அகவாக்	3,000
13. திதோ	7,000
14. கபுச்சா	3,000
15. கவார்ஷி	1,800
16. கினூக்	200
17. குன்சால்	129
18. பெசிதா	1,600
19. லாக்	64,000
20. தார்கவா	158,000
21. கைதக் (குபாச்சி)	15,000
22. லென்கியன்	233,000
23. ஆகுல்	7,000
24. ருதுல்	7,000
25. த்சக்கூர்	11,000
26. தபசரான்	35,000
27. புதுக்	2,000
28. கிரித்துஸ்	2,600
29. உதி	2,000
30. கினுலுக்	100
31. அர்ச்சி	900

4.3 வடமேற்கு மொழிகள்

1. அப்காஸ்	85,000
2. உபிக்	—
3. சிர்க்காசியன்	30,000
4. கபார்டின்	204,000

பிற்சேர்க்கை 1

மேற்கு ஜெர்மானிய மொழிகள்

1. ஆங்கிலம்	300,000,000
2. ஜெர்மன்	100,000,000
3. டச்சு - பிளமிஷ்	17,000,000
4. ஆப்பிரிக்கான்ஸ்	3,000,000
5. யிடிஷ்	4,000,000
6. பிரிசியன்	300,000

சுதம் மொழிகள்

பால்டிக் மொழிகள்

1. லித்துவேனியன்	3,000,000
2. லேட்டிவியன்	1,000,000

சிலாவிக் மொழிகள்

மேற்கு சிலாவிக்

1. செக்	10,000,000
2. சிலாவக்	4,000,000
3. லுசேஷியன்	100,000
4. போலிஷ்	33,000,000

தெற்கு சிலாவிக்

1. பஸ்கேரியன்	7,000,000
2. மாசிடோனியன்	1,000,000
3. செர்பொ கிரேஷியன்	15,000,000
4. சிலாவினியன்	2,000,000

கிழக்கு சிலாவிக்

1. உக்ரேனியன்	38,000,000
2. பைலோ ரஷ்யன்	7,000,000
3. ரஷ்யன்	135,000,000

பிற்சேர்க்கை 2

அமெரிக்கா

1. ஆங்கிலம்	165,000,000
2. ஜெர்மன்	4,500,000
3. இத்தாலியன்	3,500,000
4. போலிஷ்	3,000,000
5. ஸ்பானிஷ்	3,000,000
6. யிடிஷ்	2,000,000
7. ரஷ்யன்	1,500,000
8. பிரஞ்சு	1,300,000
9. செக்	900,000
10. சுவிடிஷ்	900,000
11. உக்ரேனியன்	800,000
12. நார்வேஜியன்	700,000
13. ஹங்கேரியன்	500,000
14. டேனிஷ்	400,000
15. கிரீக்	400,000
16. பின்னிஷ்	300,000
17. லித்துவேனியன்	300,000
18. செர்பொகிரேஷியன்	300,000
19. வெல்ஷ்	300,000
20. டச்சு	240,000
21. போர்ச்சுகீஸ்	200,000
22. அல்பேனியன்	100,000
23. ஆர்மெனியன்	100,000
24. காண்டனீஸ்	100,000
25. ருமேனியன்	100,000
26. சிலாவினியன்	100,000
27. நாவகோ	80,000
28. செரூக்	40,000

29. பிரிசியன்	30,000
30. ஹவாயியன்	25,000
31. ஒஜிப்வா	20,000
32. பெனூசியன்	20,000
33. எஸ்கிமோ	10,000
34. அப்பச்செ	5,000
2. அல்பேனியா	
1. அல்பேனியன்	1,900,000
2. கிரீக்	10,000
3. ஆஸ்திரியா	
1. ஜெர்மன்	7,000,000
2. சிலாவீனியன்	20,000
4. ஆஸ்திரேலியா	
1. ஆங்கிலம்	11,000,000
2. ஜெர்மன்	150,000
3. வொரோ	1,000
5. கானடா	
1. ஆங்கிலம்	13,000,000
2. பிரஞ்சு	5,000,000
3. ஜெர்மன்	500,000
4. உக்ரேனியன்	400,000
5. போலிஷ்	130,000
6. இத்தாலியன்	100,000
7. சுவீடிஷ்	100,000
8. ஒஜிப்வா	20,000
9. ஸ்காட்டிஷ் } கேயலிக் }	10,000
10. எஸ்கிமோ	9,000

6. செக்கஸ்லாவோக்கியா

1. செக்	9,000,000
2. சிலாவக்	4,000,000
3. ஹங்கேரியன்	400,000
4. ரோமானி	150,000
5. ஜெர்மன்	100,000

7. தென்னாப்பிரிக்கா

1. சொதோ	3,500,000
2. சூலு	3,500,000
3. ஆப்பிரிக்கான்ஸ்	2,250,000
4. ஹோஸா	2,000,000
5. ஆங்கிலம்	1,000,000
6. தஸ்வானு	1,000,000
7. தமிழ்	100,000

8. நெதர்லாந்து

1. டச்சு	12,000,000
2. பிரிசியன்	250,000

9. பல்கேரியா

1. பல்கேரியன்	7,000,000
2. மாசிடோனியன்	2000,000
3. துருக்கி	200,000
4. ரோமானி	150,000
5. ருமேனியன்	100,000
6. ஆர்மெனியன்	50,000
7. கிரீக்	50,000
8. லேடினோ	10,000

10. பிரிட்டன்

1. ஆங்கிலம்	54,000,000
2. வெல்ஷ்	700,000
3. ஸ்காட்டிஷ் கேயலிக்	100,000

11. பெல்ஜியம்

1. பிளமிஷ்	5,000,000
2. பிரஞ்சு	4,000,000
3. ஜெர்மன்	180,000

12. போலந்து

1. போலிஷ்	29,000,000
2. ஜெர்மன்	1,000,000
3. யிடிஷ்	50,000

13. யுகஸ்லாவியா

1. செர்பொகிரேஷியன்	15,000,000
2. சிலாவினியன்	1,600,000
3. மாசிடோனியன்	1,000,000
4. அல்பேனியன்	600,000
5. ஹங்கேரியன்	500,000
6. ஜெர்மன்	300,000
7. இத்தாலியன்	300,000
8. துருக்கி	250,000
9. ரோமானி	140,000

14. ஜெர்மனி

1. ஜெர்மன்	75,000,000
2. லுசேஷியன்	100,000
3. பிரிசியன்	17,000
4. டேனிஷ்	100,00

15. ரஷ்யா

2.17 இல் காண்க.

உதவிய நூல்கள்

1. Alexander, Henry *The Story of English*
2. *Anthropological Linguistics* Vol. 5. No. 5 (1963); Vol. 7, No. 8 (1965)
3. Baugh, Albert C. *A History of the English language*
4. Bidwell, Charles E. *Slavic: Historical phonology in Tabular Form*
5. Blackall, Eric A. *The Emergence of German as a Literary language*
6. Brook, G. L. *A History of English language*
7. Buchnam James *The British Grammar*
8. Carrol, John B. *The study of language*
9. David Wringer *The Alphabet*
10. ————— *Writing*
11. De Bray, R. G. A *Guide to the slavonic Language*
12. Emerson, O. F. *The History of the English Language*
13. Emil Trechmann *A short Historical Grammar of German Language*
14. *Encyclopaedia Britanica* Vol. 19, 1965
15. Entwistle, W. J. and Morrison, W. A. *Russian and the Slavonic Languages*
16. Father Paisij *Bulgarian History*
17. Fairbanks, G. H. *Russian Historical Phonology*
18. Fitzsimmons, T. et al *USSR, its people, its society, its culture*
19. Geiger Bernhard, Tiber Halsi-kun, Kuipers, Alert N. Menges, Karl A. *Peoples and Languages of the Caucasus*
20. Gray, Louis H. *Foundations of Language*
21. Graff, William L. *Language and Languages*
22. Haeringen, Van C. B. *Netherlandic Language Research*
23. Halle, Morris *The Sound Pattern of Russian*

24. Herzog, Marvin I. *The Yiddish Language in Northern Poland*
25. Henry Kuceoa *The Phonology of Czech*
26. Hughes, John P. *The Science of Language*
27. Jakobson, Roman *Slavic Languages*
28. Jespersen *Growth and structure of the English Language*
29. Joseph Wright *Historical German Grammar*
30. Kenneth Jackson *Language and History of Early Britain*
31. Lehmann, Winfred P. *Historical Linguistics*
32. Longhton, William *Practical Grammar of the English Tongue*
33. Lonth, Robert *Short Introduction to English Grammar*
34. Lord, Albert Bates *Begining Bulgarian*
35. Lowman, C. S. *The phonetics of Albanian in Language 1922-33*
36. Lunt, Horace G. *Old Church Slavonic Grammar*
37. ----- *Grammar of the Macedonian Literary Language*
38. ----- *Grammar of the Macedonian Language*
39. Mathews, W. K. *Languages of the USSR*
40. ----- *Russian Historical Grammar*
41. Mikula, Bohumil E. *Progressive Czech*
42. Millet, A and Mareel Cohen *Les Langues du Monde*
43. Milossova *A Practical Czech Course*
44. Mullet, Siegfried H. *The World's Living Languages*
45. Paryski, Marie *A Practical Polish Grammar*
46. Pei, Mario A. *The story of Language*
47. ----- *The World's Chief Languages*
48. Pederson, Holger *Discovery of Language*

49. Peter Jorgensen	<i>German Grammar</i>
50. Priebsch, R and Collinson, W. L	<i>The German Language</i>
51. Priestly, Joseph	<i>The Rudiments of English Grammar</i>
52. Prince. John Dynely	<i>Practical Grammar of Serbo- croation Language</i>
53. Pirogova, Li. I and Makarova, S. I	<i>Conjugatton of Russian Verbs</i>
54. Pulkina. I. M	<i>A Short Russian Reference Grammar</i>
55. Rylski	<i>Grammar af Bulgarian</i>
56. Sapir, Edward	<i>The Language</i>
57. Schnitzler, J. M	<i>Dutch Grammar</i>
58. Slopp, Frederic J	<i>A Manual of Modern German</i>
59. Tezlar, Joseph Andrew	<i>A new Polish Grammar</i>
60. Viola, Ellis	<i>Serbo-croation phrase book</i>
61. Wrenn, C. L.	<i>The English Language</i>
62. Wyld, H. C	<i>A short History of English</i>
63. —————	<i>The Historical study of the Mother Tongue</i>
64. ச. அகத்தியலிங்கம்	<i>உலகமொழிகள்—முதல் பகுதி</i>
65. பெ. லோ. சேனன்	<i>சோவியத் யூனியன் வாசகர் கையேடு</i>